

Malkara Hayatı

Bölüm 1: Torunlara Anlatılacak Hikâye

Sahne 1: akşamüstü, ev, misafir odası.

Ümit Kadir ve Ahmet büyükçe bir masada önlerinde birer defter ve kalem vardır.

Ahmet- çok ders çalıştık öf yeter sıkıldım, ben bırakıyorum, devleti ben mi kurtaracağım, bana ne ya.

Ümit- hayır ağabeycim kendini kurtaracaksın.

Ahmet- tamam beni bu kadarlık çalışma kurtarır, her şeyin fazlası zarar kardeşim.

Kadir- haklısın ağabey, bende bırakıyorum.

Ümit- Kadir zaten sen bırakmaya yer arıyorsun oğlum.

Kadir- (uzatarak) a ayıp ediyorsun iki saattir sizinle çalışmıyor muyum?

Ümit- tabii tabii, iki saatin ilk otuz dakikası çalışacağın konuyu aramakla geçti, tam buldun Hale aradı on beş dakika onla konuştun, ben kes artık demesem daha devam ederdi ya neyse, on beş dakika gene çalıştın sonra karnın acıktı, gittin bir şeyler yedin tamam yeme demiyorum yanlış anlama da...

Ahmet hemen araya girer.

Ahmet- yahu sen neden bugün ikimizi de fırçalıyorsun?

Kadir- tanımadın mı hala Ahmet'ciğim, adam fazla çalıştığı zaman beyinin de ki masumluk yeri kısa devre yapıyor saldırıyor böyle.

Ahmet- değil mi Kadir, her deponun alacağı doluluk oranı var fazlası gelirse bir yerden patlar, Ümit içinde bu böyle bizim içinde.

Ahmet ayağa kalkar ve sandalyenin yanında durur.

Ümit- ha, ha, ha çok komik...

Ahmet hemen araya girer.

Ahmet- olmasa bile komik diye idare et.

Kadir de kalkar. Ahmet salona doğru adımlara başlar.

Ümit- nereye oğlum?

Durur ve sadece kafasını çevirerek

Ahmet- içeriye, maç dinleyeceğim.

Ahmet ve Kadir odadan çıkarlar.

Ümit- durun, bende geliyorum.

Önündeki defteri kapar ve ayağa kalkar.

Sahne 2: gece, ev, oturma odası.

Ümit ve Ahmet tekli Kadir 3'lü koltukta oturur.

Kadir- var ya şimdi kahve olsa ne iyi olacak.

Ümit- hakikatten ha, hadi Ahmet yap oğlum.

Ahmet- neden ben yapıyorum ya.

Kadir- çünkü evin en küçüğüdür.

Ahmet- ALLAH ALLAH sanki çok fark var aramızda. Ümit'le aramızda elli altı gün mü ne var oda seksen yedili bende.

Ümit- elli altı melli altı, küçük müsün küçüksün bitti.

Ahmet- neden her şeyi küçükler yapar kardeşim, hâlbuki büyükler daha tecrübelidir.

Ümit- ama küçükler daha hızlıdır.

Ahmet- ama teknik daha iyidir.

Kadir- uf Ahmet, amma uzattın var ya, sana orta şekerli Türk kahvesi yap demedik ya, neskafe yapmak içinde teknik tecrübe gerekmiyor ya.

Ahmet- bir de utanmadan isteseydin Türk kahvesini.

Kadir- hala uzatıyorsun oğlum ya yapacağın suyu ısıtıp üçü bir aradaları bardağa döküp getirmek.

Ahmet- bunu yapmak çok mu kolay?

Kadir- evet.

Ahmet- o zaman sen yapsana madem kolay.

Kadir- tamam ama ben şunda yaşca en küçük değilim ki, evin en küçüğü olsam yapardım.

Ahmet- bende onu anlamıyorum işte neden, kardeşim neden, her şeyi küçükler yapıyor onu bana anlatın kalkıp yapmayan en adi.

Ümit- sen Türk müsün Ahmet.

Ahmet- tabii ki, şüphen mi var.

Ümit- (uzatarak) yo sade onaylatmak istemişim, oğlum neden Türk örf adetlerini sorguluyorsun ki.

Ahmet- değil (uzatarak) mi elli altı günle yırttın şimdi rahat rahat konuş, fırlama seni.

Ümit- ben fırlama değilim.

Ahmet- hadi canım senin ne kadar fırlama olduğunu bilmeyen yok.

Kadir- bak Ümit görüyorsun değil mi kahve yapmamak için konuyu nasılda çeviriyor.

Ümit- hakikatten ha nasılda kıvırıyor.

Ahmet- ya ne alakası var.

Kadir- madem alakası yok, buyur mutfak orada ispatla.

Ahmet- öf anasını satayım.

Ümit- anasın babasını karıştırma şimdi git yap yapmayacaksan da kendin bilirsin benden söylemesi.

Ahmet ayağa kalkar.

Ahmet- tamam tamam yapıyorum.

Ahmet kapıdan çıkar. Ümit Kadir'in yanına hızlı bir şekilde gider.

Ümit- çak çak çak, nasılda yaptırdık kahveleri.

Kadir- elimizden bir şey kurtulamaz bizim.

Ümit- yavaş oğlum duyacak.

Kadir- ne bilim birden heyecan şeytirdim. (uzatarak) E yenge ne yapıyor.

Ümit- ne yapsın biri muhtemelen şu anda ineklik ediyordur, biride şuan memleketinden geliyordur.

Kadir- ineklik mi, nasıl yani?

Ümit- ders çalışıyordur yani.

Kadir- (uzatarak) vay yenge hem güzel hem akıllı

Ümit- hayır oğlum, salak olduğu için çalışıyor zaten.

Kadir- nasıl yani?

Ümit- koca sene yatar vizeler ya da finallere bir hafta kalır yirmi dört saat kitaptan başını kaldırmaz.

Kadir- klasik Türk zekâsı.

Ümit- ne yani gününde çalışanlar başka ırktan mı?

Kadir- tabii ki değil, ama öyle derler ya.

Ümit- iyi hadi bakalım öyle desinler, aslında benim kıza klasik Türk tabiri tam oturmadı, ama klasik sarışın tabiri cuk oturur.

Kadir- Ahmet mi bulmuştu sana bu kızı?

Ümit- evet ne oldu?

Kadir- oğlum biliyorsun değil mi Ahmet'te sarışın.

Ümit- bilmemek elde mi, herifin suratına bakınca anlaşılıyor hal hareketleri onaylıyor.

Kadir- vur dedik öldürdün sende be ağabey o kadarda değil.

Ümit- sana kahve yapıyor diye koruyorsun değil mi?

Kadir- eh biraz.

Ümit- çok çıkarcısın var ya.

O sırada Ahmet elinde bir bardakla içeri gelir

Kadir- oğlum neden getirmediñ bizimkileri?

Ahmet koltuğunun yanındaki dizüstü bilgisayarını önüne alır.

Ümit- pislik yapacak ya getirmemiş, oğlum kalkmak zor gelmeseydi yapardım zaten kalkıp.

Kadir- he vallaha yapardık. Hey sana diyoruz, hiç duyuyor mu bak aldı diz üstünü oynuyor şerefsiz.

Ümit- tamam oğlum küfretme, yaptığına şükredelim bu da bir iştir sarışınlar için, hiç olmasa kahve yapmayı biliyormuş.

Ahmet- ben senden çok şey biliyorum tamam mı?

Ümit- (uzatarak) evet haklısın benden çok şey biliyorsun seni alan... Ay pardon senin aldığın kız yaşadı.

Ahmet- sen bugün baya espritüelsin ha.

Kadir- ağabey ben kahveleri alıyorum bu beyefendinin getireceği yok soğuyacak.

Ahmet- ne beyefendiliği mi gördün lan?

Kadir- hiç görmedim de belki bir şeyler olur diye söylüyorum.

Ümit- tamam çocuklar.

Kadir kahveleri almak için odadan çıkar. Kısa bir süre sonra mutfaktan seslenir.

Kadir- nereye sakladın len kahveleri?

Ahmet- görmediğin her şey saklanmış değildir.

Kadir- yapmadın mı yani?

Ahmet- sen bu aklını derslerde de kullansana.

Kadir- din-i metan eyleyen bari Müslüman olsa?

Ahmet- ney?

Ümit- oğlum anlamadın mı, dinime küfreden bari Müslüman olsanın Arapçası tahminim.

Kadir- insan azıcık fazla su kaynatır, amma hıyarsın Ahmet var ya.

Ümit- Kadir bana da yapıyor musun?

Kadir- yapıyorum tabii. Ağabey demin sarışıklardan konuştuğumuz hatırlıyor musun?

Ümit- evet sen sarışınları korumuştun.

Kadir- hay kafama, ben şey diyecektim bu sarışıklarda yardımlaşma diye bir şeyde yok hem IQ'LARI hem EQ'LARI da yok benim gördüğüm.

Ümit- Ahmet ne diyor bu?

Ahmet- üstüme alıyorum ki.

Kadir- alsan ne olacak taşıyamazsın ki zaten.

Ümit- tamam yahu kavga yok.

Kısa bir sessizlikten sonra Kadir iki bardak hazır kahve ile odaya gelir

Ümit- sağ ol Kadir?

Kadir- ne (uzatarak) olacak ağabey ne var yani elime mi yapışacak, ama haklısın kimilerinin eline yapışıyor.

Kapı çalar.

Ahmet- tamam ben açarım hem bardağı bırakayım.

Ahmet dizüstünü kapatır aldığı yere bırakır ve kapıyı açmak üzere odadan çıkar.

Sahne 3: gece, ev, salon.

Kapı açılır.

Ahmet- (uzatarak) a Melis gel buyur.

Melis- geleyim.

Sahne 4: gece, ev, oturma odası.

Melis tekli koltukların birine oturur Ahmet'te o tekli koltuğun yanına oturur.

Melis- Ahmet sende oyun havaları vardı değil mi?

Ahmet- var ama CD de değil, CD'YE yazayım mı?

Melis- zahmet olacak.

Ahmet- ne zahmeti canım hemen yapıyorum.

Ahmet odadan boş CD almak için çıkar.

Ümit Kadir'in koluna hafifçe vurarak.

Ümit- bak şimdi Kadir, Ahmet hadi gülüm bak Melis geldi yapiver üç kahve.

Ahmet- tamam yapıyorum şimdi.

Melis- içmeseydim.

Kadir- (uzatarak) a olur mu evimize gelmişin bir şey ikram etmeden olmaz.

Ahmet- ağabeyler bir tek kahve kalmış Melis'e kadar yani.

Kadir- (uzatarak) **a evet bir tane kalmıştı, ulan ne şanslı kızınsın.**

Ahmet- **ALLAH'IN sevdiği kuluyum ben.**

Melis- **ya ne oluyor bir kahve kalmasıyla sevginin ne alakası?**

Ümit- **boş ver uzun hikâye. Sen ne yapacaksın oyun havalarını?**

Ahmet CD ve kahveyle gelir.

Melis- **düğünümüz var ona.**

Ahmet- **al sevgilim kahveni. Bizimüğünümüz ne zaman olacak ya?**

Melis- (uzatarak) **a evlenecek bir de dur bakalım daha kaç gün oldu.**

Kadir- **değil mi yenge (uzatarak) ya bunla evlenilir mi?**

Ahmet- **neden benden iyi kocamı bulacak içkim yok, sigaram yok, kumarım yok, hovardalık hiç yok.**

Kadir- **sorunda o aslında.**

Melis- **neden ki asıl sorun o olsun, içki sigaranın olmaması çok iyi değil mi?**

Kadir- **ben onları değil en son söylediğini kastetmiştim.**

Melis- **ha iyi bari bir de olsun.**

Ahmet- **yok aşkım yapar mıyım öyle şey?**

Kadir ve Ümit ten bir gülüş kopar.

Melis- **biliyorum senin yapmayacağını, bunların gazına gelme sen.**

Ümit- **hiç bir şeye gelmiyor ki zaten korkma gaza gelmez. Melis gitsin sana bir soru soracağım hatırlat Ahmet tamam mı?**

Melis- **ben yanındayken sor neden sormuyorsun ki?**

Ümit- **olmaz.**

Melis- **iyi peki**

Ümit- **aldatmak gibi var mı (uzatarak) be, hiç bir şeye değişmem o yakalanma korkusuyla buluşup gezmeyi, en büyük hayalim aynı mekânda iki kızı idare etmek.**

Melis- **şuan biriyle çıkıyor musun?**

Kadir- **biriyle değil ikiyle çıkıyor.**

Ahmet- **Ümit'çiğim bugün bittiğin andır.**

Ümit- **ne oldu ki.**

Melis- **yok bir şey kimlerle çıkıyorsun ki?**

Ümit- **boş ver o kadar değil.**

Melis'in cebi çalar ve konuşmaya başlar.

Melis- **ne haber, bende iyim ne olsun, vardın demek iyi olmuş bende yarım saate kadar gelirim herhalde, kendine iyi bak öptüm hoşça kal.**

Ahmet- **kim aradı?**

Melis- **bugün bir arkadaşım memleketinden geliyordu da onu haber verdi. Hadi CD'Yİ yap ta gideyim.**

Ahmet- **yazıyor işte sabret.**

Kadir- **ağabey sen şüana kadar kaç kızı aldattın?**

Ümit- **oğlum kızın yanında konuşulur mu böyle şeyler (uzatarak) a.**

Melis- (uzatarak) **yo sorun değil bizde yapıyoruz nasılsa.**

Ahmet- **nasıl yani?**

Melis- **sadece atlatmayı erkekler mi biliyor sanıyorsun?**

O sırada CD okuyucusu CD'Yİ dışarı atar.

Kadir- **değil mi yenge erkek kılıbık çıkınca atlatması güzel oluyor.**

Ahmet- **CD tamamdır al aşkım.**

Melis- **hadi ben kaçır o zaman herkese iyi akşamlar.**

Melis CD'Yİ alıp ayağa kalkar.

Kadir- **konusuyorduk ne güzel.**

Melis- **yeter bu kadar muhabbet, gideyim.**

Melis kapıdan çıkar.

Sahne 5: gece, ev, salon.

Ahmet dış kapıyı açar. Melis dışarıya çıkar. Ayakkabılarını giyer ve asansöre binene kadar Ahmet onu izler.

Sahne 6: gece, ev, oturma odası.

Ümit'le Kadir aynı yerde Ahmet ise Melis'in kalktığı yerde oturmaktadır.

Ümit- sana sorum var sorayım mı?

Ahmet- sor tabii.

Ümit- varsayalım evlendiniz evin erke... Pardon evin reisi kim olacak?

Ahmet- tabii ki ben, soruyor musun birde.

Ümit- (uzatarak) yalnız, varsayımda kız olarak Melis'i aldık.

Ahmet- hiç fark etmez.

Ümit- yanlış anlama amacım sulanmak değil ama bir şey söyleyeceğim.

Ahmet- tamam canım neden yanlış anlayayım.

Ümit- o kızla ben bile evlensem reis olamam be.

Ahmet- evlenmeyi bırak çıkmaz bile senle o.

Kadir- neden kız aynı cins sevgili mi istiyor?

Ahmet pantolonunu indirirmiş gibi yapar.

Ahmet- ben şimdi gösteririm.

Kadir- yanlış kişiye gösteriyorsun git Melis'e göster.

Ümit- Ahmet bırak onu benimle konuşuyorsun.

Ahmet- tamam bıraktım.

Ümit- vallaha bir şey söyleyeyim mi bu evin reisliği konusuna erkekler bir sıfır yenik başıyor.

Kadir- neden.

Ümit- cadılıktan oğlum, cadılıktan.

Ahmet- bak orada haklısın, cadı olmayan kız yok.

Ümit- her kadın cadıdır.

Kadir- sen hiç bunu kızların yüzüne söyleme cesaretinde bulundun mu?

Ümit- tabii...

Ahmet- ve akabinde kafana çanta yedin öyle değil mi?

Ümit- yok çantayı bırak tokat bile yemedim, tam dediğim laf şu, "her kız cadıdır ama bazıları tatlı cadıdır".

Kadir- tabii muhabbeti duyan her kız kendini tatlı sıfatına koyduğu için sorun olmuyor değil mi?

Ümit- aynen.

Ümit'in cep telefonu çalar kalkar gider konuşmak için başka odaya

Kadir- Ahmet ne yapacağız oğlum bu dersleri biz kaldık sınıfta.

Ahmet- ne yapalım oğlum ölüm yok ya ucunda.

Kadir- ölsem iyi sürüneceğim, babam sakat bırakır beni.

Ahmet- gözünde büyütme oğlum ne yapalım oğullarısın, canlarısın, bir şey cik olmaz.

Kadir- haklısın ashında.

Kısa bir süre sessizlik olur.

Kadir- benim karnım acıktı.

Ahmet- e git ye kardeşim.

Kadir- çok kalpazan oldum var ya kalkamıyorum yerimden.

Ahmet- az ye kalpazanlığın geçer, bacaklarına hak vermiyor değilim.

Kadir- senden az yiyorum oğlum.

Ahmet- tabii bir oturuşta iki pizza bir litre kolayı bitiren benim.

Kadir- oğlum o gün yanımda Hale'de vardı.

Ahmet- ne var Hale iştahımı mı açıyor?

Kadir- beraber yedik demek istedim.

Ahmet- benim hatırladığım kız hiç bir şey yememişti, zaten kızın önünde de bir içecek yoktu.

Kadir- sahi sen nereden biliyorsun lan.

Ahmet- sen yemekten kafanı kaldıramadın ki sağına baksaydın beni görecektin, bu arada Hale'yle o gün neden kavga ettiniz hatırlıyor musun, kız saçını boyatmış gelmiş sen bir kere kıza bakmadığın için fark etmedin de kavga ondan çıkmadı mı?

Kadir- oğlum çok şeyi biliyorsun, özel hayat diye bir şey var kardeşim.

Ahmet- hatta bir şey daha söyleyeyim Hale'nin karşısındaki herif Hale'yi kesiyordu.

Kadir- nasıl dostsun lan sen.

Ahmet- oğlum sen körsen bana ne.

Kadir- iyi hadi öyle olsun.

Ahmet- hem bir şey daha söyleyeyim mi, çocuk iri kıyımdı kuvvetli gözüküyordu, yani kısaca diklenseydin seni o pizzaları yediğin gibi yerdi.

Kadir- sen öyle san.

Ahmet- oğlum hiç bir erkek dayak yiyeceğini kabul etmez.

Kadir- sen kabul eder misin?

Ahmet- evet ederim.

Kadir o zaman bende senin erkekliğinden şüphe ederim.

Ümit odaya gelir ve gene aynı yere oturur.

Ümit- var ya iki kızla uğraşmak çok zormuş, yarın saat on iki de bir kızla saat ikide de diğerinle buluşacağım

Ahmet- oğlum bir gün sağlam yerde bir tokat yiyeceksin ki hayat boyunca unutamayacaksın.

Ümit- daha iyi ya torunlarımıza anlatacak hikâyemiz olsun.

Ahmet- ha sen evleneceksin yani?

Ümit- evlenmeden olur mu oğlum?

Ahmet- tabii ki olmaz da evlenecek kişi sen olunca düşündüm bir kere.

Ümit- hayalimi bulayım evleneceğim.

Kadir- tamam, benim kızım olsun senin istediğin gibi yetiştireceğim söz onunla artık.

Ümit- elimin altındasın kilona bakmam çatkımı...

Ahmet- ağabey yapma geçenlerde bir tekme attın Kadir top gibi zıplaya, zıplaya televizyona vurduydu hatırlıyor musun, yapma.

Kadir- hiç olmasa benim fiziğim topa benziyor senin gibi kişiliğim topa benzemiyor.

Ahmet- değil mi seninkinin markası bile var.

Kadir- neymiş?

Ahmet- amerikan topu, uzun ince hafif elips desek daha doğru olacak.

Ümit- vay be çocuk lafi koydu dur bakalım Kadir'den nasıl cevap gelecek?

Kadir- hiç olmasa benim ne olduğum belli senin?

Ümit- evet Kadir'den güzel bir gol izledik şimdi durum bir bir.

Ahmet- ne topluğumu gördün lan.

Kadir- oğlum görmemek için kör olmak gerekli, Melis seninle neden çıkıyor sanıyorsun?

Ahmet- nedenmiş?

Kadir- kız eşcinsel de ondan.

Ümit- (uzatarak) o Kadir'den bir gol daha, ne gol ama tam doksana taktı.

Ahmet- oğlum bir kızla çıkarken illa cinsel ilişkiyi gerekli?

Kadir- hayır düşünmen yeterli ama sen onu bile yaptığını sanmıyorum.

Ümit- Kadir'den bir gol daha her atak gol olmaya başladı Ahmet'in savunma felç olmuş durumda.

Ahmet- dön bak arkayı neler oluyor tarihteki hamile kalan ilk erkek olacaksın.

Kadir- bir şey soracağım, Melis'e aldatır mıyım dedin ya, aldatmaz mısın aldatamaz mısın?

Ümit- ben cevap verebilir miyim izinle Ahmet?

Ahmet- senin vereceğin cevaptan hayır gelmez ama neyse buyur?

Ümit- oğlum aldatmak için adam gibi yürek gerekli.

Ahmet- ne yani ben adam değil miyim, hem sadece adamlar aldatmıyor ki?

Ümit- adam gibi dediysem lafın gelişi kadın gibide olur.

Kadir- benim anladığım Ahmet'e ikisi de yok.

Ahmet- hepinizden adamım lan ben.

Kadir- tabii çok fonksiyonlu her eve lazım senin gibisi, sen eve geldiğinden beri annemin yemeklerini aramaz oldum.

Ahmet- ben yemek yapmayı zorluktan öğrendim tamam mı?

Ümit- peki bir şey daha soracağım, kimden öğrendin babandan mı?

Ahmet- siz geçin dalganızı bakalım anam hastayken kitaplardan öğrendim, her gün yumurta yenmiyor, ne yapacaksın öğrenmeyip iki buçuk üç ay yumurtayla doyulur mu, fenamı işte sizinde karnınız doyuyor. Eşek herifler.

Ümit- farkında mısın bilmem Kadir, güzel fırça yedik?

Ahmet- hem bir şey söyleyeceğim adamlık kızları becermekle veya boynuzlamakla olmaz, sizin adamlık sandığınız şerefsizliktir, tamam eğlenceli bir şey, tamam güzel bir şey ama yapılan doğru bir şey değil, ben aldatamam sanıyorsunuz değil mi, yanlış istesem bende yaparım ama seviyorum ve yapmayacağım.

Kadir- sayende Ahmet mutfığa gitmeden karnım doydum.

Ümit- ne yani karnın mı acıktı gene?

Ahmet- sen telefonla konuşurken söylemişti bana, aslında gene mi acıktın değil de ne zaman doycaksın sorusu daha iyi olacak.

Kadir- Ahmet ben senin üstünde hiç zıplamadım galiba?

Ümit- bu kişilikteki topluk bulaşıcı galiba sende mi Kadir?

Kadir- sende mi be ağabey, ben o anlamda mı dedim?

Ahmet- gözünü sevdiğimin Türkçesi lastik gibi uzuyor, Ümit koçum ayağını sıkı bas her an sende dönebilirsin.

Ümit- taş gibi erkek döner mi (uzatarak) be?

Kadir- taş gibi ne oluyor, erkeği anladım da.

Ümit- sert erkek manasında oğlum.

Kadir- ne bileyim, sen Selin için taş gibi kız demiştin de ondan karıştırdım herhalde.

Ümit- sen hiç benim tokadı mı yedin mi?

Kadir- yok, ben senin bir tek kızarmış makarnanı yedim, sonraki bir hafta makarna aklıma geldikçe kusacağım gelmişti, bir insan bu kadar mı unutkan olur.

Ümit- ne yapayım oğlum telefonla konuşurken unuttuğum.

Ahmet- Kadir aslında o kadarda kötü değildi.

Kadir- her yediğim yemek iyi olduğu anlamına gelmez bir kere, hem çok acıkmıştım ne yapayım

Ümit- uyurken maç mı oynadın ki ulan sabah kahvaltısıydı.

Kadir- neden öyle diyorsun oğlum insan uyurken da çok yoruluyormuş.

Ümit esner.

Ümit- uykudan konuştuk uykum geldi.

Ahmet- aslında benimde geldi.

Kadir- tavuklarla mı yatacaksınız oğlum?

Ümit- hiç saate bakmam biliyorsun uykum geldi mi yatarım ve şuanda da onu yapacağım.

Ahmet- dur oğlum bende geliyorum.

Ümit'le Ahmet yatmak üzere kalkarlar giderler. Bir süre sonra Kadir'de kalkar.

Sahne 7: gündüz, ev yatak odası.

Saatın çalması duyulur. Uykulu bir şekilde konuşurlar.

Ümit- saate en yakın kimse kapasın şunun çenesini, hangi hıyar kurduysa bu saati bugün günlerden cumartesi.

Kadir- ayıp oluyor ama o hıyar dediğin benim.

Ümit- ben seni akılı bilirdim, ulan bugün cumartesi ne diye saati kuruyorsun hıyarto.

Kadir- kardeşim, canım, ciğerim saat on ikide kızla buluşmaya gitmeyecek misin?

Ümit- tamam kardeşimde saat sekizde neden kalkayım ki

Kadir- tamamda saati sekizee kurdum demedim ki saat on buçuk şuan.

Ahmet- ya tamam Ümit'in işi var kalktı, benim suçum ne?

Ümit- sen yat yahu kalk dedik mi?

Ahmet- bir kere uyandı mı uyuyamam ki ben.

Ümit- iyi o zaman kalk ta kahvaltı hazırla.

Ahmet- dünkü laflardan sonra size su yok aslında (uzatarak) ama seviyorum işte seni kalk.

Kadir- tamam hemen kalktım.

Der ve yatağın üstünde oturur vaziyete geçer.

Ahmet- sana kalk deyen olmadı.

Ümit- yemek olurda Kadir gelmez mi?

Kadir- tamam yahu yiyorum (uzatarak) a size ne, hadi yatarak bir şey olmuyor.

Sahne 8: gündüz, ev, mutfak.

Bizimkiler kahvaltıyı hazırlarlar ve bir güzel yerler.

Sahne 9: gündüz, ev, oturma odası.

Akşamki oturma pozisyonlarında otururlar.

Kadir- (uzatarak) ya evet o hoca çok sert.

Ümit saate bakar.

Ümit- hadi millet ben kaçar.

Ahmet- tamam saat iki de aynı yerde buluşacağız galiba?

Ümit- sende mi belediye parkına geleceksin?

Ahmet- evet bende saat iki de belediye de Melis'le buluşacağım.

Ümit- Kadir sen?

Kadir- bugün bütün gün evdeyim manitama bile ders çalışacağım hastayım falan filan edebiyat parçaladım anlayacağınız bugün evi bekleyeceğim ben.

Ahmet- kalpazanlığın üstünde yani.

Ümit- hadi kaçtım ben.

Der ve kapıdan çıkar.

Sahne 10: gündüz, pastane.

Ümit pastanede yalnız bir süre oturur ve sıkılmaya başlar. Bir süre sonra telefonu çalar.

Ümit- nasılsın aşkım, ben mi, ben seni bekliyorum, gelemeyecek misin, tüh yahu geçmiş olsun, ne yapalım sonra buluşuruz, tamam canım bende öptüm hoşça kal.

Sahne 11: gündüz, ev, salon.

Kapının çaldığı duyulur 3–4 saniye sonra Ahmet gelir ve kapıyı açar.

Ahmet- ne oldu len otuz dakikada bir haftalık özlem nasıl bitti.

Ümit- bir haftalık özlem devam ediyor hala.

Ahmet- kısaca Selin sattı seni öyle mi?

Ümit- satmak demesek gücüme gidiyor, daha kibar bir şey bulsan?

Ahmet- satılmanın kibarı yok işte kardeşim, ne için sattı peki?

Ümit- arkadaşısı hastalanmış ona bakacaktı.

Ahmet- iyi bari ucuza gitmemişsin.

Ümit- haklısın bir yerde. Oğlum içeri girelim burada mı konuşacağız?

Ahmet- e gel o zaman.

Sahne 12: gündüz, oturma odası.

Ahmet- üzülme oğlum nasıl olsa saat iki de Esra'nın var kalbini doyuracaksın her şekilde.

Ümit- öyle ama bazen çok zorda olmuyor değil. Lise sonda çıktığım vardı iki aydır çıkıyorken afet gibi bir kız teklif etti, red edemedim o gün bu gündür stepnesiz gezmeyem.

Kadir- lise üçten beri yarı yolda kalmıyorum diyorsun yani.

Bu muhabbet saat 13:50 ye kadar devam eder

Ahmet- Ümit kalk koçum kızları bekletmeyek.

Ümit- tamam hadi kalkalım.

Ümit'le Ahmet aynı anda kalkarlar.

Ümit- Kadir sende evi beklersin çalmasınlar.

Kadir- bu evde ne bulacak ki değerli mal mı var?

Ümit- sen varsın ya.

Kadir- küfür müydü, iltifat mı, anlamadım ama neyse gidin gelin bunun hesabını soracağım sana.

Sahne13: gündüz belediye parkı, batı kapısı yakınları.

Ahmet belediye parkının Atatürk bulvarına bakan kısımda otururken Ümit ise çocuk parkına yakın yerde Esra'la oturur. Esra'nın yüzü Ümit'in de arkası çocuk parkına dönüktür. Ahmet masada bakınırken ileriden Melis'in geldiğini görür fakat Melis yalnız değildir.

Ahmet- (uzatarak) hadi Melis'in yanında Selin ne arıyor? Ümit'e bağırsam duymazda şimdi arıyayım bari.

Telefon 2. çalışta açılır.

Ümit- ne var len konturları bol buldun galiba.

Ahmet- sen konturu boş ver köşeye doğru bak.

Ümit kafasını olabildiğince sağa çevirir.

Ümit- baktım ne var?

Ahmet- o köşeye değil benim olduğum köşeye.

Ümit kafayı birazcık sağa kaydırır.

Ümit- (uzatarak) hoba.

Ümit Esra'ya hiç bir şey söylemeden hızlı bir şekilde kalkar ve tuvalete gider.

Kısa bir süre sonra Melis ve Selin Ahmet'in masaya otururlar.

Melis- ne haber aşkım?

Ahmet- iyidir Melis'im sen?

Melis- ne olsun iyiyim bende. Selin'de geldi Ümit nerede şuan?

Ahmet- şuan mı, evde nerede olacak?

Selin- ama tuvalete girerken görmüştüm sanki

Ahmet- oradan eve gidecekti doğru görmüşün demek ki daha çıkmamış.

Selin- iyi bari göreceğim bugün onu.

Ahmet- gelir şimdi evet. Şey benimde tuvaletim geldi.

Ahmet tuvalete gider.

Sahne 14: gündüz, belediye parkı, tuvalet.

Ümit Ahmet'i gördüğü gibi boğazına yapışır.

Ümit- lan hıyar, lan babası hariç eşşolusu, benim neden haberim yok Selin'le Melis'in arkadaşlığından.

Ahmet- biliyorsun sandım, hem sana Selin'i kim yaptı sanıyorsun?

Ümit- sen yapmadın mı, neyse şimdi ne şey yiyeceğiz?

Ahmet Ümit'in ellerini boğazından kurtarır.

Ahmet- Selin seni görmüş buradan çıkışta Esra yok unut onu.

Ümit- Esra'yı nasıl tutacağız orada peki?

Kısa bir sessizlik olur.

Ahmet- Kadir'i çağıralım, ha burada sen tuvaletten sonra eve gidecektin o sırada kızlar geldi, seni kaçarken görmüşler bende böyle kıvırdım ancak.

Ümit- tamam hadi.

Ahmet telefonunu eline alır kısa süreli işlemlerden sonra telefonu kulağına koyar.

Ahmet- Kadir hemen parka gelmen gerekli?

Kadir- öyle bir yayıldım ki şuan hiç bir güç kaldıramaz.

Ahmet- peki şöyle diyeyim o zaman, Ümit pişti olmak üzere ve bir adama ihtiyacımız var.

Kadir- ne tamam. Tabii ki oğlum öyle işlere adam gerekli.

Ahmet- dalga geçme lan hadi kısa zaman içinde burada olman gerekli, geldiğin gibi çocuk bahçesi tarafındaki Esra'nın yanına geç hemen.

Kadir- tamam iki dakikaya oradayım.

Sahne 15: gündüz, belediye parkı, batı kapısı yakınları.

Ümit'le Ahmet gayet yavaş bir şekilde kızların yanına gelir.

Ümit Selin'in yanına Ahmet'te Melis'in yanına oturur.

Selin- nerdesin aşkım ya çağrı attım telefonun kapalı.

Ümit- telefon mu? (uzatarak) Ha telefon evet pili bitti.

Melis- (uzatarak) a Kadir Hale'yle çıkmıyor muydu, bu kız Hale değil?

Ahmet- istediği zaman nasıl hareket ediyor şerefsiz herif ya.

Melis- ne oldu Ahmet, neden öyle diyorsun?

Ahmet- iki dakika önce konuşmuştuk telefonda evdeydim dedi.

Melis- kız çağırmıştır gelmiştir oda.

Sahne 16: gündüz, belediye parkının önündeki yol.

Hale iki kız arkadaşıyla yoldan geçerken parkın içine bakar.

Hale- (uzatarak) a o Kadir değil mi? Kim o kız ya dur bakalım kimmiş o, siz gidin kızlar ben geliyorum arkadan.

Sahne 17: gündüz, belediye parkı, doğu kapısı yakınları.

Kadir'in arkası yan kapıya dönük olduğundan Hale'nin kapıdan geldiğini göremez.

Hale- (Kadir'e) ne haber Kadir, hani çıkmayacaktın hani finaller vardı hani ders çalışacaktın kim bu neden bana yalan söyledin?

Kadir ayağa kalkar.

Kadir- ya aşkım bu Esra Ümit'in çıktığı bu.

Hale- Ümit'in çıktığı ve Ümit orada oturuyor ve sen çıkmayacağım dedi bana şuan dışarıdasın, benim anımda salak mı yazıyor?

Hale tokat atar ve arkasına bakmadan gitmeye başlar. Kadir'de onun peşinden gider. Hale'yle Kadir'in uzaktan kavga ettikleri görülür. Esra yalnız kalınca sağa sola bakınmaya başlar ve kısa bir süre sonra uzakta Ümit'i görür. Ümit'i gören Esra yanına gitmek için kalkar.

Sahne 18: gündüz, belediye parkı, batı kapısı yakınları.

Ahmet uzaktan gelen Esra'yı görür Ümit'e kaş göz işaretiyle Esra'nın geldiği tarafa bakmasını sağlar. Ümit'te uzaktan gelen Esra'yı görür

Ümit- ulan gene tuvaletim geldi.

Ahmet- çok üşütmüşün sen hep tuvaletin geliyor hadi gitte gel.

Ümit yolda Esra'yla konuştuğu görülür.

Selin- Ümit yolda kimle konuşuyor.

Ahmet- teyzekızı olması gerekli.

Selin- tamam o zaman.

Sahne 19: gündüz, belediye parkı, parkın ortaları.

Esra- kim o yanındaki kız aşkım?

Ümit- (uzatarak) a o mu o kız teyzemin kızı Selin. A aşkım ben tuvalete gidiyorum geleceğim şimdi, bir de bana aşkım falan deme ailemin kulağına gitmesin beni okuyor biliyorlar, tamam mı, hadi geliyorum ben şimdi.

Ümit Esra'nın yanından ayrılır Esra'da batı kapısı yakınlarında ki masaya oturur.

Sahne 20: gündüz, belediye parkı, batı kapısı yakınları.

Selin- merhaba nasılsınız?

Esra- iyiyim siz?

Selin- ne olsun iyiyiz arkadaşlarla oturuyoruz.

Ahmet- (uzatarak) e kızlar dersler nasıl?

Bu soru esnasında Ümit gelir Selin ve Esra'nın arasına oturur.

Esra- teyzen ne yapıyor Ümit'çim?

Ümit- iyi ne yapsın.

Selin- teyze mi kaç teyzen var senin?

Ümit- iki teyzem var benim.

Selin- ben neden bir diye biliyorum?

Ahmet- aman bırakın yahu bu teyze muhabbetlerini iki olsa ne olacak? Üç olsa ne olacak?

Sahne 21: gündüz, belediye parkı, doğu kapısı yakınları.

Kadir ve Hale doğu kapısının yanında ve ayakta dururlar.

Kadir- yahu neden inanmıyorsun, ben ne zaman yalan söyledim sana?

Hale- (uzatarak) çok, sadece bugün iki tane söyledin baksana.

Kadir- onların hiç biri yalan değil, neden inanmıyorsun.

Hale- nasıl inanma mı bekliyorsun ki, bugün çıkmayacağım dedin dışarıda yakalandın hem de bir kızla otururken, oda yetmedi kıvrırmak için Ümit'in manitası dedin Ümit karşıda yanında bir kızla oturuyor insan çıktığı dururken başka bir kızla oturur mu, o kadar da salak değilim tamam mı Kadir.

Kadir- bak aşkım.

Hale bu kelime biter bitmez Kadir'e tokatı basar.

Hale- bana bir daha aşkım deme.

Kadir tokat yediği yanağını ovuşturmaya başlar.

Kadir- ya vurmasana bak pişman olacağın benim hiç bir suçum yok.

Hale- (uzatarak) tabii sen süttten çıktın benim kalbim kötü hemen yanlış anladım değil mi?

Kadir- ya of Ümit ne işler açtın ulan başıma.

Hale- ben gidiyorum bir daha beni arama.

Hale arkasını döner ama Kadir hemen kolundan tutar çevirir.

Kadir- ya bak gerçekten benim suçum yok anla beni o Ümit şerefsizine yardım için geldim hatta bak arama kayıtlarına.

Hale- hani ver?

Kadir- al.

Kadir pantolon cebinden telefonunu çıkarır ve Hale'ye verir. Hale kısa bir süre tuşlara bastıktan sonra.

Hale- en son arayan Ahmet, Ümit değil.

Kadir- ya ne fark eder 2'side aynı şey değil mi onların, yapma Hale.

Hale- nasıl aynı şey değil mi, sarı kızla çıkan Ümit değil mi?

Kadir- evet.

Hale- Ahmet nasıl arıyor neden arıyor, Ümit dururken hem bunlar yan yana mı oturuyorlar ki?

Kadir- ya aşkım...

Hale tokat atarmış gibi yaparak.

Hale- bak tokat geliyor.

Kadir- tamam tamam, bak Hale Ümit'in konturu yoktur Ahmet aramıştır olamaz mı?

Hale- bana kıvrırıyorsun gibime geliyor Kadir, benim tanıdığım Ümit kontursuz kalmaz.

Kadir- kalmış işte yahu.

Hale- var mısın gel soralım?

Kadir- tamam.

Hale batı kapısına doğru bir adım atmıştır ki.

Kadir- hayır.

Hale- neden hayır korkuyorsun işte?

Kadir- yani şöyle hayır, şimdi olmaz.

Hale- neden ya neden, gerçekler ortaya çıkacak diye korkmuyorsan buyur.

Kadir- ya aşk... Azımdan kaçtı pardon, korkmak değil de.

Hale sözünü keser.

Hale- değil de ne peki?

Kadir- öf Ümit, senin ben var ya.

Hale- ben gidiyorum.

Hale dış kapıya doğru yollarır.

Kadir- tamam ya ne yaparsan yap.

Hale hızla dönerek.

Hale- ha yani gitmem umurun da değil artık öyle mi?

Kadir- ya yanlış anladın Hale ben Ümit'in yanına gidiyorsun diye dedim.

Hale- oraya gitmiyordum ama eve gidiyordum.

Kadir- ne bileyim ben senin aklını mı okuyorum. Hem bir dakika bu saate eve gidemesin, neden yalan söylüyorsun?

Hale- ne yalanı ben sen miyim?

Kadir- e işte yalan söyledin, eve gideceğim dedin bu saatte eve değil işe gidersin sen.

Hale- ne var lafin gelişi dedim.

Kadir- öyle ya da böyle yalan, ama benimkiler yalan değil böylece sen yalancısın.

Hale- (uzatarak) a şuna bak yavuz hırsız ev sahibini bastırır mı seninki de o hesap oldu.

Kadir- nedenmiş bir kere yalan söyleye kim?

Hale- tabii ki sen.

Kadir- ya yalan değil anlasana tamam ulan gel soracağız beni kim neden çağırdı?

Hale- hadi.

Kadir ile Hale Ümit'in olduğu yere doğru yollanırlar.

Sahne 22. gündüz, belediye parkı, batı kapısı yakınları.

Esra- Ümit yarın neler yapacaksın?

Ümit- bilmem bir plan yap...

Ümit'in yanına tanıdığı bir erkek arkadaş gelir.

Ali- vay Ümit ne haber?

Ümit- (uzatarak) o Ali iyidir senden ne haber?

Ali- iyi be Ümit ne olsun? Oh vallaha sevgililerinizi almışsınız oturuyorsunuz, olanı var olmayanı var yapmayın böyle.

Ümit- yok oğlum sevgilim falan abartma, her oturduğum kız sevgili olmuyor değil mi? Esra'yı göstererek

Ali- hadi hadi, ne çapkınsın sen geçenlerde bu kızla el ele.

Ahmet hemen araya girer.

Ahmet- (uzatarak) a bakın aklıma ne geldi.

Melis- ne geldi

Selin- bir dakika bir dakika teyzekızıyla mı el ele tutuşuyordun?

Ali- teyzekızı mı, oğlum senin teyzekızın bizim komşu Hatice değil mi?

Ümit- oğlum bir sus lan, nereden geldin sen başıma?

Ali- ağabey aşk olsun kalbimi kırıyorsun ama.

Ümit kısık bir sesle.

Ümit- iyi senin kalbin benim gene kafam kırılacak ya.

Selin- haklısın Ümit kafanı kıracağım şimdi senin.

Ümit- yuh ne kulak varmış be güzelim sende, ben bile duymadım.

Selin- sen onu bunu bırak şimdi de bu kız kim onu söyle bakayım.

O sırada Kadir ve Hale gelir ve ayakta beklerler.

Ümit- bu kız dediğin...

Hale hemen araya girer.

Hale- Ümit sana kısa ve öz bir soru?

Ümit- hadi tamam anasını satayım bir de sen sor.

Selin- bir dakika önce benim sorumu cevapla.

Ümit- sorun sırayla cevap vereceğim sonra, buyur Hale.

Hale- sende şuanda kaç kontur var?

Ümit- sade bu mu?

Hale- şuanda bu.

Ali- bende bir soru sorabilir miyim?

Ümit- tabii buyur, zor olmasın.

Ali- Ümit şimdi bu kız çıktığın değilse neden elini tutuyordun?

Ümit- oğlum defol.

Selin- hadi cevapla bakalım Ümit Bey.

Esra- bende bir şey soracağım.

Ümit- bir sen kalmıştın zaten, buyur sende sor.

Esra- ben senin sevgilin miyim yoksa teyzekızın mıyım?

Ümit saatine bakar.

Ümit- (uzatarak) evet arkadaşlar bugünkü süremizin de sonuna geldik, bir sonraki programda görüşmek üzere hoşça kalın.

Der ve kalkıp gitmeye yeltenir ama Selin izin vermez.

Selin- cevap vermeden tuvalete bile gidemesin.

Ümit- ya ben oynamıyorum kardeşim. (uzatarak) Ya neyi anlamak istiyorsun anlamadın mı hala?

Selin- evet aslında anladım beni bu kızla aldattığını ama.

Selin sözünü bitirir bitirmez bir tokat atar kalkıp gitmeye başlar.

Esra- ha yani ben şimdi aldatıldım mı?

Ümit- yok Esra'cığım öyle şey.

Esra- sarıysak salak değilim.

Esra'da tokat atar ve gider.

Kadir- Ümit oğlum çok şanslısın, dünyada bir tane akıllı sarışın var oda sana denk gelmiş.

Ümit- canım yandı lan.

Kadir- ben alıştım ağabeyciğim bugün iki oldu tokat yiyorum.

Ümit- ulan ben bu hallere düşecek adam mıydım be, hep senin yüzünden Ali.

Ümit Ali'ye bir süre kızgın bir şekilde baktıktan sonra hızla oturduğu yerden kalkar Ali'nin üstüne doğru yürümeye başlar. Ali Ümit'in geldiğini çabuk fark eder ve kaçmaya başlar. Ali önde Ümit arkada bir süre koştukları görülür.

Bölüm 2: İshalli Bir Gün

Sahne 1: akşamüstü, oturma odası.

Bütün millet koltuklarda oturur.

Ümit- hıyar herif, neden söylemedin ki Melis'le Selin'in arkadaş olduğunu?

Ahmet- ne bileyim böyle piştileneceğini kim tahmin ederdi ki?

Ümit- salak herif tahmin etseydim orada olur muydum?

Ahmet- mantıklı.

Kadir- olan bana oldu.

Ümit- sana ne oldu ya, bu kızan yüzünden on dakika önce iki çıktığım vardı, onuncu dakikanın sonunda ikisinden de oldum yediğim tokatları ve parkın kalaba olduğu için rezil oluşum hariç.

Ahmet- ben ne yaptım, her şeyi Ali bozdu.

Kadir- hadi tamam Ali'yi geç, oğlum sen zamparalık yaptın, yani hak ettin ya ben, hak etmediğim halde iki tokat yedim ve senin kadar kalabalıkta.

Ümit- olsun senin hala sevgilin var, ya benim?

Kadir- yapmasaydın lan bak Ahmet'te çocuk ne kadar masum bakıyor.

Ümit- istese de yapamaz ki şu bakışlara bak bir.

Ahmet- bakışlar değil vicdan yapar o işi.

Ümit- vicdanı olan yapar değil mi haklısın.

Ahmet- ya evet vicdan olan yapar. Sen o kadar vicdanlısın ki iki kıza da aynı iltifatları ederken için sızlamıyor.

Ümit- ne ulan her kıza ayrı iltifat mı bulacağız, dört tane iltifatım var gülüm, hayatım, aşkım, canım isteyen istediğini alır gerisi bana kalır. Her kıza ayrı iltifat bulmaya çalışsaydık şimdiye iltifat kalmamıştı.

Kadir- yuh, Türkçede kelimeleri bitirecek kadar çok kızla mı çıktın.

Ahmet- Malkara da kız kalmadı desene.

Kadir- ilk geldim Ümit'le oturuyoruz malum tokat yediği parkta, gelen geçen selam veriyor komplekse girdim.

Ahmet- hem yerli hem zampara normaldir oğlum.

Kadir- normaldir ama ilk anda koydu.

Ümit- bırakın benimle uğraşmayı da benim karnım acıktı.

Kadir- evde hiç bir şey kalmadı.

Ahmet- ben aileden para kopardım yeni gelin dışarıda yiyelim

Kadir- e hadi o zaman.

Ahmet- durun lan azcık giyinelim böyle mi çıkacağız sokağa

Ümit- ne o karizman mı sarsılır beyefendi?

Ahmet- tabii ki oğlum.

Ümit- ne karizman var ya.

Ahmet- şuan için senden çok Ümit.

Kadir- oh Ümit çok fena geçirdi lafı cuk diye.

Ümit- oğlum durmuş saat bile günde iki kere doğruyu gösterir derler. Arada bırak ta koysun laf.

Ahmet- oğlum kendini benimle karıştırma sen durmuş saatsin beni yanlış görüyorsun.

Ümit- oğlum kalk hadi hazırlanacak mısın ne yapacaksın yap hadi karnım aç benim.

Kadir- ha yani ondan mı laflarına cevap veremiyorsun?

Ahmet- o tok olsa da veremez ki bir laf vardır aç oynatma toku kıpırdatma diye buda onlardan.

Ümit- ya oğlum kalkıp hazırlansana sen.

Kadir- Ümit dur bakayım senin ateşin mi var?

Ümit- hayır taş gibiyim.

Ahmet- taş gibisin yani?

Ümit- evet oğlum taş gibiyim.

Ahmet- azcık göğüslerin küçük ama evet taş gibi çocuksun.

Kadir- (uzatarak) o harika bir laf daha.
Ümit- Ahmet kaşınma oğlum gelirse oraya çok fena kaşırım.
Ahmet- Ümit sen aç değimliydin?
Ümit- evet.
Ahmet- o vücudunu buraya kaldıracak kadar enerjin var yani.
Ümit- bak oğlum çok kaşınma istersen.
Kadir- var ya Ümit ben olacağım şuracıkta.
Ahmet- girme lan araya sende.
Ümit- onun amacı bizi kapıştırmak ben biliyorum onun niyetini de gaza gelmiyorum.
Kadir- bu mu gaza gelmemiş halin.
Ümit- oğlum hiç laf yetiştirecek durumda değilim, hem açım hem de moralim bozuk.
Ahmet- tamam kalkıyorum giyinip geliyorum gideriz.
Ahmet hemen kalkar odadan çıkar. Ümit'le Kadir'in konuştukları görülür. Ahmet kısa bir süre sonra giyinmiş olarak gelir ve hep birlikte odadan çıkarlar.

Sahne 2: gece, Malkara sokakları, bizim çocuklar.
Lokantaya giderlerken. Ahmet solda Ümit sağda Kadir de ortalarındadır.

Ahmet- ne yiyeceksin Kadir?
Kadir- Tekirdağ köftesi.
Ahmet- iki porsiyon yetecek mi?
Kadir- yetmezse üstüne seni yerim.
Ahmet- yuh, boşan da semerini ye.
Kadir- olur yerim, azcık üstüne salça dökeriz.
Ümit- Kadir oğlum sen insan mısın?
Kadir- oradan bakınca ne gibi duruyorum Ümit?
Ümit- dıştan insan gibi duruyorsun ama ne bileyim söylediklerin...
Kadir- ne var söylediklerim de?
Ümit- senin azından çıkan ulağında duymuyor var ya.
Ahmet- semerini de yiyeceğim dedin ya oğlum...
Ümit- onu geçtim seni yiyecekmiş ya.
Kadir- kafamı bozma Ümit, sende yerim.

Ümit Kadir'in sırtını okşar.

Ümit- tamam oğlum, tamam dayan koçum, bak şu köşeyi döneceğiz lokantaya gireceğiz.
Ahmet- bu çocuğun anasına acıdım şimdi.
Kadir- anamı karıştırma lan.
Ahmet- ne oğlum küfür mü ettik.
Kadir- olsun karıştırma gene.
Ahmet- ay tamam, sanki sadece sende anne var.
Ümit- bak Kadir geldik işte.

Sahne 3: gece, lokanta.

Ahmet'le Ümit yan yana Kadir onların karşılarında oturur.
Oturduktan 5–10 saniye sonra garson elinde kalemi ve not defteriyle gelir.

Garson- buyurun beyler?
Ümit- ağabey bize birer porsiyon Tekirdağ köftesi.
Kadir- hayır üç buçuk, bana bir buçuk porsiyon ağabey.
Ahmet- üç buçuk tanede ayran.
Garson- ney?
Kadir- üç tane de ayran ağabey
Garson- tamam hemen geliyor.

Garson gider.

Ümit- buradan sonra eve mi gideceğiz?
Ahmet- bilmem, bir Malkara turu yapar eve gideriz.
Kadir- ders çalışmak lazım turladıktan sonra takılmayalım bir yerde de gidelim eve.

Ümit- haklısın öpecek hocalar bizi.
Kadir- oğlum senin dersler gene iyi seni öpen beni kim bilir ne yapar
Ahmet- çocuk yaparlar en kötü ihtimalle.
Kadir- ya Ahmet sen neden bugün kaşınıyorsun?
Ahmet- bilmiyorum, içimden geliyor bugün size laf atmak.
Kadir- dikkat ette taksit taksit attığın laflar sana bir kerede girmesin.
Ümit- sonra senden ne çıkar bilinmez.
Ahmet- sizin laflarınızdan bir şey olmaz
Kadir- emin misin?
Ahmet- hayır adım Ahmet.

Bir süre konuşmalar devam ettikten sonra köfteler gelir ve yenmeye başlanır. Bir süre sonra köfteler biter.

Ahmet- tatlı yiyecek miyiz çocuklar?
Kadir- Hayrabolu tatlısı varsa yerim.
Ümit- bende yerim o varsa.

Ahmet garsona dönerek.

Ahmet- kardeş Hayrabolu tatlısı var mı?
Garson- var.

Ahmet- getirsene üçümüze de.

Garson kısa bir süre sonra tatlıları getirir. Tatlılarda yenilir eller yıkanır hesap ödenir ve lokantadan çıkılır.

Sahne 4: gece, Malkara sokakları, bizim çocuklar.

Malkara sokaklarında turlamak için yola koyulurlar. 2-3 dakika yol alırlar. 4. dakikada önlerinden 3 kızın gittiğini görürler.

Ümit- vay vay vay yavruya bak, Banu ALKAN görsün Afrodit kimmiş.
Kadir- (uzatarak) a öyle deme Banu gibi var mı yahu.
Ümit- güldürme beni oğlum. Ben bu kızı tavlarım takip edelim bakalım nereye gidiyorlar.
Ahmet- eğer çıktığın olsaydı karşı gelirdim ama, kızlar cidden güzelmiş.
Kadir- kız o kadar güzel ki, bizim Ahmet'e bile Melis'i unutturdu.
Ahmet- unutmadım, sadece güzel olduğunu söyledim.
Ümit- tamam arkadaşlar tamam. Bakın üç kızlar bizde üç erkek.
Kadir- adam paylaşımı yapalım yani.
Ahmet- karıştırmayın beni piş işlerinize.
Ümit- hadi be oğlum hem şuanda Melis yok nereden görecek ki.
Kadir- Ümit boşuna uğraşma yapamaz Ahmet öyle bir şey, hem kız pul koleksiyonunu göster dese ne yapacak.
Ahmet- ben sana bir gösteririm pul koleksiyonu mu?
Kadir- Ahmet'çiğim sen git varsa koleksiyonunu başta Melis olmak üzere bütün kızlara göster.
Ümit- Kadir uğraşma oğlum şu çocukla hayır bir şey değil lafları koyuyor çıkartamıyorsun ben üzülüyorum sonra.
Ahmet- tamam ulan bu akşam ikinize de kapak yapacağım.
Kadir- hadi bakalım görüşeceğiz.
Ümit- Kadir, bugün bize eğlence çıktı.

Kızlar dondurmacıdan dondurma almaya çalışır.

Ahmet- bakın dondurma almaya çalışıyorlar bizde alalım.
Kadir- dur bakalım hangisine asılacaksınız.
Ahmet- soldaki benim.
Kadir- tamam.
Ümit- hala nasıl yapacağımı düşünüyorum.
Ahmet- oğlum Melis'i nasıl yaptık. Bizimde ağzımız laf yapıyor o kadar.

Ümit dondurma almak için 1 adım öne çıkar.

Ümit- bir liralık dondurma alıyorum herkese?

Ümit dondurmacıya doğru hareketlenir.

Kadir- tamam kardeş al.

Ümit kızların arkasında sırada beklemeye başlar.

Sahne 5: gece, Malkara sokakları, bizim çocuklar.

Bizimkiler elerinde külahlar 3 adım önlerinde de kızlar ilerlemeye devam ederler.

Ahmet- ya bana bakın ben bu müstakbel benimkini nereden tanıyorum, siması tanıdık geldi.

Kadir- ne yalan söyleyeyim bana da tanıdık geldi.

Ümit- Malkara küçük yer oğlum gene böyle bir gün kesmişinizdir, ama pardon sen kesmiyordun değil mi Ahmet?

Ahmet- yaptınız beni iyice pısrık bende keserim.

Kadir- iştahın yerinde yani?

Ümit- oğlum tamam yeter civıttın iyice çok ileri gitme esprinin dozu kaçtı mı küfüre hakarete girer.

Kısa bir saniyelik bir sessizlikten sonra.

Kadir- ağabey ben saati sormaya gidiyorum.

Der ve hemen kızların olduğu yere doğru hızlanarak gider. Aradan Kadir çıkınca Ümit'le Ahmet arayı yavaş yavaş kapatırlar. Karşılıklı birbirlerine bakarak konuşurlar.

Ahmet- aşk adamı salak yapar derlerdi inanmazdım, Kadir'de bunu gördüm inandım hakikatten.

Ümit- neden lan?

Ahmet- kıza saat sormaya gitti, kolunda kol saati var.

Ümit- bu kızan beş saniye geçmeden kıvıramazda apışıp kalmasa bari kızın yanında.

Ahmet- bu çocuk daha iyi bahane uydurabilirdi neden bu kadar basitçe bir şey yaptı ki.

Sahne 6: gece, Malkara sokakları, kızların yanı.

Kadir hızlı bir şekilde kızların arasına dalar.

Kadir- bir dakika bakar mısınız?

Ayşen- tabii buyurun?

Kadir- saatiniz kaç acaba?

Ayşen kolundaki saate bakar.

Ayşen- dokuzu on geçiyor.

Şule- ben bir şey sorabilir miyim?

Kadir- tabii ki.

Şule- saatiniz güzelmiş bakabilir miyim?

Kadir- (uzatarak) ı (uzatarak) şey tabi bakabilirsiniz.

Kadir saatini kolunla birlikte uzatır. Şule kısa bir inceledikten sonra.

Şule- e bu saat çalışıyor.

Kadir- hadi (uzatarak) ya, ben durdu sandıydım kusura bakmayın.

Şule- aslında ortamda duran bir şey var ama saat değil.

Kadir- nedir o?

Şule- boş verin.

Kadir- neyse kızlar sağ olun ben gideyim arkadaşların yanına.

Kadir yollanır geriye doğru.

Ayşen- sen bu durmuş kafayla beni zor tavlarsın.

Kadir bu lafi duymazlığa gelir.

Sahne 7: gece, Malkara Sokakları, bizim çocuklar.

Kadir tekrar aralarına gelir. Belediye parkı görünmeye başlar.

Ümit- ne oldu lan kapak oldun değil mi?

Kadir- he ya seninki çok akıllı çıktı lafı koyu verdi.

Ümit- kız mı çok akıllı yoksa sen mi çok salaksın?

Kadir- ne yapayım oğlum saati alalı iki gün oldu alışamadım kolumda saatin olduğuna.

Ahmet- oğlum taktığı değiştir çok eskide kaldı saat sorma işi.

Kısa bir essizlik olur ve kızların belediye parkına girdiği görülür.

Ümit- ulan bir şey var sanki bu parkta herkes buraya geliyor.

Ahmet- bir kaç saat önce burada tokat yediydin değil mi, neyse oğlum bu sefer kızlar farklı ve yakalanma riski yok.

Bizimkilerde parka girerler.

Ümit- orası öyle ama olsun oğlum hartalarım canlanıyor.

Kadir Ümit'in yanağına elini sürerek.

Kadir- yanağında hafif bir acıda hissediyorsundur sen şimdi.

Kızlar boş bir masaya otururlar.

Ümit- nereden biliyorsun?

Kadir- bende yedim herhalde.

Ahmet- hadi çok konuşmayın da, şöyle oturalım kızların karşısına.

Bizimkiler kızların hemen karşısındaki masaya otururlar.

Ümit- neden bizleri dinlerken oturamıyor musun?

Kadir- ay espri yaptı. Bana bak seninki akıllı sağlam bas ayaklarını.

Ümit- demin sen kendin düştün kızın çelme taktığı yoktu.

Ahmet- neyse yahu şimdi ne yapacağız?

Ümit- oğlum bekleyeceksin hayvanlar gibi davranış ve işaretle mesaj alırsak harekete geçeceğiz.

Kadir- hayvan mı?

Ümit- hayvanlar nasıl anlaşır davranışlarıyla bakışlarıyla anlamazlar mı, konuşarak anlaşan hayvan gördün mü hiç?

Ahmet- kısaca bakışırsak desene oğlum.

Ümit- daha bilimsel tarif edeyim demiştim.

Ahmet- ay, entel seni.

Garson1 elinde not defteri ve kalemle gelir.

Garson1- ne alırdınız beyler?

Ahmet- çay.

Ümit- çay.

Kadir- bende çay.

Not defterine bir şeyler karalar.

Garson1- tamam hemen geliyor 3 çay.

Garson1 gider.

Ümit bir elinle karnını ovuşturmaya başlar.

Ümit- len benim karnım ağırmaya başladı.

Kadir- o zaman git tuvalete.

Ümit- olur mu oğlum, benim bağırsaklarımın sesinin uyarı yok bilmiyor musun, ben bir başlarsam bütün park duyar, hele ki midem bozulmuşken.

Kadir- haklısın gece yaparken uyandırıyordu.

Ahmet- ne yani eve mi gideceksin buradaki (kızlara bakarak) piliçleri bırakarak.

Ümit- son dakikaya tutmaya çalışacağım.

Garson1 çayları getirir.

Garson1- buyurun çaylarımız.

Garson1 çayları bırakmaya başlarken.

Kadir- kardeş tuvaletin duvarları kalın mı?

Garson- bilmem, ne oldu ki?

Ümit- yok bir şey ağabey bu kızanın salakça bir sorusu.

Gülerek garson uzaklaştıktan sonra.

Arada çaylarını yudumlarlar fakat Ümit'in çay içmek aklına bile gelmez. Ümit Kadir'in enseye bir kere vurur.

Ümit- ulan inek herif ne yapayım ben seni?

Ümit Kadir'in kafasına vurur.

Kadir- ah vurmasana lan kafama.

Ahmet- Ümit'çiğim vurma kızana zaten aklı yok.

Kadir- bugün bu aklıma çok taktınız ha bir saate alışamadım diye.
Ahmet Dilek'in baktığını görür.

Ahmet- ben gidiyorum kızların yanına gelen var mı?

Ümit- çok isterim ama benimki topun ağzında kıpırdarsam kaçacak.
Ümit'in her geçen dakika acısının arttığı fark edilir ve en sonunda dayanamaz.

Ümit- Ahmet ben gidiyorum tuvalete geldikten sonra gideriz.
Ümit koşar adımlarla tuvalete gider. Karşılıklı bakışarak konuşurlar.

Ahmet- öyle bir gitti ki tuvalete.

Kadir- hiç belli olmuyor değil mi sıkıştığı?

Ahmet- oğlum bu kızlar gidene kadar çıkmaz da bu şimdi.

Kadir- on beş dakika bekleriz gelmedi biz gideriz kardeşim.

Ahmet- normalde hızlı yapıyor ama bu anormal bir durum.

Bizim çocuklar kızları devamlı keserler ve her geçen dakika kızlardan da cevap alırlar. Bu arada rahatlamış bir şekilde Ümit gelir. Kadir ve Ahmet'in ayları bitmiş Ümit'in ise bardağı olduğu gibi duruyordur.

Ümit- çok fena yaptım.

Ümit çayını içmeye başlar.

Kadir- soğumuştur oğlum o çay.

Ümit- soğuk ama gider belki bağırsakları toplar çayın demi.

Kadir bir süre güldükten sonra.

Kadir- sende haklısın.

Ahmet- hayırdır çok rahatlamışsın.

Kadir- gidişin muhteşem oldu gelişin sessiz.

Ahmet- değil mi, hiç belli etmedin tuvaletin geldiğini.

Kadir- Ümit amma nanemollasın oğlum hep sana yemeği anan mı yapacak?

Ümit- bir alışamadım haklısın dışarıda yemeğe.

Ahmet- neyse çocuklar gideceksek gidelim?

Ümit- gidelim ama benimki gene gelirse.

Ahmet- iyi peki ben gidiyorum.

Sahne 8: gece, belediye parkı, kızların masası.

Ahmet kızların yanına yavaşça gelir.

Ahmet- merhaba kızlar oturabilir miyim?

Şule- tabii buyurun.

Ahmet Dilek'in yanına oturur.

Ahmet- adım Ahmet.

Dilek- bende Dilek.

Şule- Şule.

Ayşen- bende Ayşen.

Ahmet- memnun oldum kızlar.

Dilek- bende.

Şule- bende.

Ayşen- bende.

Ahmet- bir şey içer miyiz kızlar?

Şule- yok yeni içtik gerek yok sağolun.

Ahmet- borcum olsun o zaman.

Şule- tamam olsun.

Ayşen- o şişman çocuk arkadaşınız mı?

Ahmet- (uzatarak) ı şey evet ne oldu?

Ayşen- özür dilerim ama biraz saf galiba.

Ahmet- ya hiç sormayın kolundaki saate bir türlü alışamadı saati hep millete soruyor.

Şule- bakın dediğim çıktı duran bir şey varmış.

Ahmet- ney?

Dilek- yok bir şey ya.

Sahne 9: gece, belediye parkı, bizim çocukların masası.

Karşılıklı bakışarak konuşurlar.

Ümit- oğlum ben gene sıkıştım gidiyorum. Sakın kızların yanına gitme.

Kadir- gitmem tamam, hadi koçum sen rahatla da gel hadi.

Ümit hızla tuvalete gider.

Sahne 10: gece, belediye parkı, kızların masası.

Ayşen- sizin arkadaş yalnız kaldı.

Ahmet- olabilir, Ümit kalkmıştır gitmiştir bir yere.

Ayşen- çağıralım o zaman gelsin yalnız kalması, acıdım şimdi.

Ahmet- bilmem ki gelir mi?

Ayşen- ben çağırırsam gelir, çağırayım geleyim.

Ayşen kalkar ve Kadir'in masasına doğru ilerler.

Sahne 11: gece, belediye parkı, bizim çocukların masası.

Ayşen Kadir'in karşısında ayaktadır. Karşılıklı bakışarak konuşurlar.

Ayşen- merhaba.

Kadir- merhaba.

Ayşen- yalnız kaldınız sizi masamıza davet etmeye geldim.

Kadir- şey, arkadaş şimdi gelecekti ama.

Ayşen- gelmek istemiyorsunuz yani?

Kadir- ya arkadaş, neyse ya geliyorum.

Ayşen- hadi gelin.

2'side kalkarlar ve kızların masasına giderler.

Sahne 12: gece, belediye parkı, kızların masası.

Kadir Ayşen'in yanına oturur. Kısa bir süre sonra Ümit'in geldiği görünür.

Şule- sizin arkadaş geliyor.

Ahmet- evet gelsin bakalım.

Kadir- işaret edelimde buraya gelsin.

Ümit eli görür kısa bir süre sonrada gelir.

Ümit- buraya mı geldiniz, merhaba kızlar, ben Ümit.

Şule- bende Şule.

Dilek- Dilek.

Ayşen- Ayşen.

Ümit- memnun oldum kızlar.

Dilek- bizde memnun olduk.

Kızlardan birkaç yalancı gülümsemeden sonra.

Şule- hayırdır, bugün çok gezdin.

Ümit- evet ya sorma yerimde duramıyorum.

Şule- çok hiperaktifsin.

Kadir- bugüne özel sanki.

Ümit boynunu kaşırımış gibi yapar fakat arada boynunu koparırım der gibi işaret yapar Kadir'e.

Şule- nasıl yani?

Ümit- bugün daha bir hareketliyim de onu diyor.

Şule- bugünün ne özelliği var ki?

Kadir- yedikleri çok yaradı hepsi kana karıştı.

Dilek- içkimi içti yani?

Ahmet- yok ya Kadir espri yapıyor yanlış anlaşıldı esprisi.

Ümit gene kıvramaya başlar. Tuvalete gitmeyle gitmeme arasında kalırken azar azar kaçırmaya başlar.

Dilek- ya arkadaşlar gezsek mi azıcıkın, sanki kokmaya başladı burası.

Ümit- şey o koku bana da geldi lağımlar basıyordu.
Şule- evet ya azcık gezelim sıkıldım, ama siz gelmeyecekseniz bilmeyiz.

Kadir- gezeriz ya bizde sıkıldık.

Herkes ayağa kalkar. Ahmet Kadir'in yanına gelir ve kulağına. Bu arada Ahmet ve Kadir haricinde herkes ön kapıdan çıkmak için yürümeye başlarlar.

Ahmet- oğlum bu çocuğa çok bulaşma çok kızdırma yoksa seni Türk Silahlı Kuvvetleri bile kurtaramaz söyleyeyim.

Kadir- yok devenin nalı.

Ahmet- bilmem devenin mi atın mı yoksa pirenin mi nalı ama bu çocuk seni yer.

Kadir sadece güler.

Ümit arkasını dönerek.

Ümit- hadiyin oğlum gelmiyor musunuz?

Kadir el hareketleriyle tamam der ve Ahmet'le konuşmadan yanlarına gelirler. Kısa bir süre sonra parktan çıkarlar. Sokakta ilerlerken Şule hazır giyim satan bir dükkânın yanından geçerken bir t-shirt görür.

Şule- ya şu dükkândan t-short bakalım mı?

Ümit- (uzatarak) a çok iyi olur bende pantolon alayım bir tane lazım.

Bizimkiler hep birlikte içeri girerler.

Sahne 13. gece, hazır giyim dükkânı.

Dükkânın 2 çalışanı vardır. Ümit hemen pantolonların olduğu yere gider ve ilk gördüğünü eline alır ve hemen bedenine bakar.

Ümit- buldum işte hayalimdeki pantolon. Bedenide tam bana göre tamam hemen alıyorum.

Çırac- bir deneseydiniz?

Ümit- gerek yok ki bedeni tam bana göre paketleyin çıkarken alacağım.

Elindeki pantolonu çırağa verir.

Çırac- peki efendim.

O sırada bir müşteri daha girer dükkâna. Ümit Şule'nin yanına gider. Bizimkilerde dükkândan bir şeyler bakar fakat sadece bakarlar. Şule 3 kıyafet dener ve 2'sini alır. Hesaplar ödenir ve dükkândan çıkarlar.

Sahne 14: gece, Malkara sokakları.

3 kız sağda 3 erkekte solda ilerlerler.

Ümit- arkadaşlar şurada bir pastane var oturalım mı?

Ayşen- iyi olur pastane olduğundan belki kokmaz orası bugün sanki bütün Malkara kokuyor.

Ümit- lodos vardır ondan lodosta kokuyor böyle.

Dilek- her yerin lağımımı bastı ne kuvvetli lodosmuş.

Kadir- ya öyleymiş ne esmiş lodos hala kokuyor.

Ümit çaktırmadan Kadir'in enseye vurur.

Pastaneye girene kadar bir daha hiç muhabbet olmaz.

Sahne 15: gece, pastane.

Pastaneden içeriye önce kızlar girer. Bir masa seçerler ve Ümit hariç herkes oturur.

Ümit- arkadaşlar ben tuvalete gidiyorum elimi yüzümü yıkayıp geliyorum, bana çay söyleyin o zamana kadar gelirim.

Ümit hazır giyimden aldığı torbayla tuvaletin yolunu tutar.

Şule- Ümit'in torbası nerede?

Torbaların birini göstererek.

Ahmet- bilmem o değil mi?

Şule- o benimki değil mi.

Şule torbalara bakmak üzere eline alır.

Şule- dur bakayım.

Torbanın içine bakar.

Şule- evet, benim aldığım t-short.

Garson2 gelir.

Garson2- evet ne alırdınız?

Ahmet- çay.

Ayşen- çay.

Şule- çay.

Kadir- çay.

Dilek- çay.

Garson2- 5 çay.

Kadir- yok 6 çay bizim arkadaş gelecek şimdi.

Garson- peki.

Kısa bir süre sonra Ümit'e pantolonu satan çırak gelir. Çırak ayaktaadır.

Çırak- merhaba sizi çıktığımızdan beri kovalıyorum uzaktan buraya girdiğinizi gördüm geldim. O pantolon alan arkadaşta yanlış vermişikte bu arada telefonu da bu çantanın içinde kalmış.

Şule- nasıl yani bu benim aldığım t-short Ümit'in torbasındaki karıştı herhalde.

Çırak- arkadaş nerede?

Şule- elini yüzünü yıkayacaktı şimdi gelir oturun azcık.

Çırak- peki.

Çırak oturur.

Ahmet- bir şey sorabilir miyim acaba? Ümit'e yanlış verdiğiniz şey nedir.

Çırak- bady

Kadir ve Ahmet aynı anda.

Kadir- ne?

Ahmet- ne?

Şule- ne oldu?

Kadir- (uzatarak) ı (uzatarak) şey yok bir şey boş ver sen bizi.

Sahne 15: gece, pastane, tuvalet.

Ümit tuvalete girdiği gibi altında ne varsa çıkarır ve havalandırmadan aşağıya atar. Sonra hazır giyim dükkânından aldığı torbayı açar ve içinde pantolon olmadığını görür. Yüzü çok kötü bir şekilde değişir ve klozetin üstüne oturur ne yapacağını düşünmeye başlar.

Sahne 16: gece, pastane.

Garson2 çayları getirir.

Ahmet- buyurun için çayı.

Çırak- yok arkadaş gelir şimdi.

Kısık sesle.

Ahmet- hiç sanmıyorum ya neyse. İçin ya gelene kadar soğuyacak yeniden söyleriz.

Çırak- çok beklemem herhalde değil mi?

Ahmet- gireli çok oldu çıkar şimdilerde.

Şule- nasıl el yüz yıkamak bu yahu ben makyaj yapsam biterdi.

Kadir- gelir şimdi yahu.

Ahmet- şuanda ne yapıyordur acaba acıdım şimdi.

Dilek- kim Ümit mi?

Ahmet- yok ya Ümit değil benim bir arkadaş.

Dilek- kız mı?

Ahmet- yok canım kız olur mu hiç.

Pastanenin saati gösterilir saat hızla ilerlemektedir. 20 dakika sonra çırak daha fazla bekleyemediği için gider.

Sahne 15: gece, pastane, tuvalet.

Bu kadar sürede bir kişi tuvaletten çıkmayınca pastanenin sahibi tuvaletin kapısına vurarak.

Sahip- hey, içerde kim var?

Ümit- ben varım ağabey.

Sahip- iyi misin oğlum yardıma ihtiyacın var mı?

Ümit- var galiba ağabey.

Sahip- ne gibi geleyim mi içeriye?

Ümit- yok ağabey gelme sen bana bir pantolon bulur musun?

Sahip- (uzatarak) ne işedin mi lan bu yaşta, oğlum nereden bulayım pantolon, sana ıslak mıslak çık.

Ümit- ağabey işemedim altımı havalandırmadan düşürdüm.

Sahip- çık ulan dışarı dalga geçiyor birde, işemeseydin hıyar.

Ümit- ağabey olay bildiğin gibi değil.

Sahip- çıkıyor musun, polis çağırayım mı?

Ümit- sakın ağabey yapma tamam çıkıyorum.

Ümit torbadaki bodyi ters bir şekilde geçirir altına kısa bir süre sonra yavaşça tuvaletin kapısı açılır. Ümit hiç kimseye bakmadan ve olabildiğince hızlı bir şekilde pastaneden çıkar.

Bölüm 3: Oturmaya Geldim

Sahne 1: gece, ev, oturma odası.

Ümit'in morali bozuk bir şekilde oturduğu görülür. Kısa bir süre sonra kapı çalar kapıya bakmak için kapıdan çıkar.

Sahne 2: gece, ev, salon.

Kapı açıldığı gibi Ahmet ve Kadir'den gülüş kopar.

Ümit- gülmeyin lan. Gülünecek halde miydim?
Kadir- kendini görmedin ki görse sende kopardın.
Ahmet- şaka maka acıdım biliyor musun?
Ümit- sağ ol.

3'ü de oturma odasına yollanırlar.

Kadir- sana değil o kızlara acıdı iki saat neden öyle bir şey yaptığına mantıklı bir neden bulmaya çalıştılar...
Ahmet- ve haliyle bulamadılar.
Ümit- ne biçim şans varsa bende torbaların karışacağı tuttu. Hayatımda ilk defa torbalar karışıyor oda rezil etti.

3'ü de oturma odasına girer.

Sahne 3: gece, ev, oturma odası.

İçeri yeni geldikleri için oturmaya çalıştıkları görülür ve devamında otururlar.

Ahmet- peki bir şey soracağım, sen bu olayı Şule'ye nasıl anlatacaksın?
Ümit- yok oğlum Şule mule o kızla bir daha buluşur muyum?
Kadir- hâlbuki Şule başına bir şey geldi diye bizden telefon numaranı aldı.
Ümit- ney?
Kadir- yarın arar sen şimdiden düşünmeye başla gerekirse hiç uyuma.
Ümit- ALLAH'IM lütfen dönsün artık şu talihim iki gündür başıma gelmeyen kalmadı.
Ahmet- ne iki günü, altı yedi saatte bunlar başına geldi.
Ümit- ne bileyim oğlum kafamı kaldı bende.

Kısa bir sessizlik olur.

Kadir- ben yatacağım. Çok erken ama uykum geldi.
Ahmet- tamam yatarız beraber. Benimde uykum geldi.
Ümit- ben yatmayacağım.

Kadir- bence de düşün sabaha kadar anca belki bir şey bulursun.

Kadir ve Ahmet odadan çıkarlar. Ümit'in düşündüğü görülür. Gece ilerledikçe Ümit'in uykusu gelir sabah sularında koltuğun üzerinde sızır kalır.

Sahne 4: gündüz, ev, oturma odası.

Kadir ve Ahmet oturma odasına girerler.

Kadir- bizimki sabaha kadar oturmuş anlaşılın.

Kadir Ümit'i dürter.

Kadir- hiş Ümit kalk oğlum.
Ahmet- acaba buldu mu bir şey çok merak ediyorum?
Ümit- beş dakika daha anne söz kalkacağım.
Kadir- sabah oldu oğlum hadi halk, kahvaltı edeceğiz.
Ümit- tamam, siz yiye ben geliyorum.

Ahmet Ümit'in yanındaki telefonu eline alır.

Ahmet- Ümit kalk telefon çalıyor Şule arıyor.

Ümit hızla yerinden kalkar.

Ümit- ne Şule mi? Aç yok işi var de.
Ahmet- ne diyeyim tuvalette mi diyeyim?

Ümit Ahmet'in elindeki telefonu alır.

Ümit- hani oğlum telefon çalıyordu?

Ahmet- kalkman için şaka yaptım.

Ümit- ya neden kaldırıyorsunuz ki ya sabaha kadar uyumadım zaten.

Kadir- deydi mi bari?

Ümit- (uzatarak) nerde, iki çıkar yolun var ya bugün tanımadığım numaraları açmayacağım, ya da kıza doğruyu anlatacağım, lan öyle pis hale düştüm ki kıvrılmıyor bile.

Kadir- ne zamana kadar telefonları açmayacaksın ki yarın ararsa?

Ümit- ne bileyim be ya.

Ahmet- ulan şu şansa bak komplo kurulmuş gibi, isal oldun kaçırдың altına pantolon ona güvenerek altını çıkardın ve.

Ümit- hata bende baştan ne var içinde baksana elma mı armut mu?

Kadir- seninki ayva.

Ümit- hem de ne ayva.

Ahmet- olan oldu ileriye bak.

Ümit- bakamıyorum ki, Şule'ye anlatırsam Malkara duyar bir daha dışarı çıkamam karizma sıfır olur.

Kadir- şimdi çok mu sanki?

Ümit- hiç olmasa sıfır değil.

Kadir- haklısın şuanda beş.

Ümit- oğlum dayak istiyorsun sen.

Ahmet- tamam yahu tamam, Kadir oğlum bu kızlar bize soracaklar tekrardan Ümit'e ne oldu diye biz ne degeceğiz?

Ümit- oğlum yapın bir şeyler, lafı değiştirin falan filan...

Kadir- tamam öyle yaparız artık.

Ahmet in telefonu çalar. Telefonu eline alır.

Ahmet- anneni, Dilek arıyor

Telefonu açar.

Ahmet- İyi Dilek sen nasılsın? Öğleden sonra mı? Bilmem ki olur mu? Şey bugün zor ya. Neden mi? Şey işim yok ama... İyi peki saat iki gibi buluşuruz çalışırız tamam. Hadi hoşça kal...

Telefonu kapar ve atar yanına.

Ahmet- ulan bu kadar yüzsüzlük olur mu daha tanışalı yirmi dört saat olmadı kız ders çalışmaya çağırıyor.

Ümit- dün baya erkeksiydin ona aldanmıştır kız.

Ahmet- göstereceğim size erkeği.

Kadir- vay birden erkek kesildi.

Ahmet- Ümit oğlum ya dışarıda buluşacağım ben bu kızla bende senin gibi pişti olmak istemiyorum birkaç taktik ver.

Ümit- kuytu yerlere otur, (uzatarak) sonra arkanı duvara al.

Kadir kalçayı göstererek.

Kadir- arkayı sağlama al.

Ümit- onun için değil lan insan arkasını nasıl görsün arkaya alırsan her yeri görsün.

Ahmet- tamam başka.

Ümit- kıızı öpme bahanesiyle ortalığa bak sık, sık.

Kadir- sık, sık öp diyorsun yani.

Ümit- he öyle.

Ahmet- daha ortada resmi bir şey yok nasıl öpeyim onu geç.

Ümit- öpersin koçum öpersin.

Bu muhabbet saat 13:50 sularına kadar sürer

Ahmet- hadi ben kaçayım artık Dilek'le buluşacağım.

Kadir- hadi hayırlı işler.

Ahmet- sağ olun.

Sahne 5: gündüz, Malkara sokakları.

Ahmet kafeye giderken yolda Dilek'le karşılaşırlar ve kalan kısmı beraber giderler.

Sahne 6: gündüz, kafeterya.
Kafeterya yeni girmişlerdir.

Dilek- nereye oturalım Ahmet'çiğim.

Ahmet- şu arka iyidir aslında.

Dilek- çok kuytu ve karanlık değil mi orası ya.

Ahmet- (uzatarak) ı şey kuytu olsun daha iyi ders çalışacağız ya kimse rahatsız etmez.

Dilek- iyi gel.

Dilek önden gitmeye başlar.

Ahmet- dur yavaş ah neyse artık.

Dilek duvar dibindeki sandalyeye oturur Ahmet'e tam karşısına.

Dilek- (uzatarak) e dünden beri neler yaptın.

Ahmet- pek bir şey yapmadım aslında, yattım kalktım kahvaltı ettim geldim.

Dilek- Ümit'e ne olmuş öyle.

Ahmet- bilmem gittiğimde yatmıştı, (uzatarak) aman kız boş ver şimdi Ümit'i işimize bakalım biz.

Dilek- senin bu huyunu çok seviyorum.

Ahmet- hangi huyu mu?

Dilek- anında yumuşayabiliyorsun.

Ahmet- hadi hadi, çıkar şu defter kitabı.

Dilek- ya hemen mi başlayacağız.

Ahmet- tabii ne için geldik biz buraya çalışmaya geldik.

Dilek- iyi peki. Ben sana gösteririm.

Ahmet- efendim.

Dilek- yok bir şey.

Dilek çantasından defteri ve 2 de kalem çıkarır ve ders çalışmaya başlarlar.

Sahne 7: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit- oğlum ben çok merak ediyorum Ahmet ne yapıyor?

Kadir- valla bende.

Ümit- görmek istiyorum var ya ama gidemem ki?

Kadir- ben giderim koç ben gideceğim şu televizyon bitsin.

Ümit- iyi gitte gel anlatırsın bana.

Kısa bir süre sonra Kadir odadan çıkar.

Sahne 8: gündüz, kafeterya.

Kadir kafeteryadan içeri girer kısa bir süre bakındıktan sonra Ahmet'in yanına doğru gelmeye başlar. Ahmet'in arkasına gelince de omzuna hafiften dokunur.

Ahmet- ha ne oluyor,

Ahmet hızla arkasını döner.

Ahmet- ay Kadir sen miydin aklımı aldın ya.

Kadir- ne oldu ki hafifçe dokundum.

Ahmet- oğlum derse dalmışım korktum işte, hem sen neden geldin bakayım buraya?

Kadir- hiç canım sıkıldı evde geldim. Ben şurada oturuyorum siz bakın işinize.

Kadir yakınlardaki bir sandalyeyi alır ve çok uzak olmayacak şekilde oturur. Bu arada Ahmet hep sağa sola bakınır.

Dilek- sen hep böyle bakar mısın sağa sola ders çalışıyoruz gözlerin hep dışarıda kapıda gitmek mi istiyorsun?

Ahmet- yok ya canım neden gitmek isteyeyim güzel, güzel ders çalışıyoruz işte hadi devam edelim.

Kadir telefonunu alır eline ve Ahmet'i çaldırır.

Ahmet- ay ne oluyor. Ha telefon çalıyormuş.

Kadir gülmekten kopar Ahmet kızdığını belli etmeden derse devam eder. Arkadan telefon bir daha çalar Ahmet Kadir'e bakar Kadir telefonu gösterir. Ahmet telefona hızla bakar.

Ahmet- efendim Melis hanım. Neden mi Melis dedim senin adın Melis değil mi? Yahu tamam bu sefer böyle dedim kavgamı edeceğiz adını söyledim diye. Neyse ne oldu? Yani ne oldu da aradın diyorum. ALLAH tan yanımda değilsin var ya sen bu kızgınlıkla beni döverdün. Ben mi neredeyim şey ben evdeyim. Kalabalıkta değilim televizyondan geliyordur o ses. Hadi tamam hoşça kal.

Ahmet telefonu yavaşça koyar cebine.

Dilek- ne oldu Ahmet kimdi o?

Ahmet- (uzatarak) şey hah annemdi.

Dilek- anne demedin diye kızdı o zaman.

Ahmet- evet.

Kadir yanına bir arkadaşı gelir onla oturmaya başlarlar bir yandan konuşurken bir yandan da Ahmet'e bakar

Sahne 9: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit telefonla konuşmaktadır.

Ümit- alo anne. İyiyim sen? Ne düşmüş mü? Ziyaretine mi gideyim ya anne gönderme beni şimdi ta hastaneye. Öf tamam giderim birazdan hadi hoşça kal.

Ümit telefonu hızla yanına atar.

Ümit- ulan herif düşüyor kırıyor bir tarafını cefasını ben çekiyorum, zaten sevmem herifi, düşmeseymiş hıyar.

Sahne 10: gündüz, kafe.

Kadir Ahmet'in yanına gelir.

Kadir- Ahmet ben eve gidiyorum koç hadi hoşça kal iyi çalışmalar.

Ahmet- tamam sağol.

Dilek- bizde mi bıraksak yeter bu kadar?

Ahmet- iyi peki sen bilirsin? Kadir bir dakika bekle. Bende gitsem olur mu?

Dilek- iyi peki hep beraber kalkalım.

Ahmet'le Dilek masadan kalkarlar. Hesaplar ödenir ve kafeden çıkılır.

Sahne 11: gündüz, ev, salon.

Kapının çaldığı duyulur. 1-2 saniye sonra Ümit oturma odasından çıkar.

Ümit- bunlarda kim?

Kapının deliğinden bakar ve kapıyı açar.

İçeriye girerler devamında da oturma odasına girerler.

Ümit- Ahmet ne arıyorsun lan burada Dilek'i nerede bıraktın? Alsaydın kızı eve burada çalıştırdınız.

Ahmet- lan dalga geçme.

Kadir- dalga geçme abisi cafedeyken turp sıçtı zaten. Ben cafeye gittim bunlar ders çalışıyor

Ahmet'in yanına gittim hafifçe bir dokundum sanarsın bomba patladı öyle bir korktu ki görmeliydin Ümit.

Ahmet- ne yapalım lan sizin gibi zampara değiliz.

Sahne 12: gündüz, ev, oturma odası.

Ahmet- o kadar korktum mu?

Kadir- evet korktun tabi, bir de telefon olayı var, ben bir kere çaldırdım ödü patladı hemen arkasından Melis aramaz mı konuşurken yüzünü görmeliydin şekilden şekle girdi.

Kadir'le Ümit gülmeye başlarlar.

Ahmet- gülmeyin lan, bir daha sizin aklınıza uyarsam.

Kadir- ama oğlum çok komiktin yahu.

Ümit- neyse çocuklar benim hastaneye gitmem lazım bir iki saat sonra gelirim.

Ahmet- ne işin var hastanede?

Ümit- bizim aile dostunun çocuğu bir yerini kırmış geçmiş olsun.

Kadir- sen hastaneye gidiyorsan bende geleyim de Hale ye baskın yapam.

Ümit- hadi madem kalk kalk.

Kadir'le Ümit odadan çıkarlar.

Sahne 13: gündüz, Malkara sokakları.

Ümit'le Kadir yan yana ilerlerken aksi yönde gelen Dilek'le karşılaşır ve başlarıyla selamlaşırlar.

Sahne 14: gündüz, ev, oturma odası.

Ahmet'in telefonu çaldığı duyulur. Ahmet telefonu eline alır.

Ahmet- ha şimdi ara işte ne o öyle kızın yanında arıyorsun.

Telefon açılır.

Ahmet- Efendim aşkım. Değil mi bu sefer adını tutturdum. Ne mi yapıyorum televizyon izliyorum. Hala mı, hala olur mu yen... Ay tabi ya aşkım maç var onu seyrettiğim için uzun gidiyor tabii maç ya bu tamam kestim. Evet, duruyor senin bilgiler siler miyim ben senin bilgilerini? Tamam, gel evdeyim. Hadi hoşça kal görüşürüz.

Kısa bir süre sonra kapının çaldığı duyulur.

Ahmet- ne çabuk geldi bu kız uçtu mu ne yaptı?

Ahmet odadan çıkar.

Sahne 15: gündüz, ev, salon.

Kapı açılır.

Ahmet- (uzatarak) a Dilek sen ne arıyorsun burada?

Dilek bu konuşmayı yaparken içeri girmeye başlar.

Dilek- insan hoş geldin der değil mi? Neden bu erkekler böyle hepsi ayı?

Ahmet- (uzatarak) a girdi valla. Dilek'çiğim hayırdır neden geldin ders çalışmaya mı?

Dilek misafir odasına girer ve oturur.

Dilek- hayır bu seferde oturup sohbet etmeye geldim.

Ahmet'te yanındaki koltuğa oturur.

Ahmet- iyi halt... Ay yani iyi etinde güzelim daha sabah görüştük hadi şimdi git azcık özleyeyim seni öyle gel ha nedersin?

Dilek- olmaz sen özleyene kadar ben gideceğim.

Ahmet ellerini yukarı açarak "oh yapar".

Ahmet- ne zaman?

Dilek- üç dört gün sonra.

Ahmet- ha daha buradasın yani.

Dilek- istemiyor musun yoksa benimle görüşmek aşk olsun Ahmet?

Ahmet- tabii istemiyorum. Ay yani bugün şimdi şuanda bu saatte istemiyorum.

Dilek- ALLAH, ALLAH ne zaman isteyeceksin peki gece on ikiden sonra mı?

Ahmet- yok Dilek'çiğim şimdi benim ev sahiplerinin kızı gelecekte o seni görürse dedikodu başlar ondan dedim.

Dilek- o kız neden geliyor?

Ahmet- bilgisayarlarda işi var.

Dilek- bilgisayar nerede?

Ahmet- içerde.

Dilek- tamam o zaman kızı almasın içeri beni de görmez.

Ahmet- olur. (uzatarak) Olmaz! Bilgisayar diz üstü.

Dilek- aman be tamam.

Dilek ayağa kalkar hemen ardından da Ahmet.

Dilek- kız gidince çağıracaksın ama, söz mü?

Ahmet- çağırmasam şerefsizim hadi şimdi git.

Dilek Ahmet'le birlikte kapıya doğru yola koyulurlar.

Kapının çaldığı duyulur.

Ahmet- ıyh Melis mi geldi dersin? Sen bekle burada.

Sahne 16: gündüz, ev salon.

Ahmet kapıyı açar.

Ahmet- Sadık ağabey sen miydin yahu.

Sadık- şimdilik benimle idare et. Al şu kâğıtları da hadi güle, güle.

Bu Sadık'la konuşma olurken asansörde kıpırdanmalar olur. Ve derken asansörün kapısı katta açılır.

Ahmet- ananı ya.

Sadık- ne küfrediyorsun lan?

Ahmet- sana değil ağabey ya.

Melis- bana mı dedin yani? E aşk olsun hoş geldin diyeceğin yerde anama küfrediyorsun sen baya değiştin bugün.

Melis içeriye girer.

Ahmet- ya ben sana neden küfredeyim. Nereye giriyorsun?

Melis- içeriye giriyorum tabii ki.

Ahmet- a olmaz. Yani diyorum ki hava çok güzel gel dışarıya çıkalım dur ben alıp geleyim dizüstünü.

Ahmet içeriye yol aldığı vakit Melis de dışardan “çok yoruldu madem dışarı çıkacaktık neden getirdin beni buraya” diye seslenir ve Ahmet'in gittiği yolu takip ederek oda içeri girer.

Sahne 17: gündüz, ev, oturma odası.

Melis'le Ahmet yan yana oturur fakat odanın kapısına Ahmet daha yakındır.

Ahmet- ya ama benim canım sıkıldı içerde gel çıkalım.

Melis- hiç çıkamam kusura bakma baştan söyleseydin.

Ahmet- daha önce yoktu ki, ay yani diyorum ki daha önce canım sıkılmıyordu.

Melis- son iki dakikadır mı canım sıkılıyor?

Ahmet- evet.

Melis- ne oldu son iki dakikada bakayım?

Ahmet- ne bileyim ya öyle sıkıntı geldi.

Melis- olsun bak ben yanıdayım artık sıkılmaz.

Ahmet- tamam, tamam haklısın sen geldin sıkılmaz.

Melis ayağa kalkar.

Ahmet- nereye gidiyorsun?

Melis- içecek bir şey alacam.

Ahmet- a olur mu ben getiririm sen otur.

Ahmet kapının arkasındaki dizüstünü Melis'e verir.

Ahmet- hem sen diz üstünden alacağını alda bitsin işinde git.

Melis- bana bak sen beni kovmaya mı çalışıyorsun?

Ahmet- a olur mu öyle şey. Dur geliyorum.

Ahmet odadan çıkar.

Ahmet mutfığa gider bir şişe kola bulur 2 bardak hazırlar tam çıkarken mutfaktan Dilek gözükür. Sessiz, sessiz konuşmaya başlarlar.

Ahmet- ne arıyorsun sen burada?

Dilek- susadım.

Ahmet- iyi sestetmeden iç.

Der ve oturma odasına gitmeye başlar.

Sahne 18: gündüz, ev oturma odası.

Ahmet ellerinde birer bardakla gelir ve gele aynı yere oturur.

Ahmet- bulabildin mi bilgilerini?

Melis- karıştırıyorum bulacağım İnşallah.

Mutfaktan ses gelir.

Ahmet- ıyh ALLAH'IN salağı.

Melis- ne oldu, kim salak?

Ahmet- şey kendime diyorum bardağı iyi yere koyamamışım oda rüzgârdan düştü.

Melis- kırılmıştır şimdi o bardak.

Ahmet- e tabii muhtemelen.

Melis- e dur temizliğim o zaman.

Melis ayağa ve kalkar arkadan Ahmet hızla kalkar.

Ahmet- ya otur oturduğun yere boş ver temizleme sen işine baksana ben temizlerim. Bak bilgilerin burada tamam ben temizliğim geliyorum.

Melis- ya sen benim bilgilerimi CD'YE yaz ben temizliğim evde kız varken a kız işi o ben yaparım.

Melis kıvrak bir hareketle Ahmet'i geçer ve kapıdan çıkar.

Sahne 19: gündüz, ev, salon.

Mutfığa az kalmıştır ki Ahmet Melis'in kolundan tutarak durdurur.

Ahmet- ya aşkım ben yaparım sen gittikten sonra sen otur işine bak sen buraya elalemin cam kırığını temizlemeye mi geldin?

Melis- sen alelem değilsin ki. Hem bak birazdan Kadir'ler gelir bilmeden basarlar camlara.

Ahmet- önlerine baksın i, (uzatarak) şey yani boş ver onları düşünme sen.

Melis- sen içerde bir şey mi saklıyorsun yoksa.

Ahmet- ne saklayabilirim ki?

Melis- bakacağız şimdi.

Melis mutfığa girer.

Ahmet- (cenaze marşını yüksek sesle mırıldanır).

Melis- Ahmet bu ne?

Ahmet- (uzatarak) şey, oda senin gibi bir canlı ashında.

Melis- ne canlısı ya?

Ahmet- tabii iki dakika içinde canı çıkaracağın için.

Melis- ne diyorsun Ahmet sen ya.

Der ve Ahmet'in bulunduğu yere elinde sigara paketiyle gelir.

Melis- bunu diyorum iki saattir benim bildiğim bu evde kimse sigara içmiyor bu paket ne arıyor burada yoksa sen mi içiyorsun?

Ahmet- yok canım ben içer miyim?

Melis- ne arıyor ya o orada bu kadar telaşlanmandan anlamalıydım hadi, hadi kıvrırma ne var canım içiyorsan bende içiyorum bir kül tabağı alayım da beraber içelim.

Ahmet- içerde var galiba sen git ben alıp geliyorum.

Melis oturma odasına yollanır Ahmet'te mutfığa girer.

Sahne 19: gündüz, ev, mutfak.

Ahmet mutfakta bakınırken Dilek balkondan çıkar. Kısık sesle konuşurlar.

Ahmet- ne yaptın kızım ya sen?

Dilek- ne yapayım elimden kaydı. Hem temizlemeye hem de saklanayım diye çıktım dışarı. Melis bağırır "yahu orada ben kırık bardak göremedim ama sen dikkatli gez".

Aynı ses tonuyla Ahmet cevap verir.

Ahmet- tamam Melis bardak kırılmamış sadece düşmüş ben kaldırdım.

Ahmet- çık balkonda dur o zaman.

Dilek- balkon çok sıcak olmaz çıkamam. Sigaram nerede?

Ahmet- iyi o zaman evin içinde Melis'e görünmede ne yaparsan yap. Sigaramı Melis aldı.

Melis- hadi Ahmet bulamadın mı bir küllük?

Ahmet- tamam bulamadım ama geliyorum.

Ahmet dolaptan çay tabağı altlığı alır ve mutfaktan çıkar.

Sahne 20: gündüz, ev, oturma odası.

Ahmet elindekini Melis'e uzatır. Melis'in kucagında dizüstü vardır.

Melis- yok muydu?

Ahmet- yoktu.

Melis- yeni başladın galiba sigaraya?

Melis sigara paketinin içinden bir sigara alır ve cebinden çıkardığı çakmakla yakar.

Ahmet- aldın mı CD'YE bilgilerini?

Melis- hı hı yazıyor işte. Yak bir tane hadi.

Melis sigara paketini uzatır.

Ahmet- yok yakmayacağım.

Melis- ya ne olur çok merak ediyorum içerken seni hadi Ahmet'çiğim, ne zaman içmeye başladın.

Ahmet- ya utanıyorum anlasana içmek istemiyorum zorlama lütfen.

Melis- benden mi utanıyorsun, aşk olsun Ahmet.

Ahmet- valla ne olursa olsun aşk ihtiraz ihanet ama sigara olmasın.

Melis- ya sen içmiyor muydun bu meredi.

Ahmet- hayır.

Melis- ne işi vardı o zaman.

Ahmet- ben bu evde tek yaşamıyorum biliyorsun değil mi benim gibi iki erkek daha var onlar içiyor olamaz mı?

Melis- sen ne zamandan beri bana bağıryorsun, peki sigarayı kim içiyor?

Ahmet- (uzatarak) ı tabii ki Kadir.

Melis- iyi de evde yok çıkarken almaz mıydı?

Ahmet- unutmuş kerata

Melis- o yemeği nasıl unutmuş.

O sırada dizüstü CD'Yİ dışarı atar.

Ahmet- CD oldu.

Melis- tamam.

Melis sigara paketinin içinden 2 sigara alır.

Melis- Kadir'e söyle sigarasından iki tane arakladım.

Ahmet- tamam söylerim gelsin hele.

Melis CD'Yİ çantasına atar.

Melis- sahi onlar nereye gittiler.

Ahmet- hasta ziyaretine.

Melis- ya biz neden bu ufak odada kalıyoruz gidelim öteki odaya, orası daha büyük.

Ahmet- tamam geçeriz de CD olduydu.

Melis- ne yani kovuyor musun?

Ahmet- yok canım kovar mıyım ben seni? Hadi gel gidelim içeri.

Önce Ahmet sonra Melis odadan çıkarlar.

Sahne 21: gündüz, ev, misafir odası.

Önce Ahmet içeri girer etrafa hızlıca göz gezdirir.

Ahmet- gel bakalım.

Melis- geleyim.

Ahmet'le Melis koltuklara oturur.

Melis- bu çanta neyin nesi Ahmet?

Ahmet- (uzatarak) ı şey dün Selin unutmuştur.

Melis- Selin hala geliyor mu bu eve?

Ahmet- yok tabi Selin olmadı şey Hale unutmuştur?

Melis- valla öyle şeyler söylüyorsun ki yapmayacağımı bilmesem aldatıyor musun beni deyeceğim.

Ahmet- yok olur mu öyle şey.

Melis- ashında erkeksin sende olur mu olur yani.

Kapı çalar.

Melis- açmayacak mısın kapıyı?

Ahmet- zor geliyor var ya.

Melis- o zaman ben açayım.

Melis odadan çıkar.

Melis- (uzatarak) a gelin çocuklar.

Ahmet- çocuklar (uzatarak) ALLAH. Kadir oğlum sen gel buraya.

Ahmet koşar adımlarla odadan çıkar.

Sahne 22: gündüz, ev salon.

Kadir- nasılsın Melis?

Melis- iyim sen nasılsın? Ha unutmadan söyleyeyim senin sigaradan iki tane aldım.

Kadir- ben sigara içmiyorum. İçsem bile light içmem bayan sigarası bu.

Ahmet- oğlum Melis'ten mi saklayacaksın?

Bu konuşmalar kapı önünde olurken Ümit balkon kapısından birisinin gölgesi olduğunu fark eder ve durumu anlar. Kadir el işaretleriyle evet içiyorsun demeye çalışırlar.

Kadir- her şeyi yerim içerim ama bunu içmem.

Melis- bu masadaki sigara paketi kimindi o zaman?

Ümit- oğlum kıvrırma al şu sigarayı git tuvaletini mi yapacaksın ne yapacaksın daha ben yapacağım. Gel Melis sen böyle.

Ahmet Kadir ile beraber tuvalet yoluna giderler Ümit ile de Melis misafir odasına girerler.

Sahne 23: gündüz, ev, misafir odası.

Melis 'te Ümit'te oturmuşlardır.

Melis- Ahmet'te ne oldu bugün ya?

Ümit- neden ki ne oldu diyorsun?

Melis- ya ne bileyim bugün bir dediği bir dediğini tutmuyor.

Ümit- boş ver herkeste olmuyor mu bazen.

Melis- ne bileyim olur ama... Neyse ben gideyim.

Melis'le birlikte Ümit ayağa kalkarlar Melis 1-2 adım atar durur ve koltuğun yanında dayalı duran çantayı eline alır ve odadan çıkarlar. Melis odadan çıkarken yüksek sesle bağırır.

Melis- Ahmet ben gidiyorum canım.

Sahne 24: gündüz, ev, tuvalet.

Ahmet- oğlum şuanda Dilek evde.

Kadir- yalana bak Dilek ile Melis bir arada olacak ve Melis seni sağ bırakacak.

Ahmet- Dilek'i görmedi ki iki saattir çırpınıyorum sigara Dilek'in kalmış masada gördü bende Kadir içiyor dedim.

Kadir- tamam canım ben içiyorum yeni başladım, neyse ki Ümit anlamış anlamasa ne yapacaktık bilmiyorum.

Melis'in sesi duyulur.

Ahmet- ha şöyle. Oh be Melis gidiyor.

Sahne 25: gündüz, ev, salon.

Melis- ben gideyim CD'Yİ de aldım Hale'nin çantasını da alayım.

Kadir- Hale'nin çan... (uzatarak) ha Hale'nin çantası götürme ya neden götürüyorsun?

Melis- ben götürürüm.

Kadir- sen yorulma ben götürürüm.

Melis- ya ne yorulması zaten yolumun üstü, çalıştığı yer şu yukarısı değil mi?

Kadir- iyide bugün cumartesi çalışmıyor bu saatte.

Kapı çalar.

Ümit- Hale mi geldi dersiniz, ben bakarım.

Ümit otomata basar.

Ahmet- ay gelmesin ALLAH aşkına düşer bayılırım artık.

Ümit dış kapıyı kendi görebileceği kadar açar ve bir süre öle konuşur.

Ümit- e kimse yok.

Ahmet- şansımın işi ne beni kalpten götürmek için yapıyordur.

Ümit- tamam ablacım önemli değil.

Ümit kendini içeri alır fakat kapı açıktır..

Ümit- karşı komşu basmış oğlum.

Melis- hadi ben gidiyorum.

Melis kapıya yollanırken Ahmet elindeki çantaya hafif bir şekilde asılır.

Ahmet- çantayı bıraksana yahu.

Melis'te aynı şekilde asılır.

Melis- sana ne oluyor be Kadir'in manitasının şeyi.

Kadir- o beni düşünüyor Melis neyse bıraksan iyi edersin bırak Melis.

Melis- iyi peki de neden bıraktığımı hala anlamış değilim.

Melis kapının dışına çıkar ayakkabılarını giymeye çalışır.

Kadir- bizim her yaptığımız mantıklı olsaydı. Neyse Melis güle, güle görüşürüz ben içeri gidiyorum.

Melis- tamam görüşürüz çocuklar hoş çakalın.

Bizimkiler hızlıca mutfağa girerler.

Sahne 26: gündüz, ev, mutfak.

Dilek- üç kişi bir kızı kovamadınız ha.

Ahmet- ne yapalım kız biraz yapışkan tipli.

Dilek- iyi hadi bir sigara içeyim de gideyim. Sigaram o kızla gitti değil mi ama.

Ahmet- yok kurtardık. Kadir sigarayı getirsene. Bu arada kaçarken çantanı unutma bir daha.

Başta Dilek sonra bizimkiler mutfaktan çıkarlar.

Sahne 27: gündüz, ev, misafir odası.

Herkes koltuklara oturur.

Dilek- kusura bakma beyefendi hayatımda ilk defa evin içinde saklanıyorum birinden.

Dilek sigara paketinden bir sigara alır cebinden çıkardığı çakmak da yakar.

Ümit- oğlum küllük getirsene kıza.

Ahmet- evde küllük yok ki.

Dilek- tamam paket bitti zaten içine atarım.

Ümit- kahve içer misin Dilek?

Dilek- isterdim ama gideyim geç oldu yeter bu kadar oturduğum çok oturdum sigaramı içeyim giderim.

Ahmet- yahu ne yapayım özür dilerim.

Dilek çantasını karıştırmaya başlar.

Ümit- affettirir kendini en yakın zamanda emin ol.

Dilek cep telefonunu eline alır.

Dilek- İnşallah neyse beni arkadaşlar aramış telefonla sessizdeydi duymamışım.

Ahmet- bir de o çalsaydı tam olurdu isabet olmuş.

Dilek- o zaman hepten batırırdın ortalığı değil mi?

Ümit- mecaz zaten yaptı bu sefer gerçekten salardı.

Ahmet- ha, ha, ha çok komik.

Dilek- neyse ben kalkam hadi hoş çakalın.

Dilek'le Ahmet kalkarlar ve odadan çıkarlar.

Bölüm 4: Halil

Sahne 1: gündüz, ev, misafir odası.

Ahmet oda kapısından içeri girer ve koltuğa oturur.

Ahmet- ay neydi bu hengâme bir yıllık ömrüm gitti.

Ümit- gitmez mi, yalnızken basılmışın biri olsaydı evde bir şey olmazdı belki.

Kadir- iyi akıl etmişin kızı balkona yollayarak.

Ahmet- kız kendi akıl etti.

Kadir- o zaman sen bu kızı kaçırma Melis'ten akıllı olduğu kesin.

Ahmet- yok bir daha Dilek falan ben ikinciye basılmayı kaldıramam hık diye ruhumu teslim ederim.

Ümit- zamanı geldiyse Dilek olmadan da teslim edeceksin merak etme.

Kadir- değil mi en fazla tokat yersin.

Ahmet- yok, Melis tokat atmaz, ya diz atar ya da çimdik, ki o çimciği on tokata bedeldir.

Ümit- yemek nasip oldu demek ki bir kere.

Ahmet- kolum çürüdü oğlum, ne bir keresi kaç bir kere.

Kadir- ne yaptın da çürüttün kolunu oğlum?

Ahmet- ya cafede yardım ederken çok oluyor, ya kızlar geliyor hizmet etmek için yanlarına gidiyorum soruyorum işte ıvır zıvır, servise gidiyorum geliyor oturuyorum yanına kız güzelse üç değilse iki çimdik yiyorum, bahanede şu kızın gözlerine yiyecek gibi bakmışım konuşurken.

Kadir- neresine bakaydım diye sorsaydın ya, kız senin gözüne bakarken sen başka yerine bakacak değilsin ya.

Ahmet- bir kere dedim, ayağında topuklu vardı, bir daha hayatta laf etmem iki çimdik yerim otururum aşağı.

Ümit- yürümeyemekten iyidir diyorsun.

Ahmet- (uzatarak) yani.

Ümit- bir kızdan bu kadar korkulur mu oğlum.

Ahmet- ALLAH size Melis gibi bir sevgili versin de anlayın.

Kadir- Melis çok sert değil sen çok korkaksın.

Ahmet- Hale çok sakın sanki?

Kadir- tamam belki sakın olmayabilir ama ben ondan daha sertim.

Ahmet- o işler konuya göre değişir koç.

Kadir- her konuda sertim ben.

Ahmet- çok sallamasak.

Kadir- ne sallaması oğlum gerçekleri söylüyorum, tabii senin için çok imkânsız gözüküyor ama...

Ahmet- ne zoru aynı evde iki kızı idare ettim, Ümit zampara geçinirken yapamadı.

Ümit- şimdi bana neden taş atıyorsun?

Ahmet- ne bileyim öyle geldi bir an. Ne ama öyle değimliydi yani benden daha iyi olduğunu zannederdik ama...

Ümit- (uzatarak) a şuna bak ya kızan iki dakikada bize kafa tutmaya başladı, oğlum iş yarım saat bir saat idare değil günlerce idare etmek iş.

Ahmet- bunu yapan onu da yapar (uzatarak) da yapmayacağım.

Kadir- yapamam demiyor da, korkuyorum demiyor da, yapmayacağım diyor hadi len oradan.

Ahmet- Ümit kadar olamayacak mıyım?

Ümit- gülerim ben bu lafa.

Kadir- oğlum lafla olmaz o işler Ümit'e laf yoktu icraat vardı buyur senin icraatını görelim.

Ahmet- tamam lan yapacağım göreceksiniz, Dilek üç gün sonra gidiyor üç gün idare edeceğim tamam.

Ümit- tamam be yapamasan korkak olduğunu kabul edecek misin?

Ahmet- yaparsam sende yenilgiyi kabul edecek misin?

Ümit- tamam ulan edeceğim.

Kadir- iki dakika önce Dilek yok artık falan diyordun ne oldu?

Ahmet- iş ciddiye bindi oğlum.

Kadir- nasıl yapacağını merak ediyorum biliyor musun?

Ahmet- neden oğlum ya, Melis'in doğum günü haricinde üç gün içinde kimseyle buluşmayacağım olacak bitecek.

Kadir- sen şimdi şey dersin, Melis ben Dilek'le çıkmak istiyorum izinin var mı?

Ahmet- ha, ha, ha çok komik.

Kadir- gerçekler bunlar.

Ümit'in telefonu çalar. Telefonu eline alır.

Ümit- kim ulan bu?

Telefonu açar ve kulağına koyar.

Ümit- Efendim. İyiyim sağ olun da çıkaramadım kusura bakmayın. Bir akşam belediyede oturmuştuk diyorsun oradan ikizlere ha tamam Şule sensin değil mi? A ayıpsın unuttur muyum? Ne zaman? Yarım saat hayatta olmaz hazırlanamam ki. Ya bugün olmasa. Ne zaman gidiyorsun? E daha varmış. İlla bu akşam buluşalım diyorsun. İyi peki yarım saate oradayım.

Ümit telefonu kapar ve koltuğa atar.

Kadir- dananın kuyruğu bu akşam kopuyor diyorsun yani.

Ümit- galiba kopacak.

Ahmet- nasıl kıvıracaksın koçum.

Ümit- kıvırmayı düşünmüyorum.

Kadir- hadi lan oradan kaçırdım talihim denk gelmedi bady çıktı bende öylemi çıktım diyeceksin.

Ümit- laf çevireceğim oğlum ne yapayım başka.

Kadir- inşallah yaparsın iyi bir şekilde de rezil olmasın.

Ümit- inşallah be inşallah.

Kadir- len Ahmet karnım acıktı.

Ahmet- tamam hemen hazırlayayım...

Kadir- aslanım benim...

Ahmet- ne istersin mantı dolma tatlı olarak ta baklava?

Kadir- (uzatarak) a ineğe bak.

Ahmet- ne ulan uşağın mı var senin, mutfak orada.

Kadir- tamam sen benden bir şey istersin.

Kadir ayağa kalkar.

Ahmet- kalkmışken bana da hazırla.

Kadir- oldu beyefendi başka?

Kadir odadan çıkar.

Ahmet- biz sana hazırlarken beyefendi olmuyorduk değil mi hıyar seni.

Ahmet'in telefonu çalar ve hızla açar.

Ahmet- ne haber Melis? İyim ne olsun oturuyorum evdeyim. Ders mi çalışmak lazım aslında haklısın yemekten sonra çalışırım. Takarız bir iki tane gene ne yapalım. Ne zaman? Eve gel aşkım ya dışarısı çok sıcak. Tamam, iyi sevindim yarın saat ikide geliyorum diyorsun. Sen bilirsin tamam hoşça kal.

Ümit- (uzatarak) vay işi biliyorsun eve gel ha.

Ahmet- dışarıda yakalanmaktansa sizde burada olursunuz o saatte Dilek gelse bile siz halledersiniz. Halledersiniz değil mi?

Ümit- iddiaya girdik diye pislik yapacak değiliz ya be oğlum, benden öyle bir şey bekliyor musun yani ayıp.

Ahmet- tamam sadece sormuştum. Ben yemek hazırlayayım kendime ve sana.

Ümit- bana hazırlama ben çıkarım birazdan.

Ahmet- tamam madem.

Ahmet odadan çıkar kısa bir süre daha Ümit oturur sonra oda odadan çıkar.

Sahne 2: gece, ev, mutfak.

Kadir'le Ahmet mutfakta bir şeyler hazırlarlar ve bir yandan da konuşurlar.

Kadir- var ya ben nasıl açıklayacağını çok merak ediyorum.
Ahmet- o işini bilir kıvrırır mutlaka bir şekilde.
Kadir- ha oğlum bu arada yarın kim pazara çıkacak?
Ahmet- yarın Melis gelecek oğlum ben çıkamam Ümit gene bir yol bulur kaçar...
Kadir- bana kaldı diyorsun yani.
Ahmet- bu seferlik sen evin hanımı ol.
Kadir- bak adam gibi konuş ne o öyle hanım falan.
Ahmet- len inek herif sen bize diyorsun da bir şey olmuyor ya.
Kadir- olsun sen deme.
Ahmet- oldu beyefendi başka.
Kadir- yok.
Ahmet- sevindim. Ben içeri gidiyorum lig maçı tekrarları başlamıştır.
Kadir- bende geleyim bari.

Önce Ahmet kısa bir süre sonrada Kadir mutfaktan çıkar.

Sahne 3: gece, kafeterya.
Ümit kafeteryadan içeri girer.

Ümit- aha kız benden önce gelmiş.
Ümit Şule'nin yanına gider.
Şule- ne haber Ümit? Hoş geldin.
Ümit- iyidir Şule senden?

Ümit oturur.

Şule- iyiyim işte ne olsun Malkara'da zaman geçiriyorum.
Ümit- ilk defa mı gelişin Malkara'ya?

Garson gelir.

Ümit- ne alacaksın?
Şule- sade gazoz.
Ümit- Hakan'cığım bana da aynısından.

Garson gider.

Şule- ne sormuştun bana?
Ümit- daha önce geldin mi Malkara'ya?
Şule- yok bu zamanlar geliyorum kardeşim Dilek ile.
Ümit- vay Dilek kardeşim mi?
Şule- evet neden şaşırдың ki, olamaz mı?
Ümit- bilmem birbirinize pek benzemiyorsunuz da.
Şule- benzemeyiz.

Garson 2 sade gazozla gelir masaya koyar ve gider.

Ümit- sen buralı değilsin değil mi?
Şule- yok Edremitliyim.
Ümit- (uzatarak) e sen buralı değilsen seni burada bağlayan nedir?
Şule- dayıma geliyorum.
Ümit- iyi güzel. Edremit güzel yerdir?
Şule- öyle ya seviyorum Edremit'i.
Ümit- Edremit gitmek istediğim yerd, şimdi şiddetle gitmek istediğim yer oldu.
Şule- neden şiddetlendi ki?
Ümit- senin oturduğunu öğrendim, daha ne olsun.
Şule- teşekkür ederim peki gelme imkânın var mı?
Ümit- sen istersen neden olmasın.
Şule- benim istememle olacak iş mi ki o?
Ümit- tabii ki oraya gittiğimde kim ağırlayacak?
Şule- tamam ya sen gel ayarlarınız o kadar.
Ümit- nerde ayarlayacaksın yer?
Şule- beş yıldızlı otelde.
Ümit- beş kalın gelir be.

Şule- ne oldu neresi ince gelir sana.
Ümit- bir ev falan olmaz mı?
Şule- he tabii istersen yanımda yat.
Ümit- yok o kadar değil gönül ister ama imkânlar kısıtlı.
Şule- ha şöyle baştan söyle içindikileri de ona göre davranalım değil mi?
Ümit- şey espri yapmıştım ya.
Şule- hadi hadi, erkek değimlisin hepiniz aynısınız.
Ümit- ben farklıyım bikere.
Şule- bilhassa farklıyım deyenler aynıdır biliyor musun?
Ümit- yok ya ben farklıyım ispatlayabilirim.
Şule- nasıl mesela?
Ümit- zamanla anlarsın hemen olmaz.
Şule- o zamana kadar ben gideceğim.
Ümit- ne yani gittiğin zaman bir daha konuşmayacak mıyız?
Şule- yok canım neden konuşmayalım da arada mesafe olunca.
Ümit- bir şey olmaz ya ben dedim ya farklıyım diye uzakta da olsa farkı fark edersin.
Şule- çok uçmasak Ümit?
Ümit- değil mi gaza geldim birden kusura bakma.
Şule- yok tamam ne kusuru, sen hep böyle uçar mısın?
Ümit- yok çok nadir gaza gelirim, senin yüzünden gaza geldim.
Şule- (uzatarak) a ben ne yaptım ki?
Ümit- beni bir rivayete göre güzel kızlar gaza getiriyor.
Şule- seni her güzel gaza getiriyorsa işin var biliyor musun?
Ümit- daha önce senin kadar güzelini görmedim ki ondan gaza geldim.
Şule- ay teşekkür ederim.

Sahne 4: gece, ev, oturma odası.

Ahmet- bu sene biz şampiyonuz oğlum.

Kadir- hadi len oradan sizi evinizde yenerek şampiyon biz olaca...

Kadir'in telefonu çalar ve açar.

Kadir- *ne haber aşkım? İyi bende nasıl olayım. Buraya mı geleceksin neden? Çantamı mı almaya? Ne çantası aşkım yok senin çantan burada. Melis yalan söylemiyor tabii ki de yanlış anlamıştır. Şöyle ki. Halil'in dedik Hale'nin anlamış olamaz mı? Tabii bayan çantası çünkü bir bayanla geldi bize. O kız ablastıydı. Dolaşmaya gelmişler Malkara'yı bana uğradılar acele ile gidince unutmuşlar.* (uzatarak) *A olur mu ben senden habersiz eve kız atar mıyım?*

Ahmet'ten kısa ama gür bir gülüş kopar.

Kadir- *ben tuvalete giderken bile senden izin alıyorum tabii onu da sorarım. Tamam, abartmadım canım benim espri yapıyorum. Kestim tamam. Yarın mı tamam olur. Hadi hoşça kal şimdilik.*

Ahmet yanındaki telefonu sağ kulağına koyarak.

Ahmet- *aşkım ben bugün eve kız atacağım izin verir misin?*

Sağ kulaktaki telefonu sol kulağına koyarak.

Ahmet- *a ne demek Kadir'ciğim tabii ki olur.*

Tekrar sağ kulağına telefonu koyar.

Ahmet- *tamam, aşkım sağ ol.*

Kadir- *dalga geçme lan bir anda azımdan çıkıverdi.*

Ahmet- *hani sen kızdan korkmazdın, çanta deyince donuna etmediğin kaldı.*

Kadir- *gene korkmuyorum ama bir anda sorunca böyle bir şey sadece şaşırdım.*

Ahmet- *tabii, tabii. Bu arada Halil kim?*

Kadir- *Hale Halil benziyor ya ondan söyledim.*

Ahmet- *tanımıyorsun yani öyle birini?*

Kadir- *ya tanıdığım varda İzmitli.*

Ahmet- *e o arkadaş nerede şimdi derse ne diyeceksin?*

Kadir- *gitti.*

Ahmet- güzel.
Kadir- ilk defa mı başımıza geliyor sanıyorsun?
Ahmet- yok canım yalnızca merak ettim.
Kadir- taktik mi öğreniyorsun lan?
Ahmet- ne alakası var canım sadece merak ettim.
Kadir- bizde yedik.

Sahne 5: gece, kafeterya.
Garson boşları almaya gelir.

Ümit- bir şeyler daha içer misin?

Garson gider

Şule- yok içmeyeceğim yeter artık. Demek buranın yerlisisin.

Ümit- he ya kabilem burada oturuyor.

Şule- onu demek istemedim ya.

Ümit- tamam be anladım alınmadım merak etme.

Şule- buranın insanı çok sıcak Malkara hiç yabancıyı hiç dışlamıyor.

Ümit- öyledir Malkara'mız, gerçi sadece Malkara özgü değil Trakya, hatta Marmara'nın özelliğidir bu.

Şule- insanları çok iyi de bir de bayır olmasa daha da güzel olacak ama.

Ümit- her şeyin bir şeyi var ama değil mi?

Şule- Malkara da yaşıyorsan araba şart.

Ümit- ben alıştım bayırlara, hem daha iyi spor oluyor.

Şule- ondan mı Malkara spor iyi bir yerde değil.

Ümit- bilmem kimse spor yapmaya ihtiyacı olmuyor diyorsun haklısın ne diyeyim çok güzel tespit yapmışın.

Şule- şaka bir yana futbolda Malkara ve Tekirdağ olması gereken yerlerde değil, yanlış hatırlıyorsam 2005 yılında 50.000 nüfusa sahip Villareal İspanya da nerede, 130.000'lik Tekirdağ nerede?

Ümit- haklısın aslında yatırım işi bunlar be Şule, bu arada benden iyi futbol bilgin var.

Şule- öyledir.

Ümit- sen şimdi takımında tutuyorsundur?

Şule- tabii ki...

Ümit- Fenerbahçe.

Şule- Galatasaray, Fenerbahçeli misin?

Ümit- Fenerbahçe.

Şule- (uzatarak) a olmadı şimdi.

Ümit- neden Fenerbahçe deyince Galatasaraylıların bir kere yüzü değişir ki? Neden sevilmez ki?

Şule- bilmem.

Ümit- hiç düşünmedin değil mi?

Şule- hiç işim yok bir de onu mu düşüneceğim.

Ümit kafeteryanın ortalarında bir tanıdık arkadaşını görür ve kalkarak yanına gider ayakta konuşurlar.

Ümit- vay sen buralara gelir miydin yahu?

Halil- gene aynı sebepten üniversitede bir sevgili yaptık kız bitirdi gitti bizde onu görmeye geldik. Ne yapıyorsun bakalım.

Ümit- ne yapalım be hayatla uğraşıyoruz herkes aynı.

Halil- Kadir falan ne yapıyor?

Ümit- iyi bıraktım. Evdeydi.

Halil- gene oburluğuna devam ediyor mu?

Ümit- etmez mi yemek yerken bıraktım.

Halil- bir görüşseydik yahu onlarla da Ahmet'ti değil mi öteki arkadaşın adı?

Ümit- evet Ahmet sen ne zamana kadar buradasın?

Halil- yarın akşam giderim.

Sahne 6: gece, ev, oturma odası.

Ahmet- *Dilek bayadır konuşuyoruz konturun bitecek kapatalım istersen? Yok, canım ne istememesi neden istemeyeyim seni? Peki, bu konturu nereden buluyorsun? Arkamda babam var diyorsun yani. Senin baban benimde babam olsun mu? Ne? Böyle giderse olacak diyorsun şey o anlam... Neyse ya sen Edremit'e ne zaman gideceksin? Dedin de unutmuşum. Yarın buluşalım diyorsun da yarın olmaz Dilek. Çok işim var. Yok, öyle karşı cins değil hem cins. Ay yani erkek arkadaşlarımla futbol maçı yapacağım. İzlemeye gelemesin. Neden çünkü Tekirdağ'a gideceğiz oynamak için. Sende geliri... Ay pardon bende gelirim diyorsun. Kurtuluşu yok diyorsun. Maçı diyorum kesin alacağız kurtuluş yok onu diyorum. Bilmem arkadaşlar arayacak o zaman gideceğiz. Tamam, ararım ben seni gideceğimiz zaman. Kapımı çaldı gelen kimse selam söyle. Hiç öyle içimden geldi. Tamam, sende iyi bak hoşça kal.*

Ahmet telefonu sert bir şekilde koltuğa atar.

Ahmet- oh be bitti, amma geveze kız ben bununla resmen çıkarsam ne olur bilemem artık.

Kadir- zengin kızı galiba, ne şanslısın lan Melis zengin bu zengin

Ahmet- bir de geveze olmasa Dilek.

Kadir- o kadar olsun oğlum, hiç konuşmayan sevgili daha mı iyi?

Sahne 7: gece, kafeterya.

Şule saatine bakar.

Şule- sana doyum olmuyor ama kalksak artık.

Ümit- sen bilirsin çok kısa olmadı mı ama.

Şule- ya ama dayımlarda kaldığım için fazla izinde alamıyorum.

Ümit- haklısın tamam kalkalım hadi al çantayı.

Şule- tamam.

Ümit hesabı ödedikten sonra kafeteryadan çıkarlar.

Sahne 8: gece, ev, oturma odası.

Kapının çaldığı duyulur.

Kadir- kapı çalıyor baksana

Ahmet- kaç aydır bu evdeyiz beraber yaşadığımız evde tek kaldığın zamanlar hariç çalan kapıyı açtığını görmedim.

Kadir- açtım ya lan.

Ahmet- ALLAH, ALLAH ne zaman oldu o tarihi olay?

Kadir- açtım ya geçenlerde.

Ahmet- hangi geçenlerde HZ İsa'nın doğumundan önce mi?

Ümit kapının arkasından sesi duyulur "hadi len açın şu kapıyı".

Kadir- oğlum açsana şu kapıyı.

Ahmet- az yede kapıcı tut kendine hıyar.

Kadir- gene laf yediğime geldi değil mi? Ya oğlum yorgunum lan hadi aç şu kapıyı.

Ahmet- ne yaptın da yoruldu beyefendi on kilometre yol mu koştun?

Kadir- ne on kilometresi hastaneye gittim ben. Malkara'da da bir hastaneye gidip gelmek ne kadar zor bir şey bir düşün bakalım.

Tekrar Ümit'in sesi duyulur "bu saatten sonra açmayın zaten kapıyı hayır açarsanız sizi paralarım".

Kadir Ümit'in duyabileceği bir seste bağırır.

Kadir- tamam len geliyorum.

Sahne 9: gece, ev, salon.

Kapı açılır.

Ümit- gözlerime inanamıyorum hayırdır Kadir Bey siz kapı açar mıydınız?

Kadir bir şey demeden oturma odasına doğru ilerlemeye başlar 2 adım arkadan da Ümit gelir.

Sahne 10: gece, ev, oturma odası.

Ümit oturur Kadir ayaktadır.

Ahmet- ölmesi yakınladı galiba ha Ümit.

Ümit- cidden oğlum ya sen nasıl açtırdın kapıyı?

Ahmet- bilmem benim inadım daha baskın çıktı galiba.

Ümit- olabilir.

Kadir- arkadaşlar ben yatacağım tamam haberiniz olsun hadi iyi geceler.

Ahmet- ne oldu lan kızdın mı?

Kadir- yok oğlum öyle şeye kızılır mı kızmadım.

Ahmet- iyi o zaman hadi iyi geceler.

Ümit- iyi uykular.

Kadir- sağ olun size de.

Kadir odadan çıkar.

Ahmet'in yanındaki telefonu çalar ama Ahmet tepki vermez.

Ümit- oğlum telefonun çalıyor galiba?

Ahmet- bıktım bu kızlardan ha.

Ahmet telefonu eline alır ve açar.

Ahmet- Efendim aşkım. Oturuyorum evet halen aynı yerdeyim. Yok, bütünleşmedim arada kıpırdıyorum o kadar değil. Ders mi? Çalıştım. Ya neden yalan olsun. (uzatarak) A sorulur mu tabii ki... Yok kitaptan. Hiç telefonda ders çalışılır mı aşkım...iki saattir telefonda mı ne yaptım. Konuştum telefonla ne yapılır? Kimle mi konuştum. Dur bir düşünüyüm. Konuştuğum kişinin adını düşünüyorum.

Ümit- bir de yalan söyleye bilse.

Ahmet- kız... Ay çocuğun adını bilmiyorum. Tabii aslında öyle olmuş oldu. Ya sima olarak tanıyorum adını unuttum. O zaman söyledi tabii ki şimdi unuttum. Sen benim aklımı başımdan aldın. Son üç gündür mü böyleyim. Yok, canım ben hep unuttuk. Ağır olmuyor mu aşkım ama hep salaktın falan. Yarın gelemiyor musun? Tamam, ne yapalım. Buranın pazarı kesmiyor mu sizi maksat parti için bir şeyler almak. İyi peki tamam. Hadi kabul hoşça kal görüşürüz.

Ümit- oğlum yalan söylemeyi öğren artık.

Ahmet- hemen bulamıyorum ne yapayım.

Ümit- eğer iki tane idare edeceğim diyorsan anında kıvrım anında yalan bulman gerekli çabuk bulamadın mı salakta olursun manyakta.

Ahmet- geliştireceğiz inşallah.

Kısa bir süre bu konuşma devam eder ve arkadan Ahmet ve Ümit odadan çıkarlar.

Sahne 11: gündüz, ev, yatak odası.

Ahmet'in telefonu çaldığı duyulur.

Ahmet- hay telefon kadar taş düşün emi kafanıza.

Ahmet telefonu açar.

Ahmet- Efendim Dilek? Günaydın uyanmıştım zaten. İyiyim sen? Ne Tekirdağsı ya hem de maç için mi? (uzatarak) Ha maç için evet tamam hatırladım sabah mahmurluğu kusura bakma. Bilmem ki o bile belli değil aslında. Ya bizim çocuklar çok dengesizdir biliyor musun o yüzden belli değil. Bugün sende mi Tekirdağ'a gidiyorsun. Desene bugün Malkara'da insan kalmıyor? Bilmiyorum orada buluşur muyuz sen bir git bakalım. İyi telefonlaşırız gene tamam hoşça kal.

Ahmet telefonu kapar ve hafifçe uzağa atar.

Ümit- senin telefon amma ses çıkarıyor öyle.

Ahmet- uyuyorduk ya ondan öyle gelmiştir.

Kadir- Ahmet suçlusun kahvaltılar senden.

Ahmet- sanki suçum olmasa sen yapacaksın, koca kalp seni.

Ümit- öyle deme Ahmet sende de bu arka olsa sen kalpazanlaşırsın baksana bir kere taşınır mı oğlum bu be.

Kadir- madem taşınmaz madem halimden anlıyorsunuz bir daha laf etmeyin.

Ahmet- ne lan senin arka büyük diye ben mi yapmak zorundayım yemekleri.

Kadir- evet.

Ahmet- oldu...

Ümit- hadi laf etmeyin hep beraber hazırlarız şimdi.

Hepsi kalkar ve odadan çıkarlar.

Sahne 12: gündüz, ev, mutfak.

Bizim çocuklar mutfakta kahvaltıyı hazırlarlar ve o masada yerler.

Sahne 13: gündüz, ev, oturma odası.

Henüz yeni koltuklara oturmuşlardır ki.

Ümit- ders çalışalım azcık çocuklar.

Kadir- haklısın valla hadi çalışalım.

Ümit kalkar odadan çıkar kısa bir süre sonrada 3 defterle odaya gelir.

Baya bir ders çalıştıktan sonra kapının çaldığı duyulur ve Ümit'le Ahmet' Kadir'e bakar.

Kadir- ne bakıyorsunuz... İyi alıştınız iyi ki bir kapıyı açtık.

Ahmet- şu kapı açma olayını periyodik bir sıra yapalım. Neyse ben açıyorum kapıyı.
Ahmet odadan çıkar.

Sahne 14: gündüz, ev, salon.

Ahmet kapıyı açar.

Ahmet- (uzatarak) a Hale ne haber, gel buyur bizde ders çalışıyorduk.

Hale içeri girer Ahmet'le beraber oturma odasına doğru yollarlar.

Hale- iyidir, hayırdır siz ve ders.

Sahne 15: gündüz, ev, oturma odası.

Kısa bir süre sonra Hale arkadan da Ahmet odaya girer. Ahmet oturur Hale ayakta.

Kadir- bu Hale'nin sesi mi bana mı öyle geliyor. (uzatarak) A hakikatten Hale'ymiş, ne haber

Hale hoş geldin.

Hale- hoş bulduk...

Ahmet- oğlum insan söylemez mi Hale gelecek oturmaya diye.

Kadir- sana haber vermeme sebebim benimde haberim olmadığından olmasın?

Hale- oturmaya değil saat on ikiye kadar boşluğum var Kadir'i alıp cafe ye götürmeye geldim.

Kadir- iyi peki çıkalım hadi, ben mola veriyorum gelince devam ederim.

Kadir ayağa kalkar Hale'yle birlikte odadan çıkarlar.

Sahne 16: gündüz, bina, giriş kapısı.

Kadir- aha ben cüzdanı unuttum dur burada bekle alıp geliyorum.

Kadir tekrar asansöre biner ve yukarı çıkar.

Sahne 17: gündüz, bina, 4. Kat asansör önü.

Kadir kapıyı çalar kısa bir süre sonra kapı açılır.

Ahmet- ne oldu?

Kadir- koçum be benim cüzdanı getirsene içerden.

Ahmet- tamam.

Ahmet içeri gider kısa bir süre sonra elinde cüzdanla gelir.

Ahmet- buyur.

Ahmet cüzdanı uzattığı sırada Kadir'e mesaj gelir.

Kadir- kim ulan bu?

Kadir cüzdanı alır ama gözü telefondadır.

Ahmet-ne oluyor oğlum?

Kadir- tanımadığım bir numara ve bana etobur diye hitap ediyor. Bana öyle hitap eden iki kişi var hayatta biri İzmit'te biri Tekirdağlı Malkara'ya geldim demiş kesin Tekirdağlı şuan kafeteryada bekliyormuş eğer oysa Hale paralar beni.

Ahmet- şansına küs ya da küsme iyi geçin belki şansın döner sana.

Kadir- dönmese zaten Hale döner yapar yer beni.

Ahmet- sen yenir misin oğlum insan seni yiyene kadar sen bayatlarsın.

Kadir- ha, ha, ha, çok komiksin hıyar to seni. Neyse ben gidiyorum kız bekliyor aşağıda.
Kadir asansöre biner ve aşağıya iner.

Sahne 18: gündüz, bina, giriş kapısı.

Kadir asansörden çıkar.

Hale- hadi be aşkım nerde kaldın?

Kadir- geldim işte buradayım bak.

Hale- tamam edebiyat yapma.

Kadir- nereye gidiyorduk?

Hale- ikizlere.

Kadir- ha iyi gidelim.

Sahne 19: gündüz, Malkara sokakları.

Kadir'le Hale uzun bir süre ilerledikten sonra.

Hale- (uzatarak) a ben unuttum kafeterya da bizim arkadaşlar bekliyordu kafeterya ya gideceğiz.

Kadir- (uzatarak) olur tamam oraya gidelim. (uzatarak) A hayır olmaz gidemeyiz oraya.

Hale- nedenmiş beyefendi?

Kadir- (uzatarak) ı neden çünkü dur bir beş saniye düşüneyim.

Hale- ney?

Kadir- çünkü diyorum orası pahalı.

Hale- Malkara'nın en ucuz yeri bir kere, hiç kaçarın yok gidiyoruz.

Kadir- ya aşkım, canım, bir tanem.

Hale- sen ne zaman bu üç cümleyi bir arada kullansan altından bir şey çıkıyor.

Kadir- ya aşkım ne çıkabilir ki yapma.

Hale- bilmiyorum beklide çantanın sahibi oradadır ha nedersin?

Kadir- ya neden inanmıyorsun aşkım ya yalan değil dediklerim (uzatarak) a ayıp etmeye başladın.

Hale- madem sorun yok gidiyoruz o zaman.

Kadir o anda Ümit'te mesaj yazmaya başlar ve mesajı yollar.

Sahne 20: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit'in telefonla konuştuğu görülür.

Sahne 21: gündüz, Malkara sokakları.

Kadir kısık sesle.

Kadir- ulan Ümit bak ulan benim şu mesaja.

Hale- hı ne diyorsun.

Kadir- Ümit diyorum çok güzel masaj yapıyordu.

Hale- ne alakası var nereden çıktı şimdi bu masaj işi.

Kadir- sana yapayım mı deyecektim.

Hale- ayakta mı yapacaksın?

Kadir- ne?

Hale- doğru anlarsan şaşardım zaten, neden bu erkeklerin kafası doğru çalışmıyor

ALLAH'IM.

Kadir- ya aşkım neden öyle diyorsun duymamıştım, ayakta olmaz tabii parkta oturduğumuz zaman yaparım.

Hale- bak duymuşun işte. Hem ne parkı kafeterya ya gidiyoruz.

Kadir- of tamam. Ya neden illa orası?

Hale- sen neden illa orasını istemiyorsun onu söyle bende söyleyeceğim.

Kadir- ya ne bilim sevmiyorum işte orayı.

Hale- yalana bak yalana. Bugün Pinokyo olsaydın var ya buradan otogara kadar uzatırdım burnunu inan ki.

Kadir kısık sesle.

Kadir- iyi ki olmamışım zaten.

Hale- ne duymadım?

Kadir- diyorum ki Pinokyo olsam da bir şey değişmezdi.

Hale- göreceğiz bakalım, fazla değil on, on beş dakika sonra görüşeceğiz.

Kadir kısık sesle.

Kadir- evet bende ondan korkuyorum ya.

Hale- ya içinden konuşma anlamıyorum azıcık bağır korkma duymaz bizi kimse.

Kadir- yok bir şey ya tamam sen yürü.

Hale- bana bak, bana bağıрма.

Kadir- bağırmadım hem bağırırsam ne olur?

Hale- hiç tokatı mı yememiş gibi konuşuyorsun Kadir.

Bu arada belediye parkının yanından geçilir.

Kadir- yemez olur muyum Ümit'in piştisin de hak etmediğim halde iki tokat yedim.

Hale- ha şimdi de hak edeyim diyorsun?

Kadir- yok o anlamda demedim aşkım.

Hale- görecen sen aşkı mı birazdan.

Kadir- ya Hale gitmeyelim oraya bak gel burada bir yere oturalım ben çok yorgunum.

Hale- neden yorgunsun ki?

Kadir- (uzatarak) ı uyuyamadım ondan.

Hale- neden?

Kadir- bilmiyorum.

Hale- nasıl bilmiyorsun ne yaptın koca gece. Beni de aramadın, sahi akşam neden aramadın beni, hem de uyumamışın.

Kadir- bilmem şey unuttuğum.

Hale- beni mi unuttuğum?

Kadir- seni olur mu aramayı unuttuğum.

Hale- dün akşam hiç mi aklına gelmedim yani.

Kadir- ya olur mu öyle şey seni düşünmekten uyuyamadım zaten.

Hale- o zaman neden aramadın?

Kadir- rahatsız etmek istemedim.

Hale- üç dört gün önce beni hangi saatte aradığını sorabilir miyim?

Kadir- o gün hıyarlığım tutmuş.

Hale- bu güne kadar hıyar olduğunu kabul ediyorsun yani. Bir gecede hıyarlıktan nasıl kurtuldun peki?

Kadir- ne hıyarlığımı gördün bu güne kadar.

Hale- e sen söyledin hıyarlık yaptığını.

Kadir- lafın geliyordu o şaka yapmıştım.

Hale- bilimsel araştırmalar her şakada yüzde yirmi doğruluk payı var demişler.

Kadir- benimkinde yok, o bilim adamlarını bir bulsam zaten göstereceğimde neyse.

Hale- ya neden bugün çok sinirlisi her şeye parlıyorsun hemen?

Kadir- bilmiyorum.

Hale- sen bugün neyi biliyorsun?

Kadir kısık sesle.

Kadir- az sonra kafamın kopacağını biliyorum.

Hale- bak içinden bir daha konuş çok kötü yapacağım, sesli konuş yahu.

Kadir- diyorum ki bugün neyi bildiği mi de bilmiyorum, uykusuzluk vurdu günün şu saatlerinde.

Hale- Kadir bir şey deyeceğim kızacaksın ama, gene de söylemek istiyorum.

Kadir- ben sana kızar mıyım aşkım söyle.

Hale- bugün salaklık rekorunu egale ettin.

Kadir- Ümit yüzünden hep. Mesaja bakm... Ay pardon masaja bakm... (uzatarak) Ay (uzatarak) öf Masaj yapmadı hala gideyim bak ne yapacağım onu.
Hale- ne alaka Ümit her sabah sana masaj mı yapıyor, Ümit'in masajından önce sen hep böyle salak mıydın yani?

Kadir- yok senin aşkımdan sonra salak oldum.

Hale- yok canım öyle değildir benim aklımlı gördükten sonra kendinin salak olduğunu anlamışsındır.

Kadir- tamam aşkımlı kapatalım konuyu.

Sahne 22: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit- tamam anne tamam iyide bu havada da o dediklerini giyersek adama deli derler hadi deliliği de geçtim bu hava onlar içinde durulur mu be anacım. Tamam, benim vücut hassastır biliyorum ama o kadarda değil. Evet, bütün öğünlerimi evde yiyorum. Anne bir şey söyleyeceğim her hafta aynı şeyleri söylemekten bıkmadın mı? Anacım ben yaklaşık bir senedir bu evdeyim yapma anacım yaşım yirmi bir bazı şeyleri biliyorum kızan değilim. Tamam, hadi selam söyle millete hoşça kalın.

Ümit telefonu kapatır fakat gelen mesajı görür.

Ümit- Kadir bir bahane bulunda beni hemen eve çağırın diyor. Ne bulalım be Ahmet? Neyse ben arayayım konuşurken bulurum.

Ümit telefonu kulağına koyar.

Sahne 23: gündüz, kafeterya.

Kafeteryadan içeri girerler. Hale'nin elinde Kadir'in telefonu vardır

Hale- evet işte geldik.

Kadir- (uzatarak) e kimse yok?

Hale- kimi bekliyordun ki.

Kadir- ne bileyim senin arkadaşlarını falan sen bu kadar ısrar edince gelelim diye...

Kadir uzaktaki Halil'i görür.

Kadir- (uzatarak) a Halil burada.

Kadir yanına gider.

Kadir- Halil ne haber yahu?

Halil- iyidir seni bekliyorum çağırdık ya o kadar.

Kadir- ALLAH iyiliğini versin çağırın sen miydin bende iki saattir düşünüyorum kim bu diye.

Hale- Ümit arıyor Kadir.

Kadir Hale'nin dediğini duymaz. Kısa bir süre sonra Kadir'den tepki gelmeyince Hale' telefonu kendi açar.

Hale- Alo buyur bana söyle. Gelmesi mi gerekli neden ki? Halil diye bir arkadaşı var o eve mi geldi. Tamam, ben söylerim gelir şimdi.

Hale telefonu kapatır.

Hale- Kadir evde bir arkadaşın gelmiş adı Halil'miş...

Kadir- Halil mi? Hangi Halil?

Halil- beni başka hangi Halil'e aldatıyorsun lan?

Hale- bilmiyorum ve dahası seni çağırıyorlarmış. Kim bu Halil?

Bölüm 5: Doğum Günü

Sahne 1: gündüz, ev, salon.

Kapının çaldığı duyulur. Kısa bir süre sonrada Ümit oturma odasından çıkar kapıya kadar üstünü başını düzelterek gelir. Kapının deliğinden bakar şaşırır ve kapıyı açar.

Ümit- (uzatarak) **o hoş geldiniz, buyurun.**

Hale içeriye girer.

Hale- kim var içerde?

Kadir içeriye girer.

Ümit- bir ben varım içerde ne oldu?

Hale- Halil nerde?

Ümit- (uzatarak) ha o mu?

Halil içeri girer.

Ümit- o durama...

Ümit bir kere yutkunur ve sözüne.

Ümit- vay Halil ne haber ya?

Halil- iyidir üm...

Hale- sen soruma cevap ver Ümit, Halil nerede?

Ümit- burada ya.

Hale- telefonda bahsettiğin Halil bu Halil mi?

Kadir kaş göz hareketleriyle hayır demektedir.

Ümit- evet, desem olmaz çünkü hayır da olabilir, (uzatarak) hayır desem olmaz neden çünkü evette olabilir.

Hale- Ümit bir güvendiğim sen varsın lütfen doğru cevap ver.

Ümit- öyle bir soru soruyorsun ki...

Hale- çok mu zor yapma Ümit bahsettiğin Kadir'i çağırdığın Halil bu mu başkası mı?

Ümit- (uzatarak) ha öyle sorsana (uzatarak) ya tabii ki değil.

Kadir bir oh çeker.

Herkes oturma odasına girer.

Sahne 2: gündüz, ev, oturma odası.

Herkes koltukta oturur.

Hale- peki burada bir çanta unutulmuştu hatırlıyor musun?

Ümit- evet.

Hale- o çanta hangi Halil'indi?

Ümit- o bu Halil'in... Değildi o başka Halil'in (uzatarak) de değildi o çanta Halil'lerin değildi o (uzatarak) çanta...

Kadir- oğlum artık doğruyu söyleyelim.

Ümit- tamam sen bilirsin söyleyelim.

Kadir- o çanta Esra'nındı Hale'ciğim

Ümit- ne... Onundu tabii ya onundu.

Halil- bu kadroda eksiklik yok mu?

Ümit- var Ahmet yok bakkala gittiği gelir şimdiler de.

Hale- peki bir şey soracağım?

Halil- aman sorma, lütfen sorma, yeter artık.

Hale- sana ne oluyor ya.

Halil- yetmedi mi ALLAH aşkına son yarım saattir hiç susmadın sus anacım, susta motorun soğusun.

Hale- durum ciddi değil mi bir şeyler dönüyor onu anlamaya çalışıyorum.

Halil- amma kalın kafalıymışsın.

Hale yanındaki yastığı Halil'e fırlatır.

Hale- aa aa aa döverim (uzatarak) ya seni ne demek kalın kafalı, peki bir şey soracağım...

Halil- ay gene soracak.

Hale- sen anladın mı?

Halil- anladım tabii.

Hale- ne anladın anlat hadi.

Halil- tabii ki hemen. Şimdi Esra diye bir kız var bu eve geliyor, kız güzel mi lan?

Ümit- güzel.

Halil- güzel olmasa evde ne işi var diyorsun değil mi, çirkin kız eve atılır mı?

Kadir- (uzatarak) oğlum yorum yapmadan anlat.

Halil- tamam tamam. Bu kız giderken çantasını unutuyor, o Halil'in çantası deniyor sana.

Bir dakika (uzatarak) ya Halil'in çantası nasıl Esra'nın oluyor Halil yumuşak mı bayan çantası kullanıyor... Tamam, özür dilerim yorum yapmayacaktım.

Kadir- oğlum çanta Halil'in ablasının demiştik.

Halil- tamam o zaman, yumuşamış olmuyor.

Hale- evet sen devam et anlatmaya.

Halil- anlatmaya gerek var mı anlattım işte Esra'nın geldiğini anlamayasın diye kıvrımışlar, fakat iyi kıvrıramamışlar.

Kadir- sen gelmeseydin kıvrımıştık ya neyse.

Hale- bir şey daha soracağım?

Halil- polis olsa bu kadar sormaz şerefsizim.

Hale- sen susar mısın? Esra'nın çantasını neden Halil'in ablasının gibi gösterdiniz?

Kadir- onu bende bilmiyorum.

Hale- nasıl bilmiyorsun ya?

Kadir- o yalanı Ümit attırdı.

Hale- Ümit...

Kapının çaldığı duyulur.

Ümit- kapı, ben bakarım.

Ümit hemen ayağa kalkar ve hızla odadan çıkar.

Sahne 3: gündüz, ev, salon.

Kapı açılır.

Ümit- bir sen eksiktin.

Ahmet- kim var içerde?

Ümit- kim yok ki gel de gör.

Ahmet- gene karıştı ortalık desene.

Ahmet oturma odasına yollanırken Ümit'te mutfığa girer.

Sahne 4: gündüz, ev, oturma odası.

Ahmet odaya girer.

Ahmet- (uzatarak) o hoş geldiniz millet.

Halil- hoş bulduk Ahmet ne haber?

Ahmet- iyidir hoş geldin. Bir dakika Halil, Hale

Ahmet bir kere yutkunur.

Ahmet- ben Ümit'e yardım edeyim en iyisi.

Ahmet odadan çıkar.

Hale- Kadir neden yalan söylendi inan merak ediyorum?

Halil- şey bende Ahmet'e yardım edeyim.

Halil'de odadan çıkar.

Kadir- tamam Halil. Ya Hale'ciğim olayı tam bilmiyorum dün fazla konuşamadık Melis buradayken kim bu çanta dedi Ümit'te birden düşünüp Hale'nin dedi, bende kabul etmek zorunda kaldım bozamadım çocuğu ne yapayım.

Hale- neden olabilir ki çok merak ettim şimdi?

Kadir- ne bileyim.

Sahne 5: gündüz, ev, mutfak.

Ümit- ulan Ahmet bir zamparalık yaptın temizlemeye çalıştıkça batıyoruz.

Halil- kim zamparalık yaptı, Ahmet mi, Esra Ahmet için mi eve geldi?
Ümit- olay bildiğin gibi değil Halil, bildiğin gibi değil.
Halil- çok mu karışık?
Ahmet- sen ne diyorsun, Dallas'ın Malkara serisi çekilirdi bu hikâyeye.
Halil- bende diyorum neden anlamıyorum olayları kendimi salak gibi hisettimdi bir an.
Ümit- senin salaklığın yok olaylara ortasından dalınca anlamıyorsun böle.
Ahmet- Hale gidiyor galiba.

Sahne 6: gündüz, ev, oturma odası.

Kadir- tamam ben öğrenirim Ümit'ten söylerim sana

Hale- ben gidiyorum o zaman hadi hoşça kal.

Hale ve Kadir kalkarlar ve odadan çıkarlar.

Sahne 7: gündüz, ev, salon.

Bütün millet salona çıkar.

Hale- Ümit bir daha yalan söylerken iyi düşünün böyle arkadaşlarımı yakıyorsunuz.

Ümit- tamam Hale bir daha düşünürüm.

Hale- hadi millet hoşça kalın.

Kapı açılır Hale Kadir'le vedalaşır ve kapıdan çıkar. Hale'nin gidişinden sonra herkes oturma odasına yollanır.

Sahne 8: gündüz, ev, oturma odası.

Herkes koltuklara oturduktan sonra.

Halil- biri anlatır mı bana olanları çok merak ediyorum?

Ahmet- şimdi ağabeyciğim ben Melis diye bir kızla çikiyorum.

Halil- güzel, olabilir. (uzatarak) E.

Ahmet- bu çocuklarla bir akşam gezerken üç kız gördük, Ümit o gün iki kızdan birden ayrılınca.

Halil- sizde üç erkek. Ümit stepnede mi patladı oğlum?

Ümit- hiç sorma ağabey ya.

Halil- sizde baya hikâyeye birikmiş var ya.

Kadir- bu anlatılanlar son iki üç günde başımıza geliyor.

Halil- yapma (uzatarak) ya.

Kadir- (uzatarak) ya.

Halil- neyse Ahmet ben iyice meraklandım siz üç erkek onlar üç kız takıldınız.

Ahmet- aynen takıldık kızlara, bana düşen kız azıcık yapışkan tipli çıktı.

Ümit- günün sonunda da bunlar kızlardan telefon falan koparmışlar.

Halil- e üç erkeğin içinde sen yok muydun?

Ümit- tamamda ben masadan erken kalkmak zorunda kaldım.

Kadir bir kere güler.

Kadir- ona masada kaldın denir ya neyse.

Halil- gene bir şey anlamadım? Lafa girmeyim kardeşim bir kişi anlatsın.

Ahmet- benim o gün takıldığım kızın adı Dilek, bu kız pazar günü eve geldi.

Halil- bir dakika bir dakika, Kadir'in Hale'ye yolda gelirkenki anlattığı hikâyeye doğrumuydu yani.

Kadir- doğruydu tabii.

Halil- hani Ahmet'in arkadaşı eve gelmiş o sırada Melis'miydi çıktığının adı?

Ahmet- evet.

Halil- o kız eve gelmişte onu Ahmet saklamışta o kızın çantasıymış...

Kadir- evet.

Halil- bu olay doğrumu lan Ahmet?

Ahmet- doğru diyoruz ya ağabey.

Halil- Hale inanmamakta haklıymış.

Ümit- Ahmet korkarım ki iddiayı kazanacaksın galiba.

Ahmet- kazanacağım tabii oğlum, kazanmamam için bir sebep yok ki.
Kadir- ulan senin bir tarafın kalkmış sen bir yakalan iki tokat yede gör.

Ümit- korkarım ki hiç bir şey olmayacak.

Kadir- eh o zaman zampara unvanın gidiyor.

Ümit- hem de bağıra bağıra.

Kadir- oğlum rahat ol gün doğmadan neler doğar.

Ahmet- haklı Kadir dur bakalım...

Ahmet'in telefonu çalar ve hızla açar.

Ahmet- alo aşkım ne haber? Evdeyim tabii ki nerede olabilirim başka. Yok, gene ders çalışmıyorum. Neden çünkü evde misafirimiz var onla oturup konuşuyoruz. Tabii ki hoca ona soracak final sorularını. Ne part... Yok, canım hatırladım senin doğum günü partin. Çok erken değil mi? Tamam, geleceğiz tabii ki. Hadi hoşça kal.

Ahmet telefonu kapar ve yanına bırakır.

Ahmet- ay şimdi hediye almakta lazım.

Kadir- ağa bizde para yok biliyorsun.

Ümit- ne alacaksan üçe böleceksin.

Ahmet- o zaman üç parçalı bir şey alayım.

Kadir- mesela?

Halil- üç parçalı yapboz.

Ümit- ya da Ahmet sen bir resim çiz onu 3'e bölelim.

Halil- üç parçalı yapboz olmazda üç yüz parçalı yapboz olur, yüzer yüzer verirsiniz kıza bende tabloyu veririm olur biter.

Kadir- güzel fikir.

Ahmet- abartmasak.

Kadir- azcık geyik yapsak ne olacak sanki?

Ahmet- geyik istemiyorum gerçek bir şeyler lazım ne alabiliriz Melis'e?

Halil- nasıl bir kız nesi yoktur mesela?

Ahmet- her şeyi var ağabey biraz zengindir ailesi.

Halil- işin çok zor o zaman.

Kadir- oğlum ne yapacağız peki?

Ümit- bir iki saat sonra çıkarız dışarı bakarız bir şeyler tamam be telaş yapmayın.

Bu konuşma uzun bir süre devam eder.

Halil- hadi çocuklar ben kalkıyorum.

Kadir- hadi o zaman hep beraber çıkalım seni geçirelim oradan hediye bakarız partiye şunun şurasında ne kaldı?

Ahmet- haklısın da durun azcık böyle mi gideceğiz partiye?

Ümit- haklı çocuk. Hemen bende kalkayım hazırlanayım.

Halil hariç hepsi odadan çıkar.

Sahne 9: gündüz, ev, salon.

Bizimkiler hazırlanmış bir şekilde evden çıkarlar.

Sahne 10: gündüz, otogar.

Kadir- hadi Halil kendine iyi bak bir daha telefonunu değiştirdiğin zaman haberim olsun.

Halil- tamam anlattım ya oğlum yeni değiştirip geldim, sende yalan söylerken dikkat et.

Kadir- ulan İzmit kaç kilometre buraya en gelmeyecek adam sendin.

Halil- haklısın ama şansın yok.

Ahmet- kimde var o dediğinden ki?

Halil- gene haklısınız.

Ümit- hadi be gel vedalaşalım.

üçüde tokalaşır öpüşür otobüse koyarlar gider.

Sahne 11: gündüz, Atatürk bulvarı.

Bulvardan yukarı çıkılır.

Kadir- (uzatarak) e çocuklar ne yapacağız şimdi.

Ahmet- hediye almaya gidiyoruz...

Kadir- da nereye?

Ahmet- Ümit?

Ümit- gümüşçüye gidiyoruz.

Kadir- şu parkın karşısındaki namı diğer tonton teyzeye mi?

Ümit- (uzatarak) ya teyze, Nihal ablaya da yanında teyzede de bak nasıl yapıyor seni.

Kadir- aynı sıklette sayılırız...

Ahmet- o yüzden iyi kapışırız diyorsun.

Ümit- onun yüzük ölçüsü almaya yarayan bir alet yani malafası, bir de silikonu var savunma için onları kullanıyor.

Kadir- malafayı hiç tatmadım ama tahminimce silikon acıtıyordur.

Ümit- malafada aynı şekilde tat veriyor merak etme.

Kadir- yedin galiba, ha Ümit?

Ümit- yemesem onun tadını nereden bileceğim, yedik tabi.

Ahmet- ikisini de mi yedin yoksa?

Ümit- oraya takılıp ta onları yemeyen yoktur.

Kadir- malafayı merak ettim şimdi.

Ümit- çok merak ettiysen o deminki teyze kelimesini yüzüne söyle.

Ahmet- Ümit, onun söylemesine gerek var mı?

Ümit- tabii ki yok biz aynen dediklerini iletiriz, insanlık öldü mü?

Kadir- yapmanız değil mi arkadaşlar?

Ahmet- insanlık öldü mü koçum yaparız neden yapmayalım.

Kadir- bu yapacağınız insanlık olmuyor insafsızlık oluyor.

Ümit- sen merak etmiyor muydun malafayı?

Kadir- (uzatarak) yo ben öyle bir şey mi dedim?

Ümit- a a demek ne kelime hatta onunla bana bir şey yapamaz bile dedin ya.

Ahmet- evet dedin.

Kadir- siz var ya adamı ipe götürürsünüz, ben sadece o tonton ablanın dükkânına mı gideceğiz dedim.

Ümit- nasılda kıvırıyorsun var ya.

Ahmet kalçasını göstererek.

Ahmet- korkusu nasıl yapıyor adamı görüyor musun, Asena halt etsin.

Kadir- ne korkusu, kimden korkuyorum ki?

Ümit- gösteririm ben sana, Yusuf ne demek öğreneceksin.

Kadir- Yusuf güzel bir erkek ismidir, ben biliyorum ne demek olduğunu.

Ümit- bilmek başkadır, hissetmek başkadır.

Kadir- Yusuf'un nesini hissedeceğim oğlum?

Ümit- şeyini. Tövbe tövbe yahu nereye çekiyorsun lafları.

Kadir- kim çekiyor lan şeyini diyen ben miyim sen misin?

Ümit- benim, haklısın galiba.

Kadir- e o zaman?

Ahmet- Kadir lafın oraya gelmesine sebep sensin ama.

Kadir- ne olursa olsun kardeşim ben mi dedim Yusuf'un şeyin bana göster diye?

Ümit- tamam ulan ben dedim kabul ama neresini dedim, o şey ney?

Kadir- o şey Yusuf'un... Ben neden cevaphıyorum, sen söyledin sen cevap ver?

Ümit- sen Yusuf'un nesrini görmek istersin?

Ahmet- bu arada bu adı geçen şahıs yani Yusuf kim?

Kadir- Ümit'te sor.

Ümit- her şeyi ben biliyorum bunu da sen bil.

Kadir- ben bir Yusuf biliyorum oda Beşiktaşlı eski futbolcu.

Ahmet- tamam Kadir onun neyini merak ediyorsun?

Kadir- ay başlayacağım Yusuf'unuzdan şimdi, Yusuf diyen Ümit şeyini göstereceğim diyen

Ümit- kabak benim başıma pathyor, o açıklasın kardeşim.

Ümit- (uzatarak) a korkudan Yusuf'u göresim geldi diyen sen değil miydin?
Kadir- oğlum abartmayın azcık atarken yavaş atın yahu ne yapayım Yusuf'u görüp?
Ahmet- Yusuf rahatlatıyordur.
Kadir- seni kaç kere rahatlattı?
Ümit- yani Ahmet öyle bir laf söyledin ki her yere çekiliyor.
Ahmet- Türkçenin azizliğine uğradım.
Kadir- (uzatarak) yok Türkçeye çamur atma, deminden beri bana Türkçeyle vuruyorsunuz sen kendi dilinin azizliğine uğradın.
Ümit- ne güzel Kadir'i sıkıştırıyorduk şimdi ibre sana döndü, sen söyle bakalım kaç kere Yusuf rahatlattı seni?
Ahmet- rahatlattığını hatırlamıyorum ama Dilek'le Melis eve geldiğinde Yusuf'u hep yanımda hissettim.
Kadir- hiç yardım etmedi mi?
Ahmet- hiç yardım etmedi.
Ümit- ben olsam bende etmezdim.
Ahmet- neden?
Ümit- e oğlum konu Melis o cadının olduğu ortamda bulunmak bile bir cesaret.
Ahmet- o zaman ben çok cesaretliyim.
Ümit- şu durumda öyle gözüküyor.
Kadir- Ahmet sende cesaretli oldun ya helal ne diyeyim, ulan daha dün omzuna dokunduğumda nasıl hopladığını unutmuş değilim.
Ahmet- o gün başkaydı ilk defaydı o şimdi tecrübelendim.
Ümit- iki günde mi tecrübelendin?
Ahmet- evde yaşadıklarım bir anda öğretti hayatı bana.
Kadir- bu mantıkla hareket edersek Ümit'in aramızda filozof olması gerekli.
Ümit- öyle değil miyim?
Ahmet- Ümit çokta çabuk gaza geliyorsun oğlum.
Ümit- neden be Kadir'in mantığını doğru buldum.
Kadir- ama ben olması gerekli dedim öyle demedim...
Ahmet- filozofluk o kadar kolay mı ki, iki kız idare eden herkes filozof olsaydı?
Ümit- öf be tamam sizde azcık uçsak ne var?
Ahmet- senin ki az uçmak olmuyordu ama.
Ümit- azcık veya çokcuk uçmak uçmaktır.
Kadir- çokcuk? Bu çokcuğun tam sözlük anlamı nedir?
Ümit- azcıktan sonra çok gelirse sonuna cuk ekleniyor oluyor sana çokcuk.
Ahmet- hangi kurala göre bu böyle oluyor?
Ümit- şimdi arkadaşlar, Türkçe Ural - Altay dillerinden çıkma olup sondan eklemeli dillerdendir, dolayısıyla her şeyi sonlara ekleriz. Mesela mevcut değil deriz değil mi ama baştan eklemeli olsaydı na mevcut derdik.
Ahmet- tamam bunları biliyoruz sen sadete gel.
Ümit- bunun sadeti mi olur oğlum.
Kadir- demek istediği çokcuk nereden geldi hangi kurala uygun?
Ümit- söyledim ya sondan eklemeli dil olduğumuz için kök çok kökün sonuna eklemeli cuk.
Kadir- hala dilim sürçtü demiyorsun ya helal olsun.
Ahmet- peki çoktu anladıkta cuk ne işe yarıyor orada.
Ümit- hiç Türkçeden anlamıyorsunuz ha sizin edebiyat hocanız kimlerdi, cuk, cik ve cim gibi ifadeler küçültmedir anlamı ufaltır ya da sevimleştirir. Mesela Ahmet Ahmet'ciğim gibi.
Ahmet- beni mi ufalttın şimdi sen?
Ümit- senin neyini ufaltayım kazık kadar adamsın ben seni sevimleştirdim.
Kadir- var ya Ümit güzelim Türkçeyi ne hallere getirdin.
Ümit- neden be siz benim gibi Türkçe konuşan görmemişiniz, ben Türkçemle gurur duyarım.
Kadir- bende Türkçemle gurur duyarım ama senin gibi dilim sürçtüğü zaman özür dilerim kıvrıp bir yere dayandırmaya çalışmam.

Ümit- espriydi be oğlum haklısın aslında yanlış yaptım.

Ahmet- arkadaşlar şaka maka dil elden gidiyor. Ben İstanbul'da zengin ailelerin arasında kaldım birazda o çocuklar... Yani ne bileyim İngilizce konuşmayı medenileşmek sanıyorlar.

Kadir- sade zengin değil, ya da sadece İstanbul değil çoğunluk oraya kaymaya başladı ve gittikçede artıyor.

Ümit- ve işin kötü tarafı bir milleti ayakta tutandır dil kimsede farkında değil.

Ahmet- vay Kadir çok cix olmuşsun ne bileyim bir relax ol falan cool takılmak tikkylik.

Kadir- evet işte bu kelimeleri kullananlar modernleşmek çağ atlamak gibi görüyorlar, çok masum gözükse de uzun vadede milletimizi koparıp dağıtacak bir şey.

Ümit- bir adam yeni dükkân açacak adını rainbow koyuyor ya koysana gökkuşağı ne fark edecek.

Ahmet- dil ile birlikte hayranlıkta geliyor.

Kadir- kimse tarihini çok iyi bilmiyor da ondan yabancı hayranlığı başlıyor, eskiden nasılmışız neler yapmışız

Ümit- hayranlık çok kötü bir şey ya 1. Dünya savaşına alman hayranı paşa yüzünden girmedik mi zaten.

Kadir- gerçi her işte hayır vardır. 1. Dünya Savaşına girmeseydik dünyaya nasıl kahraman bir millet olduğumuzu gösteremezdik, öğrenemezlerdi.

Ümit- aslına bakıldığında hayranlık iyi ama ne bileyim bir Türk'e hayran olmak varken neden yabancı hayranlığı, eminim Türklerde o hayran olduğundan daha değerli kişiler vardır sadece yabancıların reklâmları çok ve iyi yapıyor.

Kadir- tamam işte iş gene tarihi bilemezliğe geliyor.

Ahmet- gene haklısın Kadir.

Kadir- haklı olmak keşke bir şeyi kurtarsaydı, hatta kurtaracağını düzelterceğini bilsem bazı şeylerin hep haksız olmaya da razı olurum ama.

Ümit- bu konu derin konu kapayalım.

Ahmet- geldik zaten oğlum kapanacak otomatikman.

Sahne 12: gündüz, Hanım Eli Gümüş Çeyiz.

Sırasıyla Ümit Kadir Ahmet girer dükkana.

Ümit- selamün aleyküm Nihal abla biz geldik ne haber?

Nihal- aleyküm selam iyidir çocuklar sizden? Buyurun oturun.

Ümit- tamam oturalım bari.

Herkes taburelere oturur

Nihal- ne yapıyorsunuz bakalım çocuklar.

Ümit- ne olsun be abla, şu çocuğun manitasının doğum günü var...

Nihal- ona bir hediye lazım değil mi?

Kadir- bir değil abla üç, bizde gideceğiz partiye çünkü.

Ahmet gülümser.

Ümit- ne oldu Ahmet Kadir esprimi yaptı?

Ahmet- yok, espri yapmadı da aklıma bir şey geldi.

Ümit- ne geldi?

Ahmet- Yusuf abla aklıma geldi.

Nihal- nasıl yani bu Yusuf bildiğimiz Yusuf değil mi?

Kadir- Ahmet.

Ahmet- bak Nihal abla bir şey sordu Kadir cevapla bakalım.

Kadir- ben neden cevaphyorum yahu.

Ümit- ama doğru sen Yusuf'u hiç tat... Ay pardon tanışmadaydın değil mi?

Kadir- ha o Yusuf o bizim arkadaş yahu.

Nihal- nasıl yani ya, Yusuf abla mı senin arkadaş?

Kadir- yok o çocuğun ablahığı falan en fazla Ahmet kadar...

Ahmet- kaşınıyorsun Kadir, Nihal abla bu Kadir var ya...

Kadir- Ahmet'çiğim canım ciğerim aslanım koçum...

Nihal- benim burnuma buram buram yağ kokusu geliyor.

Ümit- hem de ne yağ.

Nihal- peki neden?

Kadir- nedeni yok abla Ahmet'i çok severim o yüzden her gün bize yemekler yapar o bir tane arkadaşımıdır benim.

Ahmet- oğlum bu kadar korkmana gerek yok, aynı sıklet sayılırsınız.

Nihal- kimle aynı sıklet sayılıyor Kadir?

Kadir- neden bana çırpındıkça batıyormuşum gibi geliyor?

Ümit- çünkü batıyorsun.

Kadir- o zaman ben yol yakırken kaçayım yoksa o malafat girecek bir tarafıma.

Nihal- malafat değil malafa. Bu arada neden yiyeceksin ki ne dedin ki bana.

Ümit- hadi açıkla.

Kadir bir kere yutkunur

Kadir- abla ya bu Türkiye'nin hali nereye gidiyor?

Ahmet- kıvırıyor abla yeme.

Nihal- yer miyim oğlum sen bende ki şu gözlere baksana bir.

Kadir- hakikatten ha şu gözlere bak ablam benim (uzatarak) be ben hep derim arkadaşlara

Nihal abla gibi kurnaz akıllı kadın görmedim diye.

Ümit- oğlum kıskanıyorum ama önce ama sonra Nihal abla bir ben kaldım yağlamadığın ayrıca hiç duymadım daha önce dediğini.

Ahmet- evet bende ilk defa şimdi dediğini duydum.

Kadir- (uzatarak) a olur mu çocuklar her gün demiyor muydum?... Ulan nasıl arkadaşsınız siz be dost musunuz düşman mı?

Ümit- nasıl Yusuf'u hissettin mi deriden?

Kadir- evet geldiğini hissettim ta şuramda.

Nihal- peki bu Yusuf durup dururken gelmedi değil mi?

Kadir- yok abla benim ki nedensiz geliverir.

Ahmet- Yusuf seninki mi oluyor?

Ümit- Ahmet gel öpeceğim çok güzel laf koydun.

Ümit kalkar yerinden Ahmet'in yanaklarından öper ve yerine oturur.

Kadir- ya siz hediye almaya gelmediniz mi?

Ahmet- evet.

Kadir- e o zaman alsanıza kardeşim.

Ahmet- ne var yahu biraz oturduysak hem abla izin veriyor sanane.

Ümit- izin veriyorsun değil mi abla?

Nihal- tabii ki Ümit sorman kabahat kapatana kadar kalın ne olacak.

Kadir- o kadar kalamayız.

Ümit- neden kalırız.

Kadir- kalmayalım yahu.

Ahmet- ben sohbeti çok sevdim kalırız canım neden kalmayalım.

Ümit- kalıyoruz. Siz devam edin abla.

Nihal- ben hala neden seninki... Ay pardon Yusuf'un geldiğini çözemedim.

Kadir- bırak abla ya çözme.

Ahmet- Nihal abla, iyi sen gene Yusuf'un neden geldiğini çözememişsin ben asıl Yusuf nasıl

Kadir'inki oluyor onu çözemedim.

Ümit- hangi ara ilişki kurdun Yusuf'la?

Kadir- Nihal abla ilk önce senden başlamak istiyorum.

Nihal- peki çocuğum.

Kadir- ablacım, hatta güzel ablacım...

Nihal- sağ ol çocuğumda konuya girsene hadi.

Kadir kısık sesle.

Kadir- bence de ben konuya girmem lazım bir an önce yoksa bir tarafıma bir şey girecek.

Nihal- efendim oğlum?

Kadir- yok bir şey ablacım.

Nihal- evet dinliyorum Kadir?

Kadir- şimdi abla otogardan buraya gelirken abla kime denir teyze kime denir diye tartışmaya başladık, benim aklıma nereden geldiyse sen geldin ve dedim ki şu yukarıda dükkâm olan tonton ablaya teyze denir mi?

Nihal- denir, neden denmesin amca bile dersin de sonrası var.

Kadir- Ümit'te aynen senin dediğini dedi, bende zaten mesela demiştim, yoksa senin gibi yirmilik bir genç bayana abla denmeyeceğini bende biliyorum.

Nihal- çok teşekkür ederim Kadir'ciğim ama...

Ahmet- Nihal ablam daha on beşlik genç kız.

Ümit- yok deve.

Kadir- hadi benim korkum vardı indirdim yirmi, yirmi beş yıl senin ne korkun vardı da indirdin.

Ahmet- bilme...

Nihal- bir dakika bir dakika sen kaç yaş demiştin bana.

Kadir- (uzatarak) ı şey bilmiyorum.

Ümit- yirmi demişti abla.

Nihal- Kadir yirmiye yirmi beş ekler misin?

Kadir- yok ekleyemem abla.

Nihal- neden Kadir?

Kadir- benim matematiğim iyi değildir abla.

Ümit- yirmi artı yirmi beş galiba kırk beş ediyor abla.

Nihal- bu demin kırk beş yaşındasın ama korkudan söyleyemedim mi demek istedi?

Ümit- ablacım bu dükkânda senden daha anlayışlı biri var mı?

Nihal- Ümit bana yaşlı diyenlerin ya da demek isteyenlerin sonunun ne olduğunu arkadaşaya söyler misin?

Ümit kalemlikten malafayı alır.

Ümit- bu gördüğün malafadır Kadir'ciğim, asıl görevi yüzük ölçüsü almaya yarayan bu alet bu dükkânda Nihal ablanın savunma aletine dönüşebiliyor, bilhassa yaş konularında bunu kullandığı çok görülmüş olup çok can yakan bir alet olabiliyor.

Ahmet- konferans verdin var ya.

Kadir- evet çok iyi doyurucu bir açıklamaydı. (uzatarak) Şey biliyor musunuz arkadaşlar benim işim vardı gitmem gerekli...

Kadir hızla ayağa kalkar.

Ümit- Ahmet tut.

Ahmet'te hızla kalkar ve yakalar.

Ahmet- nereye gidiyorsun Kadir?

Kadir- işim var.

Ümit'te kalkar bakınmaya başlar.

Ümit- ne işin var?

Kadir- özel bir iş.

Nihal- bunun çıktığı var mı çocuklar?

Ümit- var abla.

Nihal- kim?

Kadir- tamam lan git...

Nihal- lan mı?

Kadir- özür abla. Gitmiyorum tamam sizde çabuk seçin hediye.

Ümit- bakıyoruz ya oğlum.

Kadir- Melis'e beni mi hediye olarak alacaksınız.

Ahmet- Melis seni ne yapsın?

Kadir- o zaman neden bana bakıyorsunuz?

Ahmet- yüz şeklin çok acayıpte o yüzden. Neyse Ümit bunları alalım abla bunlar ne kadar?

Nihal- tamam çocuklar bırakın on beş lira yeter.

Ahmet- abla bunları bir paketler misin?

Nihal- tabii ki pardon unutmuşum.

Nihal kalkar Ümit'in gösterdiklerini paketler ve Ümit'e verir.

Kadir- tamam abla sağ ol hadi güle güle.

Ümit- otursaydık biraz daha.

Kadir- gidelim yahu.

Ahmet- fazla sıkılmayalım çocuğu tamam gidelim Ümit.

Ümit- tamam o zaman hadi hayırlı işler.

Bizimkiler dükkandan çıkarlar.

Sahne 13: gündüz, Malkara sokakları.

Ahmet'in telefonu çalar ve açar.

Ahmet- buyur canım. İyiyim sen nasılsın? Nerdeyim dışarıdayım. Akşam... A kapandı pil bitti herhalde neyse.

Ümit- saat kaç çocuklar?

Ahmet- parti zamanı.

Ümit- hadi gidelim o zaman hazırız değil mi?

Kadir- çıkarken neden hazırlandık hazırız tabii ki.

Sahne 14: gündüz, pastane.

Pastaneden içeri girerler.

Kadir- Melis orada oh Selin de orada.

Ümit- bu parti boş geçmeyecek desenize.

Ahmet- gene mi yazmaya başlayacaksın?

Ümit- tabii ki olursa olur olmasa olmaz en azından bu gecelik bir şey olsun bari.

Kadir- elim boş kalmasın diyorsun.

Ümit- gibi.

Ahmet- Melis gördü geliyor konuşmayalım isterseniz.

Melis gelir.

Melis- nasılsınız beyler. Hoş geldiniz.

Kadir- iyiyiz sana geldik işte.

Melis- Kadir Hale gelecek mi?

Kadir- sen çağırdıysan gelir.

Melis- inşallah gelir.

Kadir- neden gelmesin yahu sen çağırmışın ben buradayım.

Ahmet- nereye oturacağız aşkım?

Melis- tabii ki yanıma.

Sahne 15: gündüz, pastane, masalar.

Bizimkiler Melis'in masasına otururlar.

Ümit- merhaba Selin nasılsın?

Selin- teşekkürler iyiyim.

Ümit- ... Bende iyiyim sağ ol.

Selin- sen iyisin canım kaç tane kız buldun bende sonra?

Ümit- ya sana özür borçluyum. Azcık özel konuşabilir miyiz?

Selin- seninle konuşacak bir şeyim yok hele ki özel konuşacak hiçbir şeyim yok.

Ümit- son konuşman olsun hadi lütfen.

Selin- hayır.

Ahmet Melis'i dürter.

Melis- hadi Selin son kez.

Selin- öf, iki dakikayı geçirmem ona göre.

Ümit- tamam bir dakika bile yeter.

Selin'le Ümit kalkarlar pastanenin bir köşesinde ayakta konuşmaya başlarlar.

O sırada Hale gelir.

Kadir- bak gelmez diyordun Hale için geldi.

Melis- bak çok sevindim şimdi.

Hale- buraya mı geliyoruz?

Kadir- evet bu masaya sen gel bakayım benim yanıma.

Hale- Selin Ümit'le mi konuşuyor bana mı öğle geliyor?

Melis- doğru görüyorsun.

Hale- Selin hala ne konuşuyor bilemiyorum beni sevgilim aldatacak basarım tokadı bir daha yüzüne bakmam bırak konuşmayı.

Melis- aynen valla ben demin ısrar ettim ama sen istedin diye Ahmet yoksa bende aynısını yapardım.

Ahmet- yapmayın kızlar neden öyle diyorsunuz insan ufak tefek hatalar yapıyor arada, seviyor Ümit Selin'i inşallah dönerler geriye.

Melis- valla öyle hata olmaz ne olursa olsun, onun cezası tokat ve bir daha suratına bile bakmamaktır.

Ahmet- tokatla kurtulursak iyi.

Melis- ne dedin canım?

Ahmet- yok bir şey haklısın diyordum.

Melis- haklıyım tabii. Ya bu kızlar nerede kaldı ya altı üstü bir saç yaptıracaktı.

Ahmet- telefonları yok mu aşkım.

Melis- telefonları kapalı.

Ahmet- açarlar birazdan.

Melis- gelseler de başlasak artık. Sen tanıyorsun değil mi kuzenlerimi, görmüştün galiba fotoğraflarını mutlaka görmüşündür.

Ahmet- yok tanıyorum sende kuzen olduğunu bile bilmiyordum.

Melis- bilemesin çünkü burada değil, Balıkesirliler kendileri gelmedi zaten kızları geldi sadece. Biliyor musun küçük olan bir manita bile yapmış cumartesi akşamı bizim komşu kıızıyla çıkmışlardı gezmeye orada bulmuşlar.

Ahmet- güzel kızlar o zaman?

Melis- güzeldir Dilek.

Ahmet bir kere yutkunur.

Ahmet- kızın adı Dilek mi?

Melis- evet ne oldu?

Ahmet- Edremitli?

Melis- evet nerden biliyorsun?

Ahmet- (uzatarak) e demin sen söyledin ya.

Melis- ben Balıkesirli dedim.

O sırada Ümit ve Selin masaya gelir Selin oturur Ümit'te yanında fakat ayakta.

Selin- bak bir kızla irtibatını duyayım bir kes daha gör o zaman ben ne yapıyorum sana.

Ahmet kalkar ve Ümit'in yanına gider ve Ümit'i hızlı hızlı dürtmeye başlar.

Ümit- tamam Selin'ciğim yap ne istersen kaç gündür seni düşün... Ne var ulan dur iki dakika konuşuyorum Selin'le.

Ahmet- Ümit gelmen lazım oğlum azcık.

Ümit- gelemem be dur iki dakika.

Ahmet- (uzatarak) oğlum durum çok ciddi.

Ümit- şu an Selin'den daha önemli bir durum yok.

Ahmet çekiştirmeye başlar.

Ahmet- gelsene iki saniye şuraya.

Ümit- ulan tamam be.

O sırada pastanenin kapısından içeriye Dilek ve Şule'nin geldiği görülür.

Kadir- arkadaşlar gelenlere bakın.

Melis- oh be sonunda geldiler.

Kadir- alın size Yusuf.

Bölüm 6: Biz Bunu Neden Yaptık

Sahne 1: akşamüstü, pastane, masalar.

Dilek'le Şule içeri girmeye başlamışlardır.

Ahmet- (uzatarak) **ALLAH oğlum ne yapacağız?**

Ümit- **sıçtık tek kelimeyle, sıçtık sıvazlamasak bari.**

Ahmet- **sıçmak, tabii ya tuvalet.**

Ahmet tuvalete doğru koşmaya başlar.

Ümit- **dur ulan ilk önce benim girmem lazım.**

Ümit bu sözleri derken Ahmet'in arkasından oda başlar koşmaya.

Sahne 2: akşamüstü, pastane, tuvalet önü.

Ahmet önde Ümit'te Ahmet'in bir adım arkasında koştura koştura tuvaletin önüne gelirler ve Ahmet kapının kolunu yoklar fakat içeriden öksürük sesi gelir.

Ahmet- **kapı kapalı lan.**

Ahmet bayanlar tarafına doğru yeltenmeye kalkarken.

Ümit- **yok artık.**

Ahmet- **ne bileyim oğlum ya korkudan ne yaptığımı biliyor muyum?**

Sahne 3: akşamüstü, pastane, masalar.

Şule ile Dilek gelir.

Melis- **nerdesiniz kızlar ya.**

Şule- **ne yapalım uzadı işimiz.**

Melis- **tamam hadi gelin böyle.**

Kızları kendi masasına oturtur.

Dilek- **merhaba (uzatarak) ı (uzatarak) şey.**

Kadir- **Kadir.**

Dilek- **evet Kadir. Nasılsın Kadir?**

Kadir- **iyim siz kızlar?**

Şule- **iyiyiz ne olsun senin takım burada mı?**

Kadir- **ne takımı? Ha (uzatarak) takım ilahi Şule takım stadyumda, çok espritüelim değil mi (uzatarak) ya.**

Soğuk bir hava eser.

Melis- **Selin bizimkiler nereye gitti?**

Selin- **valla ikisi de koştura koştura tuvalete gittiler ama.**

Melis- **ikisi de bir tuvalete giremeyeceğine göre. Dur ben bakayım şunlara.**

Melis tuvalete doğru yola çıkar.

Sahne 4: akşamüstü, pastane, tuvalet önü.

Ümit- **oğlum ikimiz de kaçmamız lazım buradan.**

Ahmet- **oğlum kapı orada biz burada imkânsız lan.**

Ümit- **imkânsızı başarmak iş oğlum.**

Ahmet- **ilahi bir güç lazım.**

Ümit- **o zaman dua etmeye başlayalım.**

Ahmet- **bence de Melis geliyor.**

Ümit Ahmet'in yanaklarından öperek.

Ümit- **hakkını helal et Ahmet. Bu saatten sonra evliya gelse zor.**

O sırada tuvaletin kapısı açılır ve içeriden oyuncu çıkar.

Ümit- **hadi be kardeşim.**

Ümit tuvalete girer.

Ahmet- **dur ulan ben gireceğim.**

Oyuncu- **tamam ne yapalım kardeşim çok dolmuşum anca.**

Oyuncu pastanenin içine doğru ilerler.

Ahmet- **ulan adi kızan böyle dostluk olur mu?**

Melis gelir

Melis- ne oldu be aşkım Ümit'te neden bağıyorsun?

Ahmet- ya ne oldusu var mı çok sıkıştım.

Melis- oda sıkışmıştır belki.

Ahmet- olsun ben daha çok sıkışığım.

Kızlar tuvaletindeki kişide çıkar

Melis- hadi gel bak seni kimle tanıştıracam.

Ahmet- kuzenlerinle değil mi?

Melis- evet hadi gel.

Ahmet- gelemem.

Melis- ya neden Ümit çıksın sen gelirsin burada mı bekleyeceksin?

Ahmet- ben gelene kadar ya başkası girerse onu da bekleyemem.

Melis- ama aşkım partiye başlamamız gerekli artık saat kaç oldu hadi.

Ahmet- yürüyecek halim yok ALLAH aşkına yapma bebeğim.

Melis- büyük mü küçük mü?

Ahmet- hepsi.

Melis- ikisi de mi?

Ahmet- evet.

Melis- yuh nasıl şey o öyle, neyse aşkım ben gidiyorum kızların yanına sende işini çabuk bitir.

Ahmet- tamam aşkım Ümit çıksın hemen geliyorum.

Melis gider.

Ahmet- lan Ümit ne zaman çıkacaksın.

Ümit- aradığımız Ümit şuan ümitsiz bir vaka olduğundan dolayı şuan ulaşılamamaktadır...

Ahmet- ineklik yapma beş dakika sen, beş dakika ben hadi.

Ümit- tamam bak saate beş dakika olmadı.

Ahmet- oldu lan nasıl olmadı çık hadi.

Ümit- dur oğlum Türk'ün aklı ya sıçarken ya kaçarken gelirmiş bende sıçma numarası yapıyorum belki aklıma bir şey gelir. Bir dakika biz burada neyi bekliyoruz ki ölümden kaçış yok.

Ahmet- aklına gele gele bumu geldi lan bir Türk asla teslim olmaz.

Ümit- o zaman yiyorsa savaş hadi meydan orada.

Ahmet- şey düşündüm de şuan hazır değilim.

Sahne 5: akşamüstü, pastane, masalar.

Melis gelir ve oturur.

Selin- ne olmuş Melis?

Melis- ikisinin de tuvaleti gelmiş ikisi de ondan koştura koştura gitmişler, tuvalet doluymuş beklemişler tuvalet boşaldığı anda Ahmet geç kalmış Ümit hızlı davranıp girmiş tuvalete ben gittiğimde Ahmet Ümit'te bağıyordu.

Şule- Ümit burada mı?

Selin- siz Ümit'i nerden tanıyorsunuz?

Şule- şey hangi gündü Dilek biz akşam Ayşen'le dışarı çıktığımızda...

Melis- sen o gece mi tanıştın senin Ahmet'le?

Dilek- evet abla o zaman?

Melis- Malkara'da Ahmet Ümit ikilisi tek dilmiş.

Kadir- kızlar benim aklıma bir şey geldi benim çok acele işim vardı kusura bakmayın kalkıyorum ben. Bir çocuklara haber vereyim.

Hale- ne işi ya bu?

Kadir- unuttum gülüm ya özür dilerim bitirip geleceğim kısa bir şey ama yapmam gerekli.

Hale- iyi tamam hadi çabuk gel.

Kadir hemen kalkar masadan.

Sahne 6: akşamüstü, pastane, tuvalet önü.

Kadir Ahmet'in yanına gelir.

Kadir- oğlum Ümit nerede?

Ümit- içerdeyim Kadir.

Kadir- çocuklar kızılca kıyametin kopması yakındır değil tuvalette fare deliğine girseniz kurtarmayacak, sizi ölümden ancak buradan çıkmak kurtarır, kurtarırdı denmez ya biraz daha yaşarsınız.

Ümit tuvaletten çıkar.

Ümit- o zaman helalleşelim çocuklar anlaşıldı biz bir daha tek parça çıkamayacağız buradan.

Kadir- ulan sendeki de şans Ahmet.

Ahmet- hakikatten ha hayatta ilk defa kaçamak yapalım dedik oda akraba çıktı.

Ümit- ne güzel de Selin'i kandırmıştım yaa.

Kadir- aklıma bir şey geldi, benim gideceğimi biliyorlar hep beraber hızlıca çıkabilir miyiz?

Ümit- ben hızlı yürürüm bana uyar.

Ahmet- yapacak bir şey yok kaçacağız şuanda en iyi fikir bu.

Kadir- tamam üç deyince fırlıyoruz. Bir, iki, üç yallah.

Sahne 7: akşamüstü, pastane, masalar.

Hale- çok acayip ne işi var acaba.

Bizimkiler hızlı adımlarla çıkmaya çalışırlar.

Melis- (uzatarak) a çıkıyorlar işte.

Melis hemen ayağa kalkarak hızlı adımlarla yanlarına gider.

Dilek- (uzatarak) a Ahmet.

Melis- nereye çocuklar (uzatarak) hop.

Sahne 8: gece, pastane, ortaları.

Melis en arkada ki Ahmet'i yakalar.

Melis- nereye canım?

Ahmet- Ümit, Kadir, gelin çocuklar.

Çocuklar bir kere duraksar ve devam edemezler ve Ahmet'in yanına gelirler.

Melis- dur aşkım azcık.

Melis masasına doğru gider.

Sahne 9: gece, pastane, masalar.

Melis masaya gelerek.

Melis- kızlar gelin bakın bu benim canım.

Sahne 10: gece, pastane, ortaları.

Kadir Ahmet'in yanaklarından öperek.

Kadir- çok severdim seni Ahmet, hakkını helal et, böyle bir ölüm sana yakışmadı gönül isterdi ki vahşice parçalanarak değil de yatağında rahatça öl ama kader işte ne yaparsın.
Ahmet Kadir'in kafaya vurur.

Ahmet- dalga geçme lan.

Dilek'le Melis yan yana gelirler.

Dilek- Ahmet'çiğim neden söylemedin burada olduğunu? Hani seninki Melis?

Melis- bu çocuk mu senin çıktığın?

Dilek- evet benim Ahmet bu. Senin Ahmet nerede?

Melis- benim Ahmet'te bu?

Dilek- ilk önce sen başla Melis'çiğim.

Melis- teşekkür ederim Dilek'çiğim.

Melis sağlam bir tokat atar. Dilek'te sağlam bir tokat atar ne oluyor diye Hale ve Selin de oturdukları yerlerden kalkıp gelirler

Selin- ne oluyor ya ne tokathyorsunuz çocuğu?

Melis- Dilek'in Ahmet'i var ya...

Selin- o Ahmet bu Ahmet demeyin düşer bayılırım.

Melis- hala duruyor musun burada Ahmet? Defol.

Ahmet'le beraber Kadir ve Ümit'te çıkmaya başlarlar.

Melis- Kadir, Ümit siz durun.

Kadir- arkadaşımızı yalnız bırakamayız üzgünüm Melis duramayız.

Melis- hayır duracaksınız size sorularım olacak.

Kadir- tamam ben duruyorum sen git Ümit.

Melis- hayır Ümit'te kalacak, gelin oturalım beş dakika sürmez.

Kadir- ben her şeyi biliyorum Ümit'in gelmesine gerek yok Ümit gitsin.

Melis- ya hayır.

Kadir- tamam Ümit yürü oğlum.

Melis- ya neden soracaklarım var.

Kadir- hadi Melis gel oturalım ne istiyorsan sor.

Sahne 11: gece, pastane, masalar.

Melis- anlamadığım bir şey var Ahmet bunu nasıl yapabildi yapmasını geçtim bu olaya yeltenmesini bile düşünemezken.

Kadir- aslında sizi aldatan Ahmet değil biz aldattık seni yani benle Ümit.

Melis- nasıl yani?

Kadir- şöyle Cumartesi akşamı biz dışarı çıktık, dışarıda yemeği yedik falan gezerken...

Şule- bize takıldılar.

Selin- sadece Ahmet değil yani.

Kadir- (uzatarak) ı (uzatarak) şey...

Hale- hepiniz yediniz o boku yani.

Kadir- yok, o günün pek bir şeyi yoktu olaylar sonra koptu.

Hale- sende Şule'ye mi sarktın ha

Hale- yok ben pek sarkmadım.

Hale- hadi hadi.

Şule- Kadir haklı bana sarkan Ümit'ti

Selin- ya ben bu çocuğa neden hep aldanıyorum, bana gene senden sonra hiç bir kızla görüşmedim görüşmem zaten hep seni düşünüyordum falan demişti.

Kadir- gene öyle, yani kızların yanında söylemek ayıp olacak ama Ümit seni Ahmet'te seni seviyor, Ahmet'in seni yani sizi aldatması tamamıyla verilen gazdan kaynaklanıyor, Ümit çok gaza geliyor Ahmet ondan daha çok gaza geliyor. Hani Ahmet'te yakıştırdığımız, af buyurun kızlar yumuşak damgası var ya o yüzden sanki aldatmak erkeklikmiş gibi gaz verdik Ümit'le, fakat ben bunu anladım ki o yumuşak dediğimiz çocuk bizden daha sert çıktı daha erkek çıktı. Olay bundan ibaret kızlar, tamam Ahmet'in suçu var mı, aslında var ama suçun büyük bir bölümü bizde bizim erkeklik anlayışımız bozukmuş, Ahmet af dileyebilecek mi bilmiyorum ama ben onun adına ikinizden de özür diliyorum kızlar.

Melis- yaptığımız iş miydi Kadir?

Kadir- ya bak dediğim gibi yaptığımız yanlış olduğunun farkındayım ama bin nasihat bir musibet misali yaşadık ve öğrendik.

Melis- bir daha yapmasınız inşallah.

Kadir- yok canım Ahmet'te atılan tokatlar sade Ahmet'te değil bize de atıldı.

Şule- tokat yemeseydiniz devam ederdiniz yani.

Kadir- yok canım lafın geliyordu o. Neyse kızlar ben gideyim siz devam edin eğlenmeye bu doğum gününü hiç unutmayın Melis.

Melis- haklısın.

Dilek- bizde unutamayacağız sadece Melis değil.

Şule- işin komikliğine bak Melis'in doğum gününde sevgilisini tokatladık.

Kadir- sakın kafayla düşününce biraz komik yönlerini görebiliyorsun. Bakalım Ahmet ne durumda hadi kızlar iyi eğlenceler tekrardan.

Hale- Kadir bir daha böyle bir şey yapmayın bak kaç kişiyi üzdünüz sade siz değil bizde üzüldük.

Kadir- tamam Hale tamam.

Kadir kalkar ve pastaneden çıkar.

Sahne 12: gece, ev, oturma odası.

Ahmet cep telefonuyla şoursuzca oynarken kapının çaldığı duyulur.

Ümit- ben bakarım.

Ümit odadan çıkar.

Sahne 13: gece, ev, salon.

Ümit kapıyı açar.

Kadir- Ahmet nasıl?

Ümit- nasıl olsun, içerde.

Sahne 14: gece, ev, oturma odası.

Kadir'le Ümit odaya girerler ve otururlar.

Kadir- ne yapıyorsun Ahmet?

Ahmet- sevgilimden tokat yemiş gibiyim. Hatta gibisi fazla.

Ümit- olur be öyle şeyler oğlum.

Ahmet- bu işe hiç kalkışmamalıydım aslında. Gaza geldim.

Kadir- olsun oğlum kız mı yok, hem bak sen demiyor muydun gevezeydi diye...

Ümit- bak işte geveze olmayanı buluruz sana.

Ahmet- Dilek gevezeydi, Melis değil.

Ümit- daha güzelini buluruz.

Kadir- hiç, sen Trakya'nın cennetindesin şuan nereye baksan güzel kız.

Ahmet- haklısın ama ben Melis'i istiyorum.

Ümit- (uzatarak) üf, tamam Ahmet anlıyorum koç ama şuan yapacağın pek bir şey yok.

Kadir- (uzatarak) yok, yok değil var, özür dile Melis seviyor seni dönmeye meyilli fakat azıcık burnunu sürttürecektir.

Ümit- ki Melis cadıdır yapmaması olanaksız.

Kadir- Ümit senin işte sakata girdi.

Ümit- Selin'de mi anladı?

Kadir- e konuşunca Şule Ümit bana asıldı deyince, ama merak etmeyin ben ortamı baya bir yumuşattım. Size özür dilemek birde azıcık burnunuzu sürttüreceklerdir onun için sabır gerekli.

Ahmet- dayanırız ağabeycim ne yapalım yeter ki dönsün geri.

Kadir- bu sefer uslu dur da bu sefer pürüz çıkmasın.

Ümit- kanıma girmezseniz aldatmam.

Ahmet- (uzatarak) a kim kimin kanına giriyor?

Kadir- oğlum çocuk haklı lan sen kanına girdin kızanın.

Ümit- ha yani bütün suç bende sen hiç bir şey yapmadın?

Kadir- ya bende yaptım tamam kabulde yanlış yaptık.

Ahmet- en azından anladık.

Ümit- ama çok geç.

Kadir- bilmiyor muyduk zaten?

Ahmet- biliyorduk.

Kadir- e o zaman biz bu neden yaptık?

Uzun bir sessizlik olur.

Kadir- ne yapalım yaptık bir hata bir daha yapmayız oldu olan.

Ümit- bir daha yapmayacağız tamam.

Ahmet- bu sözü sen verdikten sonra biz hayli hayli veririz.

Ümit- tamam anlaştık. Kimsenin kanına girmeyeceğiz.

Kadir- tamam da şimdi bu ortamı nasıl düzeltiriz.

Ümit- durun bakim ben bir arayayım.

Ümit- telefonu eline alır birkaç işlemten sonra kulağına koyar.

Ümit- Selin can... Neden mi aradım? Sesin özledim. Ya neden yalan atayım aşkım... Aşkım demeyeyim peki ne diyeyim sen benim aşkımsın. Ya ben sana daha önce ne zaman yalan söyledim. Hayır canım Şule'ye hiç aşkım demedim. Ya bana orada Ahmet gaz verdi.

Ahmet- yalancı.

Ümit- ya yalan değil anlasana Ahmet gaza getirdi beni minik kuşum.

Ahmet- (uzatarak) a şerefsize bak kuşun kopsun emi.

Ümit- kuşumu mu koparacaksın. (uzatarak) A sonra ben kuşsu... Ay pardon sensiz ne yaparım. Başka kuşuma gidemem çünkü kuşum sensin. Şule kuşum değil ki. Ne bileyim neyim oluyor senden sonra ben kendimi kaybettiydim ne yaptığımı bilmiyordum zaten. Zaten duygularım karışıktı Ahmet şerefsizi de kanıma girince...

Ahmet- sensin şerefsiz.

Ümit- ya şuana kadar ne şerefsizliği mi gördün. Bir dakika aşkım.

Ümit eliyle telefonun mikrofonunu kapatarak.

Ümit- lan bağırıp durma senden mi duyuyor ne yapıyor aynı şeyi tekrarlıyor (uzatarak) a. Ümit tekrar telefonu kulağına koyar.

Ümit- geldim kuşum, kapatmış.

Ümit-telefonu elinden bırakır.

Kadir- oğlum yalan makinesi gibisin nasılda iki saniyede dört tane yalan söylüyorsun.

Ahmet- oğlum işine beni neden karıştırıyorsun?

Ümit- ne biliyim oğlum ilk aklıma sen geldin, hem ne var azcık benim için şerefsiz olsan.

Ahmet- oldu beyefendi sen benim başıma türlü çorap ör ben senin için şerefsiz olayım.

Ümit- başındaki çorabı tek ben örmedim yalnız, o başındaki çorap takım çalışmasıyla oldu.

Kadir- yalnız çok güzel örmüşüz çok yakıştı Ahmet'te.

Ahmet- birde dalga geçiyorlar baksanıza.

Ümit- oğlum ölenle ölünmez tamam bitti geçti gitti, güzel bir şekilde piştilendik kabul etmek gerekli.

Kadir- ulan Ahmet ne şans varmış sende de.

Ahmet- şans olsa bunlar başıma gelir miydi, bu benimki şansızlık.

Ümit- hakikatten ha, ne şansızlık Konya ovasında etmeye yer bulamadın.

Kadir- evet bundan daha iyi bir tabir olmaz senin durumuna.

Ahmet- hakikatten ha sen git yirmi sekiz bin küsur nüfuslu şehirde iki akraba kızı bul.

Ümit- hiç bu kadar kötü olmamıştım daha önce bir hafta olmadan iki pişti.

Kadir- bu ara üstümüzde kara bulutlar var.

Ümit- ulan sana ne oluyor sende bir şey yok senin hava açık.

Kadir- olur mu oğlum sizin hava benimde havam, sizin hava yağmurlu olsa en azından bana soğukluğu gelir, dostuz oğlum biz.

Ahmet- hadi o zaman bu havaları açmak için bir şeyler yapalım.

Ümit- evet bir hoca bulup güneşli hava duasına çıkalım.

Kadir- oğlum sulandırmasan azcık ciddi konuşsak.

Ümit- Kadir oğlum gelsene benle çay koyalım.

Kadir- iyi olur sen koy ben içmeye gelirim.

Ümit- gel lan buraya.

Ümit Kadir'in tutar kolundan odadan çıkarlar.

Sahne 15: gece, ev, mutfak.

Ümit- oğlum bende bilirim ciddi konuşmayı hıyarlık etme Ahmet'i ciddi konuşarak mı moralini düzeltmeyi düşünüyorsun?

Kadir- sen ondan sulandırıyorsun işi.

Ümit- herhalde.

Kadir- tamam o zaman ben fark etmedim.

Ümit- be oğlum halden anlasana biraz.

Kadir- tamam tamam hadi çayı koyalım.

Ümit- tamam.

Çayı koyarlar ve mutfaktan çıkarlar.

Sahne 16: gece, ev, oturma odası.

Kadir- biz Ümit'le çay koyarken bir çözüm yolu düşündük ve ürettik.

Ahmet- nedir?

Ümit- biz düşündük taşındık ve yarın ilk işimiz...

Kadir- çarşı camindeki hocayı alıp eve getiriyoruz.

Ahmet- ay bende hakikatten bir şey sandım.

Kadir- öyle deme oğlum ya işe yararsa, hem ne var dua kötü bir şey mi ilahi güç gibisi var mı?

Ümit- duadan zarar gelir mi oğlum.

Ahmet- ya tabii ki duadan zarar gelmez ama ne bileyim.

Ümit- daha iyi bir fikrin varsa buyur seni dinliyoruz?

Ahmet- benim aklıma Melis'in karşısına çıkıp her şeyi anlatmaktan başka bir şey gelmiyor.

Kadir- oğlum ben kızlarla konuştum diyorum, dönecekler geri gözlerinde o ışığı gördüm diyorum.

Ahmet- o gördüğün gözlerindeki alevin ışığıdır.

Kadir- yok, öyle olsa kırmızı ışık saçardı.

Ümit- bu ne renk?

Kadir- mavi.

Ahmet- tamam işte mavi alev.

Ümit- lan bu kız doğal gazla mı çalışıyor mavi alev çıkarırsın.

Ahmet- bilmem Melis ne yakıyor ama beni o gözlerinle yaktı ve hala yakıyor.

Kadir- oğlum bu kız insan değil mi?

Ümit- hayır insan değil baksana gözlerinden doğal gaz alevi çıkaran insan gördün mü sen daha önce.

Kadir- nerden geldi peki bu kız.

Ümit- Mars?

Kadir- Mars'ta doğal gaz var mı o zaman?

Ümit- demek ki varmış, NASA su arayacağına doğal gaz arasın Mars'ta.

Ahmet- biz Marslıya mı hediye aldık yani.

Ümit- öyle oldu, zaten gelip te bizleri insan bulmaz ki nerede cins bir Marslı var o bulur bizi.

Ahmet- sana ne oluyor ya?

Ümit- Selin farklı sanki?

Kadir- Melis'ten farklı biraz, hiç olmasa mavi bakmıyordu.

Ümit- nasıl bakıyordu peki?

Kadir- onda ateş ışık falan yoktu, yüzüne bakınca sıcaklık vuruyordu yüzüme.

Ahmet- o aşmış olayı.

Ümit- yok oğlum buz gibi kızdır o, ağustosta dahi ısıtamaz kendini o, sana vuran klimanın sıcaklığıdır.

Kadir- yok oğlum klima arkamdaydı.

Ahmet- ikinciye boynuz ateş çıkarmış kızdan.

Kadir- haklısın bir üçüncü daha olursa Malkara'nın bir aylık enerjisini gözlerinden çıkarmaya başlar artık.

Ümit- üçüncü olur mu bilmiyorum ama kazara üçüncü olursa beni öğle namazına müteakiben asri mezarlığa defnedersiniz.

Ahmet- neden lan?

Ümit- oğlum Selin'den çıkacak enerji birden bire patlama şeklinde çıkacak, yani bir nevi atom bombası olacak, sence o bombadan sağ çıkma olasılığım ne kadar?

Ahmet- ağa sakın aldatayım deme o zaman Hiroşima'da hala bitki yetişmiyor, Malkara önemli yer tarım için yapma gözünü seveyim...

Kadir- öldüğüne yanmayız.

Ahmet- ne yanacağım öldüğüne ya dünya bir şerefsizden kurtulur daha iyi ama bu kadar millet önce Malkara sonra Türkiye aç kalacak Selin patlamasından.

Ahmet- sadece tarım değil oğlum Malkara Türkiye'nin hayvancılığı burada bizim bir veterinerden duymuştum, Malkara nüfusuna kayıtlı yaklaşık seksen bin hayvan varmış 2006 ya da 2007 de?

Kadir- çokmuş yahu. Nüfusun nerdeyse üç katından fazla hayvan var.

Ümit- (uzatarak) e oğlum normaldir yaklaşık yetmiş köyü var.

Kadir- bilmiyorum diğer bölgeleri nasıldır ama Türkiye'yi süte doyuran burası o zaman?

Ümit- tabii MAYBI'miz neden var?

Ahmet- şu Şarköy ayırımına gelmeden bir fabrika var onu mu diyorsun?

Ümit- evet.

Kadir- ne anlama geliyor koç MA'sını anladım da?

Ümit- Malkara birlik süt ve süt ürünleri, ma bi çok abest duracağından maybi demişler.

Kadir- iyi demişler.

Ümit- Malkara Önemli bir yermiş Demireller Özallar hep uğrarmış buraya.

Kadir- şimdi?

Ümit- şimdi o diplomatik gücünü kaybetmiş, neden olduğunu bilmiyorum ama öyle.

Kadir- eskiden bir gücü varsa o güç tekrar açığa çıkabilir.

Ahmet- Selin gibi birden bire çıkmasında.

Kadir- Selin Marslı değil o zaman?

Ahmet- neden?

Kadir- Mars'ta patlamalar oluyor mu?

Ümit- neden olmasın Marsta deprem olmuyor mu hiç.

Kadir- Selin Mars'ın altından mı geldi yani?

Ahmet- yeraltından gelme evet.

Ümit- mafya.

Kadir- Mars'ın mafyasını da yaptık ya.

Ahmet- neden lan olmaz mı insan olan yerde mafya neden olmasın, Mars mafyası ismi bile hoş oğlum ya.

Kadir- iyide bu mafyalar neyin kavgasını yapar Mars'ta?

Ümit- tabii ki doğal gazın.

Kadir- aman bizim Türkiye'deki mafyalar duymasın Mars'ta doğal gaz olduğunu.

Ümit- haklısın buzulların erimesiyle Rusya ve Kanada boğaz boğaza geldi di de on yedi yaşındaki kızan olmasaydı savaş çıktıydı doğal gaz için.

Kadir- düşünsene Rusya Mars'a savaşa gidiyor iki roketle...

Ahmet- arkadan Amerika gidiyormuş.

Kadir- ilk önce Rusya ve Amerika Marshları temizlerler...

Ahmet- yerlilere yaptıkları gibi.

Kadir- aynen, sonrada Rusya'yla Amerika Marsı paylaşmış.

Ümit- paylaşamazlarmış savaş çıkarmış...

Kadir- Star Wars gerçek olurmuş..

Ahmet- bizim Türkler işte o zaman (uzatarak) belki dünyada en büyük güç olur.

Kadir- Amerika ve Rusya bizimle uğraşmaz o zaman diyorsun ha, haklısın.

Ümit- şimdide güçlüyüz ama gücümüzü bilmiyoruz ya da biliyoruz da kulak arkası yapıyor.

Ahmet- demek istediğin tam olarak gücümüzü kullanamıyor muyuz, onumu demek istiyorsun?

Ümit- kullanamamakta değil aslında ya neyse çocuklar bunlar çok derin konular, girersek sabaha kadar konuşuruz.

Kadir- lan oğlum boş boş geyik yapacağımıza devlet meselelerini konuşalım.

Ümit- tamam be konuşalım. Tam olarak demek istediğim bize yani Türkiye'ye tam olarak gücü kullanırmıyorlar.

Ahmet- kim.

Ümit- kim olacak bu şerefsiz Kadir. Oğlum tam olarak kim olduğunu söylemek mümkün mü, a sı, i si, e si, f si, hepsi.

Kadir- bizi iç karışıklığa sürüklemeye çalışıyorlar.

Ümit- konumuz o değildi ama neyse oraya gelelim. Bir devlette yaşayan herkes eşittir doğru mu? Başbakanından Cumhurbaşkanından tutun bir yaşındaki çocuğa kadar, Hakkâri'sinden Edirne'sine kadar Müslüman'ı Hıristiyan'ı Alevi'si.

Ahmet- tabii ki oğlum herkes eşit herkes aynı...

Kadir- en azından kâğıt üzerinde.

Ümit- kâğıdı karıştırma oğlum yok kâğıt mağıt. Oraya da geliriz tamam, benim demek istediğim burada Malkara'daki doğudan gelmiş insanlar bu haklarla mutlu da doğudaki insanlar neden mutlu olmuyor, bilmiyorum çok kafam almaz böyle şeyleri ama devlet bir bütündür, devletin içinde azınlık diye bir şey olmaz. İşte atıyorum buralardaki aleviler mutluda başka yerdekiler neden mutlu değil hak aynı hak.

Kadir- bölmek için yapıyorlar azınlıklara hak verilecek sonra oda yetmeyecek biraz daha biraz daha bir bakmışın toprak almışlar.

Ümit- bir kere verdin mi gerisi gelir.

Ahmet- bu yok saymak olmuyor mu?

Ümit- neden oğlum yok saymak olsun senin hiç doğulu bir arkadaşın olmadı mı?

Ahmet- var ya oğlum sınıfta.

Ümit- tamam işte onu doğudan geldi diye dışladın mı yok mu saydın.

Ahmet- tabii ki hayır.

Ümit- e o zaman kimse doğulu diye ne bileyim Hıristiyan diye roman diye kimse kimseyi dışladığı yok.

Ahmet- aslında haklısın.

Ümit- dışlama nerde oluyor biliyor musunuz?

Kadir- Avrupa'da mı?

Ümit- evet Avrupa'da ve Amerika'da, Amerika'nın kuruluş tarihi bin yedi yüz yetmiş altıdan beri ilk iki bin dokuz yılında başına zenci biri gelmesi bu dışlamanın olduğunun göstergesi değil midir?

Kadir- bizde herkes başbakan olmuştur renk ayrımı olmadan.

Ümit- evet. Avrupa'da romanları ve Müslümanları dışlamıyorlar mı? Peki, bizde var mı?

Ahmet- Mehmet Akif ERSOY'un sözü aklıma geldi.

Ümit- medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar mı?

Ahmet- evet.

Kadir- hey biz lafa daldık çayı unuttuk su kalmadı.

Kadir ayağa kalkar.

Ahmet- tabii ondan önce tüp bitmediyse.

Ümit- yok ya bitmez.

Kadir odadan çıkar.

Ahmet- bilmiyorum bir oturup düşününce bizim ülkemiz çocuğu ülkeden medeni.

Ümit- ya tabii ki bir belgeselde dinledim, Avrupa'da, galiba Bulgaristan'daydı Romanlara şimdi iş verilmiş eskidende nüfus kâğıdı bile verilmiyormuş. Bizim hangi tarihimizde böyle bir şey var?

Ahmet- yahu Romanlar il meclisine bile giriyor.

Ümit- azcık daha sıkısa vekil olacak.

Ahmet- he ya. Yok mu sanki.

Ümit- kimse bizde Kürt'sün, Roman'sın, Çerkez'sin, diye dışlamaz kimseyi.

Ahmet- hiç bu anlamda bakmamıştım aslında Ümit.

Ümit- harita üzerinde bakıyoruz doğruya pis doğulular diyoruz ama oradan biri geldiği zaman hiç düşünmeden basıyoruz başımıza.

Ahmet- neden haritada...

Ümit- çünkü bize hep Kürtleri haritada gösterdiler bilinçaltında o var.

Kadir içeri gelir.

Kadir- geldim su bitmek üzereymiş demledim azcık kaynasın getirir Ahmet.

Ahmet- neden ben koyuyorum len.

Ümit- tamam hep beraber koyarız.

Kadir- medeniyet dişi kalmamış canavar diyorduk.

Ümit- Ahmet'te dedi ki çoğu ülkeden daha medenimişik.

Kadir- tabii ki biz gücümüzü kudretimizi ne olduğumuzu bilmiyoruz ondan kaynaklanıyor.

Ahmet- ya ben bu güne kadar bu türlü bakmamıştım olaylara çok haklısın, Amerika diyoruz çok uluslu devlet diyoruz siyahla beyaz ayrımı varmış son zamanlara kadar. Aslında çok büyük bir ayıp olması gerek Amerikalılar bundan dolayı utanma...

Ümit- utanmak olmaz zararın neresinden dönersen kâr derler onlarda iki bin dokuz da döndüler bu zarar eden kârdan

Kadir- zarar ettiği de tartışılır ya.

Ümit- zarar parasal anlamda değil ki...

Kadir- ya kim gelirse gelsin Amerika'nın politikası değişmiyor ki.

Ümit- doğrusuda o değil mi. Bizde her seçimde politika değişiyor da ne oluyor.

Kadir- devlet politikası zırt pırt değişmemesi gerekli zaten ama değişiyor bizde.

Ahmet- neden?

Kadir- çok soru soruyorsun oğlum şimdi söyletme...

Ümit- sence neden olabilir, durumu politika gereğine çevirmek zordur ama politikayı duruma göre yapmak kolay olduğu için.

Kadir- hey çayı unutuyoruz gene.

Ümit- kalkın bakalım herkes kendi bardağını koysun.

Bizimkiler kalkarlar ve odadan çıkarlar.

Sahne 17: gece, ev, mutfak.

Kadir bardakları alır Ümit çayları Ahmet'te sularını koyar herkes kendi bardağını alır ve mutfaktan çıkarlar.

Sahne 18: gece, ev, oturma odası.

Ahmet- oğlum hediyeler kaldı ya.

Ümit- yarın geri veririz gidip Nihal ablaya.

Ahmet- yarın ben Melis'le konuşsam nasıl olur?

Ümit- olur koç olurda ne deyeceksin?

Ahmet- ne bileyim ya bir şeyler derim böyle durmak daha mı iyi sanki.

Ümit- tabii ki boş durmaktan iyi ama ne bileyim merak ettim neler dersin diye.

Ahmet- hiç bilmiyorum.

Kadir- sağlam bir özür dile pişmanlığımı belirt affeder çünkü ben yumuşattım ortalığı.

Ümit- sen öğle san sen yumuşatırken Selin yok muydu orada.

Kadir- herkes oradaydı oğlum Dilek Şule Selin Hale.

Ümit telefonu göstererek.

Ümit- demin yumuşatmış halini gördük, kız bulsa telefonda dövcekti.

Kadir- tamam işte konuşmasaydım telefonda da döverdi.

Ümit- dövemezdi oğlum nereye dövüyor kolay mı beni dövmek.

Kadir- kızların yanında ikimiz de kalsaydık o zaman göreydim seni dövüyorlar mı dövmüyorlar mı, hepinizi kurtardım aslında dua etmeniz lazım bana.

Ahmet- hadi lan unutma ki senin taktiğin yüzünden yakalandık.

Kadir- nerden bileyim Melis'in tazi gibi yürüdüğünü. Azıcık sıktırta yüz metreyi dokuz saniyenin altında gider şerefsizim.

Ahmet- kaplan gibidir benim Melis'im.

Ümit- oğlum sen şu kapla... Ay pardon Melis'i bir ara bakalım bir ses tonunu ölç.

Ahmet- korkuyorum ya.

Ümit- bakma lan Kadir'in dediğine telefonda kimse kimseyi dövemez.

Kadir- sen öyle san, farkındaysan kız Melis.

Ümit- hayır kız değil iki saattir uzaylı diyoruz ya.

Kadir- işin şakasıydı o uzay oğlum. Ben ciddi bir şey deyecektim.

Ahmet- de bakalım.

Kadir- kızlar fiziksel olarak dövmez...

Ümit- kimyasal mı döver, yüzüne hidro klorik asit mi atar?

Kadir- Şimdi döveceğim ha...

Ümit- kimyasal mı dveceksin?

Kadir- evet hidro klorik asit atacağım suratına, oğlum bir sus adam gibi bir Şey deyeceğim.

Kızlar adamı sözleriyle dver demek istediğim, hidro klorik asitten beter ederler adamı.

Ümit- bugün sen neden felaket tellallığı yapıyorsun, ya oğlum Ahmet'te cesaret vereceğin yerde. Ara hadi Ahmet.

Ahmet- tamam ulan arayacağım

Ahmet telefonu alır eline birkaç iŐlemde sonra telefonu kulağına koyar kısa bir süre bekledikten sonra.

Ahmet- alo nasılsın Melis? İyi bende nasıl olayım. Şey ya bugün olanlar için özür dileyecektim sana. Bugün ne mi oldu hatırlamıyor musun? E iyi tamam hatırlama zaten. Benim suçumun olmadığını mı anladın tabii ki benim suçum yoktu hepsini Şu inekler yaptırdı.

Ümit- kz de lan bari inek ayıp oluyor.

Ahmet- böyle arkadaşlara inek denmezde ne denir?

Kadir- ne inekliğimizi gördün lan.

Ümit- kendiyile karıŐtırıyor inek herif.

Ahmet- inek az bile gelir bunlara öküz bunlar öküz.

Ümit- hah bak Şimdi oldu.

Kadir- ağabeycim benim uykum geldi çayımda bitti zaten.

Ümit- tamam bende birazda yatarım bu bitsin.

Ahmet- tamam aşkım yarın görüşürüz iyi uykular hoşça kal.

Kadir odadan çıkar sonra da mit'le beraber Ahmet'te odadan çıkarlar.

Bölüm 7: Mafya

Sahne 1: gündüz, ev, yatak odası.

Ümit yataktan hızla doğrulur.

Ümit- oh be, bu kızanlar uyanmadan bir sabah rahatlıkla tuvaletimi yapacağım.

Ümit odadan çıkar. Kısa bir süre sonra Kadir kalkar.

Kadir- ne sıkışmışım lan, akşam içtiğim çayların hepsi idrar olmuş sanki.

Kadir hızla odadan çıkar.

Sahne 2: gündüz, ev, salon.

Kadir- Ümit, sen misin yoksa içerde?

Ümit- dayımın olma ihtimali var mı?

Kadir- yok.

Ümit- bir de yok diyor (uzatarak) ya, sanki dayım burada kalıyor da. Kalmayı bırak evin yolunu biliyor mudur acaba?

Kadir- oğlum bırak şimdi dayımı...

Ümit- bırakamam ben nasıl bırakayım yengem bırakır.

Kadir- öf Ümit ne zaman çıkarsın tuvaletten?

Ümit- bilmem benim istememle olacak iş mi o?

Kadir- oğlum en azından işi hızlandırabilirsin?

Ümit- nasıl yapacağım o işi?

Kadir- oğlum sen gece tuvalete kalkmadın mı?

Ümit- kalktım.

Kadir- ama ben kalkmadım, tuvaleti ben daha çok hak ediyorum.

Ümit- önce kalkan girer kardeşim.

Kadir- oğlum çok kötüyüm anla beni.

Ümit- kötü olduğunu biliyorum ondan hiç merak etmiyorum zaten senin gibi kötülere bir şey olmaz çünkü.

Kadir- bana olacak bir şey yok, siz yüzersiniz.

Ümit- sık ulan.

Ahmet'te gelir.

Ahmet- Ümit içerde değil mi?

Kadir- tabii ki böyle kıvrandığımdan anlamıyor musun?

Ahmet- ağa bekleme hiç gel biz kahvaltı edelim bu anca çıkar anlaşılacak büyük bir savaş yapıyor.

Kadir- Ahmet çok isterdim gelmeyi, seninle kahvaltı etmeyi, ama inan adım atarsam göl olur burası.

Ahmet- Ümit oğlum rica edeceğim bir daha büyüğün geldiği zaman belediye tuvaletlerine git.

Ümit- emredersiniz beyefendi başka.

Kadir- oğlum bak anlaşalım benim ki bir dakika sürmez hemen bir buçuk dakika içinde yapıp çıkacağım yemin ederim.

Ümit- bu pozisyonumu bozamam adaş bozuldu mu zaten çıkmak istemiyorlar...

Ahmet- Kadir ALLAH kolaylık versin koçum, ben gidiyorum belediye tuvaletlerine.

Kadir- tamam Ahmet git sen bari kendini kurtar.

Ahmet- hadi sana tekrar ALLAH kolaylık versin.

Kadir- çok ihtiyacım var, gerçi bana değil Ümit'te ALLAH kolaylık verse daha iyi olacak benim içinde.

Ahmet mutfağa girer.

Kadir- oğlum çıkaracaksın çıkar şunları çıkarmayacaksın boşuna meşgul etme tuvaleti.

Ümit- ne yapalım oğlum deniyorum.

Kadir- boşuna vakit geçiriyorsun ama bak oğlum çıkarsan bugün ben açacağım kapıları söz.

Ümit- değil kapıları açmak şey versen olmaz.

Kadir- o kadar değil zaten sapık herif.

Ümit- hemen de yanlış anla, ben bütün gün su versen su getirsen o anlamda söyledim, asıl senin kalbin kötü.

Kadir- (uzatarak) a ineğe ay pardon öküze bak.

Ümit- tamam ağa azcık daha sabret çıktı çıkıyor...

Kadir- dikkatli dinleyince top atışları duyuluyor zaten.

Ümit- doğrudur çok kanlı savaş oluyor.

Kadir- oğlum hadi lan hadi patlayacak sidik torbam.

Ümit- bitti bitti yüze kadar say çıkıyorum.

Kadir- yüz çok elli yapalım.

Ümit- adaş kurtarmaz elli hadi senin hatırın için seksen beş.

Kadir- gel anlaşalım yetmiş.

Ümit- seksen son.

Kadir- tamam başlıyorum.

Ümit- başla.

Kadir- bir, iki, üç, dört, beş, iki beş on, yirmi, otuz, kırk, elli, altmış, yetmiş, seksen, saydım çık hadi.

Ümit- adam gibi say lan.

Kadir- ben Bülent ERSOY muyum ki adam gibi sayamayayım, Ahmet gel buraya seksene kadar sayacakmışsın.

Ahmet kafayı uzatır.

Ahmet- neden siz saymayı bilmiyor musunuz?

Kadir- ne bilim ben sayıyorum adam gibi say dedi belki adamlık anlayışı farklıdır gel bide sen say.

Ahmet- uğraşma lan benle...

Ümit- ben düzgün saymayı kastettim oğlum.

Kadir- benim saydığım matematiğe aykırı değildi ki.

Ümit- ondan sonra yirmi mi gelir on bir mi?

Kadir- sen gene şükret ondan yirmiyeye atladım ondan yüz yapmadım.

Ümit'in ellerini yıkadığı duyur.

Kadir- (uzatarak) oğlum su sesi çıkartma.

Ümit- iyi be, sen işeyeceksin diye elde mi yıkamayacağız?

Kadir- sessiz yıka, (uzatarak) lan gidiyor hadi.

Ümit- tamam oğlum çıktım.

Kapı açıldığı gibi Kadir Ümit'i ittirerek içeri girer.

Kadir- oh be oğlum kaç kaç kaç.

Ümit- kızana bak kapı açılmadan malları açmış.

Kadir- (uzatarak) oh.

Ümit- klozetin kapağını kaldırdın değil mi lan?

Kadir- o kadarda değil kaldırdık.

Ümit- ne bileyim oğlum.

Ümit mutfığa girer.

Sahne 3: gündüz, ev, mutfak.

Ümit- Ahmet var ya sen olmasaydın biz aç kaldıydık.

Ahmet- ne demek Ümit her zaman yaparım, sen olmasan Kadir aç kaldı asıl.

Ümit- öyle deme oğlum insan sevdiğini yerden yere vurmuş.

Ahmet- o zaman beni Kadir'den daha çok seven yok.

Ümit- olabilir.

Kadir mutfığa gelir.

Ahmet- Kadir, sen beni ne kadar seviyorsun?

Kadir- bismillah, ne mâna da?

Ahmet- ne manada olabilir senin kalbin kötü oğlum.

Kadir- oğlum kapıdan girer girmez, (uzatarak) Kadir beni ne kadar seviyorsun deyince kusura bakma aklıma başka şey gelmedi, hem ne yapayım bu soruyu bana sevgililerimden başka kimse sormadı.

Ümit- ya Kadir sen hep sataşıyorsun ya bu kızana bende dedim ki insan sevdiğini yerden yere vurur, o arada çıktı bu soru.

Kadir sandalyeye oturur.

Kadir- ya çocuk öyle bir sordu ki, seviyorum tabi oğlum seni sevmesem çeker miyim kahrımı?

Ahmet- kim kimin kahrını çekiyor lan.

Kadir- ben senin.

Ahmet- ulan bu eve geldiğinden beri...

Kadir- bu eve ben gelmedim sen geldin.

Ahmet- üç gün sonra.

Kadir- evet.

Ahmet- ben olmasaydım acaba ne yapardınız çok merak ediyorum.

Ümit- batırırdık be.

Kadir- ne batıracağım ya.

Ümit- sen mi yemek yapardın ben mi?

Kadir- ikimiz de yapardık.

Ümit- yapardık ta...

Ahmet- emin misin Kadir? Makarna...

Kadir- tamam vaz geçtim, ben yaparım yemekleri.

Ümit- neden be kaç kere yemek yaptım ki?

Kadir- bir kere yaptın bir daha yaptırmadık zaten.

Ümit- Ahmet varken bize düşüyor mu ki?

Ahmet- sen adam gibi, yenecek gibi, yemek yap, düşer.

Ümit- bir ikinciye denememe fırsat vermediniz ki.

Kadir- deneme mi? Ne denemesi oğlum AR-GE çalışması mı yapacaksın üzerimizde?

Ümit- lafın gelişi öyleydi be ya.

Ahmet- laf yamuk olunca gelişinin düz olmasını bekleme Ümit.

Ümit- ha yani ben yamuk laf ettim öyle mi?

Ahmet- bilmem ben lafımı ortaya attım.

Ümit- üstüme almamıştım zaten.

Kadir- ondan mı çocuğu dövecek gibi baktın demin?

Ümit- o benim normal bakışım.

Ahmet- bir anormal bakar mısın?

Ümit- kaç numaralı bakışımı atayım?

Ahmet- on.

Ümit bakışı atar.

Kadir- sen her bakışına numara mı koydun?

Ahmet- kızlara da bu bakışlarını ezberletiyorsun değil mi?

Kadir- tabii oğlum telefonla konuşurken on numaralı bakılıma attım diyor kız hemen hayal ediyor (uzatarak) ay (uzatarak) canım (uzatarak) çok (uzatarak) yakışıklısın, diyor değil mi?

Ümit- hiç yapmadıydım ama süper fikirmiş.

Ahmet- güzel fikirde her kızda işlemez hatta tehlikeli bile olabilir.

Ümit- neden?

Ahmet- kız bakışları karıştırırsa ne olacak, sen tatlı bakışı söyleyeceksin kız serti anlayacak, neden sert baktın şimdi falan filan boşuna bir sürü kontur gidecek.

Ümit- beni akıllı kız bulmaz zaten.

Ahmet- neden Selin'de salak mı?

Ümit- ha bir o akıllı.

Ahmet- ondan mı beş dakika da affettirdin kendini?

Ümit- yok oğlum o salaklıktan değil sevgiden, seviyor beni ondan.

Kadir- aşık olmak iyi değil yahu.

Ümit- neden be?

Kadir- sevdiğin bunun gibi zamparaysa salak durumuna düşüyorsun da ondan.

Ümit- ne alaka be ben salak demedim ki seviyor dedim.

Ahmet- tamam kapayın konuyu aşk salaklıktır zaten. Salak yapar en akıllı insanı bile.

Kadir- çok filozofik konuştun lan.

Ahmet- güzel konuştum değil mi?

Ümit- çaktırma Kadir oda farkında değil.

Ahmet- sen öyle san.

Ümit- ne yani oturup düşündün mü, ben bu kelimeyi kullanırsam daha etkili olur falan olur filan olur diye.

Ahmet- hayır.

Ümit- e o zaman bir kerede geldi demektir.

Kadir- tamam uzatmayın, Ahmet çok doğru bir laf etti kabul, ama Ümit daha doğru bir laf etti kabul edelim Ahmet'çiğim.

Ahmet- bir kerede benden yana çık, bir kere.

Ümit- az önce ne dedik oğlum biz sana seviyor da yapıyor.

Ahmet- ben böyle sevginin...

Kadir- höst önünde nimet var bana saygın yoksa nimete saygın olsun.

Ahmet- küfretmeyecektim ki oğlum.

Kadir- lafın gelişimiydi.

Ahmet- evet.

Ümit- düzgün getir lafın gelişini yamuk konuşmayalım lütfen.

Ahmet- o benim lafımdı.

Ümit- tamam olabilir.

Ahmet- bana söyleme o zaman.

Ümit- nedenmiş beyefendi?

Ahmet- öyle işte.

Kadir- öf gene kapatın konuyu. Bugün bir şey var bizde konuşamıyoruz adam gibi.

Ümit- konuşamıyoruz hakikatten.

Kısa bir sessizlik olur.

Ümit- bana bak Ahmet, bu kız bu kadar çabuk barıştığına göre bir şey çıkmasın altından

Ahmet- yok oğlum ya ne çıkabilir ki?

Ümit- ne bileyim oğlum karı milleti a...

Kadir- höst önünde nimet var.

Ümit- ne bileyim azımdan kaçtı birden özür.

Kadir- Melis suçu Ahmet'te bulmadıysa affetmiş demektir merak etmeyin korkulacak bir şey yoktur.

Ahmet- sesi de iyiydi.

Ümit- tamam anladım bir şey yoktur o zaman. Genel olarak bu kadın milletinden korkacaksın oğlum yapmayacağı şey yoktur.

Kadir- haklısın Ümit, adamın aklına ömür boyu düşünse gelmeyecek şeyleri bulur ve yaparlar.

Ümit- öyle be...

Ümit'in telefonu çaldığı duyulur. Ümit hemen kalkar yerinden odadan çıkar kısa süre sonra telefonu açar ve konuşa konuşa mutfağa gelir.

Ümit- söyle koçum. İyidir senden? Hadi ya bu hafta içinde mi? Çok iyi olur gel buyur. Olur mu ne rahatsızlığı gel tabii ki yerimiz var. Tamam koç ben alırım seni geldiğin zaman. Sana da iyi günler.

Ümit telefonu kapar ve koyar masaya. Ümit yerine oturur.

Kadir- kim geliyor?

Ümit- Burak geliyor.

Ahmet- ulan bir sürü Burak var Malkara'da Türkiye'de dünyada.

Kadir- Samanyolu da, evrende, devam etseydin oğlum.

Ahmet- sen devam ettin işte.

Ümit- tamam çocuklar kesin bu sabah kimsede hayır yok. Burak benim ortaokul ve lise arkadaşım, özürdür kendisi bir kaç gün bakacağım bakacağız kendisine.

Ahmet- olur bakarız tabii.

Ümit- özlemiştim kızanı iyi olacak

Kadir- bakabilecek miyiz oğlum çocuğa?

Ümit- fazla bir şeyi yok en kötü en zoru büyük tuvaleti.

Kadir- neden senin gibi zor ve uzun sürede mi çıkartıyor?

Ümit- yok ondan sonrası var temizlik konusu.

Ahmet- sadece sorun oysa iyi.

Ümit- o yok başkası.

Ahmet'in telefonu çaldığı duyulur Ahmet kalkar odadan çıkar uzun bir süre sonra telefonu açar konuşması duyulur.

Ahmet- *efendim aşkım. İyi kahvaltı ediyorum. (uzatarak) Yok doydum zaten. Olur yahu tamam gelirim. Tamam o saatte oradayım. Hadi hoşça kal.*

Kadir- buluşmaya mı?

Ahmet- he ya buluşalım bakalım neler olacak.

Ümit- ne (uzatarak) olur ne olmaz, sen kafana kask tak.

Ahmet- abartmayın çocuklar Melis o kadar sert değildir.

Kadir- haklısın Melis sert değil sen çok yumuşaksın Melis yanında sert kalıyor.

Ahmet- hadi lan sen yumuşak görmemişsin.

Kadir- haklısın senden daha yumuşağını görmedim.

Ahmet- Kadir fazla geliyorsun üstüme aç kalmaya dayanacağını sanmıyorum.

Ümit- benim burnuma tehdit kokuları geliyor.

Ahmet- yok canım tehdit olur mu sadece aç kalamaz demek istedim.

Kadir- dışarıda da yok değil ya yemek.

Ahmet- oradakiler parayla.

Kadir- tamam biliyorum, paramla doyarım bende.

Ümit- kaç gün doymayı düşünüyorsun...

Ahmet- ya onu bırak Malkara'da onu doyuracak lokanta var mı parayı geç.

Kadir- yuh görende dünyayı yiyorum sanacak.

Ümit'in telefonu çalar uzun bir süre ekranına baktıktan sonra istemese de telefonu açar.

Ümit- *buyur ağabey? Yarım saat sonra mı? Tamam gelirim ağabey. Hadi hoşça kal.*

Ümit telefonu kapar ve koyar masaya.

Ümit- öf ulan be böyle çok tanıdığının olması kötü bir şey.

Kadir- neden lan.

Ümit- kafeye bakmam için çağırıyor Gökhan ağabey.

Ahmet- e bir dakika ben orada buluşacağım Melis'le...

Ümit- hem senin garsonluk tecrübende vardı.

Ahmet- tamam ben bakarım özlemiştim işi ben çıkayım o zaman şimdi.

Ümit- tamam hadi madem çık sen.

Ahmet ayağa kalkar.

Ahmet- hadi hoşçakalın.

Kadir- iyi bak kafeye belki işe alır seni.

Ahmet- benden iyisini mi bulacak alır tabii ki de ben istemem.

Ahmet odadan çıkar.

Ümit- ulan bir gün aç kalacaksın yüklenme bu kızana bu kadar bazen çok ileri gidiyorsun.

Kadir- ne yapayım seviyorum.

Ümit- köpek ve encek ilişkisine döndü yalnız bu iş.

Kadir- eh biraz.

Ümit- (uzatarak) yok pardon köpek encek değil de, ayı yavru ilişkisi daha iyi oturdu sanki.

Kadir- ne demek istiyorsun bana?

Ümit- ayı. Yani hani bir laf var ya ayı enceğini severken öldürür diye...

Kadir- biliyorum köpekler içinde söyleniyordu o laf neden ayıya çevirdin ki şimdi.

Ümit- laf daha iyi otursun diye.

Kadir eline çatalı alın ve dik bir şekilde masaya koyar.

Kadir- bu çatalı görüyor musun Ümit?

Ümit- evet.

Kadir- o laf gibi seni bir üstüne oturttururum görürsün.

Ümit- beni onunla mı korkutacaksın?

Kadir- çataldan korkmadım mı?

Ümit- korkmadım tabii.

Kadir- çatalı ahırım diyorsun yani. Bıçağın üstüne oturtturum bende.

Ümit- yavaş oturttur be oturtturun yerlerin ağarmasın.

Ahmet hazırlanmış bir şekilde mutfağa gelir.

Ahmet- çocuklar çıkıyorum ben işim biter bitmez gelirim ama.

Kadir- tamam Ahmet bizde ders çalışırız azcık.

Ahmet odadan çıkar ve gittiği duyulur.

Ümit- hadi doydusyan sofrayı toplayalım da derse başlayalım.

Masayı toplamaya başlarlar.

Kadir- tamam hadi. Ulan yandık ha pazartesi finaller başlıyor, ve dersler hakkında adı hariç başka bir şey bilmiyoruz.

Ümit- çalışmak lazım ama bu saatten sonrada olacağına değil.

Kadir- yenilgiyi kabul ettin yani.

Ümit- yenmeyi biliyorsan yenilgiyi de bilecen oğlum.

Kadir- hadi buranın işi bitti. Geçelim derslere.

Ümit- sen geç ben bir Selin'i arayayım geliyorum.

Kadir odadan çıkar. Ümit telefonu eline alır kısa bir süre sonrada kulağına koyar.

Ümit- al... Yahu dur daha alo diyeyim. Ya tabii ki sesini duymak için aradım. Ya dur kapama hemen azcık konuşalım. Ama ben istiyorum. Nasıl bir şey yok ya canım seviyorum seni...

Çıkmasın canım sensiz ben ne yaparım. Ya of yok Şule mule. Başlatma Şule'sinden. Kızarım tabii her şeyde Şule diyorsun ben Şule'yi sevmiyorum seni seviyorum. Tamam arayacağım sonra. Hoşça kal kendine iyi bak.

Ümit telefonu kapar ve odadan çıkar.

Ümit- Kadir yer aç ben geliyorum.

Sahne 4: gündüz, kafeterya.

Ahmet kafeterya ya girer.

Ahmet- selam ağabey nasılsın?

Gökhan- iyidir sen nasılsın?

Ahmet- iyi ağabey nasıl olayım, Ümit yerine ben geldim olur mu?

Gökhan- yapabileceksen neden olmasın.

Ahmet- yaparım yaparım benim garsonluk yapmışlığında var.

Gökhan- tamam o zaman, gelen giden olmaz ama olursa bak fiyat listesi burada her şey yazıyor.

Ahmet- tamam ağabey olursa bir şey ilgilenirim gözün arkanda kalmasın.

Gökhan- tamam Ahmet ben çıkıyorum bir yarım saat sonra gelirim.

Ahmet- oldu ağabey hadi sana kolay gelsin.

Gökhan kapıya kadar gider kapının orada döner.

Gökhan- ha bu arada alacaklı gelirse patron yok dersin, para vermeye biri geldi mi parayı alırsın tamam mı koçum hadi hoşça kal.

Gökhan çıkar dükkândan. Ahmet hem Melis'i hem de dükkâmı beklemeye başlar. Derken içeri bir müşteri gelir.

Ahmet- buyurun ağabey.

Yusuf- eyvallah bilader biraz oturabilir miyim burada?

Yusuf en yakın masaya oturur.

Ahmet- tabii ki bu kafenin amacı zaten o değil mi.

Ahmet hemen Yusufun yanına gider.

Ahmet- otururken bir şey alır mıydınız yiyecek içecek tarzı şeyler?

**Yusuf- meyveli soda var mı?
Ahmet- vardır herhalde ağabey.
Yusuf- var mı yok mu lan?**

Ahmet hemen dolaba bakar.

**Ahmet- varmış ağabey.
Yusuf- limonlu var mı?
Ahmet- var ağabey.
Yusuf- iyi onu getir bakalım.**

Ahmet dolaptan alır sodayı açar ve getirir masaya koyar.

**Ahmet- buyur ağabey, başka isteğin?
Yusuf- şimdilik bu kadar gölge etme yeter.
Ahmet- tamam ağabey afiyet olsun.**

Der ve uzaklaşır Yusuf'tan.

**Ahmet- çattık ha var ya Malkara'da böyle insanlar var mıymış ya?
Yusuf telefonla konuşmaya başlar.**

Yusuf- ha söyle. Geldim evet Malkara'dayım. Bilmiyorum iki üç gün sürer herhalde işim. E tabii lan ben yokken sen bakacaksın oraya. Tamam oğlum yetkim senin dedik ya sen bakacaksın diye istediğin gibi vur kır dağıt. Ha bu arada Suatların tarafına girme ana kızıyor onun haricinde ne yaparsan yap. Tamam hadi hoşça kal.

Ahmet- ayı mıdır nedir...?

Yusuf yüksek sesle

Yusuf- koç baksana bir.

Ahmet korkar.

Ahmet- ALLAH, geldim efendim ağabey?

Ahmet hızla Yusuf'un yanına gider.

**Yusuf- kuş kadar canın varmış ya senin bir de erkek olacaksın.
Ahmet- birden bağırınca korktum ağabey, buyur ne vardı?
Yusuf- bak şimdi otur azcık sohbet edeceğiz seninle.
Ahmet- oturayım ağabey.**

Ahmet yanına oturur.

Yusuf- ben buralı değilim...

Ahmet kısık sesle.

Ahmet- belli zaten.

Yusuf- ney belli oluyor mu dedin?

Ahmet- yok ağabey.

Yusuf- bir de erkek olacaksınız lan lafınızın arkasında duru, dedin duydum işte.

Ahmet- süper kulak varmış sende ağabey.

Yusuf- (uzatarak) e ne yaparsın, bir kurşun sesi, birde ana sesi açıyor kulakları.

Ahmet- annenizin sesi çok gür herhalde?

Yusuf- tabii ki de anne denmez ona ya ana ya da hanım ağa. Sen buralı mısın peki?

Ahmet- yok okumaya geldim burada okuyorum ben.

Yusuf- nereden anladın lan o zaman benim yabancı olduğumu mu, sende yerli değilmişsin?

Ahmet- e kalacak mısın ağabey sen burada sana ev kalacak yer bulalım burada.

Yusuf- otelde kalırım ya gerek yok.

Ahmet- buluruz yani istiyorsan?

Yusuf- yok sağ ol koç. Sen nerelisin bakayım?

Ahmet- Çanakkale ağabey.

Yusuf- bende lan akraba çıkmayalım.

Ahmet- bence de çıkma... Çıkalım çıksak keşke hani ne iyi olur.

Yusuf- ben seni çok sevdim lan iyi olur.

Ahmet- ne iş için geldin buraya ağabey.

Yusuf'un telefonu çalar hızla açar biraz dinlemede kalır.

Yusuf- ne demek lan bize vermemek.

Yumruğunu hızla masaya vurur Ahmet korkudan hoplar masanın üstündeki soda şişesi de devrilir.

Yusuf- bir dakika.

Yusuf eliyle telefonun mikrofonunu kapatarak.

Yusuf- amma korkaksın lan sende.

Yusuf tekrar kulağına getirir telefonu ve konuşmaya devam eder.

Yusuf- ha devam et. Neden vermiyor muş o i... Parası yoksa kumbarası var. Ya kumbarayı ya parayı söyleyin aynen. Ha bir de dua etsin ben yoktum orada en uzun kalibre benimkiydi.

Kumbarayı açmasa sıkın iki tane bırakın. Tamam hadi bilirsiniz işinizi siz.

Yusuf telefonu kapar koyar masanın üstüne çok sinirli olduğu yüzünden okunur.

Ahmet- getireyim mi bir şey daha?

Yusuf- bir çay varsa alayım hararet yaptı soğuk içsem daha çok hararet yapacak çay içeyim de kessin.

Ahmet- peki ağabey.

Ahmet kalkar masadan Yusuf kendi kendine konuşmaya devam ederken masaya bir kez daha vurur fakat bu sefer Ahmet korkmaz.

Yusuf- nasıl hararet yapmasın ki. Neymiş Suat'ta vermiş. Vermeseydin lan şerefsiz biz ver dedik mi sana. Ah ulan orada olacaktım o vergiyi nasıl alırdım biliyor musun?

Ahmet kısa bir süre sonra elinde bir çay ve bez ile gelir.

Ahmet- yok bilmiyorum ağabey. Al çayını getirdim rica edeceğim vurma masaya çay dökülmesin demin soda şişesi uçmuştu.

Çayı Yusuf'un önüne koyar bezle de masayı temizler.

Yusuf- şişeyle beraber sende uçtuydun ya neyse. Ah ben orada olacaktım o vergiyi vermemek nasıl olurmuş gösterecektim onlara ama.

Ahmet bezi yerine koymak için gider gelir ve yolda konuşmaya devam eder. Yusuf çayını yudumlamaya başlar.

Ahmet- devlet ne zamandır böyle vergi alıyor ya. Maliye de mi çalışıyorsun ağabey?

Yusuf- sevdim lan seni çok saf bir çocuksun sen. Yok oğlum ne devleti, ne maliyesi tamam, çalıştığım yerler varda devlete değil.

Ahmet gene aynı yere oturur.

Ahmet- neresi ağabey?

Yusuf- Hamdiye anaya çalışıyorum ben.

Ahmet- ciddi ciddi mafyasın yani? E peki Malkara'da mafyalık ne iş var ki?

Yusuf- Malkara'daki iş mafyalık değil koçum. Buradaki işim şahsi. Bir kız arkadaş var onun için geldim buraya.

Ahmet- konu kız olunca tabii akan sular duruyor değil mi?

Yusuf- yanlış anladın sevgilim değil kız dediysen. Çok iyi dostum varda o çağırdı beni bana ihtiyacı varmış.

Ahmet- ne yapacaksınız peki nasıl bir yardım olacak?

Yusuf- bende tam olarak bilmiyorum ama muhtemelen bir çocuğu iyi muamele işi falandır yoksa beni neden çağırırsın buradan bir arkadaşı yapar onu.

Ahmet- tabii ki sen infaza gelmişsin yani.

Yusuf- gibi, bana anlattığına göre bu kızı sevgilisi boynuzlamış bana da gelir misin Yusuf ağabey bir bak icabına dedi bende koştum geldim.

Yusuf belindeki silahının ucunu gösterir.

Ahmet- (uzatarak) o çocuk yandı desenize cinayete kurban gidecek.

Yusuf- (uzatarak) yo öldürmeyeceğiz bir insan cezasından dolayı ölmemeli sürünmeli, o yüzden öldürmek yok bizde.

Ahmet- vuracaksınız o zaman? Neresinden vuracaksınız topuklarından mı?

Yusuf- hayır.

Ahmet- karnından?

Yusuf- hayır.

Ahmet- dizlerinden mi bir daha yürümesin diye?

Yusuf- hayır.

Ahmet- belinden, belden aşağısı felç olsun diye?

Yusuf- hayır.

Ahmet- ağabey bir kafa kaldı ona da sıkarsanız ölür zaten.

Yusuf- iyi düşün bir yer daha var.

Ahmet- bulamadım ağabey, benim kafa bu infaz işlerine çalışmaz biliyor musun?

Yusuf- çok basit aslında bak şimdi azcık dürteceğim sen söyleyeceksin neresi olduğunu.

Ahmet- bulacağımı sanmıyorum ya neyse ağabey dürt bakalım.

Yusuf- şimdi kurban kim?

Ahmet- bilmiyorum ağabey söylemedin ki bana?

Yusuf- tamam yani kim derken cinsiyetini sormuştum.

Ahmet- kız arkadaşını aldattığına göre erkektir kız olamaz.

Yusuf- aferim evet kız olamaz, erkek. Peki bir erkek en çok neresini kullanır?

Ahmet- aklını.

Yusuf- yok değil.

Ahmet- kuvvetini.

Yusuf- hayır lan hayır. Bir dakika soruyu ben adam gibi soramadım haklısın suç bende. Bir erkekle bir kızı ayıran en önemli fark nedir?

Ahmet- cesaret mi?

Yusuf- hadi lan oradan, ne cesaretli kadınlar var.

Ahmet- oda doğru?

Yusuf- bulamadın mı hala lan.

Ahmet- ağabey düşünüyorum ama.

Yusuf- ulan, sen neyle işiyorsun?

Ahmet- (uzatarak) ha (uzatarak) doğru ağabey haklısın kızlarda olamaz o şeyden, orasını mı infaz edeceksiniz?

Yusuf- evet.

Ahmet- güzel taktik aldatmasaymış pezevenk.

Yusuf- değil mi lan ha bir daha gene aldatsın.

Ahmet- yapamaz ki istese de.

Yusuf- yaparda kızları aldatamaz.

Ahmet- çok doğru ağabey gene yapar ne demiş atalarımız köpek bok yemekten vaz geçmez.

Yusuf- artık ne yaparsa yapar beni ilgilendirmez.

Yusuf'un telefonu çalar ve açar.

Yusuf- *efendim canım dinliyorum. Tamam bulurum ya İstanbul'da adam buluyorum ufacak Malkara'da ev mi bulamayacağız. Evet 4. kat 7 numara tamam canım ben gidiyorum şimdi.*

Yusuf telefonu cebine atar.

Yusuf- koç benim kalkmam lazım ya bu arada senin adın neydi?

Ahmet- Ahmet, ağabey senin?

Yusuf'la Ahmet ayağa kalkar Yusuf elini uzatır Ahmet'le tokalaşırlar.

Yusuf- Yusuf kardeşim tanıştığımıza çok memnun oldum. Ben gitmeden gene uğrarım buraya.

Ahmet- ben burada çalışmıyorum ağabey ama gene de uğra bir.

Yusuf cebinden kart çıkarır ve Ahmet'e uzatır.

Yusuf- vereyim kartımı o zaman sana, seni sevdim çok saf temiz çocuksun işin düşerse mutlaka ara tamam mı?

Ahmet- tamam ağabey arayacağım.

Ahmet kartı alır.

Yusuf- hadi ben şu taksiye atlıyorum gidiyorum bu arada al hesabı kapa kendine iyi bak.

Ahmet- ağabey bu çok fazla...

Yusuf çıkar dükkândan.

Ahmet- ALLAH'ın sevdiği kuluyum ya. Mafya arkadaşımızda oldu.

Ahmet'in telefonu çalar ve açar.

Ahmet- *efendim aşkım. Gelemiyor musun? Ya ama neden ben bu kadar saat seni bekledim kafe de akşama mı buluşacağız tamam oda uyar. Tamam aşkım görüşürüz kendine iyi bak hoşça kal.*

Bu arada Gökhan gelir.

Ahmet- ağabey hoş geldin.
Gökhan- hoş bulduk var mı gelen giden?
Ahmet- bir müşteri geldi, bir soda bir çaya yirmi lira bıraktı gitti.
Gökhan- amma bereketliymişsin sen hep gel bizim dükkâna bak.
Ahmet- olur ağabey bakarım.

Ahmet'tin telefonu çalar ve açar.

Ahmet- efendim Ümit? İşim bitti evet. Beni bekleyen biri mi var kimmiş o tamam hemen geliyorum.

Ahmet telefonu cebine atar.

Ahmet- ağabey ben çıkıyorum evden çağırıldılar.
Gökhan- tamam Ahmet çık oğlum sen.

Sahne 5: gündüz, ev, salon.

Eve gelir kapıyı çalar kısa bir süre sonra kapı açılır.

Yusuf- lan o Ahmet sen miydin?
Ahmet- eşedüenla.....

Bölüm 8: İnfaz

Sahne 1: gündüz, bina, 4. Kat önü.

Ahmet bir an duraksayıp sonra kaçmaya yeltenir ama Yusuf çok yüksek ve gür bir sesle bağırarak.

Yusuf- kaçma lan buraya gel yakalarsam çok fena yaparım.

Ahmet olduğu yerde kalır bir saniye kadar sonra döner geri.

Ahmet- yok ağabey ne kaçması ben bir şey unutmuştum o aklıma geldi onu almak için şeytmişim.

Yusuf- tamam hadi gel bakalım içeri.

Ahmet eve girer.

Sahne 2: gündüz, ev, salon.

Ahmet önde Yusuf arkada oturma odasına ilerlerler.

Ahmet- ağabey ben bir uğrayıp çıkacaktım sevgilim bekliyor.

Yusuf- tamam koçum gidersin bak ben misafirliğe geldim beni bırakıp mı gideceksin

Sahne 3: gündüz, ev, oturma odası.

Ahmet ve Yusuf koltuğa otururlar.

Yusuf- evet beyler nasılsınız bakalım?

Ahmet- iyiyiz ağabey sen nasılsın?

Yusuf- iyidir koç ne olsun bıraktığım gibiyim. Çocuklar akşama misafiriniz olacağım sakıncası yoktur herhalde?

Ümit- sakıncası yok kardeşim ama kimin misafiri olarak?

Yusuf- tanrının.

Ümit- ağabey biz davetsiz misafirleri sevmeyiz...

Ahmet- (uzatarak) a Ümit öyle demesene tanrı misafiriymiş baksana, başımızın üstünde yeri var.

Kadir- ağabeycim senin karnın açtır, Ahmet'le hemen bir şeyler hazırlayalım.

Ahmet- (uzatarak) a evet hemen hazırlayalım.

Kadir ve Ahmet odadan çıkarlar.

Ümit- gerçekten seni kim yolladı?

Yusuf- ne olacak, ne değişecek ki bunu bildiğin zaman, sevmediğin kişi yollasa misafir etmeyecek misiniz beni?

Ümit- dur kardeş bende yardım deyim şu çocuklara.

Ümit odadan çıkar.

Sahne 4: gündüz, ev, mutfak.

Kadir- kim ulan bu ayı?

Ahmet- sus oğlum ayı deme duyacak.

Kadir- yavaş duysun lan buradan kimi duyuyor o, kim oğlum bu orman kaçkını?

Ahmet- bu dediklerini inşallah duymamıştır, yoksa ALLAH taksiratını affetsin demekten başka bir şey yapılmaz.

Kadir- has... Hadi lan adam öldürmek bu kadar kolay mı?

Ahmet- onun için kolay.

Kadir- fiziğe aldanma oğlum, ne aylar var içi kof, sade dıştan erkek.

Ahmet- bunun içi de erkek.

Ümit gelir.

Ümit- kim ulan bu kendini insan sanan ayı.

Ahmet içerden duyulacak bir sesle bağırarak.

Ahmet- o çok muhterem bir ağabeyimiz.

Ümit- bu mu muhterem?

Kadir- oğlum kim bu neyin nesi söylesene?

Ahmet- kafe de tanıştık, herif tam mafya belinde silah var.

Ümit- (uzatarak) e bizim mafyalık ne işimiz olabilir ki?

Ahmet- sizin yok benim var, Melis takmış peşime.
Ümit- ben demiştim değil mi, bu kızlardan korkulur diye, bir şey yapacak kolla kendini diye.

Kadir- ne yapalım oğlum ağırlarız ne istiyorsa veririz gider.

Ahmet- işte bir o olmaz, ne istiyorsa veremeyiz.

Ümit- salak mısın oğlum sen, mafya kızdırılır mı ne istiyorsa vereceğiz tabii.

Ahmet- tamam da ne istediğini biliyor musun?

Ümit- hayır ne istiyormuş?

Ahmet- şeyimi istiyor.

Kadir- nereni oğlum, şey neresi?

Ümit- kafanı mı?

Ahmet- ulan şimdi söyleteceksiniz beni, bir erkek en çok neresini kullanır?

Ümit- tamam işte kafa.

Ahmet- hayır bu sefer bilemedin nerenle işiyorsun sen?

Ümit- ha iyi ya ne yapalım.

Kadir'le aynı anda.

Ümit- ney ney ney?

Kadir- (uzatarak) ney?

Kısa bir süre kadar sessizlik olur.

Kadir- doğru duyduk değil mi lan?

Ahmet- evet çocuklar doğru duydunuz.

Ümit- yaptırır valla bu karı milletinden korkacaksın.

Ahmet- oğlum bu işten nasıl kurtaracağız kendimizi?

Kadir- haklısın ne istiyorsa veremezmişiz.

Yusuf içeriden bağırır.

Yusuf- ne yapıyorsunuz lan orada canım sıkıldı üç kişi bir şeyi hazırlayamadınız.

Oturma odasından duyulacak bir sesle.

Kadir- tamam ağabey geliyoruz. Hadi koyalım şimdilik bisküvi falan.

Ahmet- şu çekmedeydi.

Kadir- tamam ver bir tabak oradan

Bizimkiler mutfaktan çıkarlar.

Sahne 5: gündüz, ev, oturma odası.

Kadir- buyur ağabey.

Kadir tabağı Yusuf'a uzatır.

Yusuf- iki saattir bunu mu hazırladınız lan.

Ümit- aradık ağabey ondan geciktik.

Yusuf- tamam bakalım. Çocuklar şimdi size bir soru?

Kadir- buyur ağabey?

Yusuf- bir erkek sevgilisini boynuzladığı zaman bunun cezası ne olmalı?

Ümit- bu aldatan kişiye göre değişir be ağabey.

Yusuf- nasıl yani?

Önce Ahmet'i sonra kendini göstererek.

Ümit- şöyle ağabey şimdi bir yumuşak erkekle bir sert erkeğin cezası bir olur mu?

Yusuf- tabii ki bir olmaz oğlum.

Ümit- yani aldatmanın cezası kişiden kişiye değişir.

Yusuf- yumuşak erkeğin cezası bir kere kesmek sert erkeğin ise cezası kazık ve kesmek olur.

Hem bir dakika ya nereden çıktı bu yumuşaklar sertler?

Kadir- ağabey demek istedikleri her kişi aynı cezayı mı alır?

Yusuf- tabii ki oğlum o pisliğin cezası kestirmektir.

Kadir- sünnet oldular ağabey bunlar.

Yusuf- bunlar derken bu ikisini mi diyorsun?

Kadir- evet.

Yusuf- bu çocuğu ne karıştıyorsun benim işim Ahmet'le. Bir dakika bu evde kim sevgilisini aldattı?

Ümit ve Ahmet birbirlerini göstererek “o” derler.

Yusuf- sen ondan bu çocuğu da kattın için içine, olur ulan senide budarız, peki Melis'i kim aldattı?

Ümit- o ağabey ben değil.

Ahmet- hangi Melis ama ağabey?

Yusuf- sevgilin olan Melis.

Ahmet- (uzatarak) öf.

Yusuf- öf ya başına gelecekleri biliyorsun değil mi?

Ahmet- ondan sıkılıyorum ya.

Yusuf- merak etme ya fazla acımayacak.

Ahmet- acısa ne olacak erkek adamız, acıdan değil mal varlığımı kaybetmek korkutuyor beni.

Yusuf- (uzatarak) e oğlum hayata ne oldum değil ne olacağım demeli, hiç düşünmüş müydün, bu yaştan sonra ast solist olmayı.

Ahmet- yok ağabey hiç düşünmemiştim haklısın, hem biliyor musun benim sesim güzel değildir.

Yusuf- olsun lan burası Türkiye ne karga sesliler çıktı piyasaya albüm yapıp satıyor, önemli olan ses güzelliği değil... Neyse devam etmeyeyim.

Ümit- çok haklısın ağabey bu piyasaya Ajdar diye bir şey girdi...

Yusuf- ha yaşa bu da Ajdar'ın kesik sürümü olursun.

Kadir- ağabey bize bunu yapma, bu millet ikinci Ajdar'ı kaldıramaz.

Ümit- hem de kesiğini.

Yusuf- öyle demeyin çocuklar farklı insanlar tutulur, bizim Ahmet'te çok tutulur merak etmeyin. Biz Hamdiye ananın adamları olarak senin arkandayız koçum.

Ahmet- illa kesilecek yani?

Yusuf- evet kesilecek yaptığın suçun cezası bu.

Ahmet- peki bu kararın temyizi yok mu?

Yusuf- olmaz mı koçum, olmaz mı, ara Melis'i konuş afetsin seni.

Ahmet- affetmişti ağabey o.

Yusuf- ben duymadım bir daha affettir.

Ahmet- tamam ağabey hemen nerede benim telefonum.

Ahmet telaştan bir süre telefonu arar bulur kısa bir işlemden sonra kulağına koyar ama telefon kapalıdır.

Ahmet- tüh (uzatarak) ya kapalı.

Yusuf- temyiz yattı yani.

Ahmet- yok ağabey neden yatsın, yatmaz şimdi açar telefonu.

Yusuf- açmaz oğlum, açmayacak biliyorum.

Ahmet- ulan siz dost musunuz düşman mı?

Ümit- ne yaptık ulan sana.

Ahmet- sizin gazınız yüzünüzden bu işi yaptım.

Ümit- gelmeseydin oğlum gaza silah zoruyla yaptırmadık ya.

Kadir- sana kimse silah zoruyla zorla bir şey yaptıramaz zaten oğlum.

Yusufu göstererek.

Ahmet- emin misin?

Yusuf- (uzatarak) a ayıp ediyorsun Ahmet ben sana şimdiye kadar zorla ne yaptırdım?

Ahmet- yaptırmadın haklısın ağabey, ama bu yaptırmayacağın anlamına gelmez ki.

Yusuf- ama bu yapacağım anlamına da gelmez.

Ümit- güzel bir fıkra var bu konuda.

Yusuf- anlat bakalım Ahmet neşelensin çok sıkıldı çocuk.

Ahmet- benim canımın sıkıntısını fıkralar geçiremez ağabey.

Yusuf- geçer aslanım geçer.

Kadir- oğlum bir söz vardır, kaderde varsa düzölmek neye yarar özölmek diye, boş ver.

Ahmet- çokta iyi moral veriyorsunuz var ya, harikasınız ha hiç korkum falan kalmadı sağ olun.

Yusuf- doğru söylüyorlar koçum.

Ahmet- tamam ağabey de çok doğru konuşmak iyi değildir, beni rahatlatmaları gerekli doğru konuşarak rahatlamam imkânsız.

İlk önce Kadir'i gösterir sonra Ümit'i.

Yusuf- iyide oğlum onu kim rahatlatacak... Pardon sen değildin değil mi, sendin aldatan.

Ümit- ben neden rahatlama gereksinimi duyayım ki?

Yusuf- sende aldatmadın mı?

Ümit- evet ama Melis'i aldatan ben değilim.

Yusuf- olsun sonuçta aldattın ama değil mi?

Ümit- şey ağabey aslına bakarsan aldatmadım ben. Benimki yanlış anlaşılma.

Ahmet- hadi lan yanlış anlaşılma. Ağabey inanma kıvırıyor.

Yusuf- oğlum sen şu gözlere baksana bendeki yer miyim sanıyorsun.

Ümit- ağabey ben fıkra anlatacaktım ya size, kadının biri bir gün...

Kadir- Ümit tutuştun bakıyorum.

Ümit- (uzatarak) yo öyle mi gözüküyorum hâlbuki çok rahatım.

Yusuf- tamam devam et bakalım fıkraya eğer güzelse fıkran cezanda indirimde gidebilirim.

Kadir- nasıl indirim, yarısını mı keseceksin.

Yusuf- düşünüle bilir.

Ümit- sevineyim mi üzüleyim mi?

Yusuf- fıkrayı duyalım ona göre üzül ya da üzülme diyeceğim.

Ümit- tamam anlatıyorum. Bir kadın bir gün gölde kayıkla gezmeye çıkmış, gölün ortalarında durmuş kitap okumaya başlamış, fakat kayığın içinde olta falan varmış, gölde de avlanmak yasakmış. Gölün yanından geçen bir adam gölde avlanmak yasak olduğundan dolayı kadının yanına gidip hanımefendi bu gölde avlanmak yasak polis çağıracağım ve gölde balık avladığınızı söyleyeceğim demiş, ben balık avlamıyordum ki demiş kadın. Adamda olur mu balık avlama malzemelerine sahipsiniz demiş. Tamam o zaman polisler bende sizin bana tecavüz ettiğinizi söyleyeceğim. Adam ama ben size tecavüz etmedim ki demiş. Kadında olsun sizde tecavüz etme malzemelerine sahipsiniz.

Yusuf- güzeldi aferim konuya oturdu ama seni kurtarır mı bilmiyorum.

Ümit- ciddi ciddi bende mi gittim şimdi okkanın altına.

Yusuf- tabii ki koçum, tabii ki.

Ümit- (uzatarak) ya neden Melis'i aldatan o ben değilim, sana ihbar ne diye verildi Ahmet aldattı beni diye değil mi?

Yusuf- hayır bilemedin işte. Git falan filan evde üç erkek var orada aldatan erkekler var icabına bak dendi.

Ümit- hay ben bu ihbarı yapanım.

Yusuf- (uzatarak) e bu ihbarı yapanın evet dinliyorum?

Ümit- elini öpecektim tam ihbar yapacak polisi ve evini bulmuş, maşallah bir gün sonra ast solist evi olacak.

Yusuf- ne bir günü en fazla bir saatiniz kaldı İstanbul'a gitmem lazım biraz oturayım da.

Ahmet- (uzatarak) a olur mu salmayız bu gece kalın burada.

Yusuf- yok kalmayayım sağ olun ben budayayım gideyim.

Ahmet- ağabey budamanın amacı daha gür çıksın diye dalı kesmektir.

Yusuf- evet biliyorum.

Ahmet- bizimkinde daha gür çıkma olayı olmayacak ama.

Yusuf- olur mu sesiniz gürleşecek. Bak Bülent ERSOY'a.

Ümit- ağabey o ses işi ALLAH vergisi, Bülent ERSOY kestirmeden öncede sesi güzelmiş.

Yusuf- tekrar başa gelmeyelim Türkiye'de ses sanatçısıym diyenlerin sesi çok mu güzel?

Ahmet- ağabey çok taş atma kızacaklar.

Yusuf- merak etme lafi anlayan gene halk olacaktır, karga sesliler kendilerini karga olarak görmedikleri için üstlerine almayacaklardır.

Kadir- haklısın ağabey ama onların arkası vardır reklamını yaptırıyor...

Ümit- haklısın...

Kadir- şu çocukların arkaları mı var kesik ünlü olsunlar?

Ümit eline geçen ilk şeyi Kadir'e atar.

Ümit- lan sen nasıl doston?

Yusuf- merak etme koçum, reklamı biz yapacağız dedim ya.

Ümit- aman ne rahatladım ağabey, bir bilsen.

Ahmet- ya ağabey, bir daha gözden geçir şu kanunları, pişmanlık yasası yok mu, ya da

Rahşan affi falan vurmuyor mu?

Yusuf- Rahşan affi size vurur mu hiç oğlum kaç sene önceydi o ayrıca bu işlerde pişmanlık yasası yoktur.

Ümit- tamam, pişmanlık yasası ve (uzatarak) ya Rahşan affi yok, ama nefsi müdafaa kesin vardır.

Yusuf- nasıl yani, nasıl olacak ki nefsi müdafaa.

Ümit- şimdi ağabey çoğu erkeğin kızlara zaafi vardır, doğrumu?

Yusuf- evet çoğu zamanda bu zaafi kullanmışızdır.

Ümit- tamam işte benim olayda nefsi müdafaaaya giriyor, ya ağabey kısaca şunu söyleyeyim, bir dişi kuyruk sallamasa erkek bir şey yapabilir mi?

Yusuf- tabii ki hayır.

Ümit- benim işte aslına bakarsan öyle bir şey.

Yusuf- tam olarak nasıl bir şey anlat bakayım.

Ümit- ben sevgilimden Cumartesi günü ayrılmışım...

Yusuf- sen sevgilinden neden ayrılmıştın?

Ümit- ya ağabey konumuz o değil, yanlış anlaşılma, güven kaybı falan nedeni...

Yusuf- dur azcık anlatma, bana tuvaleti gösterinde küçük abdestimi yapayım geleyim.

Ahmet- bak ağabey şu kapı.

Yusuf tuvalete gider.

Ümit- bana bakın beni bu ayıyla konuşurken beni bozani bende bozarım.

Kadir- bizi bozmadan önce sen bozulma da.

Ümit- bak Kadir, sakın koçum hayatımız sana bağlı tam herif yumuşamaya başlarken...

Kadir- bu herif mi yumuşayacak.

Ümit- yumuşamak zorunda yumuşamazsa biz yumuşayacağız.

Ahmet- öyle, cidden gidiyoruz şaka maka.

Kadir- nasıl kurtaracağız kendimizi bakalım.

Ümit- sana ne oluyor lan hıyar, giden bizden gidecek.

Kadir- olur mu oğlum ben sizi bu fazlalıklarınızla sevdim, yapın bir şeyler kurtaralım.

Ümit- yapacağız bir şeyler.

Ahmet- yapmak zorundayız.

Tuvaletin kapısı açılır ve Yusuf odaya girer ve aynı yere oturur.

Yusuf- (uzatarak) evet çocuklar ben yokken ayların postlarının ne kadar yumuşak olduğundan mı bahsediyordunuz?

Ümit- yok ağabey.

Yusuf- ne bileyim tuvaleteyken bir ayı birde yumuşak laflarını duyar gibi olumda herhalde dedim bunların postlarından falan bahsediyorlar.

Ümit- ağabey süper kulak varmış sende, helal olsun.

Yusuf- Ahmet söyledi ya içerde size ama çocuğa inanmadınız tabii.

Ümit'le Kadir aynı anda.

Ümit- yuh.

Kadir- yuh.

Yusuf- bir daha konuşurken ona göre konuşun oldu mu çocuklar. (uzatarak) E nerede kalmıştık.

Kadir- Ümit nefisini müdafaa ediyordu.

Yusuf- devam bakalım Ümit.

Ümit- nerede kaldıydık tam olarak?

Kadir- kuyruk sallama muhabbetindeydik galiba.

Ümit- tamam. Ağabey sevgilimden ayrılmışım sokakta gezerken üç afet gibi kız gördük, takıldık peşlerine (uzatarak), e belli ki onlarda takılacak bir kaç kişi arıyormuş, bir bakış bir gülücük iş bitti masalarına oturduk telefon almalar falan...

Yusuf- saadete gel bildik şeyler bunlar.

Ümit- yok ağabey anlatıyorum ki kızların kuyruk salladığını anla diye.

Yusuf- tamam onu zaten anladık ya be oğlum.

Ümit- (uzatarak) vay ağabey Trakyalı mısın?

Yusuf- nerden anladın lan?

Ümit- ben anlarım be ya.

Yusuf- anlarsın da nasıl?

Ümit- boş ver Edirneli misin?

Yusuf- hayır Gelibolu.

Ümit- iyi yakınmış iki saat.

Yusuf- iyi de sen şimdi nereden anladın onu söyle.

Ümit- sülemem bia.

Yusuf- oğlum sen dayak mı istiyorsun?

Ümit- dayak değil de, şu cezadan kurtulmak istiyorum.

Yusuf- söyle, belki kurtulursun?

Ahmet- ya ağabey bu kadar kolay mı bu iş?

Yusuf- söylesin bir bakalım belki kurtulur.

Ümit- be ağabey sen bir insanın Trakyalı olduğunu anlayamaz mısın?

Yusuf- ne bileyim.

Yusuf ayağa kalkar ve belindeki silahı çok seri bir şekilde çıkarır ve Ümit'in şakağına dayar.

Yusuf- adama şöyle dayayınca yedi sülalesinin memleketini sayıyor.

Ümit- ağabey çek şunu şuradan, şeytan doldurur diye bir söz vardır.

Yusuf- şeytana gerek yok ben doldurdum bu sabah onu, tamı tamına on beş tane var içinde bir de ağzında on altı.

Ümit- tamam ağabeyciğim de benim korkum, benim şakaktan içeri senin temiz kurşunların girecek, benim kafamda kirlenecek.

Yusuf- merak etme koçum, zaten benimkilerde temiz değil Makine Kimya Endüstrisinden nasıl aldysak doldurdum içine.

Ümit- ya ağabey bir de şöyle bir şey var şimdi, bu makine kimyanın o değerli kurşunlarını bana harcama yazık günah.

Yusuf- daha iyi ya giderayak değer kazanırsın.

Kadir- ağabey şaka yapma gözünü seveyim, (uzatarak) hayır bunun öldüğüne değil, bu şerefsizi adamdan sayıp seni hapse atacaklar ona yınarım.

Yusuf- senin korkun beni kaybetmek mi yani.

Kadir- tabii ki, senin gibi baba ağabeyi nerede buluruz biz.

Yusuf- bunu buracıkta halletsem bile bana bir şey olmaz merak etmeyin, bizim taşeronlarımız var üstlenirler merak etmeyin.

Ümit- olan bana olur diyorsun yani.

Ahmet- yok olan o güzelim makine kimyanın kurşunlarına olur.

Ümit- (uzatarak) yalnız, benim buradan sağ çıkma ihtimalimi de düşünün çocuklar.

Yusuf- tehdit mi ediyorsun lan benim yanımda, benim kurbanlarımı kimse tehdit edemez lan. Hem düşünseler ne olacak, böyle bir ihtimalin olsa bile bu saatten sonra atık yok.

Ümit- ağabey ailemle son bir kez konuşsaydım.

Yusuf- idam etmiyoruz burada infaz ediyoruz son, istek falan bana işlemez.

Ümit- ağabey çok esprilisin, biliyor musun?

Yusuf- sende çok dikine gidiyorsun, ulan herifin kafaya silah dayadık, hala dediklerimi ciddiye almıyor.

Kadir- sık bir tane bak nasıl akıllanıyor.

Yusuf- değil mi, sıkayım bir tane topuğuna ciddi olduğumu anlasın, uzat lan topuğunu.

Ümit- ya ağabey espritüelsin derken hani espri yapsan en kralını yaparsın o manada söyledim.

Yusuf- konuşma lan, uzat ayağını.
Ümit- hangi ayağımı uygun görürsün ağabey?
Yusuf- topçuluk var mı?

Ümit- eh biraz, senden iyi olmasın.

Yusuf- insan tırsınca yağcı oluyor işte böyle, ulan ben futbollun f sinden anlamam.
Ümit- oynasaydın ne oynardım ama değil mi? Topa vururdun gol olmadı topa sıkardın, vurdun kaleci tuttu kaleciye sıkardın, çok süper oynardın şerefsizim.

Yusuf- hakaret mi ediyorsun iltifat mı anlamadım?

Ümit- iltifat tabii ki ağabey sorulur mu, bu buradayken hakaret eder miyim?
Yusuf- hafiften hakarete kokuyordu sanki ama haklısın bu buradayken hakaret etmek cami duvarına işemek olurdu zaten.

Ümit'in telefonu çalar.

Ümit- oh, ağabey telefonum çalıyor.

Yusuf- banane.

Ümit- bakabilir miyim?

Yusuf- bak bakalım.

Ümit hemen telefonu açar.

Ümit- alo ha koçum söyle. İyiyim koçum yok bir şey sesimde. Yok oğlum titremiyor sesim neden korkacağım erkek adam korkar mı? Evet yorgunluktandır. Bugün geliyorsun oh ne güzel gel koçum gel. Tamam sen çağrı at ben alırım seni otagardan. Kapamasaydın konuşsaydık azcık. Hem kontur gitmesin hem de üç saat sonra konuşacağız kapatayım diyorsun. Sende haklısın tamam hoşça kal.

Ümit telefonu kulağından ayırır.

Ümit- kapattı.

Ümit telefonu yanına bırakır.

Yusuf- kim geliyor?

Ümit- benim bir arkadaş ağabey.

Yusuf- erkek değil mi?

Ümit- evet ağabey erkek.

Yusuf- hele bir kız girsin bu eve üçünüzü birden hallederim.

Yusuf'un telefonun çaldığı duyulur.

Kadir- ağabey telefon çalıyor.

Yusuf- banane.

Kadir- ama senin telefonun çalıyor.

Yusuf- o zaman sanane.

Yusuf silahı beline koyar ve telefona bakar.

Yusuf- ne var.

Yusuf'un birden sesi değişir ve önünü ilikler.

Yusuf- emret ana. Malkara'dayım bir arkadaşın işi vardı ona geldim. Yapılacak bir iş varsa hemen geleyim. Yok mu işim? İyi tamam ben kafama göre takılıyorum iki üç gün. Tamam ana hoşça kal.

Yusuf telefonu cebine koyar.

Yusuf- ulan bu ananında nerden çıkacağı belli olmuyor ha. Gerçi severim anamı.

Ahmet- Hamdiye miydi annenin adı ağabey?

Yusuf- evet Hamdiye anaydı, çocuklar size müjdem var?

Ümit- Hamdiye ana af çıkardı değil mi?

Yusuf- yok o pek affetmeyi sevmez, benim müjdem sizin infazınız iki gün sarktı.

Ahmet- oh be ağabey...

Yusuf- ama bana bu iki gün iyi bakacaksınız ve iki gün burada kalacağım giderken de infazı yapıp gideceğim.

Yusuf yerine oturur.

Ümit- erken gidersen, erken kesersin yani.

Yusuf- çok akıllı keratasın lan sen.

Ümit- o zaman ağabey ömür boyu bakmaya razıyım sana.

Yusuf- madem öyle adamım olun.

Ümit- tamam ağabey oluruz (uzatarak) da kesik adam sana yakışmaz herhalde.

Yusuf- onunda kullanıldığı yerler var çocuklar merak etmeyin.

Kadir- ağabey ben bu arkadaşlarımı sapına kadar erkek olarak sevdim ve öylede sevildiler, kesmesen.

Yusuf- senide keserim hepiniz bir öğrek olursunuz, (uzatarak) vay be, dostluğa bak gurur duyun lan arkadaşınızla.

Kadir- yok ağabey, şimdi düşündüm de onlar, böyle gezerken onları koruyacak, kollayacak bir erkek gerekli ben onların yanında kalayım erkek olarak.

Yusuf- koruma kollamayı bizzat ben yaparım koçum merak etme sen.

Kadir- tamam ağabey ona şüphem yok, ama ne bileyim işin çıkar gidersin, yirmi dört saat bunların yanında durmayacaksın ya.

Yusuf- yanında olmadığım zaman da başka adamlarım var, senin korkun güvenlikse hiç korkun olmasın o yönde.

Kadir- tamam ağabey, ben gene de arkadaşlarla bir örnek olmak istemiyorum.

Yusuf- neden oğlum, ol ol.

Kadir- ya ağabey (uzatarak) şey, biliyor musun gökkuşağı neden güzeldir, farklı renkleri barındırdığı için şimdi hepimiz aynı tipte... Ay pardon aynı renkte olursak sevilmez biliyor musun?

Yusuf- haklısın ashında.

Ahmet- o zaman beni de infaz etme.

Yusuf- oldu hiç kimseyi infaz etmeden mi gideceğim buradan, olmaz.

Ahmet- Ümit var ya.

Ümit- (uzatarak) a ineğe bak beni neden infaz ediyormuş sen varken, senin için geldi bu saygı değer ağabey bana değil.

Ahmet- olsun sen benden daha çok şerefsizsin.

Yusuf- kavga etmeyin, ikinizin de birbirinizden aşağı kalır yanınız yok.

Ahmet- beni bu kızanla aynı kefeye koyma ağabey, ben onun kalitesine ulaşamam.

Yusuf- kalite derken?

Ahmet- şerefsizlik kalitesi ağabey.

Yusuf- güzelim kalite kelimesini nerelerde kullanıyorsunuz yahu.

Ahmet- neden ağabey, bence çok doğru bir yerde kullanıldı.

Yusuf- yani şu çocuk, devamlı, sürekli ve hemen hemen herkesten daha şerefiz mi diyorsun?

Ahmet- aynen ağabey, piyasada kandırmadığı kız...

Ümit- ağabey abartıyorlar ya, onlar yapamayınca...

Kadir- ha yani bizde kızların duygularıyla oynayıp, maddi ve manevi sömürelim mi?

Ümit- Kadir senle biz içerde bir şey hazırlayalım ağabeyin karnı acıkmıştır?

Yusuf- bir dakika bir dakika, bırak şimdi yemeği de, hadi manevi sömürmeyi anladım da maddi nasıl sömürüyorsun lan?

Ümit- yok ağabey öyle bir şey, dedim ya abartıyor...

Kadir- hadi anlat lan kıvrırma işte.

Ümit- Makine Kimya Endüstrisi'nin ürünlerini demin yiyecek olan bendim sen değil.

Yusuf- demin mi?

Yusuf tekrar belindeki silahı çıkarır ve Ümit'te çevirerek elinde tutar.

Yusuf- hala yiyebilirsin.

Ümit- yok ağabey sağ ol almayayım.

Yusuf- anlat bakayım şu maddi sömürmeyi yoksa hakikatten yiyeceksin.

Ümit- ya ağabey olay şöyle, kız buluşmak istiyor seninle ama mali durumun iyi değil...

Kadir- ashında uygunda, iki kızla buluşunca yetmez biliyor musun ağabey?

Yusuf- iki kız mı?

Ahmet- tabii ki lise birden beri devamlı stepneliymiş.

Yusuf- yuh, aşağı yukarı dört beş senedir yani, oğlum ona para mı yeter?

Ümit- yetmiyor tabii, sende bir yerden sonra kafayı çalıştırmaya başlıyorsun ağabey.

Yusuf- anlat bakalım nasıl yapıyorsun merak ettim şimdi.

Ümit- ağabey oturuyorsun bir yere, tabii ondan önce kızın finansal durumunu araştırıyorsun öyle teklif ediyorsun ya da teklifini kabul ediyorsun.

Yusuf- sen baya bu konuda işin ehli olmuşsun?

Ümit- kızlar sağ olsun, öğretiyorlar.

Yusuf- hayat işte, bize de hiç nişan olmadan alından vurmayı öğretti.

Kadir- hayat başka neler öğretti sana ağabey.

Ümit- sana da hayat hiç bir bok öğretmemiş anlaşılın Kadir.

Yusuf- neden öyle diyorsun çocuğa Ümit?

Ümit- ağabey öyle çok meraklanıp her şey sorulmaz, bu konuda atalarımız ne demiş.

Adamın başına ne gelirse ya meraktan ya...

Yusuf- hop bu sözü tamamlama istersen.

Ümit- sen nasıl istersen ağabey.

Yusuf- nerede kalmıştık...

Kadir- hayatın sana neler öğrettiklerini sorduydum ben.

Ümit- yok ondan öncede kızlarla buluşup hiç para vermeden kalkma taktiğini anlatmaya çalışıyordum.

Yusuf- anlat bakalım da, oğlum, senin yaptığın ayıp değil mi lan?

Ümit- ağabey benimle çıkmak isteyen onlar, buluşmak isteyen onlar, kısacası kendileri kaşınıyorlar, ağabey ben ne yapayım.

Yusuf- nasıl yani çıkmak isteyen onlar, onlar mı teklif ediyor yani?

Ümit- evet ağabey onlar teklif ediyorlar.

Yusuf- yuh, devir kötü desene.

Ahmet- ağabey deminden beri diyoruz ya sana kızlar kuyruk sallıyorlar diye.

Yusuf- bunlar kuyruk sallamayı da geçti. Haklısın lan Ümit bu kızlara para yedirmeye değmez.

Yusuf elinde ki silahı yerine koyar.

Ümit- akıllı adamın hali başka oluyor.

Yusuf- bırak yağlamayı da benim karnım acıktı.

Kadir- Ahmet yürü oğlum.

Ahmet- hemen hazırlıyorum ağabeyime bir şeyler.

Ahmet mutfağa gider.

Yusuf- kalkın lan beraber yapın.

Kadir- o bu evin aşçısı ağabey.

Yusuf- ne kadar fonksiyonlu çocukmuş.

Ümit- öyledir bizim Ahmet, elinden her iş gelir keratanın.

Yusuf- her eve lazım cinsten yani.

Kadir- öyle ağabey haklısın, evimizin her işini görür, yemek temizlik gibi.

Ümit- çoğu ev hanımından daha hamarattır kerata.

Yusuf- anladığım kadarıyla Ahmet sizin her şeyiniz.

Kadir- tabii ki ağabey.

Yusuf- o zaman neden dalga geçiyorsunuz çocukla, hamarat bayan falan.

Kadir- yok ağabey dalga geçmek değil gerçek.

Yusuf- o kadar da iyi yani?

Ümit- hem de ne iyi.

Ümit'in telefonu çalar ve açar.

Ümit- buyur koçum. Tamam yarım saat sonra alıyorum otogardan seni. Hadi iyi yolculuklar.
Ümit telefonu kapatır koyar yanına.

Ümit- Kadir unutturma yirmi dakika sonra otogara gideceğim.

Kadir- tamam da neden geliyormuş biliyor musun?

Ümit- bilmem özel bir neden söylemedi, sadece ben geleceğim kalabilir miyim bakabilir misin bana demişti.

Kadir- tamam canım, bakarız o kadar üç erkeğiz.

Yusuf- kim geliyor yahu.

Ümit- benim bir özürlü arkadaşım var, o geliyor ağabey birkaç gün kalmaya.

Yusuf- ben de birkaç gün kalacaktım, ama eğer yeriniz yoksa ben dönerim İstanbul'la?

Kadir- sen bilirsin ab...

Ümit- olur mu ağabey başımızın üstünde yerin var kal, bir kişiyle mi çok olacak.

Yusuf- bilmiyorum burası öğrenci evi, bana yer yoksa gidebilirim yani.

Ümit- yok ağabey, salmam bir yere kalabildiğin kadar kal.

Yusuf- ulan dobra dobra bir soru soracağım sana?

Ümit- buyur ağabey bende dobra dobra cevap vereceğim.

Yusuf- bu bana olan sevgin, bu elimdeki alet yüzünden mi, yoksa harbiden sevdiğin için mi kal diyorsun?

Ümit- ikisi de be ağabey.

Yusuf- yani korktuğun için.

Ümit- hayır ağabey sadece korktuğumdan değil, tamam hani korkmuyorum değil ama ne bileyim, çok iyi çok anlayışlı bir insana benziyorsun mafya adamları böyle değildir, ben ondan sevdim sanki seni.

Yusuf- (uzatarak) ulan çok politik konuştun, sen burada ne okuyorsun?

Ümit- elektrik bölümünde okuyorum ağabey.

Yusuf- yanlış bölüm okuyorsun, git siyaset oku bak Demirel emekli oldu.

Kadir- okulu bitsin atılacak zaten siyasete hatta parti bile kurar SYP diye.

Yusuf- SYP ne len?

Kadir- Sosyal Yumuşaklar Partisi, (uzatarak) e en fazla iki gün sonra yumuşayacak onların haklarını savunur mecliste.

Yusuf- sende sağ kolu olursun?

Kadir- neden benim o partide işim olmaz ben yumuşamayacağım ki.

Yusuf- nasıl yumuşamayacaksın, siz dost değil misiniz, Ahmet yumuşuyor, Ümit yumuşuyor, sende yumuşamasan olmaz şimdi.

Kadir- yok yok yok ağabey, dosttuk biz bu dakikadan sonra dost falan değiliz.

Ümit- bir dost bu kadar mı çabuk satılır, (uzatarak) yuh Kadir, ne olacak bizim için sende kestirsen?

Kadir- (uzatarak) oldu başka ne yapayım senin için.

Yusuf- Ümit size bir iyilik yapayım sadece Kadir'i infaz edeyim sizi bırakacağım.

Kadir- ya bana ne, onlar taktı kızlara boynuzları ben mi taktım, onların cezalarını ben çekemem ağabeyciğim kusura bakma.

Ümit- hani dosttuk lan, hani ölümüne kankaydık, bu mu dostluk, bu mu kankalık.

Kadir- oğlum sen olsan benim için kestirir miydin?

Ümit- kestirirdim tabii lan kestirmez miydin, sen neyi istedin de yapmadım şuna kadar?

Kadir- benim için cidden kestirir miydin?

Ümit- kestirirdim dedim ya oğlum.

Kadir- o zaman kestir de göreyim.

Ümit- nasıl yani?

Kadir- bak şöyle, Yusuf ağabey ikinizin yerine beni infaz edecek ya...

Ümit- (uzatarak) e.

Kadir- tamam sizin için infazı kabul ediyorum ve benim için infaz olmanı istiyorum.

Yusuf- bu evde herkes birbirinden diplomat, lafı nasılda çevirip gene soktu sana.

Ümit- koynumuzda yılan besliyormuşuz, haberimiz yokmuş.

Ahmet odaya gelir.

Ahmet- yemek hazır hadi gelin.

Yusuf- bu arada Ahmet, Kadir'e dua et seni kurtardı infazdan.

Kadir- bak sevildiğini bil.

Ahmet- af mı çıktı.

Yusuf- Kadir kıvrak bir kelime oyunuyla, hem seni hem de kendini kurtardı.

Ahmet- sağ ol Kadir severim seni bilirsin. Neyse ağabey hadi gelin yiyelim şu yemekleri.

Yusuf- tamam koş gidelim bari

Ümit hariç herkes kalkar.

Yusuf- gelsene len.

Ümit- yok ağabey aç değilim, zaten şimdi Burak'ı almaya gideceğim.
Yusuf- Kadir, öyle bir laf saktun ki doymuş baksana.
Ümit- yok ağabey aç değilim olsa yerdim.
Kadir- hadi ağabey biz gidelim de baş başa kalsın kendisiyle.
Yusuf- değil mi vedalaşsın.

Sahne 6: gündüz, ev, mutfak.
Herkes sandalyelere oturur.

Yusuf- oğlum, ellerine sağlık baya hazırlamışsın.
Ahmet- ne demek, ağabey sen istersinde ben yapmam mı?
Yusuf- sağ ol koçum.

Ümit kapıdan içeri girer.

Ümit- ağabey ben Burak'ı almak için çıkıyorum gelirim birazdan.
Ümit çıkar kapıdan.

Yusuf- Kadir çok fena bozdun çocuğu.
Kadir- ne yapayım ağabey kendi kaşındı.
Yusuf- değil mi, yok ben senin için kestirirdim falan, al kestir bakalım görelim.
Kadir- ağabey ya, şaka maka cidden infaz edecek misin?
Yusuf- şaka yapıyor gibi olsam da, evet infaz edeceğim.
Ahmet- yapma ağabey ya.
Yusuf- ulan sen demedin mi kafede konuşurken aldatmasalarmış peze... Ulan önümde nimet var küfür ettiriyorsunuz beni.
Ahmet- demiş olabilirim ağabey tamam (uzatarak) da ne bileyim.
Yusuf- (uzatarak) e o zaman?
Ahmet- ağabey, sen buraya benim için geldin, Ümit'in suçu yok madem öyle, ne Ümit'i ne de Kadir'i infaz et.
Yusuf- nasıl yani, beni mi hallet diyorsun?
Ahmet- evet ağabey, eğer sen bu işte ciddi isen, bende ciddiylim.
Yusuf- gör ulan, al işte dostluk bu Kadir. Kesmiyorum lan kimseyi, yok infaz minfaz, (uzatarak) ama bir şartla.
Kadir- nedir ağabey?
Yusuf- Ümit'te söylemek yok
Kadir- benden tamam.
Ahmet- benden de.
Yusuf- ben ona sağlam ders vereyim (uzatarak) de o görsün iki kız idare etmek nasıl oluyor.

Bölüm 9: Hoca

Sahne 1: gece, ev, misafir odası.
Herkes otururken.

Burak- yahu, ben anlamadım neyin infazı bu ağabey?

Yusuf- boş ver oğlum şimdi söyle bakalım bu Malkara'ya neden geldin?

Burak- ya burada bir hoca varmış, muska mı ne yazıyormuş ona geldim.

Ümit- kimmiş o, adresi?

Burak- var var adresi de adı da, cepteki kâğıtta yazıyor.

Ümit- tamam, yarın gideriz.

Burak- tamam gideriz.

Yusuf- inanıyorsun yani bu hocalara?

Burak- bilmiyorum ağabey inanayım mı inanmayayım mı, ama bir umuttur gidiyoruz.

Yusuf- onlarda bu umutları sömürüyor zaten.

Burak- ağabey tamam haklısında, hocanın anlında ben sahte hocayım yazmıyor ki?

Yusuf- nasıl anlarsın peki?

Burak- konuşmalarından ağabey.

Yusuf- hoca gibi konuşmuyorsa sahtemidir diyor...

Kadir- gerçek hoca nasıl konuşur ki?

Burak- (uzatarak) ya, şimdi, aklıma gelmiyor gideyim göreyim hocayı, anlayacağım ne olduğunu.

Kadir- anlıyorsun yani.

Burak- anlıyorum tabii, bu halden kurtulmak için yapmadığımız şey kalmadıydı.

Ümit- ya değil mi (uzatarak) ta Afyon'a gidip üç İhlâs okuyup dönmüştünüz.

Yusuf- muhabbete bak ya, nasıl oldu o iş.

Burak- annem duymuş, Afyon'da bir hocamıydı, yatır mıydı neyse, çok zaman oldu unuttum şimdi, ta gittik Afyon'a bulduk, yatırdı galiba, işte bulduk yatırı ayaklarımı bir çukura soktular, dua okuttular falan filan, kısacası bir saat durup geldiydik Afyon'dan.

Yusuf- inanıyorsun?

Burak- ağabey hocalara değil, ben dualara inanıyorum, bu işlerin ilaç gibi yan etkisi de yok.

Ahmet- haklısın duanın yan etkisi yüzünden komadan giden yoktur herhalde.

Kadir- abartma lan.

Ahmet- azcık abartsak ne olacak sanki demek istediğimi anlamadınız.

Yusuf- tamam çocuklar atışmayın.

Ümit- hep bunlar böyle ağabey.

Yusuf- kedi köpek gibiler yani.

Kadir- evet ağabey, ben köpek, o kedi.

Ahmet- dişi köpek mi?

Ümit- Ahmet bugün forumundasın?

Ahmet- öyleyim.

Kadir- o dişi köpek değdin kişi var ya senin erkekliğini kurtardı.

Burak- (uzatarak) nasıl yani?

Ümit- boş ver Burak takılma böyle şeylere, espri yapıyorlar.

Burak- Kadir'in her zamanki espritüelliği desene, tamam.

Kadir- her şey var hayatta Burak, hazırlıklı ol her şeye.

Burak- tamam, biliyorum hayatta her şeyin olduğunu ama neye hazırlıklı olayım, mesela?

Kadir- aramızdan birini bir ay sonra...

Yusuf- ne bir ayı en fazla bir hafta.

Kadir- neyse işte zamanı önemli değil, neyse bu çocuklardan birini İstanbul'un en ünlü gazinolarında ast solist olarak görürsen şaşırma.

Burak- yok artık, oğlum hiç birinizin sesi iyi değildir ki, nasıl olacak o iş.

Yusuf- ses önemli değil koçum.

Burak- tamam çoğu yerde ses önemli değil haklısında, bunlar erkek hadi erkekliği geçtim, bunlarda fizikte yok.

Yusuf- evet erkek, ama şu anlık.

Burak- nasıl yani ya?

Ümit- ya Burak annen banan nasıllar, nasıl gidiyor hayat?

Burak- nasıl olsun, bir iki günlük eğlenmeye geldim işte buraya.

Yusuf- değil mi, çok eğlenceli bu ortam sabahtan beri çok eğleniyorum bende.

Burak- (uzatarak) he cidden çok eğlenceli bu ortam. Sahi sen neden buradasın ağabey?

Yusuf- burada az işim vardı kalacak yerimde yoktu Ahmet sağ olsun aldı getirdi buraya.

Burak- meslek nedir ağabey?

Yusuf- her iş var aslında bizim de çoğunlukla silah.

Burak- hangi marka silahlar var?

Yusuf- Yavuz'dur, Kanuni'dir, Kırıkkale'dir, çeşit bol aslında.

Burak- Türk malı yani.

Yusuf- evet Türk malı...

Ümit- mermiler bile Türk'müş Makine Kimya Endüstrisinin.

Burak- çok iyi sizden yabancılara para çıkmıyor demek ki.

Yusuf- tabii oğlum, yabancılarla aynı kalitede mallarımız varken neden gidipte gâvura para vereyim.

Ümit- hiç değil mi verdiğimiz paralarla gelişsin sonrada...

Yusuf- öpsün bir güzel, haklısın hem de çok haklısın, (uzatarak) ya oğlum sen çok mantıklı bir insansın nasıl yedin bu haltı?

Kadir- bu zamana kadar çok mantıklı gittiği için yakalanmadı zaten.

Burak- ney, kim, nerede, nasıl, yakalandı?

Ahmet- Ümit belediye de piştilendi de.

Burak- Ümit, koçum, sen bizim medar-ı iftiharımızdın, ne oldu sende mi yoksa?

Ümit- yakalandım vallaha, hem de çok pis yakalandım.

Burak- nasıl oldu ya o iş, sen aynı mekâna kız çağıracak kadar salak değilsin bilirim.

Ahmet- o çağırılmazda ya ondan habersiz gelirse.

Burak- o zaman iyi kıvrılmazsa ya da oradan hemen uzaklaşılmasa sıçtığıнын resmidir.

Ümit- aslında çok iyi kıvrırmıştım hatta o kadar iyi kıvrırmıştım ki ikisini de aynı masaya oturtmuştum...

Yusuf- oha, çüş, yuh, sen bu işi baya biliyorsun.

Ümit- biliyorum ağabey de dış mihraplar bozdu işimi.

Burak- nasıl yani başka birimi söyledi?

Ümit- Esra'la çıktığımı bilen bir akrabamız vardı Ali diye, o geçiyordu oradan.

Yusuf- ALLAH'ın sopası yok.

Ümit- yok, haklısın ağabey.

Burak- çokta yaklaşmışsın hayaline, aynı mekânda iki kız idare ediyormuşsun az daha.

Yusuf- bak i... i, ineğe bak, bir de hayali varmış, seni budamakta yetmeyecek kazık falan lazım sana.

Burak- konuyla budamanın ne alakası var ya, fidancılığa mı başladınız ki Ümit, budama fidanların yanına kazık dikme falan?

Ümit- (uzatarak) ya evet oğlum hayat bizin oraya sürükledi.

Burak- ne biçim sürüklenmek bu böyle, baban emlakçı sen elektrik okuyorsun, ağacın a sıyla işiniz yok sizin.

Ümit- (uzatarak) çok uzun hikâye oğlum, boş ver.

Burak- (uzatarak) e ağabey bunların fidanlarını sen mi budayacaksın?

Yusuf- evet koçum ben budayacağım.

Burak- her iş var dediğin buydu galiba?

Yusuf- he ya, budama, kesme, biçme...

Kadir- ağabeyimde yok yok.

Yusuf- sağ olasın koçum...

Ahmet- aslan ağabeyim benim.

Yusuf- tamam çocuklar yeter bu kadar yağlamayın.

Ümit- evet çocuklar yeter, bakın bana hiç yağlamıyorum ben.

Ahmet- asıl senin yağlaman gerekli.

Ümit- neden?

Ahmet- e kazıklar daha iyi kayar.

Ümit- ben sonra gösteririm sana kazığı.

Ahmet- sonra ne kadar sonra?

Ahmet bel altına kesme işareti yaparak.

Ahmet- fidanları budadıktan sonraysa, ben, memnun olurum.

Kadir- bunun kıcı boklu gö... Yani buna mı kaldın, güzelim Malkara kızları varken.

Ahmet- değil mi (uzatarak) ya benim Melis'im var, buna kalmadım.

Kadir- ha (uzatarak) şöyle orijinalden şaşmayacaksın.

Ahmet- tabii oğlum, ALLAH düşürmesin böyle korsanlara...

Burak- ağabey sana bir şey soracağım?

Yusuf- buyur koçum?

Burak- ağabey bunlar ne diyor anlayabiliyor musun?

Ümit- ya sen boş versene, bunların muhabbetlerine akıl sır erer mi, bende anlamadım ama hiçte merak etmiyorum.

Burak- sanki bütün lafları sana ithaf ediliyormuş gibi geldi bana.

Kadir- ya Burak demek istediğim, sonradan olmuş malları değil, fabrika çıkışlı malları kullanmak gerekli.

Burak- ya haklısın ama nasıl konu geldi buraya şimdi?

Kadir- bilmem, gelmiştir bir şekilde.

Burak- ulan fidanları buduyorduk birden konu sizin yüzünüzden, fabrika orijinal falan filana döndü.

Ahmet- tamam işte, fidanlarında korsanları çıkmış.

Burak- onlara korsan fidan denmez, hibrit tohum denir.

Ahmet- neyse işte onlardan bahsediyoruz.

Burak- bu devirde orijinal, tabii tohum kaldı mı acaba, her şey hibrit, her şey İsrail'den.

Ahmet- o tohumlar kısırlık yapıyormuş değil mi?

Burak- evet bende öyle bir şey duydum, dördüncü nesli kısırlaştırıyormuş, tohumun kendisi kısır zaten ne beklersin ki öyle tohumdan.

Yusuf- nasıl yani kısır?

Burak- eskiden, yani hibrit olmayan tohumdan olmuş karpuzun göbeğini çıkar, ek seneye bakarsan tekrar karpuz olurdu...

Yusuf- bunlardan olmuyor mu?

Burak- evet olmuyor ağabey.

Yusuf- nereden geliyordu bu dölsüz tohumlar.

Burak- bildiğim kadarıyla, İsrail ağabey.

Yusuf- hiç şaşırmadım a... Anasını satayım, gâvur bize iyi bir şey verir mi?

Ümit- bize sattıklarını kendileri kullanıyor mu acaba?

Burak- sanmam, sadece dışarı pazarlıyorlardır.

Yusuf- haklısın, zayıf bir Türk milleti herkesin işine gelecektir.

Kadir- peki neden alıyoruz bu işe yaramaz tohumları.

Burak- devlet politikası.

Yusuf- devlet izin veriyor diyorsun yani.

Burak- daha kötüsü bizzat kendisi alıyor.

Yusuf- devlet kendi milletini zehirliyor yani, demin İsrail'e küfrettiydim haksız yere küfretmişim, İsrail haklı burada, ben o küfrümü o tohumları alan devlet yöneticilerine ithaf edeyim o zaman.

Kadir- neden haklı İsrail?

Yusuf- oğlum, İsrail bizim güçlenmemizi istemeyecektir, o yüzdende ne verirse kötü vermesi gayet normaldir, sen olsan öyle yapmaz mısın?

Kadir- haklısın.

Yusuf- nasıl olsa yiyorlar, kakala gitsin mantığı var.

Ümit- burada kakalanan biz oluyoruz değil mi ağabey?

Yusuf- biz ve bizim gibi İsrail'in tohumlarını alanlar.

Ahmet- bizim başımızdakiler bunları yemiyorlar mı neden izin veriyorlar peki?

Yusuf- yemiyorlarsa bile kendilerine yedireceksin, şu işe bak ya tarım ülkesi tohumu başkasından alıyor, duyda inanma.

Kadir- ya peki neden alıyorlar?

Yusuf- biz almazsak, sen almasan, İsrail nasıl büyür sonra, tahminim ondandır.

Burak- haklı olabilirsin ağabey, devlet politikası bu iş.

Ümit'in telefonu çalar ve açar.

Ümit- *efendim anne? İyiyim anne oturuyoruz biz bize. Ha bu arada Burak geldi. Evet o Burak. Tek geldi. Bakarız tabii ya. Ney üşümesin mi bu havada tamam. Dışarı çıkarken şalda takalımı boğazları şişmesin diye? Ona gerek yok mu iyi peki. Tamam anacım canım daha öncede baktım ben bu kızana biliyorum bakmayı. Hadi hoşça kal sende selam söyle.*

Ümit telefonu yanına koyar.

Ümit- anne işte bu havada üşütmeyin çocuğu diyebiliyor.

Kadir- anneler öyle, kendisi üşür seni sarar.

Ümit- bazen anlamıyorum çok abartıyorlar her şeyi.

Ahmet- anne olunca anlarsın Ümit.

Burak- baba demek istedin herhalde, bundan anne olmaz.

Kadir- kestirirse olmaz mı?

Burak- bir ihtimal.

Kadir- o zaman bir ihtimal anne olabilir.

Burak- ne o lan Ümit, hiç sesin çıkmıyor, senin bu laflar karşısında, bunları yatırıp dövmen gerekiyordu.

Kadir- dövmediğine göre, düşünüyor mu dersin Burak?

Burak- yok artık daha neler... lan oğlum bir şey desene.

Ümit- hı şey dalmışım ne dediniz?

Ahmet- dedik ki Ümit anne olmanın özlemini çekiyormuş, o yüzden kestirecekmiş...

Kadir- çocuğuna da şarkılar söyleyerek bakacakmış.

Ümit- seni şimdi bir anne yap...

Belindeki silahın ucunu göstererek.

Yusuf- öhö.

Ümit- pardon ama, ilk önce ben anne olayım, bakalım nasıl bir duygu, güzelse belki sana da tavsiye ederim Kadir'ciğim.

Kadir- tamam Ümit'ciğim çok sağ ol da bu çocuğun babası kim olacak.

Ümit- senin çocuğunun babası kim olacaksa benimki de o olacak.

Burak- duyduklarım doğru değil, değil mi Ümit?

Ümit- tabii ki doğru değil lan, onlar takılıyor bende takılıyorum.

Yusuf- emin misin Ümit.

Kadir- emin olamaz, Emine olur.

Ümit- (uzatarak) e ama, Yusuf ağabey affına sığınarak azıcık tehdit edeceğim, ben bu durumdan bir kurtulursam sağ olarak...

Yusuf- yaşamına bir şey yapmayacağım ki senin.

Ümit- ağabey kestikten sonra ben ona yaşamışım demem ki.

Burak- oğlum budamak iyidir neden öyle diyorsun, bırak kessin.

Ahmet- değil mi haklısın Burak, bak Burak haklı Ümit bırak ağabey kessin işte.

Ümit- ya değil mi sıkıyorsa sen kestirsene.

Burak- sizde de mi ağaç var yoksa Ahmet, ulan üç ay gelmedik herkes ağaç dikmiş, sizde de var mı Kadir bahçecilik?

Kadir- bahçe olarak yokta ağaç var.

Burak- burada bir benim mi yok yani.

Ahmet kısa ama gür bir sesle güler.

Ahmet- sana da dikeriz koçum.

Burak- dikin tabii ya, ağabeyimde sizi budadığı gibi benimkini de budar.

Kadir- sen yanlış anladın aslanım, ağabeyim sadece Ümit'inkini budamaya geldi.

Burak- neden, sizinkileri budamayacak mı?

Yusuf- sadece Ümit'i budayacağım evet.

Burak- benimkini budamaz mısın ağabey?

Yusuf- yok oğlum budamam.

Burak- neden ağabey ya...

Kadir- oğlum ne yapacaksın budatıp.

Burak- neden, daha güre çıkar.

Kadir- Yusuf ağabey o işlere bakmıyor...

Ümit- Burak bu hoca akşamları çalışmıyor mu?

Burak- bilmem, çalışır herhalde.

Ümit- e gidelim be.

Burak- gidelim de bir arayalım telefonu var kâğıtta.

Ümit- dur alayım bakayım kâğıdı da arayalım hocayı.

Ümit kalkar ve Burak'ın cebindeki katlı kâğıdı alır açar bir süre baktıktan sonra.

Ümit- numara bu değil mi?

Burak- başka numara var mı ki orada?

Ümit- yok.

Koltuktaki telefona uzanır eline aldıktan sonra telefon numarası yazmaya başlar.

Burak- o zaman ne soruyorsun hıyar?

Ümit- (uzatarak) hiç sorasım geldi.

Burak- hadi ara ara.

Ümit- yazdım işte arıyorum.

Ümit telefonu kulağına koyar.

Ümit- alo iyi akşamlar hoca efendiyle görüşecektim? Peki hoca efendi yarım saat bir saat sonra boş... Ay pardon müsait mi acaba? Tamam o zaman biz gelmek istiyoruz da. Tamam hadi hoşçakalın.

Ümit telefonu kapatır.

Burak- ne biçim gaf yaptın öyle, hocam akşama boş musun der gibi.

Ümit- hiç sorma, azımdan çıkı verdi birden.

Kadir- çarpılacaksınız var ya.

Telefon numarası yazan kâğıt Yusuf'un önüne düşer ve yerden kaldırırken telefon numarası gözüne takılır ve eline alır bakar.

Yusuf- çok ilginç, sanki bu numara tanıdık geliyor?

Kadir- daha önce hocalarla işin oldu mu?

Yusuf- yok lan ne işi.

Kadir- o zaman benzetiyorsundur.

Yusuf- olabilir, onla bitseydi bizim aponun sağ kolu Gürbüz'ün telefonu olacaktı.

Ümit- ağabey versene kâğıdı tekrardan, adrese bakmayı unuttum.

Yusuf- al.

Ümit kâğıdı alır bir süre bakar ve kâğıdı koltuğun koluna bırakır.

Ümit- iyi be yakınmış hadi çıkalım yola ittire ittire ancak gideceğiz.

Yusuf- sahi (uzatarak) ya oğlum senin akülü araban yok mu?

Burak- vardı ağabey, vardı da bozuldu.

Yusuf- tamam koç, olur öyle şeyler.

Ümit- Kadir şu kopili hazırla bende dışarıdaki arabayı hazırlayayım.

Ümit ayağa kalktığı sırada telefonu çalar ve hemen açar.

Ümit- efendim? İyi be nasıl olsun sen nasılsın? İyi olur benimde canım çok istiyor oynamak.

Tamam sen nesine oynanacak onu söyle. (uzatarak) O çok iyi. Takım kurayım o zaman ben?

Kaçar kişilik olsun? Tamam beş iyidir. Yarın akşam oradayız koç. Görüşürüz hoşça kal.

Ümit- telefonu cebine koyar.

Ümit- çocuklar yarın ziyafet var çilingir sofrası kuracağız.

Ahmet- maç mı?

Ümit- evet maç, hem de bir kasa birasına.

Kadir- Gökhan'larla mı?

Ümit- evet.

Kadir- salak mısın oğlum sen, biz iki yıldır onları yenemiyoruz.

Ümit- bu sefer yeneceğiz.

Kadir- bir yıl altı aydır, bu sefer yeniyoruz.

Ümit- yok oğlum bu sefer kesin alacağız bak görürsün.

Kadir- hadi lan oradan, ben yokum oynamayacağım ona göre.

Ümit- neden sensiz...

Kadir- neden diyor bir de ya iki senedir beceriliyorum, artık gol çıkacak bir tarafımdan, ben yokum işte.

Ümit- oğlum sen olmadan olmaz, yapma gözünü seveyim, senin gibi kaleci bulamam.

Kadir- bul başkasını, bana ne.

Ümit- ya oğlum Malkara'da senden iyi kaleci var mı?

Kadir- yok mu?

Ümit- yok tabii, oğlum hem bak bu sefer kesin alacağız.

Kadir- oynarım ama bir şartla.

Ümit- tamam be, neymiş?

Kadir- yenilirsen kuruş oynamaz.

Ümit- tamam oğlum bu sefer kesin yeneceğiz, merak etme sen.

Kadir- artık yemiyorum bilesin gene atacaklar yirmi, yirmi beş gol apışıp kalacağız

Burak- pardon, basket maçımı oynuyorsunuz?

Kadir- ne basketi, bildiğin futbol.

Yusuf- adamların attıkları üç, sizinkiler bir mi sayılıyor yoksa.

Kadir- yaklaştın ama değil ağabey, olay tam olarak şöyle vuku buluyor, Gökhan'lar beş atarsa biz ancak bir atabiliyoruz.

Yusuf- Ümit, oğlum bıkmamışın galiba yenilmekten?

Ümit- ağabey bu...

Ahmet- yenilmek hoşuna gidiyor galiba ağabey.

Burak- (uzatarak) hey hadi oğlum gidelim.

Ümit- tamam unuttum ben onu, arabayı hazırlayayım da gidelim.

Ümit çıkar odadan.

Yusuf- bende geleyim mi, Burak?

Burak- gel be ağabey, fark etmez.

Yusuf- istiyorsan gelirim ne demek.

Burak- gel o zaman ağabey.

Yusuf'un telefonu çalar ve açar.

Yusuf- *efendim canım? Yok daha Malkara'dayım. Yapmadım bir şey daha yapacağım anlatırım sonra. E tamam buluşalım. Aynı cafede mi? On dakika sonra oradayım.*

Yusuf telefonu cebine koyar.

Yusuf- Burak adresi tarif edin bana, ben sonra geleceğim.

Burak- e kâğıdı al ağabey biz nasılsa buluruz onu.

Ümit odaya gelir.

Ümit- hadi Burak hazır araba.

Yusuf- aldım kâğıdı?

Yusuf koltuğun kolundaki kâğıdı alır ve cebine koyar.

Burak- tamam ağabey al.

Ümit- neden ağabey alıyorsun?

Yusuf- bende geleceğim ama bir on beş, yirmi dakikalık işim var, onu halledeyim adresi bulmak için aldım kâğıdı.

Ümit- tamam ağabey. Hadi gel koçum.

Ümit'in Burak'ı kucağına almaya çalıştığı görülür.

Sahne 2: gece, bina önü.

Tekerlekli sandalyede Burak onun arkasında Ümit yanında da Yusuf vardır.

Yusuf- çocuklar, Ahmet'le karşılaştığım kafeterya ya nasıl gideceğim?

Ümit- bak ağabey şimdi.

Der ve tarif etmeye başlar tarif doğrultusunda yolları ayrılır.

Sahne 3: gece, Malkara sokakları.

Ümit hem tekerlekli sandalyeyi ittirir hem de Burak'la konuşur.

Burak- oğlum size ne olmuş böyle?

Ümit- neden, ne olmuş ki?

Burak- ne olmamış ki, bu adam niye gelmiş mesela.

Ümit- bu adamın burada işi varmış, Ahmet'i de tanıyormuş, Ahmet'te davet etmiş olay bu.

Burak- bahçecilik mi mesleği?

Ümit- bilmiyorum tam olarak.

Bu konuşma hocanın evine kadar devam eder.

Ümit- geldik burası.

Burak- çal zili işte.

Ümit- tamam be demesen basmayacaktım sanki.

Zile basılır kapı açılır ve kapıdan içeri girerler.

Sahne 3: gece, asansör önü.

Kapı çalınır tekrardan ve kısa bir süre sonra kapı açılır.

Ümit- merhaba, hoca efendi içerde mi?

Kız- içeride, yalnız biraz işi var, azcık bekleteceğim sizi, siz buyurun burada bekleyin.

Ümit'in tekrar Burak'ı kucakladığı görülür.

Sahne 4: gece, ön oda.

Ümit'le Burak yan yana oturmuş ve sessiz sessiz konuşurlar.

Burak- yeni mi bu hoca burada?

Ümit- bilmem ki, benim hocalarla işim olmaz ki bileyim.

Burak- tabii senin hocalarla işin olmaz senin işin or...

Ümit- (uzatarak) öh ö çarpılacaksın.

Burak- azımdan kaçıyordu az daha, ama ne yapayım öyle.

Ümit- tamam öyle olabilir, ama her yerde dillendirmen gerekmez değil mi?

Burak- tamam be, azımdan kaçtı dedik ya.

Ümit- inşallah bir daha olmaz.

Burak- tamam lan tamam.

Burak kıza dönerek.

Burak- hoca efendi buraya ne zaman geldi acaba?

Kız- üç, dört ay oluyor.

Burak- yeni yani?

Kız- evet, çok oldu sayılmaz.

Burak- ne güzel.

Ümit- işler nasıl oluyor mu?

Burak Ümit'in bir tarafına vurur.

Kız- efendim, anlayamadım?

Burak- (uzatarak) şey arkadaşım hocanın çok misafiri oluyor mu diyor?

Kız- oluyor, baya oluyor, bugün bir saattir, bu kadar sakin oldu.

Ümit- oh oh ALLAH artırsın, işler iyi demek.

Burak gene vurur Ümit'te. Sessiz bir şekilde

Ümit- (uzatarak) ne, kötü bir şey demedim ki.

Burak- lan öyle denir mi?

Ümit- ne bileyim, daha önce üfürükçüye hiç gitmedim, tamam bir daha olmaz.

Burak- tamam oğlum da bunlara kötü bir şey denmez.

Ümit- neden, adamı yamulturlar mı?

Burak- tabii oğlum benden beter olursun âlim ALLAH.

Ümit- tamam tamam.

Burak kıza döner.

Burak- hoca buralı mı?
Kız- yok İstanbul'u.
Burak- anladım, sağ olun.
Ümit- ben kıldandım Burak.
Burak- neden?

Ümit- oğlum düşünsene, buradaki getirim mi, İstanbul'daki getirim mi, daha iyi olur.

Burak- ya adam bıktıysa da geldiye.
Ümit- yapma Burak, paradan kim bıkar?

Ümit kıza dönerek.

Ümit- bir seyans kaç para?
Kız- bilmem onu hocam belirliyor, ortalama olarak yetmiş ila seksen lira.
Ümit- buraya gelen müşte... Ay pardon hastalar sadece Malkara'dan mı geliyorlar?
Kız- çeşitli yerlerden gelenler var, mesela geçenlerde Denizli ve Adana'dan gelenler vardı.
Ümit- oh oh ne güzel

Burak'a dönerek.

Ümit- lan oğlum hoca olmak lazım.
Burak- bu kadar kolay mı bu iş?
Ümit- sahte hoca oluruz, piyasada ki hocaların sanki çoğu sahte değil mi?
Burak- anlaşılmaz mı sahte olduğun, o zaman ne yapacaksın?
Ümit- anlaşılana piyasayı götürürüz ama.
Burak- günah lan.
Ümit- dua etmenin nesi günah? Herkese üç İhlâs bir Fatıha okuruz yollarız olursa olur olmasa olmaz, oğlum baksana senin, fizik tedavici seyans başına altmış almıyor muydu?
Burak- he valla almış lira alıyordu.
Ümit- birde seninle uğraşıyordu, bu kolları açmak kolay mı, bu hem dua ediyor hem de zorlanmıyor.
Burak- günah oğlum günah.
Ümit- neresi günah, üç ihlâs mı günah?
Burak- tabii ki hayır, dua etmenin nesi günah olsun, ama insanların umutlarını sömürmek günah.

Kapı çalar ve kız açar kapıyı.

Kız- buyun.
Kadın- hoca içeride değil mi?
Kız- evet, ama biraz beklemek zorundasınız sıra var çünkü.
Kadın- bir kere sırasız görmedim zaten hocayı.

Kadın ilk bulduğu yere oturur.

Kadın- oturayım bari buraya. Merhaba.
Ümit- merhaba nasılsınız?
Kadın- iyiyim siz?
Ümit- iyi demek adet olmuş nasıl olalım.
Burak- haklısınız iyi insanın işi ne burada.
Kadın- (uzatarak) ya değil mi kardeş, çok haklısın. Neyin var kardeş?
Burak- yürüyemiyorum.
Kadın- ya ne yapacaksın kardeş, ALLAH'IN takdiri. Nerelisin uzaktan mı sende benim gibi?
Burak- ben Tekirdağlıyım. Siz nereden geldiniz peki?
Kadın- ben mi Adana merkezden geliyorum ikinci gelişim benim bu daha öncede geldim.
Burak- sizin neyiniz var?
Kadın- vardı şimdi kalmadı, benim kollarım tutmuyordu...
Ümit- şimdi baya iyi maşallah.
Kadın- evet ne demeysin kardeş basket bile oynuyorum, hep o kaynanam olacak nalet yüzünden, yıllarca kolum tutmadı, gitmediğim doktor kalmadı, ne ameliyatlarda oldum yok yok yok, daha kapıdan çıkarken hissettim kolumdaki hareketlenmeleri.

Ümit- çok iyi ya.
Kadın- yaşın kaç oğlum senin?
Burak- yirmi iki abla.
Kadın- çokta gençmişsin ya, sonradan oldun değil mi?
Burak- yok abla doğuştan erken doğmuşum ben, annemin su kesesi patlamış.
Kadın- yedi aylık mısın?
Ümit- yok daha erken altı buçuk aylık bu.
Kadın- oy akıllısın ama maşallahın var.
Burak- evet akıllıyım.
Ümit- üniversite de okuyor kerata.
Kadın- çok iyiymiş?
Ümit- akli yerinde (uzatarak) ama.
Kadın- oda olur ben inanıyorum bu hoca iyi edecektir.
Burak- inşallah onun için geldik.
Kadın- adın neydi?
Burak- Burak, sizin?
Kadın- Şükrüye.
Burak- memnun oldum.
Kadın- bende.
Kız- hoca hazırlandı mı diye bakayım, hazırsa alayım sizi içeriye.
Kız içeri girer kısa bir zaman sonrada çıkar.

Kız- hocam sizi bekliyor, buyurun.
Ümit- tamam gel koçum buraya.
Ümit'in Burak'ı kucakladığı görülür.

Sahne 5: gece, hocanın odası.

Hoca- buyurun bakalım çocuklar hoş geldiniz.
Burak ve Ümit aynı anda.

Burak- hoş bulduk
Ümit- hoş bulduk
Hoca- şimdi bakalım bakalım oğlum sana.
Hoca önündeki boş kâğıda bir şeyler yazmaya başlar ve bu sırada da sorular sorar.
Hoca- adın Burak mı?

Ümit baya şaşırarak.

Ümit- evet.
Hoca- buraya uzaktan mı geldin oğlum?
Burak- ne kadar...
Hoca- yok yok fazla uzak değil.
Ümit- evet aslında fazlada uzak sayılmaz.

Ümit Burak'ın kulağına eğilerek.

Ümit- gerçek hoca galiba bu?
Burak- galiba dur bakalım.
Hoca- oğlum sen neden böyle olmuşsun, biliyor musun?
Burak- neden hocam?
Hoca- beş aylık mısın sen...? Yok altı ay, dur bakayım altı buçuk aylık doğmuşsun.

Ümit- yok daha neler.
Hoca- yok oğlum doğru bak burada öyle yazıyor. Hatta annenin su kesesi patlamış.
Burak- evet hocam, aynen öyle olmuş bildiniz.

Hoca- bilirim tabii boşuna mı millet (uzatarak) ta nerelerden buralara geliyor.

Ümit- harikasınız hocam.
Hoca- sağ olası oğlum. Neyse ben bakayım gene.
Ümit- tabii tabii, siz yoğunlaşın hocam.
Hoca- sana büyü yapmışlar çocuğum.
Ümit- (uzatarak) vay şerefsizler.

Hoca- hişt, oğlum küfür yok.

Ümit- özür dilerim ama hocam çok kızdım ne yapayım.

Hoca- ama ALLAH'IN izniyle bu çocuğumuzu bu büyüden kurtaracağız.

Ümit ve Burak aynı anda.

Ümit- inşallah.

Burak- inşallah.

Hoca- sizin evlerin yanında, yakınlarında göl ya da sulak bir yer var değil mi?

Burak- var hocam.

Hoca- işte ona atmışlar.

Ümit- yuh şere... Ay pardon hocam.

Burak- (uzatarak) e ne yapacağız hocam?

Hoca- şimdi sana bir muska yazacağım, birde su vereceğim, o muskayı devamlı taşıyacaksın üstünde, o sudanda bir ay boyunca günde üç bardak içeceksin.

Ümit- bir ay sonra yürüyecek mi yani?

Hoca- evet, bir ay sonra top bile oynar.

Ümit- hocam siz yirmi iki yıldır neredesiniz?

Hoca- susun şimdi de yazayım muskaları.

Ümit- tamam hocam, sustum.

Hoca boş bir sayfa alır ve karalamaya başlar. O sırada kapının çaldığı duyulur.

Sahne 6: gece, bekleme odası.

Kapıyı kız açar.

Yusuf- hoc... (uzatarak) Vay Nalân ne yapıyorsun kız?

Kız- buyur ağabey, iyiyim sen?

Yusuf- buyurayım.

Yusuf içeri girer.

Yusuf- vay vay vay, Şükriye bu ne kılık kız, Nalân bir kılık, sen bir kılık, apo şerefsizinden kurtulup kendinizi doğru yola mı çevirdiniz?

Kadın- yok ağabey.

Kız- bizi boş ver, sen nereden buldun bizi?

Yusuf- hocaya geldim ben, yani bizim çocuklar geldi, bende onlara gelmiştim. Çocuklar nerede?

Kız- içerdeler ağabey.

Sahne 7: gece, hocanın odası.

Yusuf- selamün aleyküm hoca... (uzatarak) Apo sen ha...

Hoca- Yusuf, sen ne işin var senin burada?

Yusuf- ulan, beni boş ver de sen ne yapıyorsun burada, tevekkeli değil dört aydır pavyon kapalı.

Burak- nasıl yani ya.

Yusuf- yani şu Burak, bu hoca kılığındaki kişi eskiden, eski dediğim dört ay önceye kadar pavyon sahibiydi İstanbul'da.

Ümit- oha.

Hoca- ya oğlum neden öyle diyorsun, dört ay önce bana bir şey oldu ve erdim belki, işime karışma benim.

Yusuf- lan apo içkisiz duramazdın lan sen, neyse tamam şöyle geçiyorum sen yap işini.

Hoca- azıma bile koymuyorum dört aydır.

Der ve hocanın arkasındaki koltuğa geçer.

Yusuf- apo bak kâğıdın yere düşmüş.

Yerden kâğıdı alır.

Hoca- alma...

Yusuf- (uzatarak) vay şerefsiz (uzatarak) vay, adı Burak, yirmi iki yaşında, Tekirdağlı, altı buçuk aylık erken doğum, kimin yazısı lan bu?

Hoca- benim yazım.

Yusuf- hadi lan oradan bu bayan yazısı, Nalân mı yazdı?

Hoca- ya versene kardeşim benim kâğıtları mı?

Yusuf- al lan tamam

Kâğıdı hocaya verdikten sonra rahatça bir oturmaya çalışır fakat örtünün altından Yusuf'u bir şeyler dürter oda örtünün altına elini sokar ve eline geçen şeyi dışarı çıkartır.

Yusuf- lan (uzatarak) apo bu Tekirdağ rakısını içmiyorsan, muskalarımı yıkıyorsun lan mikrop kapmasın diye.

Bölüm 10: Futbol Rüyası

Sahne 1: gündüz, ev, yatak odası.

Bizimkiler yataklarında yatmaktadır. Sabah saat 7'dir ve Yusuf'un kapıdan girdiği görülür.

Yusuf- kalkın lan.

Ümit- tamam ağabey kalkıyorum şimdi.

Ümit duvarda ki saatte bakar.

Ümit- (uzatarak) e ağabey daha saat yedi ya...

Kadir- ne oluyor ya?

Yusuf- kalkın lan sıpalar, sabah oldu.

Ahmet- ağabey saat daha yedi, yapma.

Yusuf- tamam işte bakın siz söylediniz, saat yedi, yani sabah olmuş. Hadi kalkın lan.

Kadir- ağabey daha karga kahvaltısını etmedi, yapma.

Yusuf- karga sizin gibi tembel mi lan o kahvaltayı çoktan etti.

Ümit- iyi de ağabey, bu saatte neden kalkalım?

Yusuf- peki ne zaman kalkacaksınız beyefendi?

Ümit- on on buçuk gibi.

Yusuf- o saatten sonra günün bereketimi kaır lan.

Ahmet- ağabey işin mi var ki kalktın yat aşağıya gitsin.

Yusuf- ne yerseniz yerseniz yiyin. Ben kahvaltı edeceğim.

Ahmet- tamam ağabeyciğim sen et kahvaltını, bize dokunma.

Yusuf mutfağa girer ve içeriden sanki bardak çanak kırılıyormuş gibi sesler gelir.

Ümit- Ahmet, bak şu ayı ya evi başımıza yıkacak yoksa.

Ahmet- ben neden bakıyorum sen baksana.

Ümit- e senin misafirin sayılır.

Ahmet- o bir zamanlardı, artık senin misafirin...

Kadir- şimdi başlayacağım misafirinize, kalkın ulan dır dır dır başımda, defolun biriniz bakın uyuyacağım ben.

Ümit- biz uyuyamıyorsak sende uyuyamasın kardeşim.

Kadir- nedenmiş?

İçeriden sesler gelmeye devam eder.

Ahmet- lan oğlum kalkalım, bu herif uyutmayacak bizi.

Kadir- çok haklısın Ahmet, kalkıyorum ben.

Ümit- bende kalkıyorum. (uzatarak) uy çok sıkışmışım.

Ümit kapıya doğru yola çıkar.

Kadir- Ümit sakın, lütfen dur, koçum dur, dur aslanım yiğidim Malkara'nın en iyi zamparası, dur.

Ümit- tamam lan bu kadar yağlamana gerek yok durdum.

Kadir odadan hızla çıkar.

Ahmet- bir tuvalet konusu bizim şişkoyu nasıl koşturdu?

Ümit- hakikatten ha, azıcık daha sıkıya yüz metreyi dokuz saniyenin altında koşacaktı.

Ahmet- koşardı. Dur ben Yusuf ağabeye bakayım.

Ahmet'te kalkar ve Ümit'le beraber kapıdan çıkarlar.

Sahne 2: gündüz, ev, mutfak.

Yusuf- kalktınız mı, yatsaydınız?

Ahmet- yok ağabey olur mu, sen istersinde biz yapmaz mıyız?

Yusuf- (uzatarak) ha (uzatarak) şöyle adam olacaksınız siz.

Ahmet- sayende ağabey, sayende.

Tuvaletin kapısının açıldığı duyulur ve Ahmet koşturmaya başlar.

Ahmet- aha kapı açıldı Ümit sakın girme.

Ahmet mutfaktan çıkar.

Sahne 3: gündüz, ev, salon.

Ümit tuvaletin önünde beklemektedir.

Ümit- tamam len tamam bekliyorum.

Ahmet- sağ ol koçum.

Kadir yeni çıkmıştır ve Ahmet hızla içeri girer.

Kadir- bu eve bir tuvalet daha lazım, yaptırırsana?

Ümit- oldu başka. Sen dua et bir tuvalet var gene, ya Versailles sarayı gibi olsaydı ne yapardık?

Kadir- gene ederdik...

Ümit- tamam da, nereye ederdik?

Kadir- Versailles'te nereye ediyorlarsa.

Ümit- oda köşelerine, merdiven altlarına, kapı arkalarına.

Kadir- oha, nasıl yani?

Ümit- oğlum o sarayda tuvalet yok ki.

Kadir- (uzatarak) ha sahi, o medeniyetin ortasında ki tuvaletsiz saraydı değil mi?

Ümit- ta kendisi.

Kadir- hayran olduğumuz Avrupa'nın tarihini bok götürüyor.

Ahmet çıkar tuvaletten.

Ahmet- burada mı bekliyorsunuz beni.

Ümit- seni bekleyen kim lan ben tuvaleti bekliyorum.

Der ve tuvalete girer.

Ahmet- ben sana demedim di zaten.

Kadir- içeri gidipte ne yapayım?

Ahmet- Burak uyuyor mu hala?

Kadir- bilmem sesi çıkmadığına göre uyuyordur.

Ahmet- değil mi gevezenin tekidir o. Ya bu arada hakikatten burada ne bekliyoruz?

Kadir- bilmem ben içerde tek kalmamak için kalmıştım.

Bu arada Ümit çıkar tuvaletten.

Kadir- çabuk çıktın, hayırdır ne iş?

Ümit- ufak meseleler çabucak bitiyor, biliyor musun?

Ahmet- bilirim...

Ümit- ya bana bakın, buradan belediye otobüsü geçmiyor, ne bekliyorsunuz burada?

Kadir- yok biz otobüs beklemiyoruz ki burada.

Kadir Ümit'in kafaya yumuşak bir şekilde vurur.

Kadir- ne salaksın buradan otobüs geçer mi hiç.

Ümit- ulan ne bek...

Kadir- tren bekliyoruz.

Ümit- bana salak diyordunuz değil mi?

Ahmet- neden? Salak değil misin yani?

Ümit- (uzatarak) yo sadece siz benden daha salaksınız, ben en azından buradan tren yolunun geçmeyeceğini biliyorum. Hiç olmasa vapur bekliyorum deseydiniz, bir derece.

Ahmet- oğlum tren bari daha mantıklı, vapur hiç olmadı yahu, Malkara burası deniz hiç olmadı.

Ümit- neden, bir deniz getiririz.

Kadir- (uzatarak) yuh, Trakya'nın ortası bura.

Ümit- neden, Konya'ya seçim propagandasında liman şehri yapan başbakanlarımız var, Konya'ya deniz geliyorsa Malkara'ya açık deniz gelir.

Ahmet- mantıklı aslında.

Kadir- kimdi o başbakan?

Ümit- o vaat ettiği seçimde kazandı mı bilmiyorum ama, Tansu ÇİLLER'di.

Kadir- bu konu siyasete girerse, yeni eski gelecek o oho o akşama kadar konuşsak gene bitiremeyiz uzlaşamayız da, o yüzden gidelim mutfağa da karnımızı doyuralım.

Önce Kadir ve sonra Ahmet'le Ümit yollanır .

Ahmet- bir günde sermayenden ye.

Kadir- olur mu oğlum, bu sermayeyi yapmak için kaç sene uğraştım biliyor musun sen?

Ahmet- aman sanki çok bir şey yapmışsın.

Mutfağa girerler.

Sahne 4: gündüz, ev, mutfak.

Yusuf masayı hazırlamış ve yemeğe başlamıştır.

Yusuf- kim ne yapmış?

Kadir- afiyet olsun ağabey, kendine Müslümansın hiç bizi buyur etmesin.

Kadir bir tabureye oturur diğerleride sofrayı hazırlamaya çalışırlar.

Yusuf- bu evde, kim misafir?

Kadir- ağabey burası öğrenci evi, burada misafirmiş ev sahibiymiş yok.

Yusuf- ben burada misafir değilsem gideyim o zaman.

Ümit- olur mu ağabey nereye gideceksin?

Yusuf- İstanbul'a evime.

Ümit- ya boş ver ağabey otur oturduğun yere, bakma bu duba görünümlü insana.

Kadir- ben hadi duba görünümlü insanım, sen nesin ya erkek görünümlü kız.

Ümit- neden, ben hala erkeğim kestirmedik herhalde.

Kadir- ben ileri görüşlü çocuğum iki gün sonrasını görerek söyledim.

Ümit- hay senin ileri görüşlülüğüne.

Kadir- ne oldu, zoruna mı gitti?

Ümit- kalk hadi kalk oturma öyle yardım et bize.

Kadir- aç ayı oynamıyor, kıpırdatmayın.

Yusuf- senin neden bu hale geldiğin anlaşıldı.

Ümit- evet ağabey kalpazanlıktan bu hale gelmiş.

Ahmet- bir de çok uğraşmış gibi gelirken ne kadar zorlandım bu kiloyu yapmak için diyor.

Ümit- karpuz misali yata yata...

Yusuf- öyle demeyin arkadaşlar bir karpuz kolay yetişmiyor.

İçerden Burak bağırır.

Ümit- aha Burak. Gelmişem oğlum.

Ümit gider.

Ahmet- kalk bakalım karpuz... Ay pardon Kadir kardeş yardım et.

Kadir kalkar.

Kadir- o karpuz seni var ya.

Ahmet- (uzatarak) e devam et.

Yusuf- kavga etmeyin lan bir kerede.

Kadir- olur mu ağabey işimiz rast gitmez sonra.

Sahne 5: gündüz, ev, mutfak.

Burak yanları olan bir sandalyede oturur.

Yusuf- ulan karşı cins olsanız aşık oluyorsunuz deyeceğim ama değilsiniz, aranızda ne var ulan sizin?

Kadir- aramızda çok şey var ağabey...

Ahmet- nasıl yani ya?

Kadir- evet oğlum artık saklamaya gerek yok bak millet her şeyi görüyor. Ağabey, bizim aramızda çatal var, tabak var, hıyar var.

Yusuf- bana göre hıyardan çok şey var ya, neyse.

Ümit- bunların arasında ne var bende çözebilmiş değilim ağabey.

Burak- çözülecek gibi değil ki.

Ahmet- biz sadece arkadaşız.

Burak- magazin programlarındaki arkadaşlık gibi mi?

Ahmet- hayır, onların arkadaşlıklarını biliyoruz.

Yusuf- onların arkadaşlıkları bile sırf reklam için.

Ümit- arkadaşlığı bırak evlilikleri bile reklam için.

Yusuf- evet. (uzatarak) A bir dakika, çocuklar benim telefon etmem lazım birine siz devam edin bana gelene kadar çay koymayın.

Yusuf çıkar mutfaktan.

Ahmet- ulan Burak, akşam ne güldürdün bizi.
Burak- ben ne bileyim herifin meyhanecilikten hocalğa terfi ettiğini.
Ümit- ama tezgah güzeldi.
Ahmet- evet süpermiş sonradan gelen teyze ikinciye geliyormuş gibi dostane bir sohbet sonra bütün konuştuğuların hocanın...
Kadir- hoca deme o beyefendiye.
Ahmet- doğru söylersin, onlara hoca demek gerçek hocalara hakaret olur.
Kadir- (uzatarak) yani, eminim o herif meyhanede kazandığının iki, üç mislini kazanıyordur.
Burak- muhakkak, nasıl vicdanları el veriyor bu pislige bilmiyorum.
Ahmet- onlarda din duygusu yok ki...
Ümit- onların ilahı para, kibleleri banka.
Kadir- olur mu oğlum, bankalar mescitleri, kibleleri merkez bankası.
Ahmet- bak bu daha uydu.
Burak- güzeldi tabirler, kısacası dinleri yok onu anladık.
Ahmet- olur mu oğlum, biz dinsinler mi dedik, paraya tapıyorlar.
Yusuf içeri gelir.
Kadir- konuşman çabuk bitti ağabey.
Yusuf- fazla konuşmaya gerek yoktu, talimatı verdim bitti.
Ümit- ağabey (uzatarak) ya sen bizim işi de bir talimat gelse de, iptal etsen, ne iyi olur.
Yusuf- oldu beyefendi başka isteğin?
Kadir- (uzatarak) oldu bir de Yusuf ağabey kestirsin istiyorsan, senin için.
Yusuf- höst lan o kadar değil.
Kadir- yok ağabey, ben şaka yapmıştım.
Yusuf- doğru dürüst şaka yap.
Kadir- tamam ağabey, bir daha olmaz.
Yusuf- kaç saattir yiyemediniz bir yemeği ha, hızlı olun lan azcık.
Ahmet- ağabey yesek ne olacak ki neyin telaşındayız?
Yusuf- hızlı yiye azcık iki saat mutfakta mı bekleyeceğiz.
Kadir- sen neden bizi bekliyorsun ki?
Yusuf- nereye gideyim ya, ömrünüz yatmakla ve yemekle geçiyor sizin.
Ümit- neden öyle diyorsun be ağabey, ders çalışmıyor muyuz, okula gitmiyor muyuz...
Ahmet- sevgilerimizle buluşmuyor muyuz?
Ümit- ya orayı karıştırmasana.
Ahmet- neden hatta daha devamı bile var.
Ümit- tamam oğlum sen şimdi söyleme.
Ahmet- neden?
Ümit- oğlum hayal güçleri gelişsin ondan, şimdi söylesen düşünmeyecekler dolayısıyla hayal güçleri gelişmeyecek.
Burak- çevir kazı yanmasın?
Ümit- ne kazı, ne yanması, (uzatarak) a Burak sende mi?
Burak- bende tabii oğlum, öyle bir laf söyledin ki, buram buram yanık kaz kokuyor.
Ümit- o kadar çevirdim gene de yandı mı?
Yusuf- aslında sen güzel çevirdin de kazın ateşi fazla geldi.
Yusufun telefonu çalar ve açar.
Yusuf- efendim. *Tamam buldunuz değil mi? Ne ikinci el mi neden lan öyle adam gibi bulun. Sağlam diyorsun bak kısa zaman sonra bozulursa sırtınızda taşırırsınız. İşte o zaman sıçtığının resmidir söylemedi demeyin. Cidden sağlamsa getirin. Tamam akşam üstü buradasınız yani. Hadi hoşçakalın.*
Kadir- kim geliyor ağabey?
Yusuf- bir şeyin geldiği yok, boş verin.

Sahne 6: gündüz, ev, oturma odası.
Saat 5 olmuştur ve herkez oturmuştur.

Ümit- ya bana bak Kadir, Ahmet, şu taktik işini konuşalım biraz.

Ahmet- ne taktiği, senin verdiğin taktiklerin hiç biri tutmuyor.

Kadir- he ya geçenlerde matan önce Beşiktaş formalı çocuğu tutun fenerliyi bırakın fenerli bir Şey yapamaz dedin, o gün fener formalının beş tane tam doksandan golü vardı.

Ümit- ne yapayım o gelecek çocuğun yerine çok iyi oynayan fenerli ocuk gelmiş.

Yusuf- iyi oğlum gene beş yemişiniz o çocuktan.

Kadir- yok ağabey yanlış anladım, sadece doksandan attığı gol beş.

Yusuf- (uzatarak) yuh desem kızarmısınız?

Kadir- yok ağabey neden kızalım.

Yusuf- (uzatarak) e baktınız iki,  gol attı arka arkaya onu tutmaya başlasaydınız.

Kadir- bu kendini topçu sanan tutacağını sandı, ben tutarım dedi, fakat toplamda yirmi yedi yedik onun attığı gol sayısı on yeddi miydi neydi?

Ümit- ne yapayım lan kızan tazı gibi kaçıyordu.

Burak- bir kızanı tutamadınız yani.

Kadir- hiç bana bakarak söyleme Burak, bu ocuk her gol yediğimizde, hadi çocuklar tamam olabilir her takım gol yer hadi Şimdi sıfır sıfırmış gibi oynayacağız moral bozmak yok diye diye, maçın sonunda bir bakmışın yirmi yedi gol olmuş bizim sıfır sıfırlarlar.

Burak- mit senin matematiğinde ktym koçum sıfırdan sonra bir gelir.

Ümit- kızana bak, hangimizin matematiği daha iyi lan?

Yusuf- galiba Burak'ın mit'iğim, hiç olmasa sıfırdan sonra bir geleceğini biliyor.

Burak- sağ ol ağabey de, ben Şimdi anlamadım, hakaret miydi iltifat mı, bu söz?

Kadir- ya da hangisine hakaret ettin?

Yusuf- isteyen istediği gibi alır lafımı.

Ahmet- yle diyorsun ağabey ama, ikisi de iltifat sanacak Şimdi.

Yusuf- o kadar salak mı bunlar, üzerine gelen hakareti iltifat sayınlar.

Yusufun telefonu çalar ve açar.

Yusuf- *ha gülüm. Geldiniz mi? Aslanım benim be dur Şimdi telefonu birine veriyorum evi tarif edecek size.*

Telefonu Ahmet'e uzatarak.

Ahmet- al oğlum Malkara'ın girişindeymişler.

Ahmet hemen telefonu alır ve kulağına koyar.

Ahmet- *ağabey bak Şimdi...*

Diyerek Ahmet yolu tarif eder ve.

Ümit- ağabey kim geliyor?

Yusuf- sana ne.

Ümit- ağabey tamam senin misafirin bizim misafirimiz, fakat bizim eve geldikleri için bilme ihtiyacı hissettim.

Yusuf- ne de güzel kıvrırıyorsun sen, senin kastettiğin anlamı ben, siktir ulan benim eve geliyor bileceğim tabii kim olduğunu derdim.

Ümit- ya ağabey, o lafı öyle bende derdim ama, saygı var biliyor musun, sen benden büyüksün Şimdi küfür edilir mi?

Yusuf- sanki büyüklerine hiç kfretmemişte.

Ümit- kfretmedim tabii

Yusuf- bana hiç mi kfretmedin yani.

Ümit- ettim mi, hiç duydun mu?

Yusuf- içinden de mi kfretmedin?

Ümit- (uzatarak) ı (uzatarak) Şey aslına bakarsan etmişte olabilirim, ama etmemişte olabilirim.

Yusuf- ettin mi etmedin mi?

Ümit- kfretmeyen var mı be ağabey?

Yusuf- kfrettin yani.

Ümit- ağabey, bir tavuk resminin altına, tavuk yazmaya gerek var mıdır?

Yusuf- iyi peki sen bir tuvalette git bakalım ben geliyorum arkadan.

Ümit- ne tuvaleti ağabey bu?

Burak- bir de ikiniz de tuvalette ne yapacaksınız?

**Yusuf- budama yapacağım artık zamanı gelmiş.
Ümit- ağabey bak aslında yanlış anladın beni ben...**

Yusuf- (uzatarak) e.

Ümit- (uzatarak) e si. (uzun süre düşündükten sonra) Kıvırmakta bir yere kadar.

Kadir- o zaman Yusuf ağabey haklı, budama vakti gelmiş.

Kapının çaldığı duyulur.

Ümit- oh kapı.

Yusuf- geldi bizimkiler.

Ümit- ben bakarım.

Ümit hızla kalkar çıkar odadan Yusuf ise ağır ağır kalkar.

Sahne 7: gündüz, ev, salon.

Ümit tarafından kapı açılır.

Hakan- Yusuf ağabey burada mı?

Yusufun önce sesi duyulur sonra kendi görülür.

Yusuf- geldim buradayım, aferim len hem çabuk geldiniz, hem de buldunuz.

Hakan- ayıp ediyorsun ağabey, sanki nasıl kullandığımı bilmiyorsun arabayı.

Yusuf- bilirim bilirim formula pilotları gibisin. Mal geldi mi?

Hakan- tabii ki ağabey onun için geldik ya. Ağabey var ya arabanın markası bile var.

Yusuf- neymiş?

Hakan- Suzuki.

Yusuf- oğlum getirseydiniz ya, asansör var.

Hakan- aklıma gelmedi ağabey, hemen getireyim.

Hakan asansöre biner.

Ümit- ne malı bu ağabey, Suzuki eroin mi satıyor?

Yusuf- he ya, Burak'ın ağırlarını gidersen diye vereceğim bir parti.

Ümit- ağabey olmaz öyle şey, hem Burak kabul etmez, Burak'ı geçtim ben kabul etmem.

Yusuf- olur mu oğlum, bir gram alsın şerefsizim yürümeyi bırak uçar.

Ümit- orası öyle, leyla olur bir gramla ama, vermeyeceksin değil mi ağabey, şaka yapıyorsun?

Yusuf- şaka yapar gibi mi duruyorum oradan?

Ümit- inanamıyorum ağabey, eroini bırak, bu çocuk bira kokusuna sarhoş olur.

Yusuf- yok deve.

Ümit- harbiden ağabey bu çocuk azına içki koymamıştır.

Yusuf- daha iyi ya direkt kandan başlar almaya ağızdan değil.

Ümit- yapma ağabey.

Yusuf Ümit'in kafasına vurur.

Yusuf- ulan salak kızan, akıllı kızana benziyorsun ama bazen o kadar salak oluyorsun ki yani o kadar olur, hiç bende o pislği yapacak tip var mı?

Ümit- biliyordum zaten ya.

Yusuf- nasıl biliyordun lan turp sıçtın.

Ümit- nasıl iyi oynamışım ama değil mi?

Yusuf- oynamışmış, oğlum hala anlamadın mı, ben hiçbir şeyi yemem.

Ümit- ağabey benim kabiliyetim yoktur biliyor musun?

Yusuf- yok sendeki kabiliyetin farkında değilsin sen.

Ümit- deme ya iyi oyuncu olur değil mi ben bu işe gireyim o zaman.

Asansörün kapısı açılır ve Hakan bir akülü tekerlekli sandalyeyle asansörden çıkar.

Hakan- getirdim ağabey malı.

Ümit- ağabey az ip... (uzatarak) Şey yeni az değilsin.

Yusuf- ney?

Ümit- (uzatarak) yani, çok akıllısın ağabey malları arabaya sakladın değil mi?

Yusuf- mal falan yok şaka yaptım ben sana, ayrıca azını topla bir daha duymayayım o lafi.

Ümit- tamam tamam da ne şakası ağabey, yok mu şimdi bunun içinde eroin?

Yusuf- Hakan, oğlum, senin elin benden hafiftir, al şuna arka odaya bir hizmet et.

Hakan- hemen ağabey.

Hakan içeri girmeye başlar.

Ümit- tamam ağabeyciğim, ne malı bu arabaya mal sığar mı ki, bende sana şaka yapıyordum.

Yusuf- tamam Hakan.

Hakan durur ve geri çıkar.

Yusuf- oğlum var ya nasıl dayaklıksın, bu esprilerini duydukça avuçlarım nasıl kaşınıyor, bir bilsen.

Ümit- duvara kaşı ağabey.

Yusuf- hala espri yapıyor ya.

Yusuf elini vuracakmış gibi kaldırır Ümit gözleri kapar.

Ümit- ah.

Yusuf- vurmada insan bağırır mı ya.

Ümit- vurduktan sonra herkes bağırır ağabey.

Yusuf- Ümit, çabuk Burak'ı getir koy şu abranın üzerine yoksa elimden kurtaramayacak kimse.

Ümit- istediğin o olsun ağabey hemen.

Ümit içeri gider.

Yusuf- nasılda rahat konuşuyor görüyor musun?

Hakan- evet ağabey, gitsin cami duvarına işesin daha iyi.

Yusuf- hayır neyine güveniyor anlamıyorum ki.

Hakan- cahil ağabey, cahil seni tanımıyor, tanısa o küfürü aklından bile geçirmesinin sonucunun ölüm olduğunu bilir.

Yusuf- çok haklısın.

Burak gelir ve Ümit direkt arabaya oturtur.

Yusuf- nasıl kaç?

Burak- kimin ağabey bu?

Yusuf- senin kaç.

Burak- nasıl yani?

Yusuf- bas baya senin işte, bak araba ikinci elmiş, ama ben sıfır bulana kadar sen bunun kullan, ben sıfır yollayacağım sana.

Burak- çok teşekkür ederim ağabey, çok sağ ol.

Yusuf- ne demek kaç, her zaman.

Hakan- ağabey sen acele deyince bunu bulabildik, biraz zaman verseydin sıfır da bulurduk.

Burak- olsun ağabeyciğim, ne olacak üçüncü el olsa ne olacak sağ olun.

Hakan- ağabey ben çıkayım işler var, akşama İstanbul'da olmam gerekli.

Yusuf- tamam kaç hayırlı yolculuklar.

Burak- hoşça kal ağabey.

Ümit- ağabey hoşça kal.

Hakan- tamam çocuklar sizde hoşça kalın

Hakan asansör kapısını açar içeri girer.

Sahne 8: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit telefonla konuşur.

Ümit- koçum ne haber? Ne olsun hep aynı. İşin var mı lan bu akşam? Ne mi olacak kapalının yanında maç yapacağız. Gökhan'lar... işin mi var tüh yahu tamam o zaman hadi iyi günler.

Ümit telefonu elinden bırakmaz.

Ahmet- ne oldu?

Ümit- işi varmış.

Ahmet- Gökhan'ı duyana kadar işi yoktu zannımca.

Kadir- tabii oğlum herkez akıllandı artık bir biz salak kaldık.

Ümit- oğlum bu sefer kesin alacağız.

Ahmet- Birol yok, (uzatarak) e bizde Birol'dan başka gol atan var mı?

Ümit- dur bir Hasan'ada haber vereyim.

Ümit telefonda kısa bir işlem yapar sonra kulağına koyar telefonu.

Ümit- Hasan nasılsın lan? İyi ne olsun Malkara hayatı işte. Akşama işin var mı? i... Yani inekleşme adam gibi soruyorum. Gökhan'larla maça gelirsin yani. Gel be bak bu sefer yeneceğiz kesin. Kadro mu? Kalede Kadir defans Ahmet ben ortasaha sen forvet bir kişi daha çağıracağım. Evet bu kadroyla yenmeyi düşünüyorum. O eksik mi bilmiyorum bulurum birilerini. Kaka'yımı çağırayım. Dalga geçme lan Kaka'sızda yeneriz merak etme. Yoo iyiyim yok oğlum ateşim falan. Hasan gelirse oraya azın... Yani dalga geçme iki, üç saat sonra göreceksin bak Ümit yenmiş haberi gelecek sana. Tamam hadi hoşça kal.

Ümit telefonu bırakır yanına.

Ahmet- gelmiyor değil mi?

Ümit- gelmiyor. İnek herif...

Ahmet- küfretmesene çocuğa.

Ümit- canı istiyor ama ne yapayım. Ne diyor biliyonmu?

Ahmet- ne diyor?

Ümit- diyo ki o kaleci bizdeyken Kaka'yı Messi'yi çağırırsam ancak yenermişik.

Kadir- vay i, inek. Haklısın Ümit canı çekiyormuş.

Ümit- evet istiyor ama şimdi mesele o değil.

Kısa bir sessizlikten sonra Ümit birdenbire ve gür sesle.

Ümit- Yusuf ağabey, futbol oynar mısınız?

Yusuf- koç, emin ol oynamamı istemezsin.

Ümit- neden be ağabey seni Ahmet'in yanına defansa veririz, top geçse bile adamın geçemeyeceği kesin.

Yusuf- tamam koçum mantıklı düşüncen ama, çok kazmayımdır, hayatımda bir kere maç oynadım lise sondaydım...

Ümit- (uzatarak) e.

Yusuf- on, on berabere bitti maç benim yüzümden, bir oyuncu kenddi kalesine beş gol atar mı (uzatarak) ya.

Kadir- bencede oynama ağabey sen, ben rakiplerimi tutacam seni mi.

Yusuf- haklısın.

Ümit- oynarsın ağabey, oynarsın.

Kadir- bu kızana erken kalkmak yaramıyor, sen bu sefer kesin yenecez dedin değil mi?

Ümit- evet oğlum kesin yeneceğiz rüyamda gördüm benim rüyalarım çıkar bilmiyor musunuz?

Ahmet- yendiğimizi mi gördün?

Ümit- evet, rüyamda yeniyorduk.

Ahmet- tamam o zaman kesin yenildik, rüyaların tersi çıkar oğlum bilmiyor musun?

Burak- oğlum hiç çıkma sahaya, hiç olmasa üç, sıfır yenil.

Ümit- Burak sen futbol oynuyordun değil mi?

Ahmet- yok daha neler.

Burak- evet oynuyordum.

Ümit- arabada var tamam, Burak sen defans olursun Yusuf ağabey forvet bizde ortasaha.

Kadir- Yusuf ağabey forvet.

Ümit- evet ne var?

Kadir- en son Yusuf ağabey tipinde Jardel ve Washinton vardı oyuncu olarak onların akıbeti belli.

Ümit- Yusuf ağabeyim başkadır, benim bakın görün kalıplı kişiden futbolcu olmaz deyenleri nasılda yanılacak, canım ağabeyim benim.

Yusuf- gaza gerek yok, birkaç kişiyi sakatlırsam karışmam.

Ahmet- o konuda elinden geleni yap ağabey.

Yusuf- kardeşim adamlar top oynamaya geliyor, dayak yemeye değil.

Kadir- olsun.

Yusuf- lan Burak bu arada sen nasıl top oynuyorsun.

Kadir- hakikatten oğlum daha sen ayakta duramıyorsun nasıl top oynuyorsun?

Ümit- ağabey öyle bir oynuyor ki zamanında Alpay nasıldı ya da şimdiki Servet gibi sağlam defans.

Ahmet- o kadar da sağlam yani?

Ümit- oho adam geçer top geçmez...

Burak- yada top geçer adam geçemez.

Kadir- ikisini bir arada bulundurmuyorsun yani?

Ümit- e hadi kalkalım artık maç saati geliyor.

Ahmet- hadi.

Herkez kalkar Ümit Burak'ın yanına gelir.

Sahne 9: gündüz, Malkara sokakları.

Soldan sağa Kadir, Ahmet, Burak, Burak'ın akülü tekerlekli sandalyesini kullanan Ümit ve onunda sağında Yusuf ilerlerler.

Yusuf- ciddi ciddi Burak oynayacak mı lan şimdi?

Ümit- evet ağabey, oynayacak.

Kadir- ağabey nasıl olsa düzeltiyorlar bir de Burak'la düzeltsinler.

Ümit- bu sefer düzelden biz olacağız.

Malkara kapalı spor salonunun yanındaki toprak sahaya kadar giderler.

Sahne 10: gündüz, toprak saha.

Sahaya geldiklerini gören Gökhan yanlarına gider.

Gökhan- (uzatarak) o kimler gelmiş.

Ümit- geldik ya.

Gökhan- oğlum bak baştan anlaşalım, hastane masraflarını karşılamam.

Diğer çocuklarda toplarla şut çekmeye giderler. Yusuf'ta ceketini çıkarır yandaki duvar dibine bırakır üstten bir kaç düğmeyi açar ve kolları kıvrır.

Ümit- biz buraya futbol oynamaya geldik, kavga etmeye değil?

Gökhan- (uzatarak) yok oğlum, bizde futbol oynayacağız, lakin, artık sizden çocuk gibi gol çıkacak iki yıldır...

Ümit- çok esprituelsin bu akşam.

Gökhan- espri yaptığımı kim söyledi, bu arada hadi oğlum maç saati geldi kadron nerede?

Ümit- hazır oğlum kadro.

Gökhan- oğlum burada üç kişi var.

Ümit- senin ilkokul öğretmenin kimdi Gökhan'cım?

Gökhan- ilkokul hocamı karıştırma bu işe.

Ümit- haklısın hoca ne yapsın, senin kafan kalınsa.

Gökhan- oğlum bak dayağa dik gitme, ayrıca nereden çıktı şimdi bu kalın kafa muhabbeti?

Ümit- oğlum say bakalım şurada kaç kişi var?

Gökhan- beş ama bu zamanda mı oynayacak?

Yusuf duyar bu lafı Gökhan'nın elini tutar.

Yusuf- (uzatarak) merhaba koçum, bana mı dedin azman diye?

Gökhan'ın canı yandığından mıldıyarak konuşmaya başlar.

Gökhan- (uzatarak) şey ağabey (uzatarak) ya sana azman mı sen yanlış anlamışsın canım ağabeyciğim.

Yusuf- kesin, uzak olduğundan ben öyle anladım herhalde.

Gökhan'ın yüzü şekilden şekile girer ve ıltısı artar.

Gökhan- kesin uzak olunca yanlış anlamışsındır.

Yusuf- ne oluyor koçum mıldıyorsun?

Gökhan- şey ağabey elimi çok sıkıyorsun da ondan.

Yusuf elini bırakır Gökhan'ın.

Yusuf- hadi canım, sıktım mı ben şimdi Ümit?

Ümit- ben bir şey hissetmedim ağabey.

Yusuf- bak sıksaydım, böyle olurdu?

Yusuf Gökhan'a elini uzatır.

Gökhan sağ elini arkasına saklar sol eliylede Yusuf'un sırtına vurur.

Gökhan- yok ağabeyciğim, sağ ol maşallahın var aslan gibisin, gücünü ispatlamaya hiç gerek yok.

Ümit- (uzatarak) a ağabeyime hayvan mı demek istiyorsun sen?

Gökhan- ya ne alakası var, ben güçlü kuvvetli manasında aslan dedim.

Yusuf- tamam çocuklar hadi maça başlayalım artık.

Gökhan sahanın ortasına giderken. Ümit'e dönerek.

Gökhan- toplanın bakalım bizimkiler. Kaptan kim Ümit?

Ümit- tabii ki Yusuf ağabey.

Gökhan bir az duraksar. Bu arada Yusuf Gökhan'ın yanına gelir.

Gökhan- e ağabey sizde bir kişi hala eksik?

Yusuf- neden, bir say bakalım kaç kişiyiz?

Gökhan- bir, iki, üç, dört, e dört kişi var.

Yusuf ve Ümit aynı anda "yuh" derler.

Gökhan- ne yuhu lan.

Yusuf- ne dedin duyamadım?

Yusuf elini uzatır ve Gökhan gene sağ elini arkasına saklar.

Gökhan- ne yuhu Ümit' çiğim.

Ümit- kelleleri say yere basan ayak çiftlerini değil.

Hem Yusuf'un hemde Gökhan'ın elleri normale döner.

Gökhan- o zaman beş çıkıyor ama...

Yusuf- ne aması Burak'ta oynayacak.

Gökhan- ama ağabey...

Yusuf tekrar elini uzatır.

Gökhan- oynar tabii oda, baksana şu tipe tam topçu tipi var zaten aslanım benim be.

Yusuf- adam olacak senden.

Gökhan- sağ ol ağabey de top mu kale mi?

Yusuf- sen bilirsin koç.

Gökhan- yok ağabey olur mu seç?

Yusuf- topu seçmem siz top olun biz şu kaleyi alalım.

Gökhan- peki ağabey topu biz alıyoruz.

Ümit ortasaha Yusuf forvet Burak Ahmet defans Kadir'de kaleci olarak dizilirler.

Sahne 11: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.

Oyuncu2 topa dokunur Oyuncu3'te topu geri Oyuncu4'e atar. Yusuf oyuncu4'ün üzerine gider.

Sahne 12: gündüz, toprak saha. Gökhan'ın saha.

Gökhan'ın sadece sesi duyulur.

Gökhan- pas at ulan çalıma kaçma.

Oyuncu3 Yusuf'u çalımlarken Yusuf çelme takar. Oyuncu3 yerde bir takla atar.

Gökhan- faul...

Oyuncu1- oha yavaş ol (uzatarak) ayı.

Yusuf- dikkat et o ayı seni...

Gökhan hemen oraya gelir.

Gökhan- tamam çocuklar, ağabey azcık yavaş ol.

Yusuf- ne yapayım lan, bilerek yapmadık herhalde, geçerken benden hızlı davrandı.

Gökhan- tamam al oğlum kullan şunu.

Gökhan topu kendi sahalarının ceza sahalarının 1 metre kadar önüne koyar ve rakip sahanın sağına uzaklaşır. Oyuncu4 gerilir ve Gökhan'ın olduğu yere doğru topu diker.

Sahne 13: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Top Gökhan'a havadan gelir. Gökhan bekletmeden kafasıyla ortaya çıkarmak ister fakat top Ümit'e çarparak soldan taca çıkar.

Gökhan- taç.

Ümit- tamam ulan bir şey mi dedik git al topunu kullan.

Sahne 14: gündüz, toprak saha, sol taç çizgisi.

Gökhan duvar dibindeki topu almaya gider ve topu alırken Yusuf'un eşyalarını görür. Top elinde taçı kullanacağı çizgiye kadar ilerler.

Gökhan- lan Ümit, oyuncak silahlarla mı oynuyorsun bu yaşta?

Ümit- o mu oyuncak?

Gökhan- değil mi?

Ümit- hadi ben neyse de Yusuf ağabeyde oyuncak silahla oynayacak tip var mı?

Gökhan- yok galiba.

Oyuncu4 taç çizgisinin yanına gelir.

Oyuncu4- muhabbet etmeye mi geldiniz lan buraya kullan şunu Gökhan.

Gökhan- tamam lan al.

Gökhan çok nizami bir şekilde tacı Oyuncu4'e kullanır.

Sahne15: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.

Oyuncu4 topu sahanın ortasına doğru çeker ve birden kaleye doğru dikine gitmeye başladığı anda Ümit gelir karşısına Ümit'i çalımlar düzeltir ve kaleye vurur ama Burak'a top çarpıp sağ taraftan top köşe vuruşuna çıkar.

Oyuncu4- (uzatarak) ah, nerden çıktın lan sen?

Burak- senin çıktığın yerden.

Ümit- aslanım (uzatarak) be, ben seni bunun için aldım.

Oyuncu3- hadi hadi dizilin bakalım geliyor.

Sahne 16: gündüz, toprak saha, sağ köşe vuruşu çizgisi.

Oyuncu3 topu köşeye koyar. Kısa bir süre ceza sahasına baktıktan sonra tam ceza sahasının ortasına doğru havadan yollar topu. Gökhan çok iyi zıplayarak topu kafasıyla ağlara yollar.

Gökhan- erken başladık Ümit kusura bakma ama.

Ümit- görüp göreceğin hepsi bu merak etme.

Sahne 17: gündüz, toprak saha, Ümit'in kale arkası.

Kaleye havadan gelen topu Kadir rahatça alacakken bacak arasından kaçırır ve gol olur.

Sahne 18: gündüz, toprak saha, Ümit'in kale arkası.

Oyuncu4'un uzaktan bir şuttu gelir ve tam köşeden girer.

Sahne 19: gündüz, toprak saha, Ümit'in kale arkası.

Kadir Gökhan'la teke tek kalır ve Gökhan Kadir'in bacak arasından topu ağlara yollar.

Sahne 20: gündüz, toprak saha, sol taç çizgisi.

Oyuncu2 tacı kullanmak üzere top almaya gider o sırada telefonun çaldığını duyar.

Oyuncu2- (uzatarak) hop millet, telefon çalıyor burada.

Yusuf- benim ki. Siz oynayın.

Yusuf hızlı adımlarla gelir telefonun yanına ve hızlı kulağına koyar.

Yusuf- efendim? Buyurun benim. Bir daha söyleyin. Valla arkadaşım telefonda erkeklik olmaz ben şuan Tekidağ Malkara'daymı İstanbul'da değilim yiyorsa iki, üç gün sonra ara görüşelim az önce söylediğin kelimeleri yüzüme söyle. Tamam mı koçum hadi gömdüm hoşça kal şimdi işim var.

Yusuf telefonu hızla birazda havadan ceketinin üzerine atar. Fevkalade kızgın bir şekilde sahaya girer.

Sahne 21: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Yusuf'un ayağına top sol taç çizgisinden yeni girmiştir ki gelir. Yusuf kızgın bir şekilde tüm gücünü kullanarak topa vurur. Top ayağına öyle bir oturur öyle bir şut çıkarır ki herkes havada süzülen topu izlemeye başlar.

Sahne 22: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.
Ümit'in ağzı açık bir şekilde topu izler.

Sahne 23: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.
Gökhan şaşkın bir ifadeyle topu izler.

Sahne 24: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın kale arkası.
Havada süzülen o top tam çataldan gol olur.

Sahne 25: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.
Gökhan, Ümit ve Ahmet Yusuf'un yanına tebriğe doğru giderler.

Gökhan- üf be ağabey ne goldü

Yusuf- gol oldu değil mi lan?

Ahmet- evet ağabey hemde ne gol bu kızanlarla iki yıldır oynuyoruz böyle gol görmedim.

Ümit- aslanım ağabeyciğim koçum benim (uzatarak) be, nasıl taktın be yürü be ağabey be.

Sahne 26: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.
Gökhan'lar santradan tekrar başlarlar.

Sahne 27: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın kale arkası.
Yusuf'sa taç çizgisine yakın yerden topu alır önce Oyuncu4'ü sonra Oyuncu2'yi çalımılayıp kaleye vurur top o kadar sert gelir ki Kaleci tokatlar topu fakat gol olmasını engelleyecek kadar değil.

Sahne 28: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.
Ümit topu ortaya yakın yerde alır karşında da Gökhan vardır. Ümit Gökhan'ı çalımlar. Ceza sahasında olan Yusuf'a bel hizasında topu kaldırarak atar. Yusuf'un o an arkasında Oyuncu2 vardır. Yusuf topu yere indirmeden 3 kere sektirir ve kendi solundan yarım vole vurur. Bu şutta gol olur.

Sahne 29: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.
Ümit Ahmet Yusuf'u tebrik ederken Gökhan'da Oyuncu2'e bağırılmaktadır.

Sahne 30: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.
Oyuncu2- atsana lan iki saattir bağıryoz burada.

Gökhan topu sağındaki Oyuncu2'ye yerden atar.

Gökhan- al ulan sanki gol atabileceksin.

Oyuncu2'nin karşısına Ahmet gelir. Oyuncu2 Ahmet'i çalımlar ve önünde çok büyük bir boşluk oluşur.

Oyuncu3- yürü (uzatarak) be koçum.

O boşluğu sonuna kadar kullanır. Kadir Oyuncu2'nin geldiğini görünce açılır.

Gökhan- ye o kaleciyi (uzatarak) oğlum.

Oyuncu2 Kadir'i de çalımladığı gibi kaleye top salar ama kalenin içinde Burak vardır ve top arabasına çarparak dışarı çıkar.

Oyuncu2- (uzatarak) ah, nereden çıktın lan sen.

Burak Oyuncu4'ü göstererek.

Burak- şu cocuğa sor, ona bu sorunun cevabını verdim.

Sahne 31: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.
Gökhan sahanın ortasında topu alır. Soldaki Oyuncu3'e atar ve oda Yusuf'u çok rahat bir şekilde geçer ve kaleye dikine ilerlemeye başlar. Önüne Ahmet gelince Ümit'in sahasının ortasında olan Gökhan'a pas atmak ister fakat araya giren Ümit top kapar ve rakip kaleye doğru gitmeye başlar.

Sahne 32: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Ümit'in karşısına Oyuncu2 gelir fakat çalım kaçmadan sol çaprazındaki Yusuf'a atar. Yusuf'ta biraz ilerler ve Kaleci önüne gelir. Kaleci'yi gören Yusuf hiç zorlamaz yanındaki Ümit'e pası verir. Ümit'e topu boş kaleye salar. Sevine sevine Yusuf'un yanına gider.

Ümit- bu gol senin ağabey.

Yusuf'la Ümit kendi sahalarına giderken Gökhan'larda kendi sahalarına gelirler.

Yusuf- sağ ol koçum benim. Gökhan maç kaç kaç koçum?

Gökhan- beş, dört ağabey, yeniyorsunuz.

Sahne 33: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Oyuncu3 orta sahanın sağ tarafından Ümit'in sahasına girer ve önüne Yusuf gelir. Yusuf'a çalım atar atmaz hızlanır ve dikine ilerlerken Ahmet gelir önüne. Ahmet'i çalımlayamaz fakat topuda kaptırmaz.

Oyuncu4- at be boşum işte.

Oyuncu3 en soldaki Oyuncu4'e havadan pas atar. Oyuncu4 havadan gelen topu şık göğüs kontrolü ile önüne düşürür. Topu önüne düşürdükten sonra etrafa bakınırken Yusuf'un baskısını hisseder ve dikine gitmeye başlar. Az ilerledikten sonra Ahmet karşısına gelir Oyuncu4'te çalım kaçmadan sola doğru gitmeye başlar kaleye vurur fakat top az farkla havadan dışarı çıkar.

Kadir- aslanım benim, her şütün böyle güzel olsun.

Oyuncu4- hadi lan.

Sahne 34: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Ahmet Ümit'in sahadadır.

Ümit- yolla bu tarafa.

Ümit hızlıca kendi sahasına doğru adım adar arkasından Gökhan'da onu takip etmektedir. Ahmet topu yerden Ümit'e salar. Ümit top ayağına gelir gelmez topun altına girerek topu hem kendisinin hemde Gökhan'ın üzerinden aşırır. Gökhan'ın yanından hızla geçen Ümit top yere iner inmez çok sert bir şekilde şut çeker.

Sahne 35: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın kale arkası.

Top Kaleci'nin sağından kaleye girer. Gökhan'ın kolundaki saat ötmeye başlar.

Gökhan- beyler altı, dört yeniliyoruz yarı oldu.

Sahne 36: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.

Oyuncuların kaleleri değiştiği görülür.

Sahne 37: gündüz, toprak saha, sahanın ortası.

Yusuf ve Ümit topun başındadır. Ümit dokunur Yusuf topu geri vurur.

Sahne 38: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Ümit- hadi beyler bu sefer yeneceğiz.

Gökhan- daha otuz dakika var güvenme o kadar kendine.

Ahmet topu Ümit'in önünden alır ve havadan Yusuf'un olduğu yere atar. Yusuf göğüsüyle indirdikten sonra arkasına Oyuncu2 gelir ve hafifçe ittirir Yusuf hafif sendeler fakat Yusuf bu ittirmeye aynı şekilde cevap verir Oyuncu2 aynen yere yıkılır.

Yusuf- hiç canın yok muş oğlum senin.

Yıkılan Oyuncu2'yi gören Yusuf hızla kaleye döner ve sert ve yerden bir şut çıkarır top Kaleci'nin üzerine gider fakat top hızlı olduğundan içeri girmesine engel olamaz.

Ümit- (uzatarak) o ağabey yumurtlattın kaleciyi.

Yusuf sadece gülümser.

Sahne 39: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Oyuncu3'e top havadan gelir. Topu hiç bekletmeden yüzü kaleye dönük olan Gökhan'a bırakır. Gökhan'ın önüne Ahmet hemen gelir fakat çalımını yemekten kurtulamaz. Biraz dikine gittikten sonra Burak'ı da çok rahat geçtikten sonra Kadir'in solundan topu kalenin tavanına asar topu.

Gökhan- bakın (uzatarak) gol böyle atılır.

Oyuncu3- hadi beyler yedi, beş.

Sahne 40: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Topu Kaleci diker havaya. Top Yusuf'la Gökhan'ın olduğu yere düşer. Gökhan topu kontrol etmek için topun üzerine basarken Yusuf ayağına vurur ve Gökhan yere düşer.

Gökhan- ağabey yavaş yahu.

Yusuf- tamam koç ağır kaçtı galiba.

Sahne 41: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Topun başında Gökhan vardır. Barajda sadece Burak durur.

Gökhan- geliyor Kadir.

Kadir- gelsin buyursun misafirim olsun.

Gökhan topun üzerine gelir çok teknik bir vuruş yapar.

Sahne 42: gündüz, toprak saha, Ümit'in kale arkası.

O top Kadir'in bakışları içinde sağından gol olur.

Gökhan- ne oldu, tutsaydın ya misafirini, bu mu misafir perverliğin?

Sahne 43: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Ahmet topu Oyuncu3'e kaptırır topu kapan Oyuncu3 hızlıca kaleye ilerler. Kadir'i de çalımlayan Oyuncu3 boş kaleye golü atar.

Ümit- oğlum azcık dikkat etsene ya.

Ahmet- sen hiç top kaptırmadın, değil mi hayatında?

Yusuf- tamam çocuklar, hadi oyuna bakın siz.

Sahne 44: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Gökhan topla kendi sahasından ağır adımlarla Ümit'in sahasına girer. Yusuf Gökhan'ın ağır ağır gittiğini görünce baskı yapar fakat Gökhan çabuk hisseder ve topu solundaki Oyuncu2'ye bırakır. Oyuncu2'de hiç bekletmeden sağ taraftan kalenin önüne koşan Oyuncu4'e havadan topu gönderir. Oyuncu4 topu kontrol ettikten sonra Burak önüne gelir. Burak'ı kısa bir sürede geçen Oyuncu4'ün önüne bu seferde Ahmet gelir. Ahmet'i geçmeye çalışmadan topu düzeltir ve vurur. Vuruş Kadir'in sağından gol olur.

Gökhan- Messi misin be oğlum.

Oyuncu4 Oyuncu2'yi gösterir.

Oyuncu4- pas çok iyidi be oğlum.

Sahne 45: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Top Ümit'in sahada Ahmet'in ayağındadır.

Ümit- hadi beyler bu gol olsun.

Oyuncu2- köpeklerin dilekleri kabul olsaydı gökten kemik yağardı.

Ümit Oyuncu2'ye ters ters bakar. Ahmet bu arada ilerlemeye başlar yavaş yavaş. Yusuf topu almak için ileriye hamle yapar. Ahmet solundaki Yusuf'a topu verir fakat Yusuf'un arkasındaki Oyuncu2'ye topu kaptırır. Oyuncu2 hızla kaleye dikine gitmeye başlar.

Sahne 46: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Oyuncu4'te hızla Ümit'in sahasına girer. Oyuncu2 sağdan topla ilerlerken önüne Ahmet gelir. Hiç çalım kaçmadan göbekten gelen Oyuncu4'e pas atar. Oyuncu4'te top gelmeden kısa bir süre önce kaleye bakar. Top ayağına geldiği zaman hiç bekletmeden şutunu atar.

Sahne 47: gündüz, toprak saha, Ümit'in kale arkası.

Top tam 90'dan girer.

Oyuncu2- Ümit, ALLAH duanı kabul etti bak, gol oldu.

Sahne 48: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Ümit topu sahanın orasında tutar. Azcık ilerler ve önüne Gökhan gelir.

Gökhan- dur bakalım nereye aslanım?

Ümit hiç bir şey demeden birden ani bir hızlanmayla Gökhan'ın sağından geçer. Biraz aynı hızla devam eder Yusuf'a bakar Oyuncu2 ona atacak sanarak Yusuf'a doğru hamle yapar. Fakat Ümit aynen devam eder. Kaleci'yle karşı karşıya kalan Ümit Kaleci'nin üzerinden aşırı olarak golü atar. Yusuf Gökhan'a bakarak

Yusuf- kimdi o demin benzettiğin topçu?

Gökhan- Messi ağabey.

Yusuf Oyuncu4'ü göstererek.

Yusuf- demek ki bizim Ümit, bundan daha Messi.

Gökhan saatine bakar.

Gökhan- on üç dakika var sekizer beyler.

Yusuf- daha da varmış ben bittim yahu.

Sahne 49: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Oyuncu3 sol taraftan şutu atar fakat Burak'a çarpan top sağ taraftan dışarı çıkar. Oyuncu4 topun başına giderken.

Gökhan- Ümit, bu maç sizi fazla yormayalım, on golde bitsin.

Ümit- hadi len, daha on dakika var.

Gökhan- oğlum ben sizi düşünüyorum, on dakikada yirmi gol atarız yoksa.

Ahmet- yavaş at be, atan yerlerin ağırmasın.

Gökhan- tamam hadi, on dakikada on tane olsun, daha yavaş olmaz, sizde bu kaleci varken.

Kadir- o kaleci var ya seni.

Yusuf- kullanın lan şu atışı hadi.

Gökhan- tamam mı Ümit, on golde biter maç.

Ümit- tamam ya kullan hadi.

Oyuncu3 dışarı keser topu oyuncu2 top yere inmeden topa vurur fakat top gene Burak'tan sahanın ortasına doğru döner.

Oyuncu3- ya of nereden çıkıyorsun sen?

Ümit topa yetişir topla beraber yarı sahayı geçer ve arkadan Burak'ın sesi duyulur.

Burak- size ne kardeşim benim çıktığım yerden.

Sahne 50: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın kale arkası.

Kaleci'yle karşı karşıya kalan Ümit onuda çalımlayarak golü atar. Ve sevine sevine Gökhan'ın yanına gider.

Ümit- onda bitiyordu değil mi?

Gökhan- evet ne oldu?

Ümit- (uzatarak) kaldı (uzatarak) bir.

Gökhan- görüp göreceğin bu kadar merak etme.

Sahne 51: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Kaleci topu Ümit'in sahanın sol tarafına doğru diker. Topu Oyuncu4 kontrol eder ve yüzünü kaleye döner.

Gökhan- sıpıt oğlum.

Oyuncu4 Gökhan'ın koşu yoluna top bırakır. Gökhan'ın arkasından Ümit gelir fakat baştan kaçırmıştır bir kere. Gökhan topu alır topu sağa çeker ve kaleye bakmadan şutunu çeker fakat top gene Burak'a çarparak sağ taraftan dışarı çıkar. Gökhan kendini yer bir pozisyonda.

Gökhan- of oğlum çok felaket oynuyorsun en az dört golümüzü yedin.

Sahne 52: gündüz, toprak saha, Ümit'in saha.

Topun başına Gökhan geçer. Gökhan içeri keser topu Oyuncu2 ile Yusuf kafa topuna çıkarlar ve oyuncu2 kendini yerde bulur.

Oyuncu2- oha ayı...

Oyuncu3- penaltı.

Yusuf- efendim koçum, duymadım?

Oyuncu2- ayı dedim ayı.

Yusuf- o hayvan türünü bana yakıştırmama sevindim, mademki bana onu yakıştırdın o tür gibi davranmam gerekli...

Der ve oyuncu2'nın üstüne yürümeye başlar o sırada Gökhan koştura koştura gelir olay yerine. Ve Yusufun beline sarılır sonrada önüne geçer kısa bir süre sonrada Ümit gelir ve oda tutar Yusufu.

Gökhan- aman ağabey gözünü seveyim, kötü söz sahibine ait rahat ol ağabey.

Oyuncu2- ben kötü bir şey söylemedim ki, iltifat ettim...

Gökhan kızgınlıkla birden Yusufu tutmayı bırakır.

Gökhan- lan bir sus amına koyayım herif derini yüzecek.

Yusuf- tamam, bırakında layık olayım o iltifata.

Ümit- ağabey tamam boş ver ya cahil çocuk

Gökhan Oyuncu2'nin yanına gider ve kulağına.

Gökhan- ya koçum bu adama diklenilmez adamın silahı var.

Oyuncu2- nerede gördün lan, onda silah varsa benim de doğuştan silahım var.

Gökhan- tamam sende de varda senin ki en fazla hamile bırakır, ama herif sik... Ay pardon sıkı mı acile bile yetiştiremeyebiliriz.

Oyuncu2- sen ciddisin yani?

Gökhan- gayet...

Yusuf- ne konuşuyorsunuz lan topluluk içinde kulaktan kulağa konuşmak olmaz.

Gökhan- ağabey tamam çocuk ağır konuşuyor ama yaptığın hareket penaltıydı.

Yusuf- ben penaltıya bir şey demedim ki.

Oyuncu3 topu penaltı noktasının üzerine koyar.

Oyuncu3- koydum topu hadi.

Ümit- Kadir çık Burak, kaleye geç koçum.

Burak- hayır geçemem.

Ümit- geçersin lan, geç şu kaleye hadi.

Gökhan- intihar ediyorsun Ümit.

Ümit- sen öyle san.

Burak kaleye yan ve sağ direğe yakın bir şekilde geçer Gökhan gerilir kaleye bir sefer bakar topun üzerine gelmeye başladığında Burak sola doğru ilerlemeye başlar Gökhan'da solu boşluk gördüğünden oraya atar top Burak'a çarparak Ümit'in önüne gelir hızlıca sahayı geçer.

Sahne 53: gündüz, toprak saha, Gökhan'ın saha.

Ümit tekrar Kaleci'yle karşı karşıya kalır ve gene üzerinden aşırarak golü atar. Kadir Ahmet Yusuf ve Burak sahanın ortasında toplanırlar.

Ümit- bu gol senin Burak.

Gökhan- tebrikler Burak, güzel kurtardın.

Burak- sağ ol ama penaltı kurtarılmaz, penaltı kaçırılır.

Ahmet- evet Ümit kazandık oh be bugünleride gördüm ya...

Kadir- alın size kaleci, alın size on gol.

Ümit- ben dediydim size, futbol rüyam çıkacaktır diye.

Bölüm 11: Sevdiğim Kız

Sahne 1: gece, ev, yatak odası.

Ahmet'le Kadir yataklarında uyumaktadır.

Sahne 2: gece, ev, oturma odası.

Ümit, Yusuf ve Burak koltuklarda oturmaktadır.

Burak- hadi Kadir yoruldu maç yaptı, Ahmet'e ne oldu?

Ümit- onu da içki çarpmıştır.

Yusuf- neyse yahu. (uzatarak) Ya Burak kafeteryada ki kız, seni amma kesti.

Burak- evet ağabey kesti ama...

Ümit- ama benim Emine'm var diyorsun değil mi?

Burak- (uzatarak) ya oda var tabii ki de...

Yusuf- (uzatarak) o manitanda var ha.

Burak- (uzatarak) yok ağabey ne manitası, sevdiğim kız.

Yusuf- çok mu seviyorsun, demek ondan kıza pas vermedin.

Burak- seviyorum tamam ama cevap vermezdim gene de.

Yusuf- neden len, gül gibi kızdı...

Ümit- adı da Gül'dü zaten.

Burak- kız güzeldi tamam ağabeyde kızın öyle baktığına bakma, kız benim farklı oluşuma baktı, hem ağabey gidip teklif etseydim kabul etmezdi ki.

Yusuf- nereden biliyorsun gül gibi çocuksun...

Ümit- gül olmadı be ağabey.

Yusuf- o zaman at gibi çocuksun.

Ümit- hah, bak bu ol... Ağabey bir dakika bu çocuğu ben taşıyorum.

Yusuf- o zaman sen at gibi çocuksun... Yok lan senden at olmaz...

Ümit- bence de at gibi kadınlara denir.

Yusuf- senden olsa olsa, eşek olur.

Ümit- tabii sağ... Ayıp olmuyor mu ağabey?

Yusuf- ne ayıbı, ben doğruları söylüyorum.

Burak- ağabey eşek tabiri olmadı be...

Ümit- olmadı tabii eşek miyim ben?

Burak- eşek Ümit için hafif kaçtı biliyor musun, at daha kuvvetlidir ya.

Yusuf- bu mu at gibi kuvvetli?

Burak- evet ağabey at gibi kar... Ay pardon at gibi çocuktur Ümit.

Ümit- dayak yemek istiyorsun Burak sen.

Burak- (uzatarak) yok sağ ol tokum, ama bir çayın varsa içerim.

Ümit- az yede kendine hizmetçi tut.

Burak- Ahmet olsa yapardı şimdi.

Yusuf- sizin evde bayan eksikliği hissedilmiyor galiba.

Ümit- yok be ağabey biz takılıyoruz o çocuğa hepimizden erkek aslına bakarsan.

Yusuf- helal olsun, anlamışınız çocuğun ne olduğunu, yürekli bir çocuk.

Burak- yüreğin cesaretin, kimde olduğu belli değil ağabey.

Ümit- bu kızanda da baya bir gö... Cesaret var.

Yusuf- tabii oğlum, o sert şutların üzerine gitmek göt ister, sen bile şut atıldı mı kışını dönüyorsun.

Burak- o kışını dönüyor, çünkü arkası büyük belki çarpar umuduyla.

Yusuf- bunun mu büyük?

Burak- kafasından büyük ağabey.

Ümit- ya bu gece ne oluyor size, ikiniz de beni taşıyorsunuz.

Yusuf- ayıp ediyorsun Ümit neler dedik ki?

Ümit- ne demediniz ki ilk önce eşek sonra at gibi karı şimdi de koca götlü.

Burak- peki hangisi yanlış?

Ümit- ulan hadi eşekliği kabul ettim, değil ama koca popoluluğu da kabul ettim, at gibi karı neyin nesi.

Burak- tamam işte, olsan at gibi karı olurdun demek istedik.

Yusuf- herkes seni görmeye başladı Ümit ne diyorsun?

Ümit ayağa kalkar.

Ümit- iyi geceler diyorum.

Burak- nereye tamam tamam gel yatma.

Ümit- bir insanın üzerine bu kadar gelinmez ki kardeşim.

Ümit aynı yere oturur.

Burak- sevdiğimizden yapıyoruz oğlum.

Ümit- böyle sevginin.

Biraz sessizlik olur.

Ümit- sahi ya biz ne konuşuyorduk?

Yusuf- Burak'ı gül gibi kızın kesmesinden bahsettiydik.

Burak- sonra sen salakça bir espri yaparak konuyu dağıttıydın.

Ümit- gene ben suçlu oldum yatıyorum ya ben.

Ümit tekrar ayağa kalkmaya yeltenir.

Yusuf- gel lan biz buradayken nereye yatıyorsun.

Burak- seni de mi içki çarptı?

Yusuf- tamam lan adam gibi başlayalım bakalım kaldığımız yerden sohbet.

Ümit- kaldığımız yer Burak'ın kıza teklif etmediği yerdi.

Yusuf- oğlum madem ki cesaretlisin, gitseydin ya.

Burak- ağabey o kız... Nasıl anlatayım sana, kısaca kızlar dengesizdir desem, anlar mısın beni?

Yusuf- nasıl yani, bütün bayanlar mı?

Burak- evet ağabey hepsi.

Yusuf- (uzatarak) yuh, hiç dengeli kıza rast gelmedin mi?

Burak- gelmedim...

Yusuf- Emine'de mi?

Burak- (uzatarak) ı şey... Ben yatıyorum ya.

Ümit- ne oldu cicim sıkıştın mı?

Burak- azcık.

Yusuf- evet Burak bey cevap bekliyorum?

Burak sessiz kalır.

Ümit- bana öyle geliyor ki ağabey daha çok bekleyeceksin, çok zor geldi herhalde?

Burak- yok zor değil fakat hiç bu türlü düşünmemiştim, evet her kız gibi onunda dengesizliği oldu...

Ümit- yani oda dengesiz.

Burak- e evet dengesiz, (uzatarak) ya böyle deyince tuhaf oldum.

Ümit- neden ki?

Burak- ne bileyim, Emine'ye dengesiz damgasını yakıştıramadım.

Yusuf- dengesiz değil mi yani?

Burak- ya her kız gibi dengesizliği olmuştur muhakkak...

Ümit- kıvrır bakalım.

Burak- yakıştıramadım lan işte.

Yusuf- ha şöyle dobra ol.

Yusuf- insan sevdiğine öyle kötü tabirleri yakıştıramıyor değil mi?

Burak- haklısın ağabey, gerçi her insan gibi mükemmel değil ama diğer bildiğimiz kızlardan farklı.

Yusuf- çok mu güzel?

Ümit- bu muhabbete hayran kalmışım, ağabey falan kızla çıkıyorum der biri, sende hemen güzel mi diye sorarsın...

Yusuf- evet, ne var neyine hayransın bu sorunun?

Ümit- iyide ağabey hiç bu sorunun ardından, (uzatarak) ya ağabey güzel değil ama idare ediyoruz, veya onun tarzında bir cevap aldın mı?

Yusuf- doğru lan kimse beğenmediği güzel bulmadığı kızla çıkmaz.

Burak- kaldı ki güzellik görecelidir.

Yusuf- buradan şu sonuç çıkıyor Emine dünya güzeli.

Burak- e tabii.

Yusuf- başka?

Burak- nasıl yani, her yeri güzel.

Yusuf- yok o manada değil, yani seni başka neresi cezp etti?

Ümit- oğlum, şu ilk görüşme ve öncesini anlatsana Yusuf ağabeye?

Yusuf- nerede tanıştın, internette mi?

Burak- yok be ağabey, ALLAH düşürmesin internete ve televizyonda eş aratmaya sanki sipariş veriyor yaş şu kadar boyu şu kadar kilosunu bu kadar...

Ümit- birde şu var, oraya gelenlerin hepsi bir mal varlıklarını sayıyorlar ki sormayın.

Yusuf- değil mi, madem paran vardı, seni nasıl kapmadılar bu zamana kadar.

Burak- oraya gidip eş arayanlar televizyona çıkma istekleri olan kişiler, mantıklı düşünsene, benim üç, dört tane evim olacak, daha o programa giderken yolda kaparlar.

Ümit- doğru, zengin koca arayan insan dolu.

Yusuf- haklısınız çocuklar ne diyeyim.

Burak- ya bu bir moda, nasıl ki bir zamanlar biri bizi gözetliyor vardı, onun gibi bir furya.

Yusuf- onlar çok rezaletti ama.

Burak- bunlar farklı mı be ağabey, rezillik sadece baldır bacak açmakla olmuyor.

Yusuf- orada haklısın.

Kısa bir süre sessizlik olur.

Ümit- sen onu bırak ta anlat bakalım.

Burak- sanki bilmiyorsun?

Ümit- ben biliyorum da Yusuf ağabey bilmiyor.

Burak- ulan o zaman sana ne, adam benim aşk hikâyemi dinlemeye mi geldi buraya.

Ümit- dinlesin ne var, sendeki hikâye bende olacak kitap yazmazsam şerefsizim.

Yusuf- sen zaten şerefsizsin.

Ümit- bak işte sen hesap et, ne aşk hikâyesi ki beni bile duygulandırıyor.

Yusuf- senin gibi duygusuzu?

Ümit- evet.

Yusuf- senin gibi ayıyı?

Ümit- e e evet.

Yusuf- Burak anlat bakayım, merak ettim bu şerefsizi bile...

Ümit- ağabey, ayıp olmuyor mu ya.

Yusuf- neyse tamam kibarlaştıralım bu ayıyı bile...

Burak- ayı kelimesi kibar mı oldu şimdi?

Yusuf- sen ne diyorsun iltifata bile girdi.

Ümit- yok artık. Hadi Burak başla artık anlatmaya.

Burak- başlayayım yoksa iltifatlardan uçmaya başlayacaksın değil mi?

Ümit- ya sorma, ne iltifatlar ne iltifatlar.

Yusuf belindeki silahı gösterir.

Yusuf- ne lan beğenemedin mi?

Ümit- ağabey sen söylersin de, ben beğenmem mi?

Yusuf- adam olacak senden.

Ümit- o alet kimi adam etmez ki?

Yusuf- evet Burak hadi başla, bunu adam ettim.

Burak- sıra bende mi yani?

Yusuf- yok oğlum, sende adam edilecek bir yer yok.

Ümit- sen öyle san ağabeycim.

Yusuf- görünen köy kılavuz istemez.

Ümit- işte hatanız burada, bu kızanın tipine bakarak saf kendi halinde biri sanıyorsunuz.

Yusuf- Ümit şimdi kendini haklı çıkarmak için kızana çamur atma. Hadi oğlum anlatacaksan anlat yarın sabah gideceğim.

Ümit- nereye ağabey?

Yusuf- İstanbul'a koç.

Ümit- (uzatarak) olmaz, salmam kal bir gün daha.

Yusuf- görüyor musun Burak, göt korkusu neler yaptırıyor adama?

Ümit- göt korkusu değil, bu başka bir şeyin korkusu.

Burak- biz buna şimdilik göt korkusu deyelim.

Ümit- o Kadir'i de döveceğim zaten sana bütün olayı anlatmış.

Ümit'in telefonu çalar eline alır.

Ümit- bu numara kim yahu.

Kısa bir süre bekler ve açar.

Ümit- Efendim? İyiyim de çıkaramadım? Ha sen misin Hatice (uzatarak) ya kusura bakma benim rehber mort olduydu ondan numaran çıkmadı. Nasılsın peki iyi misin? Ben ne olsun hep aynı. Özlemem mi seni özledim tabi ki. Yarın mı geliyorsun? Ne kadar sevindim bilemezsin çok iyi tamam saat iki gibi karşılarım seni. Tamam bende öptüm hoşça kal.

Burak- kim ulan o?

Ümit- geçen çıktığım kız.

Yusuf- bununla beraber kimi aldattın peki?

Ümit- yok, aldatmadığım nadir kızlardan biri bu kız.

Burak- hayırdır ne oldu öyle.

Ümit- yok bir şey hoşlandım sanki kızdan yapamadım.

Yusuf- sevdin yani?

Ümit- eh biraz.

Yusuf- vay be sende de kalp varmış.

Ümit- ne demek ağabey o, ayların kalbi yok mu yani.

Burak- sana yeni bir lakap buldum Ümit.

Ümit- neymiş?

Burak- çapkın ayı.

Yusuf- uydu lan. Bu arada benim canım kahve çekti yapsana Ümit.

Ümit- kahve yok ağabey.

Yusuf elini beline atar.

Yusuf- yok mu emin misin?

Ümit- bilmiyorum, emin olmayabilirim, ben en iyisi bakayım.

Ümit odadan çıkar.

Burak- şu sevgi neler yaptırıyor adama.

Yusuf- haklısın, Ümit'i bile adam etmiş baksana.

Burak- bakma ağabey Ümit'te iyidir, zamanın da sevdi oda kız ona yamuk yapınca...

Yusuf- oda her kızda onun intikamını alıyor şimdi. Aşk bu kızanı böyle yapmış seni nasıl yaptı?

Burak- aslında pek değiştirmede, hala ayıyım, hala duygusuzum.

Ümit odaya gelir.

Ümit- ağabey kahve yok evde.

Yusuf- git al derdim ama açık dükkân yoktur, İstanbul olsa yollardım ama.

Ümit yerine oturur.

Ümit- İstanbul'da giderdim bende.

Yusuf- sonra Burak?

Ümit- ne konuşuyordunuz?

Burak- aşk seni nasıl değiştirdi dedi de...

Ümit- sende her şeyi mi dedin değil mi?

Burak- neden her şeyim olsun oğlum, ben gene Emine'yi tanımadan önceki Burak.

Ümit- sen öyle san, bir anlat olayı Yusuf ağabey kara versin neler getirip götürdüğünü.

Burak- oğlum çok uzun hikâye lan.

Yusuf- zaman da kısıtlamamız yok koç, beğenirsem bir gün daha kalırım belki, nasıl olsa çağırmadılar daha.
Ümit- Burak hayatım senin elinde.
Burak- o zaman hemen kısa bir özet geçiyorum.
Ümit- senin dostluğun bu kadar zaten.
Yusuf- çocuk akıllı biliyor işini. Neyse oğlum başla sen istediğin gibi anlat.
Burak- tamam ağabey. Ben bu kızı üniversite de gördüm, ben internetten okuyorum üniversiteyi ama birinci senenin sonunda adı staj, ya da kurs denebilir, kurs gördük on beş gün üç hafta.
Yusuf- nasıl on beş gün üç hafta, on beş gün iki haftadır oğlum.
Burak- on beş iş günü desem.
Yusuf- bende şimdi oldu desem.
Burak- işte ben bu kızı orada gördüm.
Ümit- oğlum atlamasına, öncesi yok mu?
Burak- lan bir sus.
Ümit- nasıl susayım ben Yusuf ağabeyim için konuşuyorum, olayı tam anlaması için...
Yusuf- sağ ol Ümit ama sus istersen.
Ümit- peki ağabey.
Yusuf- dinliyorum Burak, kursta kızı gördün.
Burak- Emine'yi kursun ikinci haftası gördüm, ilk hafta aklım neredeydi bilmiyorum.
Yusuf- olur arada insanın gözü kapanıyor.
Burak- Emine'yi görmeden bir hafta öncede pazar günü...
Ümit- bunu diyorum işte.
Burak- kesme be oğlum anlatıyoruz işte.
Ümit- tamam, sustum.
Burak- neyse ağabey, ondan önce şunu da söyleyeyim, ben rüyalara inanırım, yani rüyaların yaradandan gelen mesajlar olarak görürüm.
Yusuf- ilginç.
Burak- rüyanın kendisi başlı başına ilginç değil midir zaten?
Yusuf- evet çok ilginçtir rüyalar.
Burak- ağabey yarın gecede rüyaları tartışırız, bu rüya konusu da saatlerce tartışılır.
Yusuf- haklısın, devam et o zaman.
Burak- nerede kaldıydık lan?
Ümit- kızı görmeden bir hafta önce.
Burak- evet kurs başlamadan bir gün önce, televizyonda film izlerken şimdi filmin adını hatırlamıyorum muhtemelen duygulu bir filmdi ve içimden, ALLAH'IM sevmeye sevilmeye değer, uğruna ölüne bilecek kız çıkar karşıma, diye bir şey geçirdim içimden.
Yusuf- dua ettin yani?
Burak- evet dua denile bilir.
Yusuf- kabul oldu yani o duan.
Burak- kabul olacak saate denk gelmiş, o duadan yaklaşık bir hafta sonra öğle arası Emine'yi gördüm.
Yusuf- oğlum ne kadar heyecansız anlatıyorsun, azcık duygu kat.
Ümit- ben anlatayım mı ağabey, bu kızanda duygu yoktur da.
Burak- evet ağabey benim duygularım sadece Emine'yle konuşurken çoğalır...
Ümit- çoğalır mı, gelir desek daha doğru olur, şuan hiç yokta o bakımdan söylüyorum.
Burak- her neyse işte ben pası sana atıyorum sen devam et.
Ümit- ağabey bu çocuğun böyle saf durduğuna bakma bu benden şerefsizdir.
Yusuf- öyle deme lan kızana hem konuya dön.
Ümit- bende konuyla alakalı bir yere getirecektim ama neyse, Burak ilk hafta görmüyor çünkü yanında oturan iki...
Burak- konuya gel.
Ümit- tamam tamam, bu kızı gördüğü anda bakışları değişiyor, vücudunda bir gevşeme bir rahatlık, nasıl desem bir yumuşaklık.

Burak- bana bak düzgün tabirler kullan anlatırken döveceğim bak.

Ümit- ne ya hissetmedin mi böyle şeyler?

Burak- hatırlamıyorum çok oldu.

Ümit- tamam o zaman, ağabey ilk andaki fizyolojik değişikliklerden sonra bu iç çekerek ne kadar güzel ne kadar tatlı kız diye mırıldanıyor, tam mırıldandığı sırada kızla göz göze geliyorlar kız bir tebessüm bırakıyor ve Burak'ın arkasından geçip gidiyor.

Burak- yaşamış gibi anlattın lan.

Yusuf- hakikatten ha sanki sen yaşadın.

Ümit- ağabey ben bunun her şeyini biliyorum.

Yusuf- iyi iyi hadi bilmeye devam et, anlat bakalım sonra.

Ümit- bu kızan var ya, bu masum tipli kızan, bir daha kıza bakamıyor o gün neden, çünkü Emine'yi gördüğü anda önünde iki kız var ve onlarla muhabbet ediyor.

Burak- ne yani, baksa mıydım kıza.

Ümit- neyse ağabey bunun içi gidiyor ama bir türlü bakamıyor kıza, akşam oluyor eve, daha doğrusu otele gidiyor, gece oluyor yatıyor ve...

Yusuf- rüyasında kıızı görüyor.

Ümit- aynen, ilk defa gördüğü, daha adını bile bilmediği kıızı, rüyasında görüyor.

Burak- ve tabii şaşırıyor bu kız bu kadar güzel miydi diyor, ve ertesi gün, dersi mersi bırakıp onu izliyor dakikalarca.

Ümit- baktıkça bakası geliyor, çeviremiyor kafayı, ve şu sonuca varıyor, bu kız bütün kızlardan...

Burak- ve her şeyden...

Ümit- güzel.

Yusuf- Yılmaz ERDOĞAN'IN şiiri aklıma geldi, evrende sana benzeyecek kadar güzel bir şey yok.

Ümit- şirin ufak bir bölümü o, ayrıca evren değil heybemde diyor.

Yusuf- her ne şeysel işte, sonra Burak.

Burak- sonrası ağabey ben bu kıızı iki hafta her akşam rüyamda gördüm.

Yusuf- vay be ne kızmış merak ettim, nereli bu kız gidip bulacağım anasını satayım.

Burak- beni de al be ağabey giderken çok çok uzun zaman oldu görmüyorum yüzünü.

Yusuf- tamam alırım da nereli?

Burak- Yalova.

Yusuf- oh, İstanbul'a da yakın gideriz koçum. Devam edin bakalım sadece rüyada görmedin herhalde konuşmuşsundur inşallah.

Burak- yok ağabey ilk önce iki üç gün gözlemledim...

Yusuf- nasıl yani?

Burak- yani, nasıl giyiniyor nasıl yürüyor, kimlerle konuşuyor, falan filan.

Yusuf- evet gözlem raporunu alalım.

Burak- kıyafetleri çok güzel yakıştırdı kendine her şeyi, fakat hiç üf yavrum dedirtecek kıyafetler giymezdi.

Ümit- ne uzattın bu kadar bu lafı, kapalı ama harika giyinirdi desen olmaz mıydı?

Burak- ben seni düşündüğüm için uzattıydım, neyse konuştuğu üç erkek ve dört kız vardı, erkeklerin ikisini zaten tanıyordum, kalan erkekle de tanışmak zor olmadı.

Yusuf- erkek arkadaşı var mıymış peki?

Burak- ağabey o zaman araştırmadım, okuldan kimseyle ilişkisi yoktu fakat Yalova'da o zamanlar var mıydı yok muydu bilmiyorum, gerçi dört, beş ay sonra araştırdığım da çıktığı çıktı ama...

Yusuf- tüh be üzüldüm.

Ümit- ağabey dur daha yeni başladı anlatmaya.

Yusuf- daha kötöleri de var yani?

Burak- neyse ağabey ben ayaküstü iki sohbetten sonra kızın e-postasını aldım.

Ümit- hızlı da kerata iki sohbette msn alabiliyor.

Yusuf- evet öyleymiş, şaşırarak dinliyorum.

Ümit- şu msn almanın detayına insene bir?

Burak- ya ne gerek var.

Ümit- Yusuf ağabey iyice anlasın senin ne mal olduğunu, onun için diyorum.

Burak- ne lan, ben cinlik yaptım ama sevdiğim hoşlandığım kız için yaptım.

Yusuf- senin gibi her kıza yapmadım diyor yani.

Ümit- gene ben suçlu oldum.

Burak- neyse ağabey ben konuştuğu erkek arkadaşlara sordum e-postasını veremediler, kendinden iste ama veremeyebilir dediler.

Yusuf- iyi, sert kız demek ki.

Burak- evet serttir, neyse benim öyle bir şey yapmam lazım ki red edememeliydi, düşündüm ve buldum, normal bir kâğıt parçası alırsın ve çeşitli arkadaşlardan msn adreslerini istersin tam o sırada Emine'de oradan geçerken kâğıdı uzatırsın ve istersin...

Yusuf- o kadar kişi yazmış olunca hayır diyemeyecekti, çok iyi fikir.

Ümit- gerçi Burak normalde isteseydi verirdi, çünkü kızın aklına gelmez Burak'ın kendisinden hoşlanıp ta asılacağını.

Burak- bu benimde aklıma geldi ama ya hayır derseydi onu göze alamazdım.

Yusuf- iyi yapmışsın oğlum, sonra?

Burak- sonrası kurs bitti ilk bir ay konuşamadık ben yazlıktaydım geldik yazlıktan konuşmaya başladık, azar azar hoşlandığımı belli etmeye başladım, tepkisi kötü değildi üç, dört ay öyle boş boş gitti, sonra teklif edeyim dedim çünkü onu tanıdıkça sadece güzel bir kız olmadığını. Ya ağabey hani derler ya insanın içi neyse dışı da odur diye.

Yusuf- evet doğrudur o söz.

Burak- işte bu kızın sadece güzel bir kız olmadığını anladıkça, benim duygularım arttı ve artık konuşmalarda geçen arkadaşım kelimesi canımı yakmaya başlamıştı.

Yusuf- senin hoşlandığımı anladıktan sonra mı arkadaşım diyordu yoksa.

Burak- yok yahu bizim koç ağa gibi oda arkadaşım mı kullanırdı.

Yusuf- iyi tamam devam et.

Burak- ama gene e-posta almada olduğu gibi öyle bir teklif etmeliydim ki...

Yusuf- red edemesin.

Burak- evet aynen öyle, red edemeyeceği şekilde teklif etmeliydim.

Yusuf- eminim gene red edememiştir.

Burak- belki edebilseydim olabilirdi, ama yapamadım ağabey.

Yusuf- kabul etmedi demek ki.

Burak- teklif etmedim ağabey.

Yusuf- neden lan?

Burak- anlatacağım ağabey, bekle azcık.

Yusuf- tamam bekliyorum, özür.

Burak- özüre gerek yok ağabey. Düşündüm ki yüz yüze konuşarak teklif etmek en iyisi olacaktır.

Yusuf- evet iyi düşünmüşsün, ama yüzüne teklif etmek çok zordur, hele ki sevdiğin ise bu kişi.

Burak- evet ama yapmalıydım ağabey, zaman geçtikçe buluşma günü geldikçe, kaybetme korkusu sardı beni, aklıma mektup yazıp açılmak geldi. Çünkü zamanla tekliften vaz geçtim.

Yusuf- neden oğlum, çıkmak istemiyor muydun kızla?

Burak- neden istemeyeyim ağabey ama teklif edipte kabul edilmezse arkadaşlığımız bile bite bilirdi, ama sadece hoşlandığımı, sevdiğimi, ona herkeslerden çok değer verdiğimi anlattıysam, arkadaşlık bitmeyebilirdi.

Yusuf- çok mantıklı. Ulan sen görüdüğün gibi değilmişsin.

Ümit- ne sandın ya iki saattir ben neyi söylemeye çalışıyorum.

Yusuf- anlat bakalım, daha neler duyacağız.

Burak- ben mektup yazmaya başladım, mektubu bitirmem dört ay sürdü.

Yusuf- destan mı yazdın oğlum?

Ümit- tabii iki sayfalık destan.

Burak- hayır üç sayfa.

Ümit- tamam ama, sondaki şiiri sen yazmadın ki.

Burak- olsun, toplamı üç sayfa ama.

Ümit- tamam tamam, senin değdin olsun.

Yusuf- bir ayda bir küsur sayfa mı yazdın yani?

Burak- evet ortalamaya vurunca öyle geliyor.

Yusuf- sonra devam et.

Burak- sonra, o zamanlarda e-posta atma kotası çok ufaktı bir megabyte gibi, e üç sayfa yazı, şekilli bir de, sayfa resim mi falanı filanı, kotayı geçiyordu sıkışmış haliyle bile.

Düşünürken aklıma geldi, bir ay sonra finallerde buluşabilecektik orada veririm diye düşündüm...

Ümit- büyük bir umutla o günü beklemeye başladı.

Burak- buluşmaya az kalmıştı ki, benim karar gene değişti. İlk önce yüzüne sevgimi haykırabilirsem haykıracaktım, yüzüne konuşmaya imkân bulamazsam ya da cesaretim olmazsa, mektubu verecektim. Buluşma günü yaklaştıkça, uykusuz geceler artmaya başlar.

Yusuf- haliyle.

Burak- ben aylar öncesinden Emine'nin telefonunu almıştım bir arkadaştan tabii Emine'nin haberi yok. Finallere bir hafta kala telefon doğruluğunu özel numaradan kontrol ettim, kontrol ettim ki eğer finallerde görüşemezsek telefonda arayıp çağıracaktım kampüste bir yere.

Yusuf- çok sağlamcısın Burak.

Burak- ağabey benim pek şansım yoktur hiç bir zaman, olabildiğince hayatımı kontrol etmeye çalışırım.

Yusuf- bu akıl bende de olsa bende böyle yapardım da, benim senin kadar aklım yok, helal olsun ne diyeyim.

Burak- ben yıllardır düşünüyorum ağabey, sadece düşünüyorum, beyine neyin yatırımını yaptırırsan o yönde verim alırsın ağabey, bende icraat yok ki.

Gülüşürler.

Yusuf- oda var, oda var.

Burak- neyse ağabey, bizim finaller cumartesi ve pazar günleridir. Cumartesi günü saat on gibi ayaküstü görüştük saat bir buçuk gibide bir yerde oturduk...

Yusuf- hele be ben bile rahatladım.

Ümit- hemen heyecan yapma ağabey atladığı, bir şey var yalnız değiller.

Yusuf- ulan inek herif ne athyorsun ne heyecan yaptırıyorsun bana.

Burak- (uzatarak) e ağabey, heyecansız olur mu bu işler?

Yusuf- tamam tamam hadi anlat.

Burak- Ümit'in de dediği gibi yalnız değildik, okul çok kalabalıktı oturmaya yer bulduysan çok şanslıydın Emine'ler de bulmuşlardı, başka yere davet edemedim o yüzden, mektubu vereyim desem, kafam o kadar çalışmadı mektubun zarfını çiçekli böcekli almışım herkes içinde veremezdim. Yani ilk gün boşa gitti.

Yusuf- hadi oğlum uykum geldi pazar gününe atla hemen.

Burak- o sırada bir boşlukta kız arkadaşlarından birine durumu çitlattım işte ben böyle böyle bir şey konuşacağım beni yalnız bırakmaya çalışın falan filan.

Ümit- birinci hatan o olmuş bence.

Burak- haklısın ama oldu bir kere, neyse o akşam mektup zarfını beyaza çevirdim, ve sabahı beklemeye başladım...

Yusuf- aman oğlum, uykum geldi rica edeceğim sabahı bekleme, başla anlatmaya.

Burak- yok ben o günün sabahını bekledim diyorum şimdi anlatacağım tabii. Sabah saat bir gibi buldum, fakat aynı doluluk gene sürdüğü için gene bir boş masaya çağırmaktan vaz geçtim. Bir buçukta sınavlarımız vardı. Bulduğumuz yerden çıkmak için hazırlandığı sıra bende kapının oraya gittim direkt mektubu verecektim, ama arkadaşı bir şeyler çitlatmış olacak ki çağırdım gelmedi sınavdan sonra dedi biraz üsteledim baktım olmayacak bıraktım.

Yusuf- kötü olmuş lan.

Burak- eh dokuz ay sadece bir iki günün hayalini kurup olmayınca.

Ümit- o arkadaşı ne demiştir ki be Burak?

Burak- fazla bir şey demesine gerek yok aslında, Emine her şeyin farkındaydı yani ondan hoşlandığımı biliyordu. Sadece Burak seninle konuşmak istiyormuş dese, yeterli.
Yusuf- açılmadın yani kıza? Oğlum sonra o arkadaşla konuşmadın mı ne demiş öğrenmedin mi?

Burak- öğrensem ne olacaktı, daha sonra bizzat Emine'ye o kız adıyla...

Yusuf- nasıl yani o kız?

Ümit- ağabey olayı şöyle özetleyeyim. Burak, okulda çok kötü oldum falan filan deyince, Emine baştan merak ediyor ve soruyor ne oldu diye bu kızanda sevdiğimle konuşamadım falan filan deyince ortaya o kız isimin de sanal bir kız çıkıyor ortaya. Emine'de biliyor o kızın kendisinin olduğunu.

Yusuf- (uzatarak) e.

Burak- o kızla konuşsaydın red etseydi daha kötü değimliydi dedi, ben teklif etmeyecektim ki red etsin içimdeki sevgiyi haykıracaktım yüzüne, maksat yüzüne söylemekti, e-posta aracılığı ile söyledim ama amaç ne kadar sevdiğimi anlatmaktı dedim.

Yusuf- çok iyi demişin cevap ne oldu peki?

Burak- senin adına çok üzuldüm kötü olmuş dedi.

Yusuf- demek ki arkadaş teklif edecek sana demiş.

Burak- bana da öyle geliyor ama tam bilmiyorum, beklide o bir şey demedi Emine kendi tahmin etti.

Yusuf- haklısın beklide kendi düşündü. Çocuklar be çok hararetle gidiyor biliyorum ama şu olayı yarın anlat uykum geldi.

Burak- tamam ağabey yatalım o zaman.

Ümit- ben sizin yataklarınızı hazırlayayım.

Ümit çıkar odadan.

Sahne 3: gece, ev, misafir odası.

Yusuf'la Burak yataklarında uyumaktadır. Burak'ın yüzünde bir tebessüm belirir ve ekran kararır.

Sahne 4: gündüz, ev, misafir odası.

Burak uyurken Kadir odaya girer.

Kadir- kalk Burak sabah oldu.

Burak- bana ne (uzatarak) ya, sabahtan akşama kadar yatacağım kaldırma beni.

Kadir- nasıl kaldırma oğlum, dışarı çıkmak zorundayız.

Burak- şu sabah kalkmak yok mu, öldürüyor beni.

Kadir- sana bir şey olmaz, hadi gel.

Burak- tamam hadi kaldır. Ya bu arada neden kalkmak zorundayız?

Sahne 5: gündüz, bina, 4. Kat asansör önü.

Burak akülü tekerlekli sandalyesinde.

Kadir- Ümit'in infazı yapılacak, Yusuf ağabey dışarı çıkartıyor.

Burak- Ümit'le vedalaşsaydım oğlum.

Kadir- neden vedalaşacaksın oğlum ölmeyecek ya.

Burak- olsun infazdan sonra eskisi gibi konuşamayız artık.

Ahmet'te gelir o sırada.

Burak- travesti sapığı damgası mı yiyeceğim bu yaştan sonra.

Ahmet- haklısın lan bizim halimiz ne olacak peki.

Kadir- ne olaksa olacak, bir şey bulacağız ama karnım aç düşünemiyorum.

Ahmet- nereye gidelim peki?

Kadir- pizza yer misin Burak?

Burak- yemem mi?

Kadir- ulan Burak öyle bir söyledin ki, sadece pizzayı değil seni bile yerim der gibi.

Burak- yok açım ama ben goril değilim seni yiyemem yani merak etme.

Kadir'in telefonu çalar ve hızla açar.

Kadir- buyur aşkı. Ben iyiyim de senin sesin kötü geliyor ne oldu? İşten mi çıkarıldın. Neden yahu? Sen gelme neredesin şuan? Tamam ben geliyorum bekle beni.

Kadir hızla telefonu cebine koyar ve telaşlı bir sesle.

Kadir- yürüyün gidiyoruz.

Asansörün kapısı açılır ve ilk önce Ahmet sonra Burak sonrada Kadir girer asansörün kapısı kapanır ve aşağıya inmeye başlar.

Sahne 5: gündüz, Malkara sokakları

Kadir Burak'ın solunda Ahmet'te arabayı kullandığı için sağdadır. Bir süre ilerlerken Kadir hep birini dövermiş gibi hareketler yapar. Sonra Hale'yi yolun kenarında ağlar ve beklerken bulurlar. Hale'yi teselli ederler ve hep beraber ilerlemeye başlar. Ve bir kafeteryanın önünde dururlar. Hale'yle Burak içeri girerler Kadir'le Ahmet devam ederler.

Sahne 6: gündüz, kafeterya, Hale'nin masa.

Masaya otururlar. Kısa bir bakınmadan sonra Burak.

Burak- a Emine değil mi o ne işi var ya burada?

Hale- bilmem tanımıyorum.

Burak- karnın açtır pizza yersin.

Hale- yerim.

Burak- Ağabey bakar mısın buraya bir pizza yollasana.

Sahne 7: gündüz, kafeterya, Emine'nin masası.

Burak Emine'nin masasına gider.

Emine- a Burak.

Burak- gelebilir miyim?

Emine- tabii ki nasılsın Burak?

Burak masaya iyice yaklaşır.

Burak- iyiyim Emine sen?

Emine- bende iyiyim sağ ol, aynı her şey, arkadaşı bekliyorum.

Burak- evet ya hayırdır neden buraya geldin?

Emine- burada okuyan bir arkadaş var ona geldim.

Burak- ne zaman gideceksin peki?

Emine- arkadaş gelsin biraz durup giderim.

Burak- o kadar yolu bu kadar durmak için gelmedin herhalde?

Emine- ben bir haftadır buradayım Burak.

Burak- yapma be Emine, ne yersin karnın açtır?

Emine- arkadaş bekleyeceğim, çok sağ ol.

Burak- o zaman ısmarlamak için arkadaş bekleyeceğiz desene.

Emine- ya gerek yok.

Burak- olur mu, (uzatarak) ta Yalovalardan buraya gelmişsin, asıl ısmarlamadan olmaz, hem sana ısmarlamayacağım kime ısmarlayacağım Emine?

Emine- kız arkadaşına ısmarlarsın, güzel kızmış.

Burak- güzeldir, ama sandığım kişi değil.

Emine- neden?

Burak- ne demek neden, sevgilim değil işte.

Emine- en azından istiyorsundur, yoksa neden buraya getiresin ki?

Burak- hayır istemiyorum, ben senden başk... Kimseyle çıkmak istemiyorum bir kişi hariç.

Emine- hala o kız mı?

Burak- evet hala o, ne bekliyordun zamanla unutmamı mı?

Emine- ne bileyim yani, çok uzun zaman olmuştu...

Burak- uzun zaman oldu, üzerinden çok zaman geçti, gözden irak gönülden irak yani, ama unuttuğun bir şey var Emine ben sadece güzelliğini sevmedim yani görerek sevmedim.

Emine yıllardır o kızın... Aman (uzatarak) ya neyi, kimden, saklıyorum sen biliyorsun, bende

senin bildiğini biliyorum. Benim canımdan çok sevdiğim, dünyanın en güzeli güzel olduğu kadarda iyi kalpli kıızı sensin.

Emine- sonunda söyledin.

Burak- evet sonunda söyledim. Kesmede şu içimdeki Emine'yi anlatayım sana.

Emine- ama...

Burak- Emine emin ol senden beni dinlemekten başka şey istemeyeceğim.

Emine- peki dinliyorum.

Burak- sana ne kadar teşekkür etsem azdır.

Emine- ne yaptım ki?

Burak- bana aşkın acısını tatlısını yaşatan kıza teşekkür etmez miyim? Yanımda olduğunu hayal etmek bile hayat boyu çektiğim acıları unutmama ya da acılarımın dinmesine yetiyordu. Bilmiyorum hiç bir an aklına geldim mi, hiç, bir gece de olsa rüyana girdim mi, ama inan bana en mutlu halimde de, en acılı halimde de hep yanımdaydın, ve ilk gördüğüm günlerde olduğu kadar sık olmasa da hala rüyalarımı bir melek edasıyla girip şenlendiriyorsun.

Emine- çok teşekkür ederim.

Burak- baştan söylemeliydim ama ben öyle edebiyatı çok iyi olan biri değilim, yani sana söyleyeceğim şeyler duygularımı anlatmak için kullanacağım kelimeler, çok eskimiş, çok klişe kelimeler olabilir, ama emin ol ki kalbimin en derinliklerinden kopan kelimeler oluyor.

Emine- biliyorum Burak, biliyorum.

Burak- zaten bu konuşmayı seni etkilemek, ya da argo olacak ama tavlama için yapmıyorum, çünkü biliyorum ki senin kalbine girmek bir konuşmayla, ya da bir sözle olacak iş değil. Ben sadece bu konuşmayı seni ne kadar çok sevdiğimi bil diye yapıyorum.

Emine- biliyorum.

Burak- tabii ki senin kalbine girmek, en azından bir gece rüyana girmek isterdim. Sevgi soyut şeydir, göstermek imkânsızdır, ama ancak olaylarla kıyaslanarak anlatılmaya hissettirmeye çalışılır. Sana olan sevgimi nasıl anlatsam nasıl, örnek versem bilemiyorum...

Emine- tabii ki sevgiyi anlatmakta çoğu zaman kelimeler yetersiz kalmıştır.

Burak- hayat aşkı yaşadığın kadarmış derler, isterdim hayatı karşılıklı, hayatı, daha uzun yaşamak. İstedim de, rüyalarımın girdiğinden beri tek isteğim ve düşüncem senin kalbine girmek. Doğuştan özürlüyüm ve tahmin edeceğin gibi hayatta en çok istediğim şey yürümek...

Emine- tabii ki.

Burak- ti seni görene kadar, ben ne zaman seni sevmeye başladım, benim önce isteklerim sonra dualarım değişti. Kısacası Emine seni yürümekten daha çok seviyorum ve istiyorum. Hiç yürümedim ama bu sevilme ihtimalinden daha can yakıcı bir şey değil. Her gece adınla biten duadan sonra uyumak, her müzikte her filmde senden bir şeyler bulmak, ve bunların hepsinin tek taraflı olduğunu bilmek... Çok can yakıcı.

Uzun süre sessizlik olur.

Burak- neyse Emine ben akşama kadar konuşurum içimdeki Emine gene bitmez. Şu hayatta senden tek isteğim var Emine.

Emine- nedir Burak?

Burak- hayat zor, ve her geçen zaman bizden bir şeyler alıyor, değiştiriyor. Fakat ne olursa olsun o tatlı kalbini değiştirme, değişmesin olur mu? Bir de çok olmazsa beni unutma olur mu, nerede bir özürlü çocuk ya da okul hatıraları gelse aklına beni çok seven bir çocuk vardı de olur mu?

Sahne 8: gündüz, ev, misafir odası.

Kadir elinden tabağı düşürür.

Ahmet- yavaş ulan, Burak uyanacak.

Kadir- ne yapayım lan, elimden kaydı.

Burak- (uzatarak) hay senin eline Kadir, rüyamın içine ettin.

Bölüm 12: Hem Deli Hem Sarhoş

Sahne 1: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit'le Yusuf koltuklarda otururlar.

Yusuf- Burak baya bir âşık.

Ümit- öyledir ağabey, herkesin bir gönül yarası yok mudur ki.

Yusuf- benim yok.

Ümit- sen başka bir şeysin ağabey.

Yusuf- iltifat mıydı bilmiyorum ama silahımı yatağın üzerinde bırakmışım bir şey yapamayacağım.

Ümit- isabet olmuş ağabey.

Ümit'in telefonu çalar ekrana kısa süre bakar ve açar.

Ümit- *buyur Hatice. Tamam alırım seni otagardan. Bekliyorum hoşça kal.*

Ümit telefonu tekrar yanına koyar.

Yusuf- kim bu kız?

Ümit- akşam ki kız ağabey, gelecekti ya.

Yusuf- hani âşık olduğun kız?

Ümit- aşk palavra be ağabey.

Yusuf- bunu sen mi söylüyorsun?

Ümit- evet ağabey ben söylüyorum, ne var gene söyleyeyim, aşk palavra.

Yusuf- senin bunu söylemen çok ilginç, kızları aşkla kandırmıyor musun yani?

Ümit- (uzatarak) ha bak o konuda yunan filozoflarının yolundan gidiyorum ağabey, aşk yunan filozoflarının sevişmeyi bedavaya getirmek için uydurduğu kelimedir ağabey.

Yusuf- anladım koçum.

Ümit- ağabey sana basit bir sorum olacak, âşık olupta mutlu olarak ölen kaç kişi var ya da kaç kişi tanıyorsun?

Yusuf- yok mu yani?

Ümit- yok değil var, vardır yani, ama seksen beş milyonda bir milyon çıkar mı, bir milyon çok ama neyse.

Yusuf- çıkmayabilir haklısın.

Ümit- en yakınımızda olan olay Burak, seviyorum diyen çoğu kişiden daha çok seviyor, ama sonu anca sevdiğini rüyalarda görebiliyor.

Yusuf- hakikatten (uzatarak) ya inşallah mutlu olur.

Ümit- inşallah ağabey inşallah.

Yusuf- akşam Burak senin neden bu kadar çapkın olduğunu anlattı.

Ümit- neymiş beni ast solist yaptırın sebep?

Yusuf- çok eskiden sevdiğin bir kız varmış...

Ümit- ne ara söyledi ulan.

Yusuf- Burak bu sana, söyler.

Ümit- ulan şerefsiz kızan.

Yusuf- sende şerefsizin arkadaşısın.

Ümit- ben inkâr etmiyorum ki.

Yusuf- oda var.

Ümit- şaka bir yana, ne şerefsizler var be ağabey.

Yusuf- olmaz mı oğlum biz görüyoruz işte, hatta sende gördün bir tanesini, bizim apo.

Ümit- evet, çok inandırıcıydı ama sen gelmesen hocalığına inanırdık.

Yusuf- bak gör böyle hocalarda var, neler dönüyor oralarda.

Ümit- para için hoca kılığına girmiş şerefsiz.

Yusuf- ayyaşım tekiydi o, bize çalışırdı çoğu zaman, sonra birden kapattı gitti, aradım cepten açmadı başka numaralardan aradım onları da açmadı sonra buradan çıktı i... İnek herif.

Ümit- işi biliyormuş galiba.

Yusuf- akıllıdır kerata, akıllı olmasa bizle çalışır mıydı?

Ümit- doğru söylersin ağabey.

Yusuf- tabii ki yalan söyler miyim hiç.

Kısa bir sessizlik olur.

Yusuf- ulan neler yaşadım bu üç dört günde hayatımdaki ikinci ve en güzel maçı oynadım.

Ümit- ağabey sen burada kal daha neler yaşarsın.

Kapının çaldığı duyulur.

Ümit- baktım ben.

Yusuf- iyi bari bir de ben mi bakacaktım.

Ümit odadan çıkar.

Sahne 2: gündüz, ev, salon.

Kapı açılır.

Ümit- ne oldu, neden geldin?

Ahmet- Burak'ın telefonu kalmış onu almaya geldim, gideceğim.

Ahmet içeri girer. Ahmet misafir odasına girer ve sadece sesi duyulur.

Ümit- bir çaldır da bulalım.

Ahmet- yatağın üstünde kalmış. İşte de burada zaten.

Ahmet oturma odasından çıkar.

Ümit- Burak'ı özledim, öp benim için bir daha.

Ahmet- nereden çıktı şimdi bu sevgi, buradayken kendin öpseydin.

Ümit- giderken öptük herhalde bir kere daha öpsem ne olurdu?

Ahmet- bir kere öpmeyle ne olacağını sen daha iyi bilirsin.

Ümit- dalga geçme lan defol.

Ahmet dış kapıdan çıkmaya çalışırken.

Ahmet- bak bir daha gelmem.

Ümit- yahu defol.

Ahmet- bak gidiyorum.

Ümit- ya defol ulan.

Der ve kapıyı eliyle ittirerek suratına kapar ve oturma odasına doğru söylenerek ve hafif tebessümle gider.

Ümit- şerefsiz (uzatarak) ya, bir kere öpmeyle ne olacağını ben bilirmişim, sen hiç öpmediğin için bilmiyorsun değil mi?

Kapının dışından ses gelir.

Ahmet- (uzatarak) yo senden çok öpmüşümdür.

Ümit- ALLAH ALLAH kimi?

Ahmet- (uzatarak) seni.

Ümit hızla kapıyı açar.

Ümit- lan defol diyorum kaç kere, git kardeşim şimdi alacam ayağımın altına.

Ahmet- alsana alsana, alamaz ki alamaz ki.

Ümit- kaşınıyorsun sen.

Ahmet- evet, nereden bildin.

Ümit- çok zor olmadı kaşınıtını anlamak.

Ahmet- kaşınacak mısın peki?

Ümit- kaşınacağım lan ama kaçmayacaksın.

Ahmet- söz mü lan?

Ümit- çok istiyorsan söz ulan.

Ahmet bel altını göstererek.

Ahmet- şura mı kaşı o zaman.

Der ve asansöre bindiği gibi gider.

Ümit kapıyı kapatır ve oturma odasına yollanır.

Ümit- sen eve geleceksin elbet.

Sahne 3: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit gelir ve aynı yere oturur.

Yusuf- ne oldu lan.

Ümit- yok bir şey be ağabey şakalaşıyoruz.

Yusuf- sizin şakalaşmanız buysa kavganızı düşünemiyorum.

Ümit- biz kavga etmeyiz ki, neden kavga edelim ki, herkes kendisinin ve karşısındakinin ne olduğunu biliyor. Bizim yaptığımız hareketlerde, söylediğimiz sözlerde hiç bir art niyet yoktur ki, sadece biraz gülmek için yaptığımız kullandığımız kelimelerdir.

Yusuf- siz iyi dostsunuz o zaman.

Ümit- evet ağabey.

Kısa bir sessizlik olur.

Yusuf- ya bir şey soracağım?

Ümit- buyur ağabey.

Yusuf- bu ev öğrenci evi için çok lüks değil mi, bu evin kirasını nasıl karşılıyorsunuz?

Ümit- ev bizim ağabey, ailem köyde yaşıyor, bu ev alınmıştı ama kira için boşta dururken benim okul işi oldu ben geldim şimdilik buraya.

Yusuf- güzelmiş ev güle güle oturun.

Ümit- sağ ol ağabey.

Yusuf- peki bir soru daha, Tekirdağ mı güzel burası mı güzel?

Ümit- ağabey büyük şehrin havası başka oluyor, her zaman bir şehirde istediğin her şeyi bulabilmen gerekli...

Yusuf- İstanbul gibi yani.

Ümit- İstanbul çok karışık ağabey, çok zor bir şehir İstanbul, ama Tekirdağ öyle değil, Tekirdağ'ın İstanbul'dan bir farkı var, şehrin ortasından dünyayı ikiye bölen bir deniz geçmiyor.

Yusuf- oğlum dünyanın ortası yoktur ki.

Ümit- vardır, ve bana göre İstanbul'dur, aksini söyleyen varsa ispatlasın.

Yusuf- (uzatarak) oğlum sen sıyırdın mı?

Ümit- işin şakası o be ağabey, ama şu İstanbul gibi dünyada bir şehir daha var mıdır ki?

Yusuf- değil mi ne yok ki?

Ümit- diğer dünya şehirleri gibi ortasından yada herhangi bir yerinden çay, ırmak, nehir, değil, kıtayı ve bana göre dünyayı ikiye ayıran deniz geçiyor içinden, deniz.

Yusuf- doğru lan hangi büyük şehirde var bu özellik.

Ümit- Napolyon ne demiş, İstanbul'a hâkim olan dünyaya hâkim olur.

Yusuf- değil mi, akıllı adamın hali başka oluyor. (uzatarak) Peki, şimdi neden dünyaya hâkim değiliz?

Ümit- yönetim problemi var, Osmanlı pekâlâ dünyaya hâkimdi.

Yusuf- haklı olabilirsin ama Osmanlı yıkılırken de, İstanbul Osmanlıdaydı.

Ümit- acaba? İyi düşün ağabey, saray vardı, Vahdettin padişahı, ama ne kadar özgürdü, ne kadar rahat karar verebiliyordu.

Yusuf- İngilizler vardı değil mi, haklısın.

Ümit- diyeceksin ki şimdi farklı mı, orası tartışılır, ama en kötü ihtimalle dünyanın en güzel şehrinde Türkler oturuyor.

Yusuf- sade İstanbul mu en güzel yer, Türkiye'min her yeri güzel değil mi?

Ümit- dört mevsimin aynı günde yaşanabileceği çok nadir ülkelerden biriyiz, Almanca bir amca vardı ona sormuşlar Almanya'dan Türkiye nasıl gözüküyor diye, cevabı çok büyük çok sağlam gözüküyor demiş.

Yusuf- yani, buradan şu sonuç çıkıyor, biz büyüklüğümüzün farkında değiliz.

Ümit- evet ağabey, ama bu körlüğün tek sebebi yabancı hayranlığı yüzünden oluyor.

Yusuf- çok hayranlığımız var dışarı karşı ve gittikçede artıyor, Türk olmaktan sonuna kadar gurur duyan tarihiyle barışık ve tarihin tekerrürden ibaret olduğunu bilen ve bunu bildiği için tarihini de çok iyi bilen bir millet olmalıyız.

Ümit- şimdiki ilköğretim ve lise kitaplarında tarih deyince sadece savaş geliyor çocukların aklına, Türkler, doğmuşlar, savaşmışlar, ölmüşler, başkada bir şey anlatılmıyor Hun imparatorluğundan, Selçuklusu ve Osmanlı, kitaplarda sadece savaşmış olarak anlatılır, hiç o kadar farklı ırkları yıllarca bir arada nasıl tuttuğu anlatılmaz.

Yusuf- kaç devletimiz vardı?

Ümit- üç büyük toplam on altı.

**Yusuf- vay be on altı devlet... Ama bir dakika bu on beş devleti yıktığımızın göstergesi
değildir ki?**

**Ümit- bakış açısı, ama şu var, bizim ırk hiç bir zaman hareketli, bereketli topraklardan
uzak kalmamıştır, dolayısıyla üzerinde çok oyunlar oynanan devletler olmuştur, Bizans bin
sene yaşadı ama tek rakibi Türklerdi, ya da şöyle diyeyim Müslümanlardı.**

**Yusuf- çok oyun oynanan devletler olduğumuz için mi on beş devleti tutamadık.
Ümit- bana göre öyle.**

Sahne 4: gündüz, Malkara sokakları.
Ahmet'le Burak gezerlerken.

Burak- Ahmet nereye gidiyoruz?

Ahmet- yukarıda gezeriz oğlum, parkta otururuz.

Burak- Kadir nerede?

Ahmet- manitasıyla buluşacaktım.

Burak- hala Hale'yle mi?

Ahmet- evet hala onunla.

Burak- iyi baya sürmüş.

Ahmet- nasıl sürmesin o kızıdan ayrılır mı?

Burak- oda var boynuz takılmadığı sürece ilişki sürer.

Ahmet- Hale'de boynuz takacak kız değil.

Burak- iyi kız diyorsun yani?

Ahmet- iyi tabii hiç yanlışlığı olmadı bugüne kadar.

Burak- Kadir'inde mi hiç olmadı be.

Ahmet- yok olmadı seviyor galiba, iyi anlaşılıyor.

Burak- iyi iyi, mutlular problem yok.

Ahmet'in telefonu çalar cebinden çıkardığı telefonunu hemen açar.

**Ahmet- efendim Eyüp? Buralardayım yakının sana. İş fazla sürmez değil mi? Tamam o zaman
iki dakika sürmez oradayım. Hoşça kal.**

Ahmet telefonu cebine koyar.

Ahmet- Burak az beklersin beni değil mi?

Burak- tabii ki beklerim Ahmet, neden beklemeyeyim.

Ahmet- sağ olasin Burak.

Sahne 5: gündüz, şehitlik parkı.

Kadir telefonla konuşmaktadır.

**Kadir- hadi be aşkım neredesin? İzin mi alamadın? Yarım saat sonra mı çok ya. Tamam
napalım ben bekliyorum parkta. Hoşça kal.**

Telefonu sertçe masaya bırakır.

Kadir- ulan döveceğim şu patron bozuntusunu.

Kadir'in masaya sarhoş olduğu her halinden anlaşılabilir ve elinde yanmayan bir sigara ile biri
yaklaşır.

Sarhoş- ateş var mı kardeş?

Kadir- ben kullanmam ağabey.

Sarhoş Kadir'in önüne oturur. Eliyle solunu göstererek.

Sarhoş- (uzatarak) ya hayır sağ dış cebime koymuştum ama yok.

Kadir- bir de sola bak belki oradadır.

Bu seferde sağını göstererek.

Sarhoş- solda cebim yok ki.

Kadir- haklısın ağabey, yokmuş.

Sarhoş- hayırdır kardeş neden yalnız oturuyorsun

Sarhoş Kadir'in karşısına oturur.

Kadir- kız arkadaşımı bekliyorum ağabey.

Sarhoş- kusura bakma oturdum ama yenge gelince kalkarım hemen.

Kadir- otur otur, boş ver yengeyi, yenge 1 saate kadar gelmez.

Sarhoş- tamam kardeş.

Sahne 6: gündüz, Malkara sokakları, çarşı camiinin önü.

Ahmet- ağa sen burada bekle az ben şimdi geliyorum.

Burak- şu kaldırıma çıkar beni.

Sağdaki kaldırıma çıkarlar ve Burak Camii kapısının yanına geri geri yanaşır.

Sahne 7: gündüz, şehitlik parkı.

Sarhoş- sen şimdi içmiyor musun, bu faydalı bitkiyi?

Kadir- neresi faydalı ağabey bu meretin?

Sarhoş- öyle deme sigaranın faydalarını bilmiyor musun yoksa.

Kadir- yok ağabey bilmiyorum.

Sarhoş- sende haklısın, okulda bu faydalı bitkinin hep kötü tarafları anlatılıyor,

ürkütüyorlar genç nesili.

Kadir- neymiş bu zehirin faydaları peki.

Sarhoş- bak şimdi bu faydalı bitkilerin faydalarını sayacağım, kimse sana bu iyiliği yapmaz.

Kadir- ne iyilik ne iyilik say bakalım.

Sarhoş- bu nimet, (uzatarak) bir öksürmeni sağlar...

Kadir kısık sesle.

Kadir- herif hem sarhoş hem deli.

Sarhoş- efendim?

Kadir- bu iyi mi şimdi, öksürmenin neresi iyi?

Sarhoş- çok dar bakıyorsunuz hayata.

Kadir- sen nasıl bakıyorsun hayata.

Sarhoş- ben, çok geniş bakıyorum.

O sırada bir kız geçer yan taraftan.

Sarhoş- bak buna bile bakıyorum.

Kadir- konumuza dönelim ağabey, bakma elalemin kızına.

Sarhoş- konumuz neydi?

Kadir- öksürmenin faydaları.

Sarhoş- öksürmenin faydası mı olur lan, deli misin divane misin?

Kadir- sen mi deli, ben mi?

Sarhoş- (uzatarak) yok ben anladım sen sarhoşsun, ondan ne dediğini bilmiyorsun.

Kadir- sen anlatıyordun ya sigaranın faydalarında.

Sarhoş- (uzatarak) ha o zaman başka, geceleri devamlı öksürürsün eve girecek hırsız seni uyanık zanneder ve girmez eve.

Kadir- bakış açısına bak, hey güzel yaradanım şu içkiyi neden yasak ettiğini şimdi daha iyi anlıyorum.

Sarhoş- ne diyorsun sen ya yaradan maradan duamı ediyorsun, derdin mi var kardeş anlat şıppadanak Salim baba çözüm bulsun.

Kadir- Salim kim sen mi?

Sarhoş- tabii ki ben beğenemedin mi?

Kadir- beğenmemek değil de bu halde çözüm nasıl bulacaksın onu merak ettim.

Sarhoş belinin sağındaki silahı göstererek.

Sarhoş- bunun halledemeyeceği çözüm yoktur kardeş.

Kadir- ulan silahını beline takan beni buluyor, bugünlerde çattık ha.

Elini belinin sol tarafına atarak.

Sarhoş- ha sonra bende aynen öyle dedim, çattık ha dedim bir çektim silahı... Buralarda bir yerde silah olacaktı lan kim çaldı?

Kadir- bilmem.

Sarhoş- bırak sen polise de gidemem ruhsatı yok keratanın.

Kadir- anam bu hem deli, hem sarhoş, hem de terörist, Kadir kaç oğlum buradan.

Sarhoş- kim, nereye kaçıyor.

Sahne 8: gündüz, Malkara sokakları, çarşı camiinin önü.

Burak'ın telefonu çalar ve uzun bir uğraştan sonra telefon açılır.

**Burak- efendim anne? İyiyim anne sen? Evet burası da sıcak. Anne sıcakta insan nasıl üşür.
Yok terli değilim. Ya tamam bakıyorlar tabii, bilmiyor musun Ümit'in nasıl baktığını.**

O sırada ezan okunmaya başlar.

Burak- evet caminin yanındayız. Yarın mı almaya geliyor babam? Tamam telefonda olmaz çok şey oldu da bende bir şey olmadı, o üfürükçüden kimseye hayır gelmez. Çarpılmam merak etme o hocaysa sen evliyasın, anne her okuyup üfleyene hoca demeyin şöyle. Tamam hadi tamam hoşça kalın.

Burak telefonu bırakır.

Burak- çok tuhaf bir milletimiz var ha, iki dua biliyor diye ALLAH'IN ayaşına hoca damgası vuruyor. İki dua bildiği de şüpheli ya neyse.

Camiye gelen bir kişi Burak'ın önüne 10 kuruş bırakır.

**Burak- ağabey gerek yok ben dilenmiyorum vallaha.
Cemaat- olmaz oğlum, olsun, kalsın.**

Burak- ağabey ama...

Cemaat camiinin içine girer.

Burak- işe bak (uzatarak) ya, dilensem vermezler.

Bir cemaat daha gelir ve 25 kuruş bırakır.

Burak- ya ben dilenmiyorum, bir arkadaşı bekliyorum.

Cemaat1- olsun oğlum, bir şeyler içersin al.

Burak- ALLAH razı olsun ağabey.

Cemaat1 de camiden içeri girer.

Burak- vay be iki dakika da otuz beş kuruş amma para varmış bu işte.

Arka arkaya 2 cemaat daha gelir ve 25'şer kuruş bırakırlar ve içeri girerler Burak arkalarından.

Burak- ALLAH razı olsun ağabey, ALLAH ne muradın varsa versin ağabey. Ne kadar iyi niyetli insanlarımız var ya bizim, zorla dilenci yapacaklar adamı. Yalnız Burak oğlum sen aç kalmazsın bunu anla. Yani karada ölüm yok.

Sahne 9: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit ile Yusuf koltuklarda oturur.

Ümit- ağabey muhabbet çok iyi ama benim arkadaşı almam gerekli otogardan, beklersin değil mi evde yalnız.

Yusuf- bebek miyim lan ben, beklerim tabii.

Ümit- tamam ağabey ben çıkayım o zaman anca yetişirim, muhabbet tatlı geldi kızı unuttum.

Ümit odadan çıkar.

Sahne 10: gündüz, Malkara sokakları.

Ümit otogara doğru ilerler.

Sahne 11: gündüz, Malkara sokakları, çarşı camiinin önü.

Burak- oğlum Burak, damlaya damlaya deniz yapacaksın anlaşıldı, on dakika da üç lira yaptık.

Burak'ın yanına 7-8 yaşlarında bir dilenci elinde kutuyla yaklaşır.

Dilenci- selam ağabey.

Burak- selam koç.

Dilenci- ağabey, sende mi çalışıyorsun?

Burak- ne çalışma... (uzatarak) Ha yok hayır, ben birini bekliyorum.

Dilenci- tamam ağabey.

Burak- bu işte iyi para var mı?

Dilenci- ALLAH bereket versin be ağabey, geçiniyoruz.

Burak- geçiniyor musunuz on dakika da üç lira topladım.

Dilenci- nerede topladın?

Burak- burada.

Dilenci- hani çalışmıyordun?

Burak- evet, gene çalışmıyorum, burada dilenci sanıp verdiler bana.

Dilenci- bana vermezlerdi var ya.

Burak- dilensem bana da vermezlerdi.

Bu arada 2. Bir dilencide gelir.

Dilenci1- merhaba Kamil.

Dilenci- merhaba Züleyha abla.

Dilenci1- bu da mı çalışıyor?

Dilenci- yok, birini bekliyormuş.

Dilenci1- merhaba ağabey.

Burak- merhaba kardeş nasılsın?

Dilenci1- iyidir ağabey ne olsun çalışıyoruz, ekmek parası.

Burak- sizin ki ekmek parasını geçer ya neyse.

O sırada camiden çıkmaya başlarlar.

Dilenci- yanına gelebilir miyim ağabey?

Burak- gel koçum gel.

Dilenci çıkan cemaate.

Dilenci- ağabey, ağabeyime bakıyorum ALLAH rızası için ağabey.

Cemaatin kimisi para atar kimisi atmaz fakat biri Burak'ın ütüne parayı bırakır.

Dilenci- alabilir miyim ağabey?

Burak- al oğlum al.

Dilenci- sağ ol ağabey.

Bütün cemaat camiye terk eder.

Dilenci1- hadi Kamil, bitti gidelim.

Dilenci- tamam abla hadi gidelim.

Dilenci1- sağ ol ağabey her şey için, biz gidelim.

Burak- tamam çocuklar.

Dilenciler giderler.

Sahne 12: gündüz, ev, salon.

Dış kapı açılır ve içeriye önce Hatice sonrada Ümit gelir.

Hatice- ev güzelmiş.

Ümit- öyledir.

Hatice- aşkım odan...

Ümit- ne aşkımı, biz ayrılalı üç, dört ay oldu.

Hatice- olsun, sen benim hala aşkımsın.

Ümit- olabilir ama gene de söyleme.

Sahne 13: gündüz, ev, oturma odası.

Ümit- merhaba ağabey nasılsın?

Yusuf- iyidir merhaba yenge.

Hatice- merhaba da, yenge mi?

Ümit- bakma ona sen o her gördüğüne yenge der.

Yusuf- yuh, o kadarda değil, silahı mı yanıma almadım diye bu kadar rahat konuşuyorsun değil mi?

Hatice- ne silahı ya, ne oluyor bu evde, bu kim Ümit?

Ümit- bunu anlatması...

Yusuf- on altılık kanuni ablacım.

Ümit- uzun sürer, evet buldum ağabey sen bilgisayardan anlar mısınız?

Yusuf- eh işte.

Ümit- e-posta adresin de vardır senin ya da boş ver benimkini kullan.

Yusuf- yok lan var e-posta adresim.

Ümit- o zaman ağabey bak yan oda da diz üstü var git gir.

Yusuf- bana bak sen çok güzel siktir ediyorsun adamı, bunu yazdım bir kenara iki kere keseceğim.

Ümit- nasıl yani, bende iki şey yok ki.

Yusuf- önce keseceğim sonra dikip tekrar keseceğim.

Hatice- aşkım neyi kesiyor dikiyor pantolonu mu, ne kaba bir insan bu böyle.

Yusuf- yok ablacım, onun içindekini kesip diyeceğim.

Ümit- tamam ağabey anlaştık istersen beş kere dik sonra kes ama şimdi yan oda da postalarını kontrol et.

Yusuf kalkar yerinden.

Yusuf- iyi bakalım öyle olsun.

Yusuf odadan çıkar.

Ümit- hadi aş... Ay pardon Hatice hadi otur.

Hatice- bak sen bile aşkım diyordun.

Otururlar.

Ümit- yok ya benim aşkın diye bir arkadaş var onun adını söyleyecektim.

Hatice- tabii canım öyledir, bende yedim.

Ümit- yemedin mi?

Hatice- tabii ki yemedim.

Ümit- gargara yap o zaman.

Hatice- (uzatarak) a çok kaba olmuştun sen Ümit.

Ümit- espri yaptım canım benim.

Sahne 14: gündüz, şehitlik parkı.

Kadir telefonla konuşmaya başlar.

Kadir- *oğlum Ahmet hemen buraya gelin başım belada galiba. Ne mi yaptım? Vallaha bir şey yapmadım bela beni buldu her zamanki gibi. Tamam gelin Burak'la çabuk olun ama. Hoşça kal.*

Sarhoş- ne belan var, söyle bakayım.

Kadir- yok benim belam derdim falan.

Sarhoş- dertsiz insan olur mu yahu, vardır vardır.

Kadir- yok yahu.

Sarhoş- ah ulan benim de derdim yoktu, şu kıza tutulmasaydım.

Kadir- seni bira fiçisine döndüren sebep bir kız mı?

Sarhoş- evet ama ona kız deme, o kız değil çünkü o bir melek, melek.

Kadir- melek ne yaptı da sen fiçiyi döndün?

Sarhoş- Melek kim?

Kadir- senin kız.

Sarhoş- benim kızın adı Melek değil ki.

Kadir- her neyse be ağabey, ne yaptı senin kız sana da bu kadar içtin?

Sarhoş- ben evli değilim kardeşim, benim kızım yok.

Kadir- (uzatarak) öf neden bu kadar içtin, kör kütük sarhoş oldun onu soruyorum.

Sarhoş- ben sarhoş muyum ki sen sarhoş adam görmemişsin kardeş.

Kadir- çakmak çaksam patlayacaksın ulan sarhoş değilim diyorsun.

Sarhoş- (uzatarak) yok, sabahtan beri meyhanede olabilirim, ama fazla içmedim ki sarhoş olayım.

Kadir- sen mi fazla içmemişsin?

Sarhoş- aslında bu kadar bile içmezdim, ama şu kafamda boynuz acısı olmasa.

Kadir- sana boynuz taktı ve sen hala o kıza melek gibi kız diyorsun?

Sarhoş- ama kıızı bir görse, karakaş kara göz, bir yetmişe yakın boy, fizik desen çoğu mankende yoktur öyle fizik.

Kadir- olsun isterse dünyanın en güzeli olsun, beni boynuzladıysa bitmiştir.

Sarhoş- kızın suçu yok aslında, bende onun için buradayım zaten.

Kadir- nasıl suçu yok, silah zoruyla mı boynuz taktırdılar sana.

Sarhoş- benle çıkarken bir çocuk teklif etmiş.

Kadir- çıktığını biliyor muydu peki?
Sarhoş- muhtemelen biliyordu.
Kadir- vay şerefsiz vay.
Sarhoş- şerefsiz değil mi, adamın halinden anlıyorsun. Sevdim lan seni gel öpeceğim bir kere.

Sahne 15: gündüz, Malkara sokakları.
Uzaktan Hale'nin geldiği görülür.

Burak- o gelen Hale değil mi?
Ahmet- evet o.

Hele kısa bir süre sonra gelir.

Hale- nasılsın Burak?
Burak- iyidir Hale, sen?
Hale- iyi bende, nereye böyle çocuklar?
Ahmet- Kadir'in yanına doğru gidiyoruz.
Hale- iyi bende Kadir'in yanına gidiyorum, beraber gidelim o zaman.

Sahne 16: gündüz, şehitlik parkı.

Kadir- sen bu silahı o şerefsizi korkutmak için mi taktın beline?
Sarhoş- yok korkutmak ne kelime, vuracağım onu iki kaşının ortasından.
Kadir- yok artık.
Sarhoş- vuracağım çok ciddiğim.
Kadir- bir teklif yüzünden adam öldürülür mü?
Sarhoş- asıl sebep o değil, kıza teklif etmiş kız baştan kabul etmemiş ama sonra bir şekilde kızın gönlünü çalmış şerefsiz.
Kadir- işi bilen şerefsizlerden yani, peki nereden bulacaksın çocuğu?
Sarhoş- az çok eşkâlini biliyorum.
Kadir- sarı çizmeli Mehmet ağa mı yani, ağabeycim adı sanı yok mu yahu.
Sarhoş- ha bir de evinin adresini biliyorum.
Kadir- tamam ağabeyciğim, evi belli eşkâli belli, sen biraz ayl ağabey gidersin vurmaya.
Sarhoş- şurada bir sigara içmek için ateş alayım dedim bir kişiden oturup kaldım yoksa şimdiye çoktan gitmiştim.

Yan masada sigara yakan biri görülür.

Sarhoş- kardeş ateşini alabilir miyim?

Yan masadaki kişi gelir ateşi verir ve o masadaki sandalyeye oturur.

Uğur- kardeş oturdum ama otura...

Uğur çakmağı verir Sarhoş'a.

Kadir- otur ağabey sorun değil.

Uğur Kadir'e bakarak.

Uğur- isim ne kardeş?
Sarhoş- Salim kardeş, senin?
Uğur- Uğur. Senin kardeş?
Sarhoş- Salim dedik ya...
Kadir- Kadir. Memnun oldum.
Uğur- bende memnu...

Sarhoş çakmağı cebine atar.

Sarhoş- ben daha da memnun oldum.

Uğur- çakmağı ver.

Sarhoş- ne çakmağı... (uzatarak) ha bu çakmak, alışkanlık be ağabey cebime atmışım pardon.

Çakmak uzun aramalar sonucu cepte bulunur ve verilir.

Uğur- iki saattir yanda sizin konuşmalarınıza kulak misafiri oldum, ondan geldim.

Kadir- tiyatro mu yapıyoruz burada.

Uğur- hayır, ama emin ol onun kadar komik.

Kadir- komikliğine komikte adam psikopata benziyor belinde de silah var, sanki biraz korkuyorum.

Uğur- yapma Kadir kardeşim, bu halde silahın yerini bulamıyor, silahı alacakta, nişanlayacakta, tetiği bulacakta, basacakta ve bunları aynı anda yapacak, sence imkânı varmı?

Kadir- değil mi bu sallantıda başını silahın önüne koysan...

Sarhoş- kimden bahsediyorsunuz, benden mi?

Kadir- senden başka sarhoş var mı tabii ki senden.

Sarhoş- ne yapalım oğlum keyfimizden mi içiyoruz, derdimiz var herhalde.
Masaya sert bir şekilde eliyle vurarak.

Sarhoş- seviyorum ulan.

Uğur- sen şimdi boynuzlandın diye mi içtin, yoksa sevdiğini kaybettin diye mi?

Kadir- ağabeyciğim boynuz falan yok, kız ayrılmışta bununla çıkmaya başlamış.

Uğur- olsun adamın tepesi kaşınmaya başlamış demek ki, azıcık boynuz var ortada.

Sarhoş- oradan hissettim zaten, araştırmaya başladım.

Kadir- ağabey böyle şey olur mu ya?

Sarhoş- neden olmasın, benim yedinci mi sekizinci mi hissim çok kuvvetlidir.

Uğur- altıncı his olmasın o?

Sarhoş- (uzatarak) yok, benimki sekiz.

Uğur- neden öyle?

Sarhoş- benimki sizinkilerden farklı da ondan, sizin ki altıncı his ise benimki başka bir şey.

Kadir- madem hislerin bu kadar kuvvetli şuanda o şerefsizin nerede olduğunu tahmin et?

Sarhoş- ver bir kalem.

Uğur- al ağabeyciğim.

Sarhoş kalemi alır koyar masanın ortasına ve çevirir.

Sarhoş- ne tarafta durursa o taraftadır benim aradığım şerefsiz.

Kalem Kadir'i göstererek durur.

Sarhoş- senin tarafındaymış ama sen iyi bir çocuksun senin tarafında olamaz. Seni sevdim lan ben dur bir daha öpeceğim seni.

Sarhoş kalkar yerinden ve Kadir'i bir kez daha öper.

Kadir- bu içmek değil, bu fiçinin içine düşmüş.

Uğur- bu ağzınla içmemiş.

Kadir- bak orası doğru, insanların bazıları ağzınla içmeyi bilmiyor.

Sarhoş- ben içmeyeyim de kimler içsin.

Uğur- tamam da kardeşim ağzınla iç, başka tarafınla değil.

Sarhoş- ben zevkimden mi içiyorum kardeşim.

Kadir- biliyoruz ağabey, boynuz acın var.

Sarhoş- (uzatarak) yo, ben dişi şahinimi kaybettim diye içiyorum.

Kadir- dişi şahin mi? Dişi şahin, dişi şahin, dişi şahin.

Uğur- ezberlemeye mi çalışıyorsun kardeş.

Kadir- ben bu dişi şahini bir yerden hatırlıyorum.

Sarhoş- tanıyorsun o zaman şerefsizi.

Kadir- muhtemelen tanıyorumdur.

Uğur- neden şahin diyorsun peki?

Sarhoş- gözleri çok güzel, bir de çok keskindir gözleri.

Uğur- üç kilometreden tavşanı görür diyorsun yani.

Kadir- ben bu espriyi de bir yerden hatırlıyorum.

Sarhoş- sen baya iyi tanıyorsun demek ki bu herifi.

Kadir- bilmiyorum tanıyor olabilirim ama Malkara ufak yer tanıyoruzdur muhakkak.

Uğur- şu kızı bir tarif et bakalım madem çocuğu bilmiyorsun...

Kadir'in telefonuna mesaj gelir.

Kadir- bir dakika ya şahin gözlü müydü?

Sarhoş- evet, şahin gözlü.

Kadir- çocuk seni bile bile teklif etmişti.

Sarhoş- evet, o şerefsizi tanıyorsun değil mi?

Kadir- (uzatarak) ya elin çocuğuna neden şerefsiz diyorsun.

Sarhoş- neden şerefsiz işte, bir kızın çıktığı varken o kıza teklif etmek şerefsizlik değil mi?

Kadir- tamam da günahını alma gene de belki yanlış istihbarat vermişlerdir oda yanlışlıkla teklif etmiştir.

Sarhoş- bende yanlışlıkla iki kaşın ortasına deliği açarım.

O sırada Burak Ahmet ve Hale parkın kapısında görülür.

Kadir- ağabeyciğim diyorum ki, ya senin olduğunu bilmiyorsa.

Sarhoş- bende bilmeden vururum.

Kadir- yiyeceğiz diyorsun o kurşunu yani.

Uğur- sana ne oluyor oğlum, sen çıkmıyorsun ya bunun eskisiyle.

Kadir sessiz kalır.

Uğur- üf kıza bak

Kadir- a a (uzatarak) as, nereden çıktı şimdi bu kız?

Kadir Uğur'un enseye bir kere vurur.

Kadir- önüne bak lan hıyar.

Uğur- ah. tanıyor musun onu?

Kadir- o benim ki, yani arkadaş...

Sarhoş- hani nerede?

Sarhoş arkaya bakar.

Sarhoş- (uzatarak) a o benim ki işte, yanındaki kim peki?

Uğur- manitası olabilir mi?

Sarhoş- olabilir, nerde benim silahım.

Kadir- ya ne sevgilisi...

Hale'ler masaya gelirler.

Hale- merhaba beyle... Salim nereden çıktın sen.

Sarhoş Ahmet'in yanına yaklaşır ve silahını hızlı bir şekilde çıkararak.

Sarhoş- salâvat getir lan şerefsiz.

Ahmet- eş eş eş şe şe dü en en en laa...

Hale- ne oluyor ya ne bu silah.

Sarhoş- bu silah, seni benden ayıran şerefsizi vurmak için.

Ahmet- ben ne yaptım yahu?

Sarhoş- ha birde ne yaptım diyor...

Kadir Ahmet'e el hareketleriyle korkma der.

Ahmet- ne var, ne işareti ediyorsun?

Kadir kısık sesle.

Kadir- emniyeti kapalı korkma.

Ahmet- ne diyorsun anlamıyorum, azcık bağır?

Kadir bir kez daha kısık sesle.

Kadir- emniyeti kapalı, bir şey olmaz korkma.

Ahmet- bağır ulan azcık, duymuyorum.

Kadir bu sefer kızmış bir şekilde ve bağırarak.

Kadir- emniyeti kapalı kokma diyordum, hıyar to.

Sarhoş emniyete bakar ve emniyeti açar.

Sarhoş- kapalıymış hakikatten.

Kadir. hah şimdi kork Ahmet.

Sarhoş- söyle bakalım nasıl aldattın beni?

Ahmet Kadir'i göstererek.

Ahmet- olur mu (uzatarak) ya, ben bu kızla çıkmıyorum aldatayım seni bu kızla çıkan bu çocuk.

Kadir'de Uğur'u göstererek.

Kadir- hayır lan bu.

Uğur tekrar Ahmet'i gösterir.

Sarhoş- ihale sana kaldı koçum benim. Son dileğin nedir onu söyle bakayım.

Ahmet- (uzatarak) ya Hale bir şey desene, ben seninle mi çıkıyorum.

Hale- Salim, benimle buradaki kimse çıkmıyor.

Sarhoş- yalan söyleme beni bu çocukla aldatıyorsun doğru söyle.

Hale- biz ayrılah bir yıl oldu Salim ayrıca gene mi hastaneden kaçtın doğru söyle.
Herkes aynı anda “hastane mi” der. Arkadan orta yaşlı bir kişi gelir.

Oyuncu1- Salim oğlum neredesin, sabahtan beri seni arıyorum, bak bir daha kaçarsan
hastaneden bu oyuncağını alırım bir daha vermem.

Sarhoş ağlamaya başlar Oyuncu1 sarhoşu alıp uzaklaşır.

Uğur- bu çocuk deli ve elindeki silahta oyuncak mıydı yani?

Kadir- hem sarhoş, hem deli olunca anlayamadık elindekinin oyuncak olduğunu.

Hale- bu bir yıldır kaçıp kaçıp beni buluyor boş verin siz hadi oturun.

Sahne 17: gündüz, ev, oturma odası.

Hatice- aşkım özledin mi beni?

Ümit- özlenmez mi, senin gibi kız.

Hatice- üç aydır sen boş durmamışsındır, kaç kızla çıktın?

Ümit- yok ya üç aydır tık yok.

Hatice- nasıl yani?

Ümit- ya boş ver beni sen nasılsın?

Hatice- iyi nasıl olayım.

Ümit- hayırdır güzelim, buraya gelmek aklına nereden geldi?

Hatice- özledim aşkımı, hem de güzel bir haberim var.

Ümit- ne kadar güzel bir haber söyle de anlayalım.

Hatice- bize altı ay sonra misafir gelecek.

Ümit- gelsin başımın üstünde yeri var da, kaç kişi?

Hatice- bilmiyorum muhtemelen bir kişi ama iki belki de üç bile olur.

Ümit- cinsiyetleri belli mi bu misafirlerin?

Hatice- daha oda belli değil.

Ümit- hiç bir şey belli değil ve bu güzel bir haber mi oluyor?

Hatice- bakalım beni gelen misafirle paylaşabilecek misin?

Ümit- neden paylaşayım ki sevdiğim kızı, ben altı ay sonra beyefendi mi olacağım?

Hatice- hayır salak, baba olacaksın üç aylık hamileyim.

Ümit- (uzatarak) ne.

Son